

TOREK, 15. SEPTEMBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 09.10)

2. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razglasitev vloženih predlogov resolucij): glej zapisnik

3. Predstavitev predloga splošnega proračuna s strani Sveta - Proračunsko leto 2010 (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je predstavitev predloga splošnega proračuna s strani Sveta za proračunsko leto 2010.

Hans Lindblad, predsednik Sveta. – (SV) Gospod predsednik, v veliko čast mi je, da sem danes tu. Počutim se zelo ponižnega in veseli me, da vam imam priložnost s strani Sveta predstaviti predlog splošnega proračuna.

Evropa se sooča s pomembnimi spremembami. Gospodarski položaj se je pred šestimi meseci zdel precej bolj zaskrbljujoč, vendar se zdi, da se je stabiliziral. Scenarij tveganja je bolj uravnotežen in tveganje, da nas bo potegnilo globlje v strmoglav propad, se je zmanjšalo.

Vendar pa se soočamo s precejšnjimi problemi v obliki naraščajoče brezposelnosti, vse večjega proračunskega primanjkljaja in vse večjega dolga. Glede na to obstaja velika potreba po ohranitvi javnih financ, ki so dolgoročno trajnostne. Mnoge države imajo pred seboj še dolgo pot do uravnoteženja svojih javnih financ.

Demografija bo izvajala velik pritisk na javne finance. Izzivi, s katerimi se soočamo v zvezi s podnebjem, bodo zahtevali nova sredstva in prerazporeditev obstoječih sredstev. Na splošno to po našem mnenju pomeni, da bi moral proračun, o katerem se bomo dogovorili, odražati veliko stopnjo omejevanja, da bi pustil prostor za prihodnje potrebe, s poudarkom na evropski dodani vrednosti in naložbah, ki nas lahko kratkoročno pripeljejo iz gospodarske krize in dolgoročno tudi okrepijo našo konkurenčnost.

Predlog Sveta, ki je bil soglasno sprejet, obravnava te izzive in prispeva k njihovemu premagovanju. Je discipliniran in dober proračun z vidika državnih financ. Spodbujal bo raziskave, izobraževanje, konkurenčnost, inovacije in gradnjo infrastruktur ter kohezijo. Predlog Sveta vsebuje tudi rezerve za obvladovanje nepredvidenih dogodkov.

Logika, ki se skriva za predlogom splošnega proračuna, je dokaj enostavna. Če hočemo spodbuditi rast, zaposlovanje in blaginjo, učbeniki narekujejo, da si moramo prizadevati za trajnostno, verodostojno in previdno politiko, vendar z naložbami v izobraževanje, raziskave in infrastrukturo ter izravnavo razlik v plačah po vsej EU. Točno to smo si prizadevali storiti.

Predlog Sveta je uravnotežen, ob tem pa še vedno ambiciozen. V primerjavi s proračunom za leto 2009 so se naše obveznosti povečale za 1 %, odobritve plačil pa za skoraj 4 %. Naš predlog in dogovor, ki ga hočemo doseči, morata izpolniti naslednje temeljne zahteve, ki so bile uporabljene tudi med prvim branjem v Svetu. Proračun mora zagotoviti, da so različne politične prednostne naloge EU za leto 2010 ustrezno financirane. V EU moramo biti sposobni hitro se odzvati na izzive, ki so pred nami. Poudarek mora biti na zagotavljanju evropske dodane vrednosti. Potrebna sta proračunska disciplina in dobro gospodarsko upravljanje. Drugače ne bomo mogli storiti postopnih korakov v smeri k ponovnemu uravnoteženju javnih financ.

Pomembno je spoštovati zgornje meje. EU mora imeti dovolj prožnosti za obvladovanje prihodnjih potreb in nepredvidenih dogodkov. Za proračun EU je ključnega pomena, da ima ustrezne rezerve. Predlog splošnega proračuna, ki smo ga predložili, predstavlja 138 milijard EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in 121 milijard EUR v odobritvah plačil. Zmanjšanja, ki jih je Svet uvedel v zvezi s predhodnim predlogom proračuna, ki ga je predložila Komisija, temeljijo na natančni analizi izvajanja proračuna, pripravljenosti proračunskih

napovedi in izjavah o dejavnostih, mi pa preučujemo razpoložljive zmogljivosti za izvajanje programov in ukrepov. Stopnja izvajanja in sposobnost črpanja sta bila ključna dejavnika v naši analizi.

Zdaj se bom na kratko posvetil posameznim razdelkom. Podrazdelek 1A, raziskave in inovacije, je najpomembnejši element, in v našem predlogu proračuna so bila zagotovljena ustrezna sredstva. Drugo področje, v katerega bo usmerjenih več sredstev, so projekti znotraj energetskega in infrastrukturnega sektorja. Če uvedemo prilagoditve glede na proračunske vplive načrta za oživitev gospodarstva, povečanje na tem področju znaša okoli 8 %. Osem odstotkov! To je veliko in kot vsi veste, bo financiranje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva ena izmed tistih tem, o katerih bomo morali razpravljati jeseni.

V podrazdelku 1B je Svet sprejel odobritve sredstev za prevzem obveznosti, ki jih je predlagala Komisija. Glede plačil Svet meni, da je mogoče uvesti določena zmanjšanja v zvezi s predhodnim predlogom proračuna, vendar pa bi rad poudaril, da naš predlog kljub temu predstavlja povečanje odobritev plačil v višini 3,2 % v primerjavi z letom 2009.

V razdelku 2 Svet predlaga precejšnja povečanja glede odobritev sredstev za prevzem obveznosti in odobritev plačil v primerjavi z letom 2009, in sicer za 4,5 % oziroma 9,5 %, če uvedemo prilagoditve glede na proračunske vplive načrta za oživitev gospodarstva.

Glede razdelka 3 je Svet uvedel samo nekaj manjših prilagoditev predhodnega predloga proračuna Komisije. Za migracijsko politiko, vključno s Frontexom, bo na razpolago dovolj sredstev.

Glede razdelka 4 je izredno pomembno, da se v tem razdelku pusti precejšnjo rezervo do zgornje meje, da bi se lahko na najboljši možni način spopadli z nepredvidenimi potrebami. Svet je zato na prvem branju zagotovil rezervo v višini okoli 310 milijonov EUR. To je še zlasti upravičeno zaradi pisnega predloga spremembe, ki zajema dodatne potrebe na tem področju. Glede rezerve za nujno pomoč je Svet sprejel predlog Komisije v zvezi z odobritvami za prevzem obveznosti. Povečuje se pomen skupne zunanje in varnostne politike, zato bo Svet zagotovil, da so za to na razpolago ustrezna sredstva.

Glede uprave je Svet uvedel določena usmerjena zmanjšanja glede na gospodarski položaj in posebnosti vsake institucije. Cilj je zagotoviti, da se upravni izdatki ne bodo zviševali hitreje kot inflacija. Zahteve institucij po dodatnih delovnih mestih za nove dejavnosti niso bile sprejete, razen za nove agencije, ki so načrtovane za leto 2010, in za Frontex.

Na našem usklajevalnem sestanku v juliju je bilo ponovno poudarjeno, kako pomembno je izvajati načrtovanje zaposlovanja, povezano s širitvami v letih 2004 in 2007, in dogovorili smo se o skupni izjavi. Ob isti priložnosti so vaši predstavniki navedli, da so pripravljeni najti skupni pristop v zvezi z nepremičninsko politiko institucij in organov EU. Prepričan sem, da bo takšna izjava na srečo pripravljena kasneje jeseni.

Preden zaključim, bi želel omeniti in tudi poudariti pozitivno ozračje, ki je prevladovalo na naših srečanjih z Evropskim parlamentom. Menim, da je konstruktivno sodelovanje edini način za doseg dobrega proračuna.

Algirdas Šemeta, član Komisije. – Gospod predsednik, v veliko zadovoljstvo mi je, da vam imam danes zjutraj priložnost spregovoriti. Vem, da so prve stopnje tega proračunskega postopka – zlasti julijsko usklajevanje – potekale v zelo pozitivnem ozračju, in upam, da bomo lahko v prihodnjih tednih gradili na tem sodelovanju. V proračunskih postopkih za leto 2010 imamo pred seboj še dolgo pot, obstajajo pa še druge pomembne zadeve, o katerih se moramo dogovoriti, kot je na primer druga faza Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, zato je ključno, da vse tri institucije tesno sodelujejo.

Če se posvetim dejanski situaciji po prvem branju v Svetu in določitvi proračuna za leto 2010, Komisija priznava, da so zmanjšanja, ki jih je predlagal Svet, zmernejša kot v preteklih letih. Vendar pa obstajajo nekateri pomisleki, ki bi jih želel izpostaviti. Komisija obžaluje zmanjšanje odobritev plačil s strani Sveta v višini 1,8 milijard EUR. Ta zmanjšanja so sorazmerno pomembnejša za razdelka 1A in 4 in so poslala negativno sporočilo na prednostnih področjih rasti delovnih mest in mednarodne vloge EU, nenazadnje v zvezi s predpristopno pomočjo.

Zmanjšanja, predlagana za splošne stroške za upravno podporo, upravni dodatek za raziskave in agencije, so še posebno neprizanesljiva. Namesto upoštevanja posebnega položaja vsake agencije so bila zmanjšanja – z nekaj izjemami – splošna, ne glede na stopnjo razvitosti ali naloge zadevne agencije. Zmanjšanja odhodkov za upravno podporo bodo ovirala izvajanje programov, zlasti na področju raziskav in za zunanje ukrepe. Upam, da bo Parlament pri pripravi prvega branja ponovno obravnaval ta položaj.

Čeprav so zmanjšanja v razdelkih 1B in 2 vredna obžalovanja, sta me delno pomirili predlagana izjava Sveta o plačilih in druga priložnost za preučitev potreb kmetijstva v prihodnjem pisnem predlogu spremembe, ki ju bo Komisija predložila konec oktobra.

Kot je bilo napovedano, je Komisija proračunskemu organu predložila pisni predlog spremembe zaradi posodobitve potreb za razdelek 4. Ključni elementi tega pomisleka: dodatnih 95 milijonov EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in 60 milijonov EUR v odobritvah plačil za podporo palestinskih oblasti in prizadevanj za obnovo Gaze ter potreba po preučitvi vzpostavitve spremljevalnih ukrepov za banane glede na morebitni trgovinski sporazum, ki bo vplival na režime preferencialov držav AKP, ki dobavljajo banane. Obstaja še dodatnih 50 milijonov EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in 20 milijonov EUR v odobritvah plačil za pomoč državam v razvoju v boju proti podnebnim spremembam, kar bi moralo pripomoči k spodbujanju uspešnega izida decembrske konference o podnebnih spremembah v Københavnu.

V razdelku 5 (uprava) je bila Komisija še posebno zmerna v svojih zahtevah glede predhodnega predloga proračuna s predlaganim povečanjem upravnih odhodkov Komisije za samo 0,9 % v primerjavi z letom 2009. Medtem ko je to točko predsedstvo odobrilo, je nekoliko razočarljivo, da je Svet uvedel nadaljnja zmanjšanja upravnega proračuna Komisije.

Za konec upam, da bo Evropski parlament ponovno vzpostavil sredstva, zmanjšana s strani Sveta, in prepričan sem, da bodo naša nenehna pogajanja med tremi institucijami konstruktivna in bomo dosegli zadovoljiv izid tega proračunskega postopka.

Predsednik. – Hvala, gospod Šemeta, za predstavitev stališča Komisije in tudi za to upoštevanje časa, kar je zelo pomembno. Povedati želim, da je to uvodna razprava. O tem bomo zdaj razpravljali v Odboru za proračun in drugih odborih, glavna razprava pa bo potekala čez nekaj tednov.

László Surján, poročevalec. – (HU) Govoril bom v maternem jeziku, saj se nadejam Evrope, v kateri je to dejanje naravna pravica v vsakem parlamentu, da ne omenjam drugih področij javnega življenja. V tej Evropi ni zakona, ki bi komur koli prepovedoval uporabo njegovega maternega jezika, niti na Slovaškem. Pričakoval sem tudi, da trenutna finančna kriza ne bo samo zmanjšala proizvodnje in povečala brezposelnosti, ampak nam bo dala tudi priložnost za izboljšanje proračuna Evropske unije z reformnimi ukrepi.

Parlament je februarja že izrazil svoje stališče. Spodbudno je bilo, da sta Evropska komisija in Svet izrazila strinjanje z njim. Na temelju tega, kar vem o predlogu, moram žal povedati, da poskus prenosa lepih besed v jezik števil ni bil popolnoma uspešen. Čas je, da se soočimo z dejstvom, da nihče ni zadovoljen s proračunom Evropske unije. Stran prihodkov proračuna je resno breme za države članice, toda razpoložljivi znesek ne zadostuje, da bi dosegle svoje cilje. Smo še daleč od doseganja polne zaposlitve in na znanju temelječe družbe. Velike vsote zapravimo za kmetijstvo, toda kmetje, ki proizvajajo mleko, so prizadeti zaradi neobvladljive krize. Največja postavka na strani izdatkov je kohezijska politika, toda razlike med regijami se povečujejo, namesto da bi se zmanjševale.

Raziskovalci, rojeni in usposobljeni v Evropi, delajo zunaj Evropske unije. Zato zaostajamo tudi, ko gre za inovacije. Upali smo, da nam bo kriza zagotovila tudi priložnost za pretres in bomo proračun Evropske unije naredili uspešnejši in oprijemljivejši za njene državljane. Upali smo tudi, da bomo proračun uporabili ne samo v skladu s pravili in brez korupcije, ampak da bomo tudi preučili izdatke in razmislili, kateri programi dejansko zagotavljajo vrednost in uspeh za naš denar.

Kaj lahko storimo zdaj? Parlament si bo prizadeval za oblikovanje proračuna na takšen način, da bo njegovo sporočilo jasnejše za državljane EU. Povečati hočemo tiste postavke, ki pomagajo pri obvladovanju krize. S tem v mislih predstavljamo svoja razmišljanja o izvajanju načrta gospodarskih spodbud. Z izzivi, ki jih predstavljajo podnebne spremembe, se hočemo spopasti neposredno. Želimo si, da bi bil boj s finančno krizo uspešen, ne samo tako, da uporabimo nekaj milijard evrov iz načrta, ki so namenjeni za to, ampak tudi z vsako postavko v proračunu, tako da se bodo Evropejci zavedli, da Evropska unija ni odvečen izdatek, ampak učinkovito orodje za reševanje njihovih problemov. Kolege poslance, Svet in Komisijo pozivam, da to podprejo.

Vladimír Maňka, poročevalec. – (SK) Gospod predsednik, državni sekretar, komisar, zagotovo se lahko strinjamo, da se moramo pri pripravi proračuna Evropskega parlamenta osredotočiti na naše osrednje poslanstvo, ki je zakonodajno delo. Zadeve, ki s tem niso povezane, je treba čim bolj izključiti iz proračuna.

O končni obliki proračuna bomo danes razpravljali v arbitražnem postopku, ki vključuje predsedstvo Evropskega parlamenta in Odbor za proračun. Tu bi se želel zahvaliti predstavnikom političnih skupin. Na

včerašnji seji Odbora za proračun so podprli predloge za zmanjšanje proračuna in ukrepe, ki bodo vodili k boljši uporabi finančnih sredstev.

Nenehno se soočamo s številnimi pomanjkljivostmi, ki nam preprečujejo uporabo naših sredstev na docela učinkovit način. En primer tega je varovanje stavbe, v kateri danes razpravljamo. Kot veste, smo štiri dni na mesec v Strasbourgu. Kljub temu so do nedavnega 365 dni v letu na obeh vhodih stali varnostniki. Novi generalni sekretar Evropskega parlamenta in njegovi sodelavci so to ugotovili in izvedli ukrepe, ki bodo prinesli letne prihranke v višini več kot 2 milijonov EUR.

Drug primer je poročilo Računskega sodišča o prevodih. Nezadostno načrtovanje in nezadostna komunikacija ali popolna odsotnost komunikacije o razpoložljivosti prevajalskih virov preprečuje učinkovito rabo teh virov. Organizacija, ki bi morala zagotoviti prevode, delo pogosto samodejno prepusti zunanjim prevajalcem, ne da bi sploh preverila, ali so proste zmogljivosti v notranji organizaciji.

Zato predlagamo rezervo v višini 5 % za sredstva v proračunih različnih institucij, namenjena prevajanju. To rezervo bomo sprostili, ko bodo pokazale, da so si prizadevale popolnoma izkoristiti vire notranje organizacije. Samo na področju prevajanja lahko letno prihranimo 11 milijonov EUR.

Obstajajo številni podobni primeri. Večina izmed njih ima skupni imenovalec: slabo uporabljamo neodvisne raziskave o rabi virov in organizaciji dela. Menim, da bo politična volja, ki so jo včeraj v razpravah Odbora za proračun pokazali predstavniki različnih političnih skupin, obrodila sadove.

Izdatki za nakup, vzdrževanje in najem stavb tvorijo eno izmed glavnih postavk upravnih stroškov institucij EU. V preteklosti so obstajali različni primeri, ko so institucije kupile ali najele nepremičnino na način, ki ni bil povsem učinkovit. Glede na ugotovitve Računskega sodišča institucije na teh področjih ne sodelujejo ali celo ne ocenijo svojih politik.

Zato smo upravo Evropskega parlamenta prosili, naj pripravi srednjeročni strateški dokument o stavbah. Hoteli smo na prvem branju sprejeti smiselno odločitev o tej zadevi. Obstaja potreba po pripravi skupne politike o stavbah, ne samo v Evropskem parlamentu, ampak tudi v okviru vseh institucij, in po zagotavljanju boljšega sodelovanja na tem področju. Državni sekretar, zadovoljen sem, da je Svet, tako kot mi, to sprejel kot prednostni cilj, in želel bi se zahvaliti za to.

Alain Lamassoure, predsednik Odbora za proračun. – (FR) Gospod predsednik, naj najprej čestitam gospodu Šemeti za potrditev njegovega imenovanja za komisarja, pristojnega za proračun, ki jo je prejel včeraj.

Prepričani smo, da bomo deležni enako kakovostnih odnosov kot so bili tisti, vzpostavljeni z njegovo predhodnico, in želimo mu politično kariero, ki je tako sijajna, kot kariera gospe Grybauskaitė.

Gospod predsednik, smo v obdobju svetovne krize, priprave velikih diplomatskih dogodkov in institucionalne negotovosti v sami Uniji. V obdobju, kot je to, si bo Odbor za proračun prizadeval za pripravljenost na sodelovanje. Kot je povedal naš poročevalec, obžalujemo zmanjšanja v predlogih Komisije s strani Sveta, sočasno pa razumemo, da stanje javnih financ držav članic slednjim preprečuje, da bi letos šle še dlje.

Za proračun za leto 2010 imamo, kot je bilo povedano, dolžnost doseči rezultate: namreč uravnoteženje financiranja oddelka za leto 2010 načrta za oživitev gospodarstva. Vemo, da bodo prerazporeditve nujne, toda ne smejo se osredotočati na druge politične prednostne naloge, o katerih sta se predhodno skupaj odločila Parlament in Svet.

Parlament upa, da bo tudi po letu 2010 skupaj s Komisijo, Svetom, švedskim predsedstvom in prihodnjim španskim predsedstvom delal na treh velikih vprašanjih za prihodnost.

Če se bodo seveda zadeve na Irskem odvile kot upamo, bo prvo vprašanje izvajanje postopka, časovi razpored in delovne metode, ki jih zahteva uveljavljanje Lizbonske pogodbe.

Drugo vprašanje bo srednjeročni pregled finančne perspektive. V času od skupne odločitve o večletnem finančnem načrtu, sprejete maja 2006, in sedaj so se odvijali finančna kriza, zelo močni pritiski na ceno energije, surovin in celo živil ter pogajanja o podnebnih spremembah. Prišlo je tudi do – žal mi je, da moram to reči – neuspeha lizbonske strategije, kot je razbrati danes. Zato potrebujemo natančen pregled naših večletnih smernic. To bo prva naloga nove Komisije.

Za konec, tretje in zadnje vprašanje bo reforma sredstev, ki sestavljajo evropski proračun. Pred krizo smo vedeli, da nobena izmed držav članic ni več hotela plačevati za porabo Evrope. Vse od krize nobena izmed

držav članic ne more več plačevati te porabe. Naš finančni prispevek k oživitvi gospodarstva bo predstavljal komaj 0,03 % BDP Unije.

Popolnoma se zavedamo izredne težavnosti vprašanja, toda Evropski parlament je začel delati na njem pred štirimi leti z nacionalnimi parlamenti in namerava izkoristiti možnost, da predlaga nekatera področja dela in naslednje leto začne razpravo.

Hans Lindblad, *predsednik Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, od Komisije in Evropskega parlamenta smo slišali, da bomo morali jeseni obravnavati številna težka vprašanja. Upam, da bomo morali obravnavati tudi nekaj enostavnih. Eno izmed najtežjih vprašanj bo načrt za oživitev gospodarstva in vprašanje njegovega financiranja. Hkrati močno upam, da nam bo uspelo. Vem, da nam bo uspelo. Ni druge možnosti.

Drugo vprašanje, s katerim se soočamo kratkoročno in dolgoročno, je seveda podnebje in financiranje podnebne politike.

Nazadnje bi želel izkoristiti priložnost za to, da se vam zahvalim, ker sem danes smel tu govoriti.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Komisarju želim čestitati za njegovo imenovanje. Komisar, veličastna poklicna pot čaka komisarje iz Litve. Želimo vam veliko uspeha v Komisiji in v prihodnosti. Vaša predhodnica je danes voditeljica države v Litvi.

4. Priseljevanje, vloga Frontexa in sodelovanje med državami (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka sta izjavi Sveta in Komisije o priseljevanju, vlogi Frontexa in sodelovanju med državami članicami.

Tobias Billström, *predsednik Sveta*. – (SV) Gospod predsednik, vprašanja, ki zadevajo migracijo, so pri delu EU vedno aktualna. Pomemben element pri obravnavanju migracijskih tokov je mejni nadzor. Prosti pretok ljudi znotraj EU in odsotnost nadzora na notranjih mejah prinašata skupno odgovornost in povečano zahtevo po ustreznem in učinkovitem upravljanju naših zunanjih meja.

Evropska agencija za upravljanje in operativno sodelovanje na zunanjih mejah držav članic Evropske unije (Frontex) je odgovorna za usklajevanje in podporo prizadevanj držav članic za spremljanje in nadzor zunanjih meja EU. Frontex je pomemben element strategije integriranega upravljanja meja EU. Od vzpostavitve Frontexa leta 2005 so se njegove pristojnosti postopoma povečevale. V skladu s povečanim proračunom ima Frontex zdaj še večjo vlogo pri upravljanju operativnega sodelovanja med državami članicami v zvezi z nadzorom nad zunanjimi mejami EU.

Agencija trenutno usklajuje številne skupne operacije in pilotne projekte na morskih, kopenskih in zračnih mejah z namenom boja proti nezakonitemu priseljevanju s posebnim poudarkom na določenih zelo tveganih območjih kot so južne morske meje EU, čeprav so zajete tudi severne in vzhodne meje. V Svetu smo ob številnih priložnostih poudarili potrebo po razvoju in krepitvi Frontexa. Sklepi Sveta iz leta 2008 določajo politične prednostne naloge za nadaljnji razvoj agencije. Kratkoročno je bilo poudarjeno, da je treba Frontexu dodeliti potrebna sredstva in čim bolj izkoristiti opremo, ki jo zagotavljajo države članice v okviru Centralizirane evidence razpoložljive tehnične opreme (CRATE). Svet je Frontex tudi pozval, naj v zvezi z mejnim nadzorom spodbuja sodelovanje z drugimi organi za mejni nadzor, vključno s carinskimi organi, in s tretjimi državami.

Dolgoročno je bilo poudarjeno, da je treba prihodnji razvoj operacij Frontexa še naprej razvijati postopoma. Svet je pozdravil načrt Komisije, da preuči, kako je mogoče razširiti pristojnosti Frontexa, da se omogoči povečano sodelovanje s tretjimi državami. Trenutno se izvaja presoja Uredbe Frontex, Komisija pa bo predstavila predlog za morebitne spremembe v začetku leta 2010. Svet se veseli sprejetja stališča v zvezi s predlaganimi spremembami Komisije skupaj z Evropskim parlamentom.

Prav tako je bilo v Evropskem paktu o priseljevanju in azilu, sprejetem v Evropskem svetu v oktobru 2008, poudarjeno, da je treba okrepiti vlogo agencije in sredstva za sodelovanje. Pakt je navajal tudi možnost vzpostavitve ločenih oddelkov znotraj Frontexa, saj se pogoji znatno razlikujejo na primer na kopenski meji na vzhodu v primerjavi z morsko mejo na jugu. Glede na dogodke v Sredozemlju je Evropski svet v svojih sklepih iz junija 2009 poudaril tudi potrebo po povečanju prizadevanj za preprečevanje in boj proti nezakonitemu priseljevanju ter preprečevanju morebitnih prihodnjih človeških tragedij na južni morski

meji EU. Poseben poudarek je bil na potrebi po poostritvi mejnega nadzora in potrebi po jasnih pravilih za skupne patrulje in izkrcanje rešenih ter na povečani uporabi skupnih letov za vračanje oseb.

Za zaključek bi želel pojasniti dejstvo, da položaj v Sredozemlju ne vključuje samo ukrepanja na področju mejnega nadzora. Ta položaj zahteva široko paleto kratkoročnih in dolgoročnih ukrepov. Tozadevna izhodiščna točka bi moral biti globalni pristop EU k migraciji, ki vključuje sodelovanje in ukrepe znotraj celotnega področja migracijske politike. Okrepljeno sodelovanje z državami izvora in tranzita je ključnega pomena, okrepiti pa je treba tudi dialog s tretjimi državami na področjih, kot so zakonito priseljevanje, migracija in razvoj, razvijanje zmogljivosti in vračanje oseb, ki ne potrebujejo zaščite. Ta dialog je treba utemeljiti na načelih solidarnosti in skupne odgovornosti.

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, migracija je prednostno vprašanje, ki bo zelo zaposlovalo institucije, in zahvaliti se želim gospodu Tobiasu Billströmu, ki je dobro seznanjen s tem problemom.

Smo v postopku oblikovanja politike priseljevanja, utemeljene na treh stebrih: spoštovanje pravice do azila, boj proti nezakonitemu priseljevanju in evropsko usklajevanje za zagotavljanje zakonite migracije.

Dostop do ozemlja EU je treba pridobiti v skladu z določenimi pravili, v skladu z nacionalnimi politikami in skupnimi standardi, ki jih izvaja EU, in ne nezakonito, pogosto na račun človeških življenj. Sredozemlje mora ostati povezava med našimi civilizacijami in ne prostor bede in obupa.

Izziva nezakonitega priseljevanja ne morejo reševati izključno tiste države članice, ki so še posebno izpostavljene, ker njihove meje sovpadajo z zunanjimi mejami Unije. Za vse države članice EU je resnično pomembno, da pokažejo solidarnost spričo tega izziva. Unija je že sprejela skupna pravila, temu namenila vire in razvila pomembna sredstva za ukrepanje. Kljub temu pa je res, da bodo glede na obseg nezakonitih migracijskih tokov potrebne nove pobude.

Izziv nezakonite migracije seveda zahteva učinkovito preprečevalno strategijo, ki se jo izvaja v partnerstvu z vsemi državami vzdolž migracijskih poti. Evropska unija dela vse, kar lahko, da bi razvila te dialoge in to sodelovanje. Cilj tega globalnega pristopa je skupno in uravnoteženo obravnavanje vseh glavnih razsežnosti priseljevanja. Kot je pravkar povedal gospod Billström, ta pristop vodi naše delo v Sredozemlju, ki je stičišče migracijskih tokov, ki prihajajo iz različnih regij in prečkajo različne države v Aziji in Afriki.

Komisija se je trdno zavezala spodbujanju ustreznih okvirov dvostranskega regionalnega sodelovanja. Soočen s širjenjem nesprijemljivih človeških tragedij sem obiskal te evropske točke za dostop: Lampeduso, Malto, Kanarske otoke in Grčijo. Začel sem razpravo v Komisiji in svojim ministrskim kolegom znotraj Sveta sem posredoval predloge o enotnejši in učinkovitejši evropski politiki.

Nato opravljeno delo je predstavljalo temelj vrste sklepov, ki jih je sprejel junijski Evropski svet. Odtlej Komisija dela na treh glavnih temah. Prvič, azil: Evropski svet je pozval k uskladitvi prostovoljnih ukrepov v zvezi z notranjo porazdelitvijo prejemnikov mednarodne zaščite, ki prebivajo v državah članicah, najbolj izpostavljenih tem pritiskom. Komisija se je na ta poziv odzvala z začetkom pilotnega projekta za pomoč Malti v juliju. Zagotovila je priložnosti za financiranje Skupnosti za države članice, ki bodo pripravljene pokazati solidarnost z Malto. Do danes je Francija izrazila pripravljenost na svojem ozemlju naseliti skoraj 100 beguncev. Želel bi si, gospe in gospodje, gospod predsednik, da to potezo ponovijo druge države članice.

Dne 2. septembra sem Evropskemu parlamentu in Svetu predložil tudi sporočilo, ki predlaga skupni evropski program o ponovni naselitvi beguncev iz tretjih držav. Vem, gospod Billström, da vam je ta program zelo pri srcu. Očrtuje skupne letne prednostne naloge v zvezi s ponovno naselitvijo, skupaj s predlogi o učinkovitejši uporabi finančne pomoči, odobrene državam članicam v okviru Evropskega sklada za begunce.

Evropski urad za podporo azilu mora biti sposoben igrati prevladujočo vlogo pri učinkovitem izvajanju teh pobud. Predlog Komisije o uredbi o vzpostavitvi tega urada trenutno preučujejo institucije Skupnosti. Rad bi, da bi Parlament in Svet pod švedskim predsedstvom sklenila dogovor, da bi ta urad za podporo začel delovati leta 2010, in zelo se zanašam na našo Komisijo in švedsko predsedstvo. To je vse glede azila.

Druga tema je tema o zunanjih mejah. Kot je zelo dobro pojasnil gospod Billström, je Evropski svet želel okrepitev dejavnosti nadzora zunanjih meja, ki jih usklajuje Frontex. Prosil nas je, naj določimo jasna pravila

delovanja za skupne patrulje ter natančne določbe za izkrcavanje rešenih oseb in organizacijo skupnih povratnih letov.

Preučiti moramo tudi, kako lahko Frontex sodeluje s tretjimi državami. Proračun za operacije Frontexa v letu 2009 je bil povečan na 36 milijonov EUR, trenutno pa preučujemo, kako lahko Frontex organizira vračanje nezakonitih priseljencev.

Izpostaviti je treba, da se dejavnosti mejnega nadzora izvajajo v skladu s pravom Skupnosti, zlasti Zakonikom o schengenskih mejah. Spoštovati je treba temeljne pravice in prepoved vrnitve. Na morskih območjih je treba te operacije izvajati tudi v skladu z mednarodnim pomorskim pravom. Vendar pa teh pravil države članice ne tolmačijo ali uporabljajo enotno. Zato si bomo prizadevali preučiti, kako lahko ta pravila razvijemo in pojasnimo, da bi pravo Skupnosti in mednarodno pravo lahko v okviru teh operacij bolje uveljavljali.

Zaposleni smo tudi s pripravo predloga, ki bo omogočil spremembe uredbe o ustanovitvi agencije Frontex in njenega načina dela. Ta predlog bo predložen v začetku leta 2010. Zajemal bo poročilo Evropskega parlamenta in oceno, ki jo bo izvedla agencija v skladu s členom 33 Uredbe Frontex. Cilj je optimizirati in okrepiti vlogo Frontexa v zadevah mejnega sodelovanja.

Naj zdaj spregovorim o tretji temi. Evropski svet je poudaril potrebo po okrepljenem sodelovanju z glavnimi državami izvora in tranzita ter Komisijo pozval, naj preuči možne načine sodelovanja s temi državami v praksi. Da bi se odzvala na ta poziv, je Komisija vložila veliko truda v pospešitev dialoga in sodelovanja z Libijo in Turčijo, ki sta ključni državi za nezakonite migracijske poti v Sredozemlju.

Glede Libije sva z gospodom Billströmom poslala pismo, v katerem sva našim libijskim partnerjem predlagala sodelovanje na številnih področjih, da bi zagotovili skupno in uravnoteženo upravljanje migracijskih tokov iz Libije. Libijskim oblastem sva pojasnila, da smo jim pripravljene pomagati ne samo pri okrepitvi njihovih zmogljivosti za preprečevanje migrantov, da nezakonito vstopijo na njihovo ozemlje in ga zapustijo, ampak tudi pri izboljšanju obravnavanja migrantov v skladu s človekovimi pravicami in mednarodnimi pravili ter pri opredelitvi in pomoči migrantom, ki potrebujejo mednarodno zaščito.

Komisija že sofinancira pilotne ukrepe prek Visokega komisariata Združenih narodov za begunce, Mednarodne organizacije za priseljevanje in italijanskega Ministrstva za notranje zadeve. Vendar pa bomo lahko potrebni obseg naših ukrepov dosegli samo z jasno zavezo libijskih oblasti. Ne skrivam dejstva, gospod Billström, da nekoliko nestrpno pričakujem odgovor na najino pismo.

Glede Turčije je generalni direktor Generalnega direktorata za pravosodje, svobodo in varnost Jonathan Faull danes na misli v Ankari, da bi preučil obseg, v katerem bi povečanje sodelovanja lahko spodbudilo turške oblasti, da se bolj vključijo v odgovornejšo obliko upravljanja migracij, in sredstva za to sodelovanje, s ciljem ponovnega sprejema nezakonitih priseljencev in predvsem zagotavljanja mednarodne zaščite za begunce. Če sta Turčija in Libija pripravljene sprejeti naše ponudbe, bomo skupaj z gospodom Billströmom lahko pred koncem leta obiskali ti dve državi.

Nazadnje bi želel omeniti stockholmski program, ki mora položiti temelje za učinkovitejšo skupno politiko in ki nam bo omogočil spodbujati usklajeno priseljevanje v duhu Evropskega pakta o priseljevanju in azilu. Naši predlogi, ki smo jih vložili junija, so bili z naklonjenostjo sprejeti na neformalni ministrski razpravi, ki jo je julija vodilo švedsko predsedstvo.

Ne bom ponavljal, kar sem pravkar povedal, namreč treh glavnih tem te politike, ki so skupni azilni sistem v skladu z našimi človekoljubnimi običaji, učinkovitejši nadzor nezakonitega priseljevanja s celovitejšim upravljanjem naših notranjih meja in naše vizumske politike, in nato seveda povečana učinkovitost našega boja proti trgovini z ljudmi in izvajanje posebne politike vračanja, ki je usmerjena k dolgoročni ponovni vključitvi migrantov v njihovo skupnost izvora ter k odprtju zakoniti migraciji v okviru, ki zagotavlja, da so potrebe držav gostiteljic izpolnjene, ne da bi pri tem pozabili na potrebe držav izvora ali spoštovanje pravic migrantov.

Tu imate. Nekoliko sem prekoračil čas, gospod predsednik, gospe in gospodje, vendar sem se hotel navezati na zelo dobra pojasnila gospoda Billströma in poudariti glavne teme politike, evropske strategije, za katero mislim, da zdaj začneja dobivati obliko. Naše države članice morajo pokazati polno solidarnost in odločenost, potrebno za izvajanje te strategije. Zelo se zanašam na Evropski parlament, da nam bo pomagal v tej zadevi.

Simon Busuttil, v imenu skupine PPE. – (MT) Hvala, gospod predsednik, tudi jaz bi želel pozdraviti ministra Billströma in zlasti podpredsednika Evropske komisije Jacquesa Barrota. Dovolite mi, gospod predsednik, da čestitam in se zahvalim podpredsedniku Evropske komisije za njegova znatna in pristna prizadevanja na

področju priseljevanja in azila. Svoje priznanje in zahvalo bi rad razširil še na gospoda Barrota za njegov zanos, s katerim je opravljal to delo, in za konkretne pobude, ki jih je začel na tem težavnem, spornem in občutljivem področju. S tem bom prešel na prvo točko, ki jo želim poudariti, gospod predsednik, v zvezi z zapletenostjo te teme.

Lahko je s prstom kazati na eno ali drugo državo, vendar pa moramo položaj analizirati resno in natančno. Drugače tvegamo, da bomo žrtev nesmisla. Naj navedem primer. V zadnjem času se je kritiziralo italijansko vlado, ker je prihajajoče priseljence nemudoma poslala nazaj v Libijo. Vendar pa moramo razumeti, da se je kot posledica ukrepanja Italije število priseljencev, ki so se odločili kljubovati temu tveganeu potovanju in tvegati svoja življenja, letos znatno zmanjšalo.

Pomembno se je zavedati, da je ta sistem vračanja zadal velik udarec organiziranemu kriminalu in trgovcem z ljudmi. To pomeni, da je, medtem ko je nedvomno potrebno spoštovati pravico priseljencev do azila, enako nujno vztrajati pri naših prizadevanjih, da bomo enkrat za vselej ustavili to tragedijo, ki se odvija v Sredozemlju. Prav tako pomembno je nadaljevati boj proti trgovcem z ljudmi, ki izkoriščajo bedo in težave, ki jih doživljajo priseljenci, ki želijo priti v Evropo.

Zato moramo vedno imeti v mislih zapletenost te zadeve. Želel bi omeniti nekatere druge točke. Izboljšati moramo Frontex, zlasti glede morebitnega sodelovanja med državami, ki vključuje konkretna vprašanja kot so tista, povezana s politiko vračanja, ki zajema več kot eno državo. Žal Frontexova prizadevanja na tem področju še niso bila zadostna. Tudi pobude, ki jih je navedel podpredsednik Barrot, si zaslužijo pozornost, kot na primer splošni program premeščanja, pilotni projekt za države kot je Malta in vzpostavitev azilnega urada. To so pobude, ki jih je treba začeti izvajati takoj. Da zaključim, drug enako pomemben dejavnik, ki zahteva pozornost, je sodelovanje z Libijo in drugimi tretjimi državami, ki so izhodišča za priseljence. Brez sodelovanja teh držav ne bomo prišli nikamor.

Juan Fernando López Aguilar, v imenu skupine S&D. – (ES) Gospod predsednik, gospod Billström, komisar Barrot, strinjam se s pomembnostjo in podpiram poudarek, ki sta ga predsedstvo in Komisija dala opredelitvi tega kot ene izmed najvplivnejših razsežnosti globalizacije, za katero je potreben evropski odziv.

To je področje, na katerem lahko Evropa smiselno postopa z dodajanjem vrednosti upravljanju ene izmed najbolj nedvoumnih razsežnosti globalizacije, namreč brezprimerne razsežnosti, ki jo je dobila migracija, in s tem migracijskih tokov in njihovega vpliva na vseh področjih, ki so pomembna za evropsko povezovanje.

S tem pojavom se ne more spopasti posamezna država članic na podlagi svojih zmogljivosti. Posledično potrebujemo skupno politiko, ki še vedno ni bila razvita. Vse, kar je bilo storjeno za razvoj te skupne politike, ki jo je treba razviti, bi moralo biti storjeno v skladu z evropsko ustavo in Lizbonsko pogodbo. Toda ta politika še vedno ni bila razvita. Vse, kar je bilo storjeno, je v pričakovanju tistega, kar je treba storiti, in je še vedno v zelo zgodnjih stopnjah razvoja.

Vendar pa je jasno, da mora biti odziv skladen z evropsko identiteto. Posledično je prva točka zaveza izboljšanju neenakosti pri izvoru s krepitvijo razvojnega sodelovanja.

Drugič, okrepiti moramo boj proti politični in kriminalni razsežnosti tega pojava z bojem tudi proti tistim organizacijam, ki trgujejo z ljudmi. Sočasno moramo izboljšati informiranje o tveganjih nezakonitega priseljevanja in o nezakonitem trgovanju, izobraževanju pri izvoru in nezakonitem zaposlovanju. Odziv mora vključevati zakonito migracijo kot alternativo nezakonitemu priseljevanju.

Nazadnje se moramo resno zavezati človekovim pravicam. To vključuje razsežnosti azila in beguncev ter tudi skladnost z Evropskim paktom o priseljevanju in azilu, ki je bil podpisan oktobra 2008.

Medtem pa moramo okrepiti evropsko zunanjo mejo v smislu njenega nadzora in skupne odgovornosti zanj. Vpliv nezakonitega priseljevanja v Italiji, Španiji ali Grčiji – kot je razvidno v Španiji v zvezi z južno sredozemsko mejo in tudi na Kanarskih otokih, kamor prihajajo čolni, polni obupanih ljudi – ni zgolj španska ali italijanska zadeva. Je evropska zadeva, ki ne zahteva samo solidarnosti s Španijo ali Italijo ali zgolj upanja, da bosta Španija in Italija izpolnjevali evropski model pri svojih dvostranskih odnosih z afriškimi državami. Ne, je skupna odgovornost, ki zahteva skupni odziv.

Zato je Odbor za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve podprl krepitev Frontexa in tudi povečanje njegovega proračuna, kar upamo, da bo ta Parlament podprl, ker podpiramo poudarek in pomen, ki ju je tej zadevi dalo švedsko predsedstvo.

Sonia Alfano, v imenu skupine ALDE. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, hvala, gospod Barrot in gospod Billström. 31. avgusta sem vložila prednostno vprašanje Komisiji. Res je, da se je število migrantov, ki dosežejo italijansko in libijsko obalo, zmanjšalo, vendar pa je to zaradi povečanja števila mrtvih, ki jih zahteva Sredozemsko morje.

Žal je Sredozemlje zdaj postalo množično grobišče in Berlusconijska vlada oziroma italijanska je vlada podpisala sporazum z Libijo, ki Italiji žal dovoljuje, da zavrne vstop ne samo migrantom, ampak tudi beguncem iz držav, kjer poteka pregonjanje ali državljanska vojna, kot sta Somalija in Eritreja, in tem ubogim ljudem odreka pravico do azila, s čimer krši vsa mednarodna pravila in zlasti Ženevsko konvencijo.

Spomnila bi vas, da je nevračanje načelo, ki ne pozna geografskih meja in o katerem se v nobenih okoliščinah ni mogoče pričkat ali pogajati. Nočemo še naprej misliti, da se bo ta sporazum Italija-Libija skrčil na gospodarske interese, vredne okoli 5 000 milijard EUR.

Zahtevam, da Komisija ne sklene – če je to njen namen – sporazuma EU-Libija, podobnega italijanskemu, saj smo videli rezultate tega ničvrednega sporazuma. Ponavljam, da ta sporazum žal sili te ljudi, da se izpostavijo mučenju, saj imamo opravka s tem: centri za pridržanje, kamor jih v Libiji odpeljejo, so mučenje glede na tiskovna poročila in tudi fotografije, na primer fotografije, ki kažejo številne izmed teh priseljencev v zaporu v Ganfudi, 10 kilometrov od Bengazija. To je mučenje, za katerega menim, da ga ne utemeljuje noben prijateljski ali institucionalni sporazum.

Kot je poudaril visoki komisar Združenih narodov za begunce, načelo nevračanja preprečuje, da bi se ljudi vrnilo na ozemlja, kjer bi bila lahko ogrožena njihova življenja ali njihova svoboda. Vračanje teh ljudi v Libijo, ki ni, naj vas ponovno opomnim, niti podpisala niti ratificirala Ženevske konvencije, se zdi resnično neverjetno. Da bi bil položaj še slabši, je nezakonito priseljevanje v Italijo prekršek, zato je bilo na primer po dramatičnem pristanku konec avgusta, v katerem so številni Somalci izgubili življenje, tistih nekaj, mislim, da štiri ali pet Somalcev, ki jim je uspelo doseči svoj cilj, med drugim obtoženih priseljevanja in se jim zdaj za to sodi po italijanskem pravu.

Pozivam Komisijo, naj resnično ukrepa, naj presodi, ali je sporazum Italija-Libija v skladu z mednarodnim pravom, in končno odločilno spremeni smer s tem, da ne podpre sramotne politike italijanske vlade.

Hélène Flautre, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, zadnjič smo po tragediji v Sredozemlju o tem razpravljali 1. aprila.

Spomnili se boste, da se je na stotine migrantov ponesrečilo ob libijski obali. Zahtevali smo preiskavo. Doslej nismo prejeli nobenih informacij v zvezi z okoliščinami te tragedije.

Od takrat je bilo, kot veste, sredi avgusta 73 Afričanov najdenih mrtvih pri Lampedusi. 25. avgusta je bilo po precejšnjem času, ki so ga prebili v malteških vodah, končno rešenih 57 eritrejskih migrantov. 31. avgusta je bil 75 Somalcem zavrnen vstop v Libijo.

Zunanje meje Evropske unije so resnično postale ubijalske. To je naslov poročila nevladne organizacije „Migreurop“, za katerega vsem izmed vas, gospe in gospodje, priporočam, da si ga priskrbite in ga vestno preberete.

Soočeni s tem položajem, gospod Barrot, omenjate nekatera ključna vprašanja. Navajate pravico do azila, pravico do mednarodne zaščite. Omeniti bi morali tudi pravico vsake osebe, da zapusti katero koli državo, in dolžnost vsakega, da pomaga drugim, ne glede na to, kdo so. To je mednarodno pomorsko pravo. Število teh situacij se povečuje in vse več jih je na meji med Turčijo in Grčijo. Zato ne verjamem, gospod Barrot, da bo okrepitev virov Frontexa odgovor na to situacijo.

Menim, da Evropska unija danes deluje proti svojemu projektu. Evropska unija je bila rojena iz zavračanja, da bi drugim odrekli njihovo dostojanstvo, in temu mora ostati zvesta.

Timothy Kirkhope, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, skupni program EU za ponovno naselitev, ki ga je predložila Komisija, ima vsekakor plemenite ambicije, katerih cilj je spodbujanje večjega sodelovanja med nacionalnimi vladami glede ponovne naselitve beguncem in prosilcem za azil. Vendar pa kot britanski konzervativec ostajam zaskrbljen glede njegovega izvajanja. Ne želimo si nadaljevanja problemov, kot smo jih imeli v Sangatteju v Franciji.

Menim, da sta sodelovanje in solidarnost v Evropski uniji vsekakor pomembna, ko razpravljamo o bremenih, s katerimi se soočajo narodi, vendar pa moramo razlikovati med gospodarskimi migranti in prosilci za azil.

Vsekakor imajo vso pravico iskati zatočišče, vendar pa moramo imeti tudi zakonodajo, ki ne zaveže rok posameznemu narodu glede tega, kdo je sprejet in kdo dobi azil. Skupni pristop kot je tisti, ki ga predlaga Komisija, bi lahko spodkopal sposobnost vsakega naroda EU, da odloči o tem.

Medtem bi morala biti po mojem mnenju glavna prednostna naloga zavarovanje južnih meja. Frontex mora tozadevno igrati vidnejšo vlogo, da bi deloval kot močno odvrčalo za gospodarske migrante, ki so se pripravljali podati na tvegano potovanje prek Sredozemlja. Odločneje moramo ukrepati proti različnim tretjim državam, ki neodgovorno spodbujajo te dejavnosti. Komisija pravi, da bodo nacionalne vlade tiste, ki se bodo nazadnje odločile o številu ljudi, ki jih bodo sprejele, in da Velika Britanija in druge države ne bo prisiljene sprejeti velikega števila gospodarskih migrantov, ki ga ne morejo obvladati ali podpirati v tem gospodarsko zahtevnem času. To je potrebno in pravilno. Države kot je Velika Britanija potrebujejo zagotovila, da ostajata azilna politika in politika priseljevanja naši odločitvi, in tudi zagotovila, da bo pristop EU ostal pristop odprtega sodelovanja in ne prisile.

Willy Meyer, v imenu skupine GUE/NGL. – (ES) Gospod predsednik, gospod Billström, komisar Barrot, začetek tega parlamentarnega obdobja nam ponuja odlično priložnost, da ponovno premislimo našo politiko priseljevanja.

Trenutno imamo politiko priseljevanja, ki temelji na očitni hinavščini in cinizmu. Pravimo, da bi bil evropski projekt nemogoč brez delavcev migrantov, vendar jih kriminaliziramo z zakonodajo kot je direktiva o vračanju, ki je bila ustrezno poimenovana „Direktiva o sramoti“ in ki ni skladna z načeli in vrednotami Evropske unije.

Te politike, ki si prizadeva Evropo spremeniti v trdnjavo v tem obdobju krize, ki je trojna kriza v smislu hrane, financ in energije, nihče ne razume, ker je naše delo slabo in se odvija v napačni smeri. Če se Evropo potrebuje in predvsem, če se Evropo potrebuje zaradi delavcev migrantov, potem moramo spoštovati vse njihove pravice in jih ne spreminjati v zločince, kot to dela Evropska unija. To prinaša le še več bolečine družinam, ki si prizadevajo samo ubežati vojni ali lakoti.

Posledično bi bilo najbolje na naslednjem spomladanskem vrhu voditeljev držav ali vlad med Evropsko unijo in Latinsko Ameriko ter Karibi v Madridu razveljaviti to „direktivo o sramoti“, ki ni skladna z našimi načeli in vrednotami in ki je ne razume nobena vlada, zlasti v Latinski Ameriki in na Karibih, od koder v Evropsko unijo prihaja na tisoče delavcev migrantov.

Zato pozivam, da se resno preuči razveljavitev te „direktive o sramoti“.

Gerard Batten, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, ukrepi, o katerih razpravljamo, so del obstoječega območja svobode, varnosti in pravice, katerega del je priseljevanje. Gre za skupno politiko priseljevanja in azilno politiko, in ne glede na to, kako zelo britanska vlada morda laže Britancem, vemo, da je njen namen, da bo na koncu zavezovala tudi Veliko Britanijo.

Vendar pa politika priseljevanja, ki je enaka za vse, ne bo ustrezala Veliki Britaniji. Velika Britanija je ena najbolj gosto poseljenih držav na svetu, presenetljivo gosteje poseljena kot Indija, Kitajska ali Japonska. Neto priseljevanje v Veliko Britanijo zdaj znaša približno 230 000 ljudi letno, s čimer se prebivalstvo vsakih pet let poveča za milijon. Prebivalstvo bo naraslo s trenutnih 61,4 milijona, kar je največ doslej, na več kot 70 milijonov v letu 2031 in nato strmoglavno naraščalo. Vsa ta rast je posledica priseljevanja in rojstev pri priseljencih.

Britanska neodvisna stranka ne nasprotuje omejenemu priseljevanju, vendar pa bi ga bilo treba strogo nadzorovati v korist Velike Britanije in ne Evropske unije ali kogar koli drugega. Velika Britanija ne potrebuje skupne evropske politike priseljevanja. Kar moramo storiti, je končati množično priseljevanje zdaj in uvesti strogo omejeno in nadzorovano politiko priseljevanja. Uporabiti bi morali pogoje Konvencije o statusu beguncev iz leta 1951, ki od njih zahtevajo, da poiščejo zatočišče v prvi označeni varni državi, v katero prispejo – kar ni majhen otok ob obali Evrope z imenom Velika Britanija.

Prenehati moramo s spodbujanjem večkulturnosti, ki je razdiralna in recept za spor, ter obstoječe migrante vključiti v skupno kulturo in jih povezati z njo ob upoštevanju skupnega niza političnih in pravnih institucij. V Veliki Britaniji ne sme biti prostora – in mislim, da nikjer v Evropi – za šeriatsko pravo.

Louis Bontes (NI). – (NL) Gospod predsednik, Frontex ne deluje. Proračun za Pozejdon, operacijo, ki se trenutno odvija, je 11 milijonov EUR. To je nesmiselno. To je metanje denarja skozi okno. Takojšnje vračanje in izvajanje represivnih ukrepov nad državami, ki omogočajo to priseljevanje, je edina rešitev. Skupna azilna politika in politika priseljevanja ni v interesu Nizozemcev. Nizozemska stranka za svobodo, v imenu katere

govorim, odločno nasprotuje tej politiki. Njena posledica bo, da bo v Evropo vstopilo še več ljudi brez prihodnosti. Nizozemci ne potrebujejo solidarnosti, temveč zavzemanje za nizozemske interese. Končajmo že s tem.

Podal bi še eno mnenje o švedskem predsedstvu. To predsedstvo meni, da bi morala Evropa še bolj odpreti svoje meje množičnemu priseljevanju v korist svojega trga dela. Stranka za svobodo to odločno zavrača. To je dimna zavesa, ki omogoča množično priseljevanje. Poglejte, kaj se dogaja v velikih mestih – pogledajte ogromne probleme, s katerimi se soočajo. Pomislite na svoje ljudi, pomislite na svojo državo, pomislite na svojo kulturo. To bomo storili v vsakem primeru. Dodal bi, da je enkrat dovolj. Končajmo množično priseljevanje; šlo je dovolj daleč.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospod predsednik, podpredsednik Komisije, predsednik Sveta, izzivi v smislu migracije ostajajo isti, prav tako pa naše zaveze, da jih premagamo.

Ti izzivi so naslednji: prvi je premik k skupni migracijski politiki, drugi je znatno izboljšanje organizacije zakonite migracije, tretji je izboljšanje postopkov povezovanja, četrti je boj proti nezakonitemu priseljevanju ali priseljevanju na črno, peti je nadaljnji razvoj Frontexa, šesti je izboljšanje postopkov, konvencij in sporazumov z državami izvora in tranzita, in sedmi je napredek pri skupni azilni politiki.

Evropski urad za podporo azilu mora v letu 2010 postati pravičen, pristen in enakopraven urad, ki deli odgovornost na način, ki zagotavlja solidarnost in ki omogoča napredovanje mednarodne ali subsidiarne zaščite.

Pri Frontexu gre za usklajevanje in sodelovanje; pod nobenim pogojem ni nadomestilo za nacionalne pristojnosti. Potreba po povečanju misij Frontexa na naših južnih mejah, v južni Evropi, predvsem v Sredozemlju in na Atlantiku, ni samo odziv Evropske unije na migracijski pritisk, ki se razvija v Grčiji, na Malti, v Italiji ali Španiji; je tudi humanitarni odziv za preprečevanje smrti in izogibanje tragediji.

Poglejte samo, kaj se je zgodilo s proračunom Frontexa: s 6 milijonov EUR v letu 2005 je narasel na 78 ali 83 milijonov v letu 2010. Vendar pa nas skrbi, gospod predsednik, da Frontex ni sposoben upravljati s proračunom, ki mu ga je dodelil Parlament. To bi bilo nesprejemljivo, saj je veliko izzivov in misij, s katerimi se mora spopasti.

Bistvenega pomena je, da Frontex vdihne življenje CRATE, Centralizirani evidenci razpoložljive tehnične opreme. Bistvenega pomena je tudi, da zavezanost držav članic CRATE postane učinkovita. Potrebujemo obsežnejše in boljše usklajevanje z Europolom. Upravljati moramo Iconex in, gospod predsednik, v smislu varstva človekovih pravic potrebujemo obsežnejše in boljše usklajevanje med Frontexom in Mednarodno organizacijo za priseljevanje ter tudi Visokim komisariatom Združenih narodov za begunce.

To so izzivi in to so naše zaveze.

Claude Moraes (S&D). – Gospod predsednik, nihče ne podcenjuje velikih težav pri vzpostavljanju ravnotežja, ki ga je omenil predsednik našega odbora, in migracijskih pritiskov, s katerimi se sooča Evropska unija, in pritiskov, s katerimi se soočamo v Sredozemlju. Vendar pa smo bili v letošnjem poletju ponovno opomnjeni na kruto realnost, s katero se soočajo migranti in prosilci za azil, ki poskušajo pobegniti pred preganjanjem in revščino.

Frontex nedvomno igra ključno vlogo pri pristopu Evrope k migraciji. Ko vzpostavljamo bolj usklajen sistem EU za upravljanje naših zunanjih meja, se pomen Frontexa povečuje. Zato moja skupina meni, da je ključnega pomena vzpostaviti ravnotežje: ravnotežje med financiranjem Frontexa – kot so omenili številni kolegi – po eni strani in po drugi strani zagotavljanje, da Frontex bolj spoštuje humanitarne vidike svojega dela. Kako lahko Frontex na primer pomaga zmanjšati tragično število smrti na morju, ki znaša več kot 12 000 v zadnjih 10 letih? Zato je treba v njegove pristojnosti vključiti operacije reševanja na morju. Problem je v podrobnostih. Mnoge izmed teh politik morajo delovati na kraju samem in vem, da si Parlament, Komisija in Svet prizadevajo za to.

Zagotoviti moramo, da Frontex ne postane samo mehanizem za zadrževanju ljudi zunaj Evrope. Tistim, ki zakonito potrebujejo zaščito, je treba dovoliti vstop na ozemlje EU.

Komisar, govorili ste o načelu nevračanja. Pomembno je, da ga ponovno oblikujete. Položaj v Italiji in Libiji je seveda tema, o kateri bodo več povedali moji kolegi iz Italije, toda tega načela ne sme kršiti nihče in nobena država.

Smo v položaju, ko bo do nevrčanja prišlo tudi v tistih državah, ki niso podpisale konvencije iz leta 1951. Pomembno je, da podpremo te človekove pravice. Ne smemo se izogibati našim odgovornostim, da zagotovimo zaščito tistim, ki jo potrebujejo.

Zato mora biti Frontex del pravičnega in uravnoveženega pristopa k migraciji in azilu. Zagotoviti moramo izvajanje azilnega paketa in zagotoviti moramo uravnoveženost zakonite migracije in zaščite beguncev.

Sarah Ludford (ALDE). – Gospod predsednik, britanski tisk, ki so mu k takšnim zaključkom pomagali paranoidni in evroskeptični poslanci Parlamenta, je razširil preplah, da bo prihodnji komisar za temeljne pravice, ki ga je gospod Barroso potrdil na predlog skupine ALDE, prisilil Združeno kraljestvo, da sprejme več prisilcev za azil iz vse Evrope.

To ni res. Kot je potrdil podpredsednik Barrot, je pilotni projekt pomoči Malti prostovoljen, prav tako pa bi bil nezavezujoč tudi predlagani sistem ponovne naselitve beguncev, ki jih odobri Visoki komisariat Združenih narodov za begunce, neposredno iz držav zunaj Evrope.

Noben element politike EU ni nikoli zajemal kvot ali prisile v zvezi z nacionalnim sprejetjem migrantov. Prizadevamo pa si za prostovoljno solidarnost, ki smo je tudi deležni, in upam, da bo prihodnji komisar za temeljne pravice prispeval k ustavitvi umiranja migrantov v Sredozemlju.

Naslednji mesec bo deset let, odkar si je EU določila za cilj skupni azilni sistem in usklajene migracijske politike. Kljub nekaterim znatnim prizadevanjem, predvsem s strani Komisije ob podpori poslancev EP, smo še zelo oddaljeni od tega.

Najpomembnejša prednostna naloga je ustrezno upravljanje tokov, ki so običajno „mešani“ tokovi beguncev in migrantov, ki iščejo zaposlitev, če razlikujemo med njimi. To naj bi vlilo zaupanje evropski javnosti glede ustreznega upravljanja in tudi ustavilo izgubo življenj ter zagotovilo zaščito za tiste, ki so do nje upravičeni.

Če se ljudi v krhkih čolnih odrine nazaj na morje in se jih nikoli ne oceni glede upravičenosti za zaščito, ni dosežen noben izmed teh ciljev. Neprijetno me je presenetilo, ko sem od komisarja Barrota slišal, da države članice pomorskega prava ne uveljavljajo enotno. Takšna zmeda je nesprejemljiva. Frontexu je treba nameniti ustrezne vire in spoštovati človekove pravice posameznikov. Posameznikom je treba dovoliti pristati in jih oceniti glede azilnega statusa ter razdeliti na begunce in tiste, ki niso upravičeni ostati.

Države članice EU je treba po potrebi postaviti pred Sodišče Evropskih skupnosti, če tega ne storijo, in zamisel, kot je povedala moja kolegica Sonia Alfano, da je to delo sposobna opraviti Libija, je glede na njene očitne kršitve človekovih pravic resnično nezaslišana.

Racionalna politika priseljevanja bi vključevala skupni okvir meril za gospodarske migracije, znotraj katerih lahko države članice, ki sprejmejo takšne migrante, delujejo v skladu s svojimi odločitvami glede števila, ki ga sprejmejo. Kar potrebujemo, je usklajevanje, skupni standardi, skupni okvir in nato tudi solidarnost.

Franziska Keller (Verts/ALE). – Gospod predsednik, ne delim vašega navdušenja nad Frontexom. Slišali smo poročila Frontexa in držav članic, da so slednje kršile človekove pravice, pravico do nevrčanja in da beguncem niso dale možnosti, da zaprosijo za azil, te kršitve človekovih pravic pa se dogajajo v imenu Evropske unije.

Minister Billström, rekli ste, da potrebujemo pregled in uravnoveženje na naših zunanjih mejah, toda sprašujem vas, zakaj ne moremo pregledati in uravnovežiti tistih ljudi, ki delajo in branijo naše zunanje meje? Zakaj ne moremo biti deležni nekaj preglednosti in jasnosti glede Frontexa in tega, kaj dela? V tem Parlamentu, v Evropskem parlamentu potrebujemo jasnost in preglednost glede dejanj Frontexa. Potrebujemo jasnost glede stopnje postopka novih pravil Frontexa, ki ste jih omenili, komisar, in potrebujemo pojasnila o tem, kako lahko begunci dobijo mednarodno zaščito, če se jih prestreže na morju.

Potrebujemo tudi preglednost glede dogovorov, sklenjenih s tretjimi državami, in glede tega, kaj točno se zgodi z denarjem EU, ki se ga na primer vložijo v Libijo. Dvomim, da je tisto, kar ste imenovali pomoč Libije beguncem, resnično v pomoč beguncem, vendar pa tudi tu primanjkuje preglednosti, in če niti države članice, kot ste dejali, ne razlagajo pravic migrantov na enak način kot vi, kako boste potem zagotovili, da bodo tretje države, kot je Libija, sledile vašim razlagam?

Spomnila bi vas, da je Parlament vedno podpiral zamisel obvezne delitve odgovornosti glede obravnavanja prošelj za azil, in menim, da vaše poročilo o pilotnem projektu, v okviru katerega je samo Francija sprejela

zelo majhno, skoraj smešno število 100 beguncev z Malte, kaže, da s prostovoljno solidarnostjo ne pridemo nikamor. Tu potrebujemo nekaj obveznosti.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Boriti se hočemo proti priseljevanju. Je velik problem. Medtem naše razglasne table in računalniki delujejo napačno. Spopadimo se s stvarmi, s katerimi se lahko spopademo resnično učinkovito.

Migracija je seveda eden izmed največjih problemov, s katerimi se danes sooča Evropa. Še več, je problem ne samo za nas politike, ampak tudi problem za državljane držav članic Evropske unije. Je eden izmed glavnih izzivov, s katerimi se trenutno sooča politični razred v Evropi, in eden izmed glavnih problemov naših volivcev. Priseljevanje ima več kot eno ime, saj so moji spoštovani kolegi poslanci danes govorili o priseljevanju iz Afrike, ki v glavnem prizadene države sredozemskega bazena, in kar so povedali, je na določen način upravičeno. Predstavljam državo, Poljsko, v kateri je to nezakonito priseljevanje seveda manjše, vendar ljudje k nam prihajajo iz držav nekdanje Sovjetske zveze in nekaj iz Azije.

Soočeni smo z vprašanjem o filozofiji boja EU proti nezakonitemu priseljevanju in – naj povemo enostavno – tudi proti omejitvam zakonitega priseljevanja. Mora Frontex nositi največji delež tega boja? Je to res priporočljivo? Ali ne bi bilo učinkoviteje, če bi dodatni denar, ki ga hočemo dati Frontexu, dodelili državam, ki imajo največji problem z nezakonitim priseljevanjem, in tudi državam članicam EU, katerih meje so del zunanjih meja EU? Gospod predsednik, zdi se mi, da bi bilo to bolj priporočljivo.

Rui Tavares (GUE/NGL). – (PT) Gospod Billström, gospod Barrot, glede Ženevske konvencije in človekovih pravic nimamo nikakršne izbire. Naša edina možnost je, da izpolnjujemo konvencije, ki smo jih podpisali. Pravo je jasno: pošiljanje beguncev, ki prispejo na evropske obale, v države, ki niso podpisale Ženevske konvencije o statusu beguncev, je kršenje Ženevske konvencije. To ni abstraktno pravno vprašanje, to je resničen argument.

Ko prek Frontexa ali držav članic pošljemo begunce v Libijo, kršimo konvencijo, nenazadnje zato, ker vemo iz podatkov italijanske vlade, da 75 % ljudi, ki dosežejo evropske obale, zaprosi za azil, in 50 % izmed njih – okoli 38 % ali tretjina celotnega števila – jih je upravičenih do humanitarne zaščite.

Politična izbira vodi k moralni izbiri, in prav zdaj smo soočeni z moralno izbiro. Je prav, je res moralno, da je več kot 14 000 ljudi umrlo, ko so v zadnjih letih poskušali doseči obalo Evrope? Je resnično moralno, da bi moral biti velik delež tistih ljudi, ki tvegajo svoje življenje, pravzaprav upravičen do azila? Je resnično potrebno, da morajo tvegati svoje življenje? Ne, ne bi jim bilo treba.

Že dolgo časa govorimo, da nas izključno represivna politika priseljevanja, kot je ta, ki jo izvajamo, sooča s temi odločitvami o življenju ali smrti ljudi in smo zaradi nje skupaj odgovorni za vsako izbiro življenja ali smrti.

Problema ne bomo rešili s tem, z dajanjem denarja Frontexu zdaj, na začetku njegovega mandata – denarja, ki ga Frontex ne more potrošiti in za katerega Komisija pravi, da ga ni priporočljivo zdaj dati Frontexu. Način, na katerega lahko rešimo problem, je preučitev pristojnosti Frontexa, potem pa bo Frontex morda potreboval več denarja. Da bi se to zgodilo, bi moral Frontex sodelovati in Visokemu komisariatu Združenih narodov za begunce zagotavljati popolne informacije; da bi prišlo do tega, bi moral Frontex v svojo politiko vključiti humanitarna prizadevanja, česar trenutno ne dela. Prav tako resen, gospe in gospodje, je predlog glede sklada za begunce: medtem ko več vlagamo v Frontex, se ta sredstva zmanjšujejo.

Roberta Angelilli (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, resnično sem jezna, da določeni italijanski poslanci niso zamudili priložnosti, da bi ponovno odprli isto staro polemiko z edinim ciljem, ki je napadanje italijanske vlade. Ko gre za priseljevanje, se ne bi smeli več spuščati v ideološko manipulacijo, temveč bi morali prodreti v središče smernic, ki jih določa Evropski pakt o priseljevanju in azilu, temelječ na vrednotah povezovanja in solidarnosti.

Resnično cenim prizadevanja Komisije v zadnjih letih, toda komisar Barrot se bo strinjal z mano, če rečem, da moramo pospešiti zadeve, da bi razvili pravo evropsko strategijo o priseljevanju, katere prednostna naloga je brezkompromisen boj proti nezakonitemu priseljevanju ter trgovini z ljudmi in njihovem izkoriščanju.

Odločno moramo ukrepati proti vsem tistim, ki imajo korist od te trgovine, vključno z delodajalci, ki uporabljajo nezakonito delovno silo. Seveda ni več sprejemljivo dopuščati, da bi bilo priseljevanje problem, ki ga rešujejo samo mejne države sredozemskega bazena. Nedavni predlog Komisije o skupnem ponovnem vključevanju je premik naprej v smislu političnega in praktičnega sodelovanja med državami članicami, vendar pa moramo nujno izvajati vrsto pobud, da bi razvili učinkovitejšo solidarnost znotraj Skupnosti.

Zato čakamo, da napoved predsednika Evropske unije kmalu postane resničnost, napoved, ki med drugim ponavlja iskreno prošnjo italijanskega ministra Franca Frattinija za začetek razprave, da bi lahko našli pot, da breme in odgovornosti pravično porazdelimo med države članice, povezane s tokovi nezakonitih priseljencev in prosilcev za politični azil.

To je po mojem mnenju ključna točka, saj se drugače znajdemo v protislovnem položaju, v katerem so nekatere države članice, vključno z Italijo, Malto, Grčijo in Španijo, dolžne sprejemati nezakonite priseljence, medtem ko se druge skrivajo za samovoljnim konceptom solidarnosti na prostovoljni osnovi. Ne morejo se več skrivati pred tem. Rada bi se zahvalila Franciji, ki se je ponudila sprejeti 100 ljudi, 100 prosilcev za azil: 100 ljudi, toda izmed tisočev, deset tisočev prosilcev za azil. Franciji se zahvaljujem za to, toda to je kaplja v morje.

Zaključila bom s tem, da med drugim povem, da priseljavanja ne moremo več obravnavati kot čudežnega zdravila. Brez resne politike sodelovanja za razvoj, kjer mora Evropa prevzeti vodilno vlogo, bomo del sveta obsodili na gotovo in neizbežno prihodnost revščine in brezupa.

Stavros Lambrinidis (S&D). – (EL) Minister, komisar, Parlament je nujno pozval k sodelovanju na evropski ravni z državami izvora in tranzita priseljencev. Te države ne vključujejo samo Libije. Vključujejo tudi Turčijo. Poleg tega, da je država izvora in tranzita znotraj tega okvira, je Turčija tudi država kandidatka. Z drugimi besedami bi lahko rekli, da ima dvojno obveznost, da spoštuje politična načela in institucije Evropske unije.

V vsaj štirih primerih so helikopterje Frontexa ovirali turški radarji v grškem zračnem prostoru, ko so opravljali svoje dolžnosti. Včeraj je turško lovsko letalo grozilo, da bo prisililo helikopter Frontexa k vrnitvi.

Kaj nameravate storiti in kako se boste v imenu Evropske unije odzvali na to nadlegovanje med operacijo evropske institucije kot je Frontex?

Tudi obvezna solidarnost ne more prevzeti samo oblike nadzornih ukrepov, podobnih Frontexovim, v južnih državah. Obstajati mora tudi solidarnost v smislu sprejemanja priseljencev, ki prihajajo v naše države, ki ne morejo vsakokrat vzdrževati tako velikega števila. Komisija in Svet spodbujata prostovoljno solidarnost, ki ni vredna papirja, na katerem je napisana. Nam lahko poveste, zakaj tudi tu ne uvedete obvezne solidarnosti?

Nazadnje, pilotni program med Italijo, Malto in Libijo ne bi smel biti edini pilotni program. Zakaj ni pilotnega programa, s katerim bi priseljence odvrnili že v Turčiji, ki jo močno pesti ta problem? Je grška vlada kdaj prosila za to, komisar, in ste zavrnil? Ali pa so se Libija, Italija in Malta enostavno pojavile in ste jih sprejeli, ne da bi zahtevali karkoli drugega?

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, to mi ponuja priložnost, da pojasnim dve manjši točki, ki po mojem mnenju – in kot je pravkar dejal eden izmed mojih kolegov poslancev – poudarjata hinavsko naravo naše politike.

Prva točka zadeva Dublinski sporazum. Komisar, dobro poznate situacijo v Calaisu; veste, da bi v Calaisu mnogi ljudje lahko zaprosili za status političnega begunca in ga tudi dobili. Zakaj tega ne storijo? Ker se jim zaradi Dublinskega sporazuma zagotavlja, da bodo poslani v države, v katere nočejo, in včasih iz odličnih razlogov. Nočejo v Grčijo, kjer nimajo praktično nobene možnosti pridobiti status begunca.

Danes je Dublinski sporazum instrument, ki je sovražen do zaščite tistih ljudi, ki ga najbolj potrebujejo, in ki ustvarja neenakosti med državami članicami. Zato prenehajmo govoriti o solidarnosti, ko se vzpostavlja instrumente, ki ustvarjajo neenakosti med državami.

Druga točka zadeva sporazume o ponovnem sprejemu. Povsem razumem, cilj je na pogajanjih doseči te sporazume s Turčijo in Libijo, igrati se z idejo velikega okolja držav, ki so naše sosedje, in velikih taborišč za zadrževanje migracijskih tokov. To je nesprejemljivo iz praktičnih razlogov, moralnih razlogov in političnih razlogov, in to veste, gospod Barrot!

Clemente Mastella (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, takoj bom začel s tem, da povem brez pretiravanja, da je zame gostoljubje sveta vrednota. Končno je solidarnost med ljudmi tista, zaradi katere nastajajo državne skupnosti, ki jih urejajo določene posebne obveznosti: pravice in dolžnosti. Zato sam odločno nasprotujem čemur koli, kar je v nasprotju s tem osnovnim svetopisemskim načelom. Seveda se združujejo ukrepanje glede sprejemanja ljudi in tudi načini, na katere moramo to storiti, da bi dosegli povezovanje in vse, kar zajema.

Kaj lahko storimo? Kje lahko namestimo te obupane ljudi, ki prihajajo v države članice, in kako naj sočasno preprečimo posledična trenja, ki se včasih kažejo kot nezadovoljstvo, jeza in bes in ki vodijo v precej zaskrbljujoče oblike sovraštva?

Kaj naj storimo, da zagotavljanje zaščite pravice do azila, načela, ki je bilo omenjeno v zadnjih dneh, ne bo sočasno pustilo odprtih vrat za lažne prošilce za azil, kar je izgovor, ki ga uporabljajo določeni ljudje: ljudje, ki se skrivajo za to univerzalno pravico in ki nimajo nič opraviti s pravico do azila, vendar vse z nezakonitostjo in zločinom?

Ali resnično menimo, gospod Billström, da lahko vso to odgovornost nosijo posamezne države? Doslej je Evropa verjetno ukrepala nekoliko negotovo, vendar se mi zdi, da ne more več odlagati vzpostavitve enotnega, resnega pristopa k priseljevanju. Ne more govoriti, kot je, z mnogimi neubranimi glasovi, in ne more najbolj izpostavljenih in ranljivih posameznih držav, ki so na udaru, prisiliti v osamitev. Tega ne more storiti brez skupnega, družno doseženega stališča, ki ga doslej nismo imeli, toda katerega bistvena načela se nenehno zagovarjajo.

Ne more, gospod predsednik, svojih meja ne imeti za evropsko vprašanje in ne vprašanje posameznih držav. Ne more se udeleževati, kot se je že zgodilo v tej sejni dvorani, neokusnih, teatralnih nastopov kot argument proti temu, kaj delajo italijanska vlada ali druge vlade. Ne morem si zamisliti, da tragedije, ki so se pripetile ob obali Lampeduse, pri Ceuti in Melilli, nimajo nič opraviti z Brusljem, Berlinom in Parizom.

Napetost med posameznimi državami in Evropo izvira iz tega in povzroča probleme, to pa tudi povečuje demokratični primanjkljaj Evrope, ki se bo brez usklajene politike priseljevanja samo še poslabšal; povečuje vtis, da samointeresi držav prevladujejo nad splošnim dobrim. Stopnjuje, gospod predsednik, neprijeten občutek, da se Bruselj in Strasbourg vse prepogosto ukvarjata z nepomembnimi vprašanji in ne tistimi, ki zadevajo javnost. To nenazadnje spodkopava politično identiteto Evrope.

Zato upam, da bo švedsko predsedstvo sklenilo sporazum z najbolj ranljivimi državami, da bi se razmišljalo logično in doseglo tisto, česar doslej ni bilo, namreč trdno, uravnoteženo, dobro in strogo skupno politiko o priseljevanju.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospod Billström, gospe in gospodje, hoteli smo, da ta razprava pritegne pozornost EU k hudim kršitvam temeljnih človekovih pravic, do katerih prihaja v Italiji. Od maja so italijanski organi na morju prestregli 1 000 migrantov in jih med neuradnimi in nerazlikovalnimi vračnanji predali Libiji, ne da bi identificirali osebe, jim dali pravico do pritožbe ali dostop do azilnih postopkov, ob tveganju, da bodo v Libiji deležni nečloveškega in poniževalnega ravnanja. Kot je potrdil komisar Barrot, ko je Italijo zaprosil za podrobnosti, menimo, da te prakse kršijo temeljna načela, na katerih sloni Evropa.

Takšno ukrepanje ni skladno ne z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah ne s pravom Skupnosti, zlasti Zakonom o schengenskih mejah in direktivo o vračnanju, niti z italijanskim pravom. Včeraj so Združeni narodi pozvali Italijo k izpolnjevanju mednarodnega prava, prav tako včeraj pa je 24 somalijskih in eritrejskih beguncev, ki jih je Italija zavrnila, na Evropskem sodišču za človekove pravice v Strasbourgu vložilo pritožbo proti Italiji zaradi kršitve Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Poleg tega je nezakonito priseljevanje v Italiji postalo kaznivo dejanje, oteževalna okoliščina. Že samo dejstvo, da je nekdo migrant, ima za posledico diskriminacijo in neenakost ter narekuje strožje kazni za enak zločin. Dejstvo, da je oseba nezakoniti migrant, kot so bile družine naše italijanske, portugalske, poljske, grške in italijanske skupnosti, onemogoča dostop do temeljnih pravic in do najosnovnejše oskrbe, vključno z zdravstvenimi storitvami, zaradi strahu pred prijavo. To se dogaja v Italiji, gospod predsednik, in to so obsodili tudi pravni in ustavni strokovnjaki ter laična in katoliška združenja.

Kaj namerava storiti Komisija, da konča te kršitve? Parlament je vedno podpiral boj proti nezakonitemu priseljevanju, toda samo v skladu s temeljnimi pravicami.

Vedeti želimo, gospod predsednik, ali namerava Komisija ukrepati glede italijanske zakonodaje in preučiti sporazum Italija-Libija. Dvajset let po padcu berlinskega zidu ne moremo dovoliti določenim vladam, da gradijo nove.

Niki Tzavela (EFD). – (EL) Gospod predsednik, komisar, resničnost presega vse, kar je bilo povedano v tem Parlamentu.

Vidimo, kako se predsednik Gadafi ukvarja s tem vprašanjem, in mednarodne medije, ki nenehno poročajo o tem, da je potrebna 1 milijarda EUR, če naj bodo izpolnjene obveznosti. Vidimo Turčijo – državo, ki hoče pristopiti k Evropski uniji –, ki vsak dan zavrača helikopterje Frontexa, in Evropsko unijo, ki ne ukrepa kot bi morala.

Vidimo trgovce z ljudmi, ki selijo nezakonite priseljence in jim dajejo navodila, kako se v primeru prijetja ustreliti v roko ali nogo, tako da so jih države članice zavezane sprejeti in uporabiti drugo vrsto zakonodaje poleg tiste, ki ureja nezakonito priseljevanje, saj so zdaj poškodovane osebe. Vidimo trgovce z ljudmi, ki nezakonitim priseljencem dajejo navodila, naj uničijo svoje dokumente, preden vstopijo v državo, tako da države gostiteljice, kot je Grčija, ne vedo, kam jih poslati; vidimo priseljence, ki zatrjujejo, da prosijo za azil, vendar nimajo dokumentov, da bi lahko ugotovili dejstva.

Vlada zmešnja, komisar, in na neki točki je treba ponovno vzpostaviti red s strogim in trdnim stališčem Evropske unije o tem vprašanju.

Sylvie Guillaume (S&D). – (FR) Gospod predsednik, gospod podpredsednik, gospe in gospodje, večkrat slišimo, da države članice priznavajo potrebo po vzpostavitvi skupne politike upravljanja priseljevanja na evropski ravni in politike, namenjene socialnemu vključevanju priseljencev.

Toda kot vidimo vsakodnevno, je resničnost zelo daleč od tega. V okviru razprav o proračunu je na primer Sklad za vključevanje migrantov doživel drastično zmanjšanje sredstev. Države članice še naprej enostransko uveljavljajo strogo zakonodajo in predpise o premikih na njihovo ozemlje in znotraj njega, omejujejo dostop do svojih trgov dela, socialnih sistemov in izobraževalnih sistemov ter otežujejo ponovno združevanje družin.

Na enak način evropska politika o boju proti nezakonitemu priseljevanju in nadzoru zunanjih meja nazadnje ne pomeni nič drugega kot prelaganje odgovornosti za nadzor meja na naše sosedbe ob neupoštevanju človekovih pravic. Temu smo bili priča med Italijo in Libijo.

Ta težnja po eksternalizaciji vprašanj Evropi omogoča, da se reši svojih odgovornosti. To je nedopustno. Dodatna sredstva, dodeljena Frontexu, nikoli ne bodo nadomestilo za potrebno solidarnost, ki mora združiti države članice in jim omogočiti, da sodelujejo pri namestitvi ljudi, ki potrebujejo mednarodno zaščito, in pri namestitvi tuje delovne sile, ki je potrebna za spopadanje z demokratičnimi izzivi prihodnosti.

Kakšne predpise boste uvedli za zagotavljanje resnične solidarnosti in resničnih rešitev glede trpljenja migrantov?

Rita Borsellino (S&D). – (IT) Gospod predsednik, gospod Barrot, gospod Billström, gospe in gospodje, v zadnjih dneh ste pri vzpostavljanju evropskega azilnega načrta, gospod Barrot, govorili o odločnosti v boju proti nezakonitemu priseljevanju in o človečnosti pri sprejemanju žrtev preganjanja. V pravnem smislu to pomeni zagotavljanje zaščite in pravice do azila za tiste, ki ubežijo stradanju, vojni in preganjanju, in preprečevanje njihovega izгона v države, kjer so ogrožena njihova življenja ali tvegajo, da bodo izpostavljeni nečloveškemu ravnanju.

To je v bistvu nasprotje tistega, kar dela italijanska vlada, kot kaže zadnje zaskrbljujoče vračanje 75 priseljencev iz Eritreje in Somalije v Libijo, do katerega je prišlo, ne da bi vsaj preverili, ali so med njimi morebitni prosilci za azil, kot zahteva mednarodno pravo in kot je včeraj povedal visoki komisar Združenih narodov za človekove pravice. Sporazum med Italijo in Libijo tega morskega pasu ne more spremeniti v prosto območje, kjer se krši človekove pravice.

Zato Komisijo pozivam, naj čim prej ukrepa, da bi zagotovila vzpostavitev in izpolnjevanje pravil mednarodnega prava. Poleg tega bi želela vedeti, kakšen napredek je bil dosežen v pogajanjih o dvostranskem sporazumu med EU in Libijo, ki potekajo že nekaj let. Kdaj menite, da bo sklenjen? Ali lahko Svet in Komisija potrdita, da bo ta sporazum prevladal nad sporazumom Italija-Libija? Ali lahko Parlamentu razložite ključne točke, povezane z reševanjem problemov nezakonitega priseljevanja in zagotavljanjem pravice do azila ter načelom nevračanja?

Anna Maria Corazza Bildt (PPE). – Gospod predsednik, v veliko veselje mi je, da lahko prvič na tem plenarnem zasedanju prevzamem besedo in pohvalim ministra Tobiasa Billströma za njegovo globoko razumevanje – in kot izvirno italijanska državljanka sem v položaju, da lahko to rečem – kritične situacije, s katero se soočajo prebivalci in države Sredozemlja.

Pozdravila bi njegova prizadevanja za doseg soglasja o skupni evropski politiki priseljevanja, ki je zelo potrebna. Prav tako bi pozdravila njegovo pobudo za pooblaščenca za podporo azilu, kar je zelo praktičen in konkreten način za podporo držav članic, ki se počutijo obremenjene, in za začetek sodelovanja med državami članicami.

Ministra Billströma bi vprašala, če bi lahko poleg ukrepov, o katerih je že govoril, z dolgoročnega vidika podrobneje razložil, kakšne ukrepe lahko sprejmemo za podporo sredozemskim državam in njihovim prebivalcem z njegovim pristopom, ki ohranja v ravnovesju človečnost, solidarnost in trdnost do vsake oblike nezakonitosti.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, nedvomno potrebujemo skupno politiko priseljevanja in okrepiti moramo naše sodelovanje s tretjimi državami, ki mora postati celovitejša in učinkovitejša. Znotraj tega sodelovanja imata, kot je pokazala razprava, Libija in Turčija najpomembnejši položaj.

Ravnanje Turčije je provokativno. Vedno znova je oviralno in o tem želim seznanimi Parlament ter gospodu Barrotu poslati sporočilo, da Turčija ovira helikopterje in letala Frontexa, ko so na evropskih misijah in evropskih nalogah. Poslanci Nove demokracije so izvedli parlamentarni nadzor. Gospod Barrot, prejeli boste podrobna obvestila o teh primerih provokacij in provokativnem ravnanju Turčije.

Glede ponovnega sprejema in premeščanja moramo še bolj okrepiti Frontex in organizirati skupne povratne lete. Gospod Barrot, gospod predsednik, pohitita in obiščita Turčijo in Libijo. Problem je zelo pereč. Ne odlašajta do konca leta. Danes ali jutri...

(Predsednik je prekinil govornika)

Barbara Lochbihler (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, mejni uradniki evropskih držav ne smejo zavrniti morebitnih prosilcev za azil, ki prispejo po morju, ali jih pospremiti stran, ne smejo jim preprečiti nadaljnega potovanja ali jih vrniti v države, ki niso del EU. Tako je določeno v Evropski konvenciji o človekovih pravicah. Danes smo ponovno slišali številne primere o tem, kako Frontex v praksi ne izpolnjuje teh pravil. Zaradi tega potrebujemo nadzor na tem področju. Potrebujemo ta nadzor kot poslanci Evropskega parlamenta, saj je naša odgovornost, da zagotovimo spoštovanje določb Evropske konvencije o človekovih pravicah.

Moje vprašanje, ki vam ga zastavljam, se glasi: v kakšnem obsegu smo sposobni nadzirati, ali mejni uradniki v mednarodnih vodah izpolnjujejo te pravne zahteve v zvezi s človekovimi pravicami? Že leta dolgo vemo, da je Frontex v posameznih primerih kršil človekove pravice. Vendar pa v vseh svojih dejavnostih tudi resno spodbija verodostojnost EU, ko gre za varstvo človekovih pravic.

Alf Svensson (PPE). – (SV) Gospod predsednik, hvala, gospod Billström. Sprašujem se, če se občasno ne osredotočamo preveč na besedi „nezakonito priseljevanje“. Konec koncev ne more biti nezakonito bežati, da si rešiš življenje, saj človekove pravice in svoboščine veljajo za vsakogar, ne glede na to, kje živi.

Poudaril bi, da je prav tako pomembno ugotoviti, kakšne so razmere v državah, iz katerih ljudje bežijo. Morda bi bila EU lahko dejavnejša in naredila več v teh državah, da ljudem ne bi bilo treba bežati in se jih posledično ne bi označilo za nezakonite priseljence. Morda smo, kot sem že dejal, preveč osredotočeni na besedo „nezakonito“. Kot sem že povedal, je povsem zakonito zavzeti se za človekove pravice in svoboščine znotraj in zunaj EU.

Antonio Cancian (PPE). – (IT) Gospod predsednik, danes zjutraj je bilo skoraj tako, kot da smo v italijanskem parlamentu z vami kot predsednikom. Vsekakor menim, da priseljevanje pomeni zaščito in spoštovanje človekovih pravic. Žal pa je do globalizacije in širitve Evropske unije na 27 držav prišlo prehitro in brez ustreznih ukrepov za zaščito varnosti in spoštovanja človekovih pravic.

Prisluhnil sem Komisiji: strategija je dobra in prihodnje ukrepanje izvrstno, toda pozabljamo, da je vprašanje pereče in da smo v izrednih razmerah. Kar je bilo povedano danes zjutraj, velja za normalne razmere, toda danes – zlasti v Italiji – razmere niso normalne. Zato pozivam Komisijo, naj več pozornosti posveti taktiki namesto strategiji in na problem gleda kot povsem evropski. Hvala lepa.

Predsednik. – Trenutno predsedujoči je zagotovo Italijan, razprava pa je bila daleč od tega, da bi bila izključno italijanska. Na srečo je bila, recimo temu, obsežna in deležna prispevkov iz različnih taborov in različnih stališč iz Evropske unije.

Tobias Billström, *predsednik Sveta*. – (CS) Gospod predsednik, rad bi se vam zahvalil za zelo zanimivo razpravo. Danes je bilo tu izraženih veliko dragocenih mnenj. Omeniti želim stališče gospoda Busuttila o večjem sodelovanju z Libijo. Upam, da bom lahko skupaj s komisarjem Barrotom obiskal Libijo, da bi vzpostavili odnose s to državo, nadaljevalo pa se bo tudi delo s Turčijo. Strinjam se tudi z gospodom Aguilarjem, predsednikom Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, da je eden izmed načinov za spopadanje z nezakonitim priseljevanjem odprtje poti za zakonito priseljevanje. To bi na primer sprostilo pritisk na azilni sistem.

Spopasti se je treba s kriminalnimi združbami, ki izkoriščajo obup ljudi. Švedsko predsedstvo bo o tem vprašanju in boju proti trgovini z ljudmi organiziralo posebno konferenco v Bruslju. Glavna prednostna naloga švedskega predsedstva je prizadevanje za doseg sporazuma glede Evropskega urada za podporo azilu in izboljšanje praktičnega sodelovanja. Seveda v tej zadevi upamo na podporo Evropskega parlamenta.

Gospe Alfano bi rad povedal, da je pomembno, da se izpolnjuje pravne akte, ki jih sprejme Evropski svet, in da jih vse države članice izvajajo, kot je bilo odločeno. Pomembno je, da v naše delo vključimo tudi visokega komisarja Združenih narodov za begunce, da bi dosegli visoko kakovost, ki je naš cilj. Povedati moram tudi, da se strinjam z oceno gospoda Kirkhopa o pomembnosti razlikovanja med azilom in priseljevanjem delavcev. To pretresanje nas seveda vodi do zaključka, da EU potrebuje skupni evropski azilni sistem in tudi boljše možnosti za zakonito priseljevanje delavcev, ki temeljijo na nacionalnih potrebah, pravni gotovosti in zaščiti pred plačnim dampingom in socialnim izkoriščanjem.

Če imamo to, ne bomo potrebovali politik gospodov Meyerja, Battena ali Bontesa. Potrebujemo razsodno in dobro premišljeno migracijsko politiko, da bi izboljšali demokratično strukturo EU in okrepili gospodarstvo in blagostanje ljudi.

Gospa Corazza Bildt in gospod Svensson sta se dotaknila vprašanja, kako obravnavati smrtne primere v Sredozemlju. Za problem migracije ni ene same rešitve. Zahteva sveženj raznolikih pobud znotraj različnih področij. Posebno pomembno je okrepljeno sodelovanje z državami izvora in tranzita. Okrepiti je na primer treba razvojno sodelovanje s temi državami, da bi vzpostavili stabilnost, varnost in trajnost.

Države izvora in tranzita ter države članice morajo izboljšati tudi svoje reševanje na morju. Pojasniti je treba tudi razdelitev odgovornosti med državami glede prizadevanj za reševanje na morju. Doseči moramo tudi skupno razlago predpisov o reševanju na morju v smislu pravice do mednarodne zaščite na eni strani in mednarodnega pomorskega prava na drugi strani.

Nazadnje bi se vam v imenu predsedstva in v svojem imenu zahvalil za priložnost, da tu v Evropskem parlamentu predstavim naša stališča. Pomembno je poudariti, da mora naša strategija temeljiti na več elementih in pobudah. Menim, da je to jasno pokazala ta razprava. Najlepša hvala.

(Aplavz)

Jacques Barrot, *podpredsednik Komisije*. – (FR) Gospod predsednik, ta razprava je pokazala, če je bilo sploh potrebno pokazati, obseg teh migracijskih problemov.

Poudaril bi, da mora biti naš pristop uravnotežen med zavrnitvijo nezakonitega priseljevanja, ki se ga, če naj dodam, pogosto pripisuje tihotapcem in trgovcem z ljudmi, željo v zvezi s tem bojem proti nezakonitemu priseljevanju po spodbujanju zakonite migracije določene vrste, kar je odločitev, ki je v rokah držav članic, in v vsakem primeru tudi željo po ohranitvi dolžnosti azila.

Najprej bi zelo na kratko odgovoril na vprašanje Frontexa in poudaril, da pripravljamo predlog o spremembi uredbe o Frontexu in njegovega načina dela. Vsekakor sem zabeležil željo po večji preglednosti, ki je bila izražena.

Po drugi strani bomo poskušali pojasniti tudi pravila, ki naj bi pomagala zagotoviti dosledno uporabo prava Skupnosti in mednarodnega prava v okviru operacij Frontexa.

Glede italijanskih problemov moram povedati, da smo julija poslali pismo italijanskim organom oblasti, v katerem smo zaprosili za kakršne koli uporabne informacije o vrnitvi ladij, prestreženih v mednarodnih vodah. Pravkar smo prejeli odgovor italijanskih organov oblasti, ki ga naše službe zdaj natančno preučujejo.

Dodal bi, da zakonodaja Skupnosti zahteva, da države članice izvajajo dejavnosti mejnega nadzora v skladu z načelom nevračanja. To načelo pomeni, da se država vzdrži vračanja ljudi na ozemlje, kjer bi lahko tvegali, da bodo žrtve mučenja, kazni ali nečloveškega ali ponižujočega ravnanja. V primeru prosilcev za azil in

beguncev do vračanja ne more priti, če bi bila ogrožena njihovo življenje in svoboda na podlagi rase, vere ali nacionalnosti. Na kratko povedano zagotavljamo, da se vzdržuje ta dolžnost zaščite.

Nazadnje želim ponoviti željo gospoda Billströma in mene o sodelovanju z Libijo po eni strani in s Turčijo po drugi strani v pravem dialogu, ki nam bo omogočil prodreti do bistva zadev, da bi lahko sodelovali pri mejnem nadzoru zaradi preprečevanja nezakonite migracije, toda tudi ugotovili, kako lahko s podporo visokega komisarja za begunce poskušamo sprožiti postopke v teh sredozemskih državah, ki bodo pomenili, da se pravim prosilcem za azil ni treba zatekati k tihotapcem ali trgovcem z ljudmi, da bi dosegli obalo Evrope, in da bodo dočakali obdelavo svojih prošenj za azil v teh državah.

To je pomemben dialog, ki bo zajel to zadnje četrtnetle. Zahvalil bi se švedskemu predsedstvu za njegovo pripravljenost na tako učinkovito sodelovanje.

Za zaključek bi ponovil, da potrebujemo evropsko strategijo o migracijskih tokovih. Menimo, da morajo države članice resnično pokazati več te solidarnosti druga z drugo. Države članice so prizadete zaradi enakih problemov. Povedati je treba, da nezakonito priseljevanje nazadnje prizadene vse države članice, ne samo tistih na zunanjih mejah.

Zdi se mi zelo pomembno, da vzpostavimo to solidarnost. Predlagamo, da se to stori na prostovoljni podlagi, vendar pa bo to prostovoljno podlago nedvomno treba formalizirati kot pravi odziv na probleme.

Tu imate; ne bom podaljševal teh odgovorov. Med različnimi govori, ki so potekali, sem si zabeležil mnogo stvari.

Končal bi z nekoliko nujnim pozivom Evropskemu parlamentu, naj nam pomaga, predvsem pri tej strategiji, tej evropski azilni politiki. Poudaril bi – ker je bilo omenjeno –, da želimo izboljšati uporabo Dublinskega sporazuma tako, da omogočimo nekaj prožnosti. Prosili smo za dovoljenje Sveta in Parlamenta, da ta urad za podporo vzpostavimo do konca leta, pripravili pa se bomo tudi na uskladitev postopkov ravnanja. Vse to bo pripomoglo k pravi evropski azilni politiki, za katero menim, da je povsem skladna z vrednotami, glede katerih po mojem mnenju v Evropi vlada soglasje. Verjamemo v te vrednote. Spremeniti jih je treba v ukrepanje.

Vsekakor sem hvaležen Evropskemu parlamentu za njegovo pomoč pri tej težavni nalogi.

(Aplavz)

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Elisabetta Gardini (PPE), v pisni obliki. – (IT) Nezakonito priseljevanje je prava nadloga, ki že nekaj let prizadeva predvsem južne države EU, zlasti Italijo, Malto in Španijo. Dobro znano je, da izmed vseh držav članic EU italijanska vlada sprejema največje število nezakonitih priseljencev, obupane ljudi, ki prihajajo predvsem iz Afrike in iščejo boljšo prihodnost.

V nasprotju s trditvami predstavnikov italijanske levice, ki so že nešteto neprimerno izkoristili Evropski parlament za neupravičeno napadanje italijanske vlade, ki jo vodi gospod Berlusconi, začasni sprejemni centri zagotavljajo medicinsko oskrbo, hrano in nastanitev ter pravno pomoč vse dokler se ne ugotovi, ali lahko nezakoniti priseljenec ostane v Italiji ali pa ga je treba v skladu z mednarodnimi sporazumi vrniti v državo izvora.

Nujno moramo sprejeti učinkovite ukrepe Skupnosti, ki se nanašajo na politiko priseljevanja in azilno politiko. Ne moremo si zares predstavljati, da je Italija sposobna nositi vse breme, povezano s pojavom, ki bo skokovito naraščal.

Nekateri poslanci so izrazili zamisel o določitvi „kvot nezakonitih priseljencev“. To je primer dobrih namer, ki jih žal ni podprla trdna politična volja: pred kratkim je švedsko predsedstvo izpostavilo težave pri odobritvi teh kvot.

Louis Grech (S&D), v pisni obliki. – Pozdravljam to razpravo, ki usmerja pozornost k razdrobljenim in nedoslednim politikam EU o mejnem nadzoru, priseljevanju in prosilcih za azil. Veseli me, da Svet in Komisija to priznavata za prednostno nalogo, vendar pa smo doslej videli le polovične ukrepe za njihovo obravnavanje in nobenih pomembnih rezultatov. Zdi se, da na ravni EU primanjkuje politične volje, da bi zagotovili ustrezne vire za obravnavanje teh vprašanj na pošten način. Trenutno države članice z zunanjimi mejami

nosijo večino bremena, njihov položaj pa je vsak dan slabši zaradi pomanjkanja virov in zmogljivosti. V zadnjem času se je razpravljalo o nekaterih dobrih predlogih, kot je na primer revizija pristojnosti agencije Frontex, program ponovne naselitve beguncev na ravni EU in ustanovitev evropskega urada za podporo azilu. Komisijo pozivam, naj hitro ukrepa v zvezi z njihovim izvajanjem. Potrebujemo več rešitev, utemeljenih na pristopu delitve bremena, saj je to edini ustrezen odziv. Komisija in Svet morata pokazati več odločnosti pri zagotavljanju potrebnih finančnih sredstev za Frontex. Da bi lahko učinkovito varoval naše meje, mora imeti svojo opremo in sredstva in delovati preko celega leta.

Marian-Jean Marinescu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Prihodnja širitev schengenskega območja z vključitvijo Romunije bo povečala pomembnost zagotavljanja varnosti zunanjih meja Romunije in s tem vlogo agencije Frontex v Romuniji. Agencija Frontex mora igrati vse večjo vlogo v postopku izboljšanja spremljanja in nadzora zunanjih meja Romunije, ki predstavljajo več kot 2 000 km zunanjih meja EU, z drugimi besedami, prihodnjo zunanjo mejo schengenskega območja. V zadnjem letu je Frontex podpisal sporazume o sodelovanju z Rusijo in državami nekdanje Republike Jugoslavije ter z Ukrajino in Moldavijo. To je prvi korak k upravljanju vseh meja. Dobrodošel ukrep na tej točki bi bil, če bi Evropska komisija preučila načine, na katere bi lahko Frontex uporabil to pravno podlago. Možnost podpisa sporazumov o sodelovanju z drugimi tretjimi državami je še ena zadeva, ki jo mora preučiti Komisija. Sklenitev čim večjega števila tovrstnih sporazumov bo omogočila učinkovito usklajevanje skupnih operacij in posledično prispevala k spoštovanju človekovih pravic in državljskih svoboščin ter k boju proti čezmejnemu kriminalu.

Tiziano Motti (PPE), v pisni obliki. – (IT) Strinjam se z izjavo gospoda Buzeka, da je priseljevanje vedno koristilo Evropi, če se to nanaša na priseljevanje, ki je zakonsko urejeno, celovito in spoštuje institucije in zakonodajo ciljne države. Ko sta potrebna socialna prenova in fluktuacija delovne sile, ko kulturna izmenjava obogati ljudi, takrat je priseljevanje dragocen vir. Naše judovsko-krščanske korenine nam narekujejo usmiljenje in gostoljubnost do tistih, ki trpijo.

Toda ko so posledica nezakonitega priseljevanja izredne razmere, stiska, kriminal in negotovost, postane potrebna oprijemljiva strategija za vključevanje na ravni, ki jo države lahko vzdržujejo v demografskem smislu. Slepimo se, če mislimo, da je problem omejen na države, ki mejijo na Sredozemlje: prosti pretok državljanov v EU lahko samo spodbudi prosti pretok mnogih nezakonitih priseljencev, ki so se zatekli v kriminal. Vsaka evropska država ima moralni in neposredni interes, saj je to povezano z vprašanjem kriminala in varnostjo pol milijarde državljanov, ki so nam zaupali pristojnost, da jih ščitimo z nujnimi, oprijemljivimi ukrepi pred obstoječimi problemi in tistimi, za katere je verjetno, da se bodo hitro razvili. Pravic državljanov ni mogoče zamenjati za splošno brezbriznost držav članic ali solonska opozorila s strani Evropske komisije.

PRESEDSTVO: GOSPOD VIDAL-QUADRAS

podpredsednik

5. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za rezultate in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

5.1. Sporazum ES/Mongolija o nekaterih vidikih zračnega prevoza (A7-0001/2009, Brian Simpson)

5.2. Pomorski prevoz med ES in Kitajsko (A7-0002/2009, Brian Simpson)

5.3. Uporaba sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije (A7-0008/2009, Reimer Böge)

5.4. Uporaba Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (A7-0006/2009, Reimer Böge)

5.5. Predlog spremembe proračuna št. 6/2009 (A7-0003/2009, Jutta Haug)

5.6. Predlog spremembe proračuna št. 7/2009 (A7-0009/2009, Jutta Haug)

5.7. Predlog spremembe proračuna št. 8/2009 (A7-0010/2009, Jutta Haug)

Predsednik. – S tem se glasovanje zaključuje.

6. Obrazložitev glasovanja

Pisne obrazložitve glasovanja

- Poročilo: Brian Simpson (A7-0001/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Kot posledica sodb Sodišča Evropskih skupnosti v zadevah „o odprtem nebu“, je Komisija dovolila nadomestitev dvostranskih sporazumov, sklenjenih med nekaterimi državami članicami in tretjimi državami, s sporazumi Skupnosti. Komisija je tako na pogajanjih dosegla sporazum, ki bo nadomestil dvostranske sporazume med Mongolijo in nekaterimi državami članicami EU.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Cilj tega predloga je nadomestiti nekatere določbe v dvostranskih sporazumih o zračnem prevozu, ki so jih v preteklosti sklenile države članice EU in vlada Mongolije, ter obravnava vidike, za katere menim, da so bistvenega pomena, vključno s tehničnimi vprašanji, obdavčitvijo goriva in določanjem cen.

Še posebno pozdravljam pomembnost, ki se priznava skladnosti s konkurenčnim pravom Skupnosti, saj so bile nekatere določbe v prejšnjih dvostranskih sporazumih očitno protikonkurenčne. Zato podpiram poročilo gospoda Simpsona, saj upošteva te splošne smernice.

- Poročilo: Brian Simpson (A7-0002/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Ko sta Romunija in Bolgarija pristopili k EU, je bilo v njunem aktu o pristopu določeno, da je treba sestaviti protokol o spremembi Sporazuma o pomorskem prevozu med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami ter vlado Ljudske republike Kitajske. Ta glas je za sklenitev tega protokola.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0008/2009)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za to poročilo o uporabi Solidarnostnega sklada EU v korist Francije, ker menim, da ta sklad pomaga državam, da se učinkovito in prožno odzovejo na situacije, ki jih povzročijo naravne nesreče, v tem primeru neurje, ki je januarja lanske leto prizadelo jugozahod Francije in povzročilo veliko škodo. Ta finančni instrument se uporabi v primerih, ko je škoda, ki jo povzroči nesreča, tako velika, da nacionalna sredstva ne zadostujejo za učinkovit odziv na krizo, cilj pa je spodbujanje gospodarske oživitve in zadovoljitev potreb prizadetih držav članic.

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo svojega cenjenega nemškega kolega in prijatelja gospoda Bögeja, ki Evropski parlament poziva, naj izboljša predlog Sklepa o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije in v letu 2009 zagotovi približno 109 milijonov EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in odobritvah plačil za pomoč Franciji, žrtvi nesreče, ki jo je povzročilo neurje Klaus, ki je januarja 2009 prizadelo 31 okrožij v jugozahodni Franciji in po ocenah povzročilo za približno 4 milijarde EUR resne škode. Ta govor bom izkoristil za čestitke gospodu Lamassouru, predsedniku Odbora za proračun našega Parlamenta, za hitrost, s katero je skupaj s službami Evropske komisije obravnaval zadevo.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Januarja 2009 je neurje v jugozahodni Franciji povzročilo veliko škodo, zaradi česar je Francija upravičena zaprositi za sredstva iz Solidarnostnega sklada Evropske unije. Glasoval sem za uporabo teh sredstev.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Po mojem mnenju sta solidarnost med državami članicami v Evropski uniji in zlasti evropska podpora državam, ki jih je prizadela nesreča, jasen znak, da EU ni več samo območje proste trgovine. S sprejetjem posebnih instrumentov za pomoč, kot je Solidarnostni sklad Evropske unije, Skupnost, ki si jo prizadevamo narediti „združeno v raznolikosti“, kaže svojo sposobnost, da ostane združena v nesreči celo v situacijah, ki zahtevajo veliko v smislu človeških in materialnih virov. To je nekaj, kar iskreno pozdravljam.

Upam, da se Solidarnostnega sklada ne bo pogosto uporabljalo, saj bo to pomenilo, da Evropa ne trpi zaradi številnih resnih izrednih razmer, prav tako pa upam, da se bo njegovo strukturo in razpoložljivost vse bolj izboljševalo in pogosto ponovno ocenilo, da bo lahko resnične zahteve izpolnjeval hitro in brez birokracije.

Omeniti moram požare, ki so opustošili mojo državo, zlasti leta 2003, in zavedam se, kako pomembni in koristni so bili mehanizmi, kot je ta sklad. Menim, da posebno resno obdobje, ki ga je Francija preživela januarja letos, upravičuje uporabo sredstev. Neverjetno pozitivno glasovanje v Odboru za proračun potrjuje, da je to dober ukrep.

Véronique Mathieu (PPE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam posredovanje Solidarnostnega sklada Evropske unije, od katerega bo imela korist Francija, da bo pripomogel k popravilu škode, ki jo je januarja 2009 povzročilo neurje, ki je močno prizadelo evropski in francoski gozdarski sektor. Odobreni zneski bi morali biti na razpolago do oktobra 2009; z drugimi besedami, devet mesecev po neurju. To posredovanje je hitrejše od povprečnega časa, ki je potreben za posredovanje sklada in ki znaša približno eno leto od nesreče do plačila pomoči.

Medtem ko je prav, da pozdravimo ta napredek, pa velja še naprej pozivati k temu, da so sredstva na razpolago hitreje. Trenutni postopek za upravljanje Solidarnostnega sklada to otežuje. Vendar je Evropska komisija predložila spremenjeni predlog uredbe, ki ga je maja 2006 podprla velika večina Parlamenta. Obžalujem, da se Svet še vedno ni lotil te zadeve, zato ga zdaj pozivam, naj čim prej preuči možnost za hitrejše delovanje Solidarnostnega sklada Evropske unije.

- Poročilo: Reimer Böge (A7-0006/2009)

Jean-Pierre Audy (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za poročilo svojega cenjenega nemškega kolega in prijatelja gospoda Bögeja, ki poziva Evropski parlament, naj izboljša predlog Sklepa o uporabi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) in zagotovi 4,1 milijonov EUR v odobritvah za prevzem obveznosti in odobritvah plačil za pomoč španskemu in portugalskemu tekstilnemu sektorju (Katalonija ter regija Norte-Centro). Cilj je zagotoviti pomoč delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela. Strinjam se z mnenjem kolega glede pospešitve uporabe sredstev sklada in glede ocene njegove komplementarnosti z drugimi obstoječimi instrumenti, kot je Socialni sklad.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog Sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, da bi zagotovili dodatno podporo portugalskim delavcem, ki so jih prizadeli presežki v tekstilnem sektorju in ki trpijo zaradi posledic velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih.

Uporaba 832 800 EUR iz sklada je namenjena ponovni vključitvi delavcev na trg dela s pomočjo načrtov zaposlovanja za posameznika, nastalih v sodelovanju z delavci, vključujejo pa razvoj osebnih spretnosti in strategije za vključevanje na trg delovne sile.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpora EU, zlasti iz Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji, je temeljnega pomena pri pomoči tistim, ki so izgubili svoje delovno mesto zaradi selitev podjetij, do katerih je prišlo na globaliziranem trgu. V zadnjih letih je Portugalska, predvsem kot posledica svetovne gospodarske krize, čutila učinke problema, kako brezposelne ponovno sprejeti in ponovno vključiti na trg delovne sile.

Nešteto podjetij se je preselilo, da bi izkoristila nižje stroške delovne sile na primer na Kitajskem in v Indiji, to pa je imelo strašne posledice za celotno nacionalno gospodarstvo. Odobritev sredstev ESPG za pomoč tem delavcem je ključnega pomena ne samo za izboljšanje njihovega osebnega in družinskega položaja, ampak tudi za celotno nacionalno gospodarstvo, saj je dolgoročni cilj teh izrednih ukrepov pomagati tem delavcem, da najdejo in obdržijo novo delovno mesto.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za, ker menim, da je ta podpora pomembna za portugalske delavce. Vendar pa menim, da zahtevki Portugalske ni bil dovolj ambiciozen. Portugalska vlada je ESPG prosila za 833 EUR za vsakega presežnega delavca v tekstilnem sektorju, Španija pa je zaprosila za 3 006 EUR na delavca v istem sektorju.

Nekoliko me preseneča, da je ESPG sredi gospodarske krize z naraščajočo brezposelnostjo, v kateri je mogoče čutili učinke globalizacije, prejel in odobril tako malo zahtevkov držav članic. Dejansko ima ESPG letos na razpolago 500 milijonov EUR za vse države članice, doslej pa je bilo uporabljenih samo okoli 60 milijonov EUR.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Glasovali smo za to poročilo, saj Evropski parlament daje zeleno luč Portugalski, da prejme 832 800 EUR za pomoč presežnim delavcem v tekstilni industriji v portugalskih regijah Norte in Centro. Vendar pa je to majhen znesek in glede na veliko brezposelnost, ki jo Portugalska doživlja danes, zlasti v teh regijah, zgolj blažilni ukrep.

Kot vsi vemo, je Portugalska januarja letos vložila zahtevek pri Evropski komisiji, nanaša pa se na 1 588 presežnih delavcev, prijavljenih med februarjem in novembrom 2008, v 49 tekstilnih podjetjih v severni in osrednji regiji države.

Odobrenih je bilo tudi 3 306 750 EUR za podporo 1 720 delavcem, odpuščenih iz tekstilnih podjetij v Kataloniji v Španiji.

Tisto, kar je bilo resnično potrebno, je bila politika za podporo proizvodnji, zlasti v tekstilnem sektorju, da bi preprečili nadaljnja zapiranja podjetij in dodatne presežne delavce.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Čeprav se strinjam z osnovnim načelom, menim, da resnost krize zahteva ukrepe na povsem drugačni ravni, nenazadnje omogočanje MSP dostop do posojil, in sicer posojil, ki imajo za posledico zaposlovanje, ozemeljski razvoj in razvoj človeških zmogljivosti.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Predlogi, ki sta jih predložili Španija in Portugalska za uporabo Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG), znova poudarjajo posledice globalizacije. V državah jugovzhodne Azije in predvsem v posebnih gospodarskih območjih, kjer se ljudi izkorišča in zaposluje brez minimalnih socialnih standardov, se tekstil proizvaja po dampinških cenah in nato prodaja na evropskem trgu.

Evropska podjetja, ki spoštujejo socialne pravice delavcev, ki so bile vzpostavljene in pridobljene v desetletjih, so prikrajšana zaradi višjih stroškov, ki jih posledično povzročijo. Nemudoma moramo ustaviti nadaljevanje tega razvoja. Čim prej je treba uvesti prepoved uvoza proizvodov v EU, ki niso proizvedeni v skladu z določenimi minimalnimi socialnimi standardi. Dokler to ne bo doseženo, si lahko prizadevamo samo za zmanjšanje škode, ki jo je v zadevnih državah povzročila globalizacija. Zato sem brez zadržkov glasoval za spustitev pomoči iz sklada.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ob priznavanju negativnih vplivov globalizacije, ki je v industrijskih regijah Evrope vse preveč očitna, je Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji (ESPG) utemeljen na solidarnosti evropskega projekta in ga približuje ljudem z zagotavljanjem pomoči tistim delavcem, ki so jih te spremembe najhujše prizadele. Portugalski regiji Norte in Centro, kjer je gospodarstvo temeljilo na tradicionalnih sektorjih, kot je tekstilna industrija, se od zgodnjih devetdesetih let prejšnjega stoletja modernizirata in si prizadevata prilagoditi hitro rastoči konkurenci.

Tekstilna industrija zaposluje okoli 15 % delovne sile na teh območjih države, skoraj 98 % brezposelnosti v sektorjih po državi pa je osredotočene v teh dveh regijah. Slabšajoče se gospodarsko ozračje, ki je skupaj z drugimi prizadelo ti regiji – predvsem najbolj oddaljene regije kot je Madeira, kjer je turizem zelo pomemben –, je imelo zaskrbljujoče posledice v smislu socialne kohezije, predvsem zaradi povečanja brezposelnosti. Zato podpiram uporabo 832 800 EUR iz ESGP za 1 588 presežnih delavcev v tekstilni industriji portugalskih regij Norte in Centro. Ta znesek je treba preudarno porabiti za preusposabljanje teh delavcev in njihovo hitro in trajno ponovno vključitev na trg delovne sile.

- Poročilo: Jutta Haug (A7-0003/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To zadeva popravek tradicionalnih lastnih sredstev ter DDV in BND ter zagotavlja spremembe v zvezi z gospodarskimi napovedmi. Predlog je izredno tehničen, zato naj povem samo, da sem glasoval za ta predlog.

- Poročilo: Jutta Haug (A7-0009/2009)

David Casa (PPE), v pisni obliki. – Januarja 2009 je jugozahod Francije prizadelo neurje, ki je povzročilo veliko škodo, zato je Franciji omogočen dostop do sredstev Solidarnostnega sklada Evropske unije. Podpiram stališče poročevalke glede sprejetja predloženega predloga spremembe proračuna št. 7/2009.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Zdi se mi nesprejemljivo v istem glasovanju združiti odobritev sredstev za spodbujanje cepljenja proti bolezni modrikastega jezika ter odobritev sredstev za Europol in Eurojust. Sem za odobritev sredstev za izkoreninjenje bolezn modrikastega jezika, toda proti odobritvi sredstev za Europol in Eurojust.

Andreas Mölzer (NI), v pisni obliki. – (DE) Januarja 2009 je Francijo prizadelo hudo neurje. Neurje Klaus je povzročilo opustošenje, zlasti opustošenje infrastrukture države. Namen Solidarnostnega sklada je pokriti del stroškov za škodo, ki jo je treba plačati iz javne blagajne. Ta primer izpolnjuje vse zahteve. Iz tega razloga in predvsem zaradi čezmejne solidarnosti s francoskimi državljani, ki jih je prizadelo neurje Klaus in so v nekaterih primerih še vedno prizadeti zaradi njega, sem glasoval za predlog spremembe proračuna.

Robert Rochefort (ALDE), v pisni obliki. – (FR) Pozdravljam današnje sprejetje poročila kolegice poslanke gospe Haug, ki ga v celoti podpiram. S tem glasovanjem drugič letos omogočamo uporabo Solidarnostnega sklada Evropske unije. Potem ko je pomagala Romuniji, Evropska unija zdaj kaže svojo solidarnost s francoskim prebivalstvom, ki je januarja 2009 občutilo polno moč uničevalnega in silovitega neurja Klaus, ki je bil opisan kot „večja naravna nesreča“ in je bil kot takšen upravičen do vključitve v glavno področje uporabe tega sklada. Na ta način je bilo skupno sproščenih več kot 120 milijonov EUR.

Kot veste, je ta pomoč zelo potrebna za departmaje na jugozahodu moje države, ki so utrpeli znatno škodo. Zahvaliti se želim svojim kolegom poslancem za glasovanje za to poročilo. Zdaj bo seveda potrebno zagotoviti, da bo francoska vlada v postopek pravično vključila lokalne organe in da se teh organov ne ogoljufa v zvezi z načinom porabe tega denarja. Bilo bi vsekakor nesprejemljivo, če bi od njega imel koristi samo zasebni sektor.

- Poročilo: Jutta Haug (A7-0010/2009)

John Stuart Agnew, John Bufton in David Campbell Bannerman (EFD), v pisni obliki. – Priznavamo resnično potrebo po cepivu proti boleznim modrikastega jezika, zlasti za govedorejce in ovčerejce na jugu in vzhodu Anglije, ki so z masovnim cepljenjem na svojih farmah ustvarili zaščito pred boleznijo modrikastega jezika, od česar so imeli koristi njihovi kolegi na severu in zahodu. Da bi glasovali za financiranje EU za to cepivo, smo zavezani (v istem glasovanju) glasovati za povečano financiranje Eurojusta in Europolu. To sta agenciji, ki delujeta zunaj meja, sprejemljivih za britansko pravo, in močno povečujeta moč države na račun svobode posameznika. Podlo je, da poskuša EU takšne določbe prikriti v tovrstnih poročilih in nato od poslancev EP zahteva, da glasujejo o njih kot celoti in ne o posameznih delih. Zato ne bi mogli z mirno vestjo podpreti takšnega poročila, kar razloži naše vzdržanje pri glasovanju o tej temi.

David Casa (PPE), v pisni obliki. – To poročilo zadeva spremembe proračuna, s katerimi se ustvari nove odobritve, ki znašajo 51 640 000 EUR. Ta sredstva bodo poleg sredstev, namenjenih Europolu in OLAF, namenjena za boj proti boleznim modrikastega jezika in reaktor z visokim pretokom. Moje glasovanje o tem je skladno z mnenjem poročevalke.

Derek Roland Clark (EFD), v pisni obliki. – Priznavam resnično potrebo po cepivu proti boleznim modrikastega jezika in obžalujem zavrnitev vlade Združenega kraljestva, da bi glede tega pomembnega vprašanja pomagala svoji kmetijski skupnosti. To poročilo je vsebovalo določbe, povezane s to situacijo. Vendar pa je to poročilo vsebovalo tudi določbe, ki so povsem nepovezane s kmetijstvom in bi imele katastrofalen vpliv na Združeno kraljestvo. To poročilo je zlasti pozivalo k financiranju Eurojusta in Europolu, agencij, ki delujeta izven meja, sprejemljivih za britansko pravo.

Podlo je, da poskuša EU takšne določbe prikriti v tovrstnih poročilih in nato od poslancev EP zahteva, da glasujejo o njih kot celoti in ne o posameznih delih. Zato nisem mogel z mirno vestjo podpreti takšnega poročila, kar razloži moje vzdržanje pri glasovanju o tej temi.

Nigel Farage (EFD), v pisni obliki. – Priznavam resnično potrebo po cepivu proti boleznim modrikastega jezika in izpostavljam nekoristen odnos vlade Združenega kraljestva do tega pomembnega vprašanja. To poročilo je vsebovalo določbe, povezane s to situacijo. Vendar pa je to poročilo vsebovalo tudi določbe, ki so povsem nepovezane s kmetijstvom in bi imele katastrofalen vpliv na Združeno kraljestvo.

To poročilo je zlasti pozivalo k financiranju Eurojusta in Europolu, agencij, ki delujeta izven meja, sprejemljivih za britansko pravo. Podlo je, da poskuša EU takšne določbe prikriti v tovrstnih poročilih in nato od poslancev EP zahteva, da glasujejo o njih kot celoti in ne o posameznih delih. Zato nisem mogel z mirno vestjo podpreti takšnega poročila, kar razloži moje vzdržanje pri glasovanju o tej temi.

Mairead McGuinness (PPE), v pisni obliki. – Člani Fine Gael skupine EPP smo glasovali za predlog spremembe proračuna št. 8/2009. Poudarjamo, da to glasovanje vključuje vzpostavitev proračunske postavke za zagotavljanje dodatnega financiranja reaktorja z visokim pretokom (HFR) v Pettenu na Nizozemskem. Prvotno je bil obrat ustanovljen za presoj materialov, ki se uporabljajo v fuzijskih in fisijskih reaktorjih. Postal je nepogrešljiv obrat za proizvodnjo radioizotopov za medicinski sektor, ki pokriva okoli 60 %

evropskih potreb. Poročilo med drugim zagotavlja tudi podporo za okrepljen proračun za izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika in pomoč z evropskim nadzorom in bojem proti goljufijam. Glede na naravo reaktorja z visokim pretokom in mešanico zajetih proračunskih postavk je delegacija Fine Gael podprla predlog spremembe proračuna št. 8/2009.

Kyriacos Triantaphyllides (GUE/NGL), v pisni obliki. – Glasoval sem za zgoraj omenjeno poročilo, ki vključuje povečanje sredstev za prevzem obveznosti za programe, namenjenih izkoreninjenju in nadzoru nad živalskimi boleznimi ter spremljanju fizičnega stanja živali, ki bi lahko v povezavi z zunanjim dejavnikom ogrozilo zdravje ljudi.

Hkrati bi rad izrazil svoje nestrinjanje z drugimi vprašanji v tem poročilu, ki ne bi smela biti vključena vanj:

- vzpostavitev proračunske postavke 10 04 04 02 (delovanje reaktorja z visokim pretokom (HFR));
- vzpostavitev proračunske postavke 18 05 02 03 (Evropski policijski urad);
- povečanje subvencije Skupnosti za urad EUROJUST;
- spremembe kadrovskega načrta OLAF brez dodatnega finančnega kritja.

Marie-Christine Vergiat (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Poročilo o predlogu spremembe proračuna št. 8/2009 Evropske unije za proračunsko leto 2009 vsebuje nekatere nasprotujoče si točke. Osredotoča se na povečanje sredstev za izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika pri ovcah, prizadevanja za raziskovalni program o uporabi jedrskega reaktorja, nameščenega na Nizozemskem, programe Europol in Eurojusta ter OLAF.

Z glasovanjem proti temu osnutku poročila vsekakor nisem želela zavzeti stališča proti določbam, ki so ključnega pomena za ovčerejce.

Hotela sem zavzeti stališče proti vse bolj vztrajni uporabi jedrske energije.

Predvsem sem hotela potrditi svojo zavezanost boju proti vzpostavitvi trdnjave, neučinkovite Evrope, ki jo žene varnost in želi zagotoviti varnost naših državljanzov s proračunom Europol in Eurojusta.

Zajeziti je treba te politike, ki v imenu boja proti nevarnosti in terorizmu vse bolj spodkopavajo temeljne svoboščine in pravice naših državljanzov, ter pregledati in ponovno opredeliti pristojnosti različnih agencij in organov Skupnosti, vključenih v te politike.

7. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 11.20 in se je nadaljevala ob 11.35)

PREDSIEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

8. Otvoritveni nagovor predsednika Evropskega parlamenta

Predsednik. – Predsedniki Evropskega parlamenta, ministri, predsedniki in predstavniki evropskih institucij, gospe in gospodje, predvsem pa dragi prijatelji.

Danes stojim pred vami kot trinajsti predsednik neposredno izvoljenega Evropskega parlamenta. Vesel sem, da je danes med nami prisotnih toliko bivših predsednikov: gospod Emilio Colombo, gospod Enrique Barón Crespo, gospod Egon Klepsch, gospod Klaus Hänsch, gospod José María Gil-Robles, gospa Nicole Fontaine, gospod Pat Cox in gospod Hans-Gert Pöttering.

(Aplavz)

Zelo smo počaščeni, da ste z nami.

Kot ste mnogi že povedali, je tudi moja izvolitev simboličnega pomena – simbolizira sanje državljanov našega dela Evrope o združeni celini, ki so se sedaj uresničile.

Dragi kolegi iz Estonije, Latvije, Litve, Slovaške, Češke republike, Madžarske, Slovenije, Romunije, Bolgarije, Cipra in Malte, poznam in razumem skrbi, potrebe in pričakovanja tistih, ki so se nedavno pridružili Uniji. Vem, ker so v moji državi enaki. Vendar pa smo sedaj skupno odgovorni za prihodnost naše celine. Stara in nova Evropa ne obstajata več. To je naša Evropa! Želimo, da je moderna in močna. In želimo, da jo kot takšno vidijo tudi naši državljani. Za to sta potrebna energija in trdo delo. Gre za cilj, o katerem so sanjale generacije Evropejcev in ki je vreden velikih naporov, potrebnih za njegovo uresničitev. Pripravljen sem na to delo in prizadevanja, saj so bile te sanje tudi moje sanje.

(Aplavz)

Gospe in gospodje, sedaj ko začnemo s tem novim parlamentarnim obdobjem, se Evropa, pa tudi mi sami – njeni predstavniki – soočamo s številnimi izzivi. Tem izzivom moramo biti kos. Ne smemo pozabiti, da ima Evropski parlament pri prizadevanjih za boljšo Evropo posebno vlogo, vlogo, ki ni samo institucionalna, ampak tudi socialna in izrazito simbolična. Evropski parlament je bistvo Evropskega demokratičnega sistema. Je podlaga za delovanje in stabilnost tega sistema, varuh idej in vrednot, ki se ne odražajo le v naših odločitvah in njihovih učinkih, ampak tudi v naših razpravah. Vendar pa mora Evropski parlament izpolniti še eno nalogo – nalogo vzpostavitve vizije nove Evrope, vizije, ki sega dlje od sedanjosti, dlje od tega, kar Evropa predstavlja danes, proti temu, kar bi morala biti. Da bi lahko skupaj uresničili to vizijo, potrebujemo domišljijo, znanje, modrost, predvsem pa pogum.

Hannah Arendt, nemška filozofka judovskega porekla, je rekla, da je politika poleg vere edino področje v življenju, kjer se dogajajo čudeži. Pred natanko 20 leti smo bili v Evropi priča takšnemu čudežu in prav zaradi tega verjamemo v moč poguma, domišljije in modrosti. Mislim, da vsi, ki smo danes zbrani tu, delimo to prepričanja.

(Aplavz)

Na izzive, s katerim se soočamo, zrem z optimizmom. Po mojem mnenju so pomembni izzivi, ki so pred nami: prvič, gospodarska kriza in evropska solidarnost, drugič, energija in okolje, tretjič, zunanja politika, četrtič, človekove pravice in naš sistem vrednot, ter petič, naš parlament in kako ga preoblikovati.

Najbolj boleče in najtežje vprašanje, s katerim se soočamo, je gospodarska kriza. Moramo jo premagati in premagali jo bomo. Evropa je prva dala predloge za rešitve na vrhah G8 in G20, rešitve, ki lahko pomagajo svetu, da spravi gospodarstvo na pravo pot, čeprav ohranjajo naš socialni model. Glede globalizacije mora Evropa nastopati enotno.

Sedaj, v času krize, se moramo bolj kot kdaj koli prej osredotočiti na gospodarsko rast in boj proti brezposelnosti. V zamisli lizbonske strategije moramo vdihniti novo življenje in najti načine za naložbe v nove tehnologije, inovacije, izobraževanje in kadre. Pri zagotavljanju jasnih prednostnih nalog in postopkov evropskih raziskovalnih programov mora proračun Skupnosti odigrati pomembno vlogo.

V skladu z novo pogodbo bosta imela Parlament in Svet enake proračunske pristojnosti. Postopek soodločanja bo vključeval kmetijstvo, ribištvo, zunanjo trgovino ter notranje zadeve in pravosodje, hkrati pa nam bo zagotovil enake odgovornosti na področju kmetijske porabe.

Zavarovati se moramo pred protekcionizmom in ponovno nacionalizacijo skupne politike. Če želimo doseči popolno vključitev naše ponovno združene celine, mora kohezijska politika še naprej ostati prednostna naloga v naslednjem proračunu Skupnosti. Enotni trg je naš veliki dosežek. Moramo ga zavarovati in ponovno utrditi, da bi Evropa še naprej ostala konkurenčna. To pomeni, da moramo evropsko povezovanje okrepiti, ne pa oslabiti. Zaupajmo v svoja prepričanja.

Če želimo ponovno oživiti Skupnost, ki jo gradimo, jo razumeti in živeti v njej, sta ključnega pomena dve stvari: solidarnost in socialna kohezija. Prava skupnost ne more obstajati brez podpore za vse, predvsem za najbolj ranljive – brezposelne, najslabše izobražene, tiste, ki živijo v odmaknjenih regijah. Boj proti brezposelnosti je glavni cilj švedskega predsedovanja. Pri tej nalogi mu moramo izdatno pomagati.

Nekoč smo za železno zaveso lahko slišali klice: „Brez solidarnosti ne more biti svobode“. Sedaj lahko rečemo: „Brez solidarnosti ne more biti skupnosti.“ Prav tako ne more biti sodobne, močne Evrope.

(Aplavz)

Gospodarske krize ne moremo premagati, ne da bi pri tem izkoristili ogromen intelektualni, gospodarski in ustvarjalni potencial žensk.

Demografska kriza kliče h krepitvi družine in rodnosti. Prav tako moramo zagotoviti, da ženskam ne bo treba žrtvovati poklicne kariere zaradi družine in vzgoje otrok.

(Aplavz)

Da bi lahko premagali demografsko krizo in hkrati okrepili naša demokratična načela, moramo biti odprta skupnost. Priseljivanje je Evropi vedno koristilo. Predlagati moramo rešitve, s katerimi bomo lahko sprejeli priseljence ter vzpostavili pogoje za njihovo vključevanje, pri čemer pa pričakujemo, da bodo odprti za takšno vključevanje.

Soočamo se z energetske krizo. Evropejci mogoče ne razumejo geopolitičnih razmer, razumejo pa, ko ostanejo brez ogrevanja. Še naprej moramo skrbeti za večjo raznolikost energijskih virov ter pospešiti investicije v obnovljive vire energije in fosilna goriva. Na voljo nam je jedrska energija, ki pa je tema, o kateri se mora odločiti vsaka posamezna država članica.

Zunanje cevovodno omrežje moramo razširiti, tako da ne bomo odvisni od nobene posamezne države. Povečati moramo medsebojno povezanost naših plinskih in električnih omrežij. Prav tako moramo razmisliti o možnosti skupne nabave plina ter tako vzpostaviti pravi evropski energetski trg, temelječ na solidarnosti. Menim, da je napočil čas za skupno energetske politiko Unije in prizadeval si bom za to.

(Aplavz)

Energija je leta 1951 spodbudila k ustanovitvi Evropske skupnosti za premog in jeklo, ki je seme, iz katerega je zrastle Skupnost. Robert Schuman je takrat dejal: „Zaradi tako nastale solidarnosti v proizvodnji bo vsakomur jasno, da bo kakršna koli vojna ... postala ne le nepredstavljiva, ampak tudi materialno nemogoča.“ Prav to je bila izvorna ideja, na kateri temelji Skupnost. Naša energetska politika mora upoštevati okoljske grožnje, ki so povezane s podnebnimi spremembami. Potrebujemo zeleno revolucijo in prilagoditi moramo presežke.

Evropski parlament je v ospredju razprave o tej temi. Z mnogimi izmed vas sem sodeloval v Začasnem odboru za podnebne spremembe. Veste, za kaj si prizadevam, in veste, da bom sodeloval z vami, da bomo dosegli kompromis v Københavnu.

Parlament je pomemben akter na mednarodnem prizorišču. Prav to naši državljani pričakujejo od nas. Evropa mora biti bolj prisotna tudi v svetovnem merilu in ne le znotraj meja Evropske unije. V obdobju tega Parlamenta se mora pripraviti koherentne in učinkovite zunanje politike, ki vključuje vizijo svetovnega reda, uvrščati med pomembne izzive.

Jean Monnet je nekoč dejal, da imamo vsi ambicije. Vprašanje je le, ali te ambicije uporabimo, da postanemo nekdo, ali za to, da nekaj dosežemo. V času tega Parlamenta si prizadevajmo, da bi nekaj dosegli.

Kaj so torej najpomembnejši cilji? Prvič: aktivna politika do sosednjih držav Evropske unije na jugu in vzhodu. Glede na to moramo nadaljevati z delom v Evrosredozemski parlamentarni skupščini ter ukrepati znotraj okvira skupščine Euronest.

Drugič: spodbujati moramo demokracijo in modele dobrega upravljanja. Naše medparlamentarne skupščine in delegacije morajo parlamentarne vrhe opraviti še pred dvostranskimi vrhi Unije. To je pomembno, saj bo Evropski parlament sodeloval pri odločitvah glede večjega števila politik. EUROLAT je dober primer tovrstnega sodelovanja.

Tretjič: čas je za pravo čezatlantsko parlamentarno partnerstvo, ki bo omogočalo vzpostavitev novega okvira za svetovni red. Prizadeval si bom za tesnejše vezi s Kongresom Združenih držav Amerike na vseh ravneh.

Četrtyč: prizadevati si moramo za strateško partnerstvo z Rusijo, pri tem pa ne smemo pozabiti, tako kot pri naših odnosih s Kitajsko, da gospodarski in politični pomisleki ne morejo prevladati nad človekovimi pravicami, pravno državo in demokracijo.

(Aplavz)

Kot predsednik tega parlamenta si bom prizadeval za dialog z ruskimi partnerji, predvsem v okviru nove baltske strategije.

Petič: okrepiti moramo odnose z Indijo in drugimi nastajajočimi silami, kot sta Brazilija in Južnoafriška republika. Indija mora biti gospodarski in tudi politični partner.

Šestič: Bližnji vzhod je še naprej ključ do globalne stabilnosti. Evropa mora v tej regiji igrati aktivno vlogo.

Sedmič: širitev je bila ena izmed naših najuspešnejših političnih strategij. Ali je kateri izmed naših evropskih prednikov že doživel tako dolgo obdobje miru in blaginje, ko smo ga deležni sedaj? Trenutno je videti, da sta pristopu najbližje Hrvaška in morda Islandija.

Osmič: Evropska unija je največja donatorica pomoči na svetu. Preučiti moramo, kakšni so naši odnosi s trenutnimi in morebitnimi prihodnjimi upravičenci, in ne smemo pozabiti naših obveznosti do njih, ki izhajajo iz razvojnih ciljev tisočletja. Lahko zapremo naša vrata nekaterim, ki želijo priti sem, vendar pri tem ne zaprimo tudi naših src in storimo vse, kar lahko, da približamo življenje v njihovih državah standardom, ki jih uživamo v Evropi.

Devetič: okrepiti moramo misije Unije v okviru evropske varnostne in obrambne politike. V zadnjih šestih letih je bilo 22 takšnih misij in zagotovljen jim mora biti jasen mandat in viri, ki jih potrebujejo za opravljanje svojega dela. Evropski parlament hoče zagotoviti strožji nadzor in spremljanje teh misij. Širše proračunske pristojnosti, ki jih bo Parlament imel z Lizbonsko pogodbo, lahko izboljšajo našo prožnost glede razporejanja sredstev ključnim misijam, ki jih podpiramo.

Izvajanje nove Pogodbe mora biti v bližnji prihodnosti naša prednostna naloga. Zavezan sem temu, da Parlament pripravim na delovanje v skladu z novimi določbami, takoj ko bo Pogodba začela veljati. Ne glede na Pogodbo se zavedamo, da so spremembe potrebne. Čutimo potrebo po bolj dinamični parlamentarni razsežnosti v naši instituciji.

Kot predsednik Parlamenta želim nadaljevati s pomembnim delom parlamentarne reforme, ki so ga v preteklih letih začeli moji predhodniki. Vendar moramo storiti še več. Storil bom vse, kar je v moji moči, da bi bilo v našem Parlamentu več prostora za ustvarjalno politično razpravo.

(Aplavz)

Trdno podpiram pogostejšo uporabo sistema „catch-the-eye“ za govornike, saj bo to poživilo naše parlamentarne razprave, ta sistem pa bo uporabljen tudi po mojem govoru. To je še posebej pomembno pri zagotavljanju pravic manjšin.

Najpomembnejši manjkajoči člen v postopku preoblikovanja predstavlja izboljšanje odnosov z drugimi institucijami Evropske unije – Komisijo in Svetom. Temu bo namenjen velik del mojega mandata.

Kot predsednik si bom prizadeval za razvoj novega modela partnerstva s Komisijo, da bi tako bilo mogoče okrepiti parlamentarni nadzor izvršilnega organa in da bi izvršilna oblast v večji meri odgovarjala temu Parlamentu, kot narekuje Lizbonska pogodba.

Julija sem povabil predsednika Komisije, naj se udeleži časa za vprašanja, ki poteka vsak mesec v Parlamentu, kjer bi poslanci lahko zastavili vprašanja. Predlagam, da takšno prakso uvedemo čim prej.

(Aplavz)

Pred dvema tednoma je predsednik Barroso na nas naslovil svoje „politične smernice“ za drugi mandat. To je pomembna novost, saj zaznamuje sprejemanje dejstva, da Evropski parlament izvoli predsednika Komisije. Zelo sem zadovoljen zaradi tega.

Prav tako sem spodbujal parlamentarne odbore, naj preučijo zakonodajo, ki je še v pripravi, in ugotovijo, ali namerava nova Komisija opustiti, spremeniti ali ohraniti svoje zakonodajne predloge. Spodbujam tudi odbore, naj opravijo resne razprave o prihodnji politični strategiji, da bi zagotovili, da bodo zaslišanja kandidatov za komisarje temeljila na podrobnem zakonodajnem programu in ne le na oceni njihovih življenjepisov in poklicnih izkušenj.

S Svetom ministrov moramo navezati tesnejše odnose. Če naj bodo ti odnosi verodostojni, morajo odražati dejstvo, da je v današnji Evropski uniji Parlament resnični sozakonodajalec.

Prav tako moramo sodelovati pri institucionalnih vprašanjih, ki izhajajo iz Lizbonske pogodbe. Ta zadevajo razširitev postopka soočanja, novi komitološki sistem, imenovanje novega visokega predstavnika in podpredsednika Komisije, demokratični nadzor nad novo službo za zunanjepolitično delovanje in vprašanje, kako rešiti problem „dvojnega predsedstva Sveta“ med plenarnimi zasedanji.

V istem duhu se morajo razvijati tudi naši odnosi s 27 nacionalnimi parlamenti Evropske unije. V zadnjih letih je sodelovanje postajalo vse tesnejše, Lizbonska strategija pa bo še dodatno okrepila te stike in izboljšala njihovo vlogo pri pripravi državljanom prijazne zakonodaje. Dober primer tega sodelovanja med Evropskim

parlamentom in nacionalnimi parlamenti je stockholmski program, ki je osredotočen na pravosodje in javno varnost.

Nadaljevati želim z reformami na področju uporabe človeških virov in izdatkov Parlamenta, tako da bodo osredotočene neposredno na naše programe.

Bogatost in moč naše institucije izhaja tudi iz naših razlik – različnih narodnosti, različnih načinov razmišljanja in različnih jezikov. Prav zaradi tega mora biti poslanecem zagotovljeno, da govorijo v svojem maternem jeziku, če tako želijo, da bi tako lahko ustrezno zastopali svoje volivce.

Nikoli ne smemo pozabiti, da Unija niso le izzivi za prihodnost in vizija vedno večje blaginje in stabilnosti. Gre predvsem za človekove pravice.

Z zaskrbljenostjo sem opazoval napetosti v odnosih med Slovaško in Madžarsko zaradi narodnih manjšin. To še naprej ostaja velik problem in želim ponuditi pomoč pri reševanju tega spora v skladu z vrednotami, v katere trdno verjamemo in ki odražajo prepričanja Parlamenta.

(Bučen aplavz)

Dober primer, kako stojimo za temi vrednotami, predstavlja nagrada Saharova, ki jo podeljujemo borcem za človekove pravice, ki sedaj predstavljajo osnovo „mreže Saharova“, kar je nekaj, kar želim še bolj razviti. Prav tako želim nadaljevati s projektom hiše evropske zgodovine, ki ga je začel moj predhodnik, ki je danes prisoten in je še vedno poslanec v Evropskem parlamentu, kar nas zelo veseli.

Želim si tudi, da se v tem Parlamentu ponovno spomnimo, da Unija predstavlja skupnost idealov in vrednot. To je podlaga, na kateri je bila zgrajena.

Odločen sem sprejeti ukrepe za zagotavljanje, da bodo imeli vsi odbori in delegacije dostop do satelitske televizije in interneta. Preučiti moramo način, na katerega so organizirane evropske volitve. Vztrajati moramo na primer pri uporabi novih tehnologij med volitvami, da bi tako povečali udeležbo. Prav tako je sedaj čas, da začnemo z razpravo o evropskih političnih strankah. Državlani morajo vedeti, za kaj glasujejo – ne samo v svojih državah, ampak tudi na evropski ravni.

Velik pomen pripisujem sodelovanju s konferenco predsednikov. Skupaj bomo prevzeli odgovornost za delo Parlamenta, skupaj s 14 podpredsedniki, ki se jim zahvaljujem za izraženo podporo. Prav tako cenim partnerski duh, ki so ga pokazali predsedniki parlamentarnih odborov. Želim, da bi predsedniki trenutnih medparlamentarnih delegacij lahko znatno vplivali na zunanjo politiko Unije. Zadeve, ki se nanašajo na proračun Parlamenta, se bo obravnavalo s pomočjo kvestorjev. Predvsem pa se zanašam na vaše sodelovanje, spoštovani kolegi.

Kot predsednik Evropskega parlamenta se zavedam, da sem odgovoren za zagotavljanje dobrih delovnih pogojev, vendar pa vas pozivam, da to breme nosimo vsi.

Za večino izmed nas Lizbonska pogodba predstavlja dolgo pričakovano institucionalno rešitev. Izboljšala bo sposobnost Unije za reševanje obstoječih težav, hkrati pa bo našim državljanom približala evropske institucije.

Pokojni Bronisław Geremek, po katerem smo poimenovali glavno dvorišče Parlamenta v Strasbourgu, je rad dejal, da je evropsko povezovanje kot vožnja s kolesom: nenehno ga morate poganjati, da ohranite ravnotežje in še naprej vozite v pravo smer. To odlično ponazarja, zakaj je ratifikacija Lizbonske pogodbe tako pomembna za nas.

(Aplavz)

Pred manj kot enim tednom sem bil v poljskem parlamentu, kjer smo počastili 20. obletnico ustanovitve prve nekomunistične vlade v našem delu Evrope pod vodstvom Tadeusza Mazowieckega. Šlo je za zelo ganljivo obletnico, saj je zaznamovala začetek hitrega razpada totalitarnega sistema v drugih državah srednje Evrope. Prav ta prva razpoka je pripomogla k zrušitvi zidu, ki je razdvajal Evropo.

Danes govorim tukaj v Strasbourgu, prestolnici regije, katere usoda spominja na usodo moje regije, Šlezije, obmejne regije, v kateri so morali prebivalci pogostokrat spremeniti svojo narodnost, ne da bi spremenili kraj bivanja.

Kot predsednik Parlamenta v naslednjih letih svečano izjavljam, da bom deloval kot vaš ambasador in državljanom Evrope in sveta prinesel sporočilo o ponovno združeni celini.

S skupnimi močmi si prizadevamo za resnične in praktične rešitve za te velike izzive, s katerimi se sedaj soočata Evropa in svet. Prizadevamo si, da bi se naše sanje uresničile. Te naloge se lotimo z zanosom, modrostjo in pogumom.

Saj gre za našo Evropo. Sodobno Evropo. Močno Evropo.

(Parlament je govornika nagradil z bučnim aplavzom)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, predsedniki evropskih institucij, gospod Buzek, moja skupina se v celoti pridružuje vašemu programu za Parlament in vodenje Parlamenta v naslednjih petih letih.

Vloga Evropskega parlamenta, naloga, ki jo mora izpolniti v naslednjih petih letih, je sprava državljanov z Evropo. In kaj je lahko boljšega pri tej nalogi, kot imeti za predsednika človeka, ki simbolizira ponovno združeno Evropo, človeka, kot ste vi, gospod Buzek.

Prav zaradi tega želim povedati, kako ponosen sem, da je bila ravno naša skupina, skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov), tista, ki je prepričala veliko večino tega Parlamenta, da so vam zaupali svoj glas.

V tej Evropi, ki je danes ponovno združena, ne gre za nestrpnost ali izključevanje, ampak odprtost in spoštovanje mnenj in izvora drugih. Prepričan sem, da nas ta koncept sobivanja kot Evropejci združuje v tem Parlamentu. Želim, da bi Evropski parlament pod vašim vodstvom tudi naše sodržavljane pripravil do tega, da bi z nami delili te vrednote.

Prav tako podpiram odločnost, ki ste jo izrazili, gospod predsednik, glede soočanja z izzivi, in upam, da se bomo še posebej potrudili v korist mladih ljudi. Moja skupina vam bo brez obotavljanja pomagala.

Kot ste povedali, gospod predsednik, je ta Parlament v zadnjih nekaj letih pridobil pooblastila in razširil obseg pristojnosti. Možnost uveljavitve Lizbonske pogodbe bo izjemno povečala to težnjo. To je eden izmed razlogov, zakaj skupina PPE poziva k njenemu čimprejšnjemu izvajanju. Seveda se moramo nanjo tehnično pripraviti, da bomo lahko učinkovito sodelovali s Svetom in v tesnem partnerstvu s Komisijo, vendar pa se moramo nanjo v političnem smislu predvsem pripraviti mi sami. Naš glavni cilj je jasen: zagotoviti, da bo Parlament bolj usklajen s 500 milijoni državljanov, ki jih predstavlja.

Da bi to bilo mogoče doseči, mora še naprej posodabljati svoje delovne metode, na primer pri vodenju naših razprav – to ste že omenili. V zvezi s tem podpiram vaš predlog o živahni, vsebinski razpravi s predsednikom Komisije.

Gospe in gospodje, delovanje Evropske unije je Evropejcem zelo težko pojasniti. Rad bi izpostavil, da v nasprotju z običajnim modelom „opozicije/večine“, ki smo ga vajeni v naših državah članicah, tu delujemo s poudarkom na iskanju soglasja, ki presega specifična prepričanja naših političnih družin.

Po mojem mnenju je to sodoben pristop k političnemu delovanju. Prepričan sem, da lahko naši sodržavljani sprejmejo ta pristop, vendar pod enim pogojem: da jim skušamo bolje predstaviti vprašanja, za katera gre v Evropi. To je naloga, gospod predsednik, h kateri vas spodbujam in pri kateri vas bo moja skupina v celoti podprla.

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, podpiram pripombe, ki jih je podal gospod Daul. Gospod Buzek, naša skupina prav tako lahko podpre številne točke, če ne celo vseh, v programu, ki ste ga predstavili. To velja za vsebino vaše predstavitve, za postopkovne posodobitve, ki ste jih predlagali, in ponovno oživitev razprave v tem Parlamentu. Velika večina poslancev v tem Parlamentu se bo strinjala z vsebino vašega govora.

Ne strinjam se v celoti z mnenjem gospoda Daula, da ste določili program za naslednjih pet let. Na začetku se osredotočimo na naslednji dve leti in pol, saj gre za dolgo obdobje.

Popolnoma pa sem prepričan, gospod Buzek, da prevzimate svojo funkcijo v težkih časih za Evropsko unijo. Prav tako prevzimate svojo funkcijo v težkih časih za Evropski parlament. Evropi naklonjeno soglasje v tem Parlamentu prvič po dolgem času ni več nesporno. Prav nasprotno, Parlament prvič predstavlja platformo – to se je začelo dogajati v zadnjem parlamentarnem obdobju in se je z zadnjimi evropskimi volitvami še okrepilo –, v okviru katere delujejo sile, ki so pridobile pozornost in vpliv in katerih cilj je ravno v nasprotju s tem, kar ste povedali v svojem govoru. Število poslancev v tem Parlamentu, ki želijo zaustaviti evropsko povezovanje,

število poslancev, ki ga želijo obrniti v drugo smer, in število poslancev, ki si želijo ponovne nacionalizacije, se je dramatično povečalo.

V prejšnjem parlamentarnem obdobju smo bili priča poskusu, da bi Listino o temeljnih pravicah podpisali trije predsedniki institucij. Ne bi si mislil, da so tovrstne slike in prizori mogoči v večnacionalnem, demokratičnem parlamentu, vendar smo bili vsi priče temu, kar se je zgodilo. Število poslancev, ki so takšnega mnenja, se je povečalo.

Prav zaradi tega želim povedati, da imate prav. Boj za nadaljevanje in poglobitev procesa povezovanja, prizadevanja za Lizbonsko pogodbo, ki je temeljna zahteva za širitev EU, pa tudi prizadevanja za širitev EU na podlagi globljega povezovanja, predstavljajo pravi pristop. Veseli me, da predsednik tega Parlamenta – še posebno predsednik iz države, ki se je EU pridružila v zadnji fazi širitve, predsednik, ki je kot predsednik vlade svoje države začel pristopna pogajanja – v svojem osrednjem sporočilu ob nastopu funkcije sporoča: želimo več Evrope. Želimo povezano Evropo, želimo globljo Evropo in želimo razširjeno Evropo kot del poglobljenega procesa, da bi dosegli eno stvar, in to je bil osrednji stavek vašega govora: solidarnost, ki je vodila v svobodo.

To je solidarnost, ki jo sedaj potrebujemo znotraj EU, da bi lahko to svobodo dosegli skupaj s socialno pravičnostjo. Zaradi tega se socialisti in socialdemokrati popolnoma strinjamo z vašim govorom, gospod Buzek. Predstavlja ideološko in duhovno podlago za prizadevanja, pri katerih moramo sodelovati v tem parlamentarnem obdobju.

Ko sem bil novoizvoljeni poslanec, sem imel čast prisluhniti govoru, ki ga je imel francoski predsednik François Mitterand v vlogi predsednika Sveta. Nikdar ne bom pozabil enega stavka iz tega govora: „Na koncu nacionalizem vedno privede do vojne.“ To pomeni, da na koncu nasprotje nacionalizmu, premagovanje nacionalizma, evropski ideal, pomeni mir. Prav za to si bomo prizadevali, skupaj z vami, gospod Buzek.

(Aplavz)

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (NL) Gospod predsednik, najprej se vam želim v imenu Skupine zaveznikov liberalcev in demokratov za Evropo zahvaliti za vaš otvoritveni nagovor. Naša skupina se lahko popolnoma poistoveti s programom, ki ste ga najavili. Kot sem vam povedal, gospod predsednik, pozdravljam vašo izvolitev za predsednika Parlamenta ne samo zaradi tega, ker simbolizirate širitev Evropske unije, ampak tudi – in to želim izpostaviti – zaradi vašega sodelovanja v sindikatu Solidarność. Nenazadnje se Solidarność ponaša s tremi velikimi dosežki. Ljudem na Poljskem je zagotovil glas, uvedel je demokracijo v celotnem bivšem vzhodnem bloku, prav tako pa mu je uspelo temeljito spremeniti podobo Evrope z združitvijo razdeljene Evrope. Kot je bilo jasno razvidno iz vašega govora, gospod predsednik, imate odlične izkušnje, da v naslednjih nekaj letih uresničite tudi tri ambicije v Evropskem parlamentu. Te ambicije so zagotoviti Evropejcem več vpliva, zagotoviti bolj demokratično Evropsko unijo in na ta način pospešiti evropsko povezovanje.

Gospe in gospodje, menim, da bi bilo dobro, da poleg otvoritvenega nagovora predsednika Buzeka še dodatno izpostavim, da je Evropski parlament v Evropski uniji glede na Eurobarometer institucija, v katero državljani najbolj zaupajo. To predstavlja težko nalogo za vse nas, saj pomeni, da ne smemo izdati njihovega zaupanja in da moramo ljudem zagotoviti večji vpliv pri sprejemanju odločitev v Evropi. Prav tako menim – na podlagi vašega govora, gospod predsednik –, da se soočamo z dvojnimi izzivi. Prvič, uveljaviti moramo Lizbonsko pogodbo in jo začeti čim prej izvajati. V zvezi s tem – kot ste predlagali – moramo čim prej začeti s pogajanja s predsedstvom Sveta, da bi se dogovorili o številnih spremembah.

Drugič, gospod predsednik – in to je drugi vidik izziva –, menim, da mora Parlament uporabiti vse možne vzvode, ki so mu na voljo, da bi razširil svoje pristojnosti. To smo storili v postopku imenovanja predsednika Komisije, vendar pa moramo s tem nadaljevati tudi v vseh možnih točkah dokumentov. Po mojem mnenju najpomembnejšo točko v zvezi s tem predstavlja potreba po dogovoru glede novega proračuna za Evropo in Evropsko unijo v naslednjih nekaj letih. Menim, da je to odlična priložnost za Evropski parlament, da pozove – zahteva –, da v prihodnje ta proračun temelji na lastnih sredstvih Evropske unije, saj Parlament ne bo pravi parlament, dokler ne bo imel popolnega nadzora nad svojimi sredstvi, ki jih bo lahko v prihodnje sam pridobival.

(Aplavz)

Prav tu vidim pomembno nalogo za vas, gospod predsednik: združiti celoten Parlament v tem boju. Pri tem lahko računate na popolno podporo naše skupine, saj predvsem v teh časih gospodarske in finančne krize

vsi vemo, da z nacionalizmom ali protekcionizmom ne moremo rešiti naših težav ali zagotoviti boljše prihodnosti; rešitev za ljudi v Evropi, za državljane Evrope predstavlja le nadaljnje evropsko povezovanje.

Kakor koli že, želim vam veliko uspeha, gospod predsednik.

(Aplavz)

Rebecca Harms, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, ni mi treba ponavljati vsega, kar je povedal prejšnji govornik. Moji skupini je bilo jasno, da bomo podprli vašo kandidaturo, saj smo menili, da je skrajni čas, da vlogo voditelja tega Parlamenta prevzame prepoznavna oseba Evropskega parlamenta, ki hkrati prihaja iz nove države članice.

V prihodnje si želimo, da bi bil predsednik tega Parlamenta izvoljen na podlagi lastnosti, kot so vaše že večkrat dokazane posebne veščine in sposobnosti. Prav tako želimo, da bi se pristojnosti nacionalnih delegacij znotraj velikih skupin uporabljale v manjši meri kot pristop, ki ga osebe, kot ste vi, želijo sprejeti.

Veliko pričakujemo od vas, ko govorimo o premagovanju znatnih ovir med vzhodom in zahodom, ki sem jih opisala pred nekaj tedni. Po poletnih počitnicah in na podlagi mojih opazovanj političnih dogajanj želim povedati le, da boste imeli najverjetneje zelo težko nalogo. Občutek imam, da velika svetovna finančna kriza in gospodarska kriza, ki ji je sledila, nista nič kaj olajšali dela pri zbliževanju vzhoda in zahoda znotraj EU. Prav nasprotno, izzivi so postali še večji, saj neuravnoteženost predstavlja velik problem.

Prav tako želim zavzeti nekoliko kritičnejše stališče in opozoriti Parlament, da je danes obletnica zloma družbe Lehman Brothers. Na vrh G20, kjer bo tekla razprava o tem, kako premagati finančno krizo, bomo poslali veliko delegacijo. Vendar pa Parlamentu ni uspelo razpravljati o nobeni resoluciji na tem področju, našim pogajalcem pa ni dal enotne podlage, na kateri bi lahko delali. Prepričana sem, da je to izraz slabosti, ne pa moči.

Za vsem tem po mojem mnenju tiči dejstvo, da se še vedno ne moremo dogovoriti glede preučitve tega, kako smo se znašli v tej zmešnjavi. Prepričana sem, da za to veliko krizo niso odgovorni izključno nekateri nori bančniki, ampak da je do nje prišlo zaradi neoliberalnega prepričanja v prednosti nereguliranih finančnih trgov, ki ni le prevladoval in še prevladuje v ZDA, ampak je tudi danes še vedno zelo razširjen v Evropi. V politikah Evropske unije še zdaleč nismo dosegli konsenza glede ovrednotenja te preučitve in zato se tudi ne moremo dogovoriti o načinih, ki bi nam pomagali iz krize.

Prav tako verjamem, gospod predsednik, da drži vse, kar ste povedali o drugem velikem izzivu, s katerim se soočamo v okviru mednarodnega kroga pogajanj, to je o izzivu podnebne krize. Upam, da bomo lahko Evropejci zavzeli močnejše stališče v Københavnu, kot smo ga doslej. Menim, da smo Evropejci še vedno zelo daleč od tega, da bi imeli ustrezno vodilno vlogo na področju podnebne politike.

Za to obstajajo številni razlogi, vendar vedno znova pomislim na enega izmed njih. Še vedno premalo zaupamo v koncepte, kot so zeleni New Deal, ki ga je predlagal Ban Ki Mun ali Achim Steiner v imenu ZN. Prav tako se ne moremo dogovoriti glede preoblikovanja naše stare industrijske družbe, da bi morali misliti več kot le en dan vnaprej in da okolju prijazne tehnologije, učinkovite tehnologije ter številni drugi ukrepi predstavljajo prihodnost ne le v Evropi, ampak tudi v svetu.

Prav tako lahko rečem, gospod predsednik, da se soočamo z velikimi izzivi. Če nameravate predlagati sodobne, trajnostne ideje, vas bo naša skupina vsekakor podprla. Obžalovanja vredno je, da še vedno ni prišlo do resnične spremembe v zasedbi Evropske komisije, saj postaja očitno, da bo glavni akter, ki stoji za včerajšnjimi koncepti, gospod Barroso, še naprej vodil Komisijo v naslednjem parlamentarnem obdobju.

Gospod predsednik, želimo vam vso srečo! V imenu svoje skupine se veselim razburljivih in upam, da tudi produktivnih razprav.

(Aplavz)

Michał Kamiński, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, z velikim veseljem smo danes prisluhnili vašemu govoru in programu za naslednji dve leti in pol našega dela. Zahvaljujem se vam za vaš govor. Priča o vašem spoštovanju do nas, poslancev Evropskega parlamenta, spoštovanju, ki ni odvisno od tega, iz katere politične skupine ali države prihajamo ali kakšna stališča zastopamo. Šlo je za spodbuden govor, saj menim, da naš Parlament resnično potrebuje takšno vodstvo, kot ste ga danes predstavili v vaši viziji. Ne strinjamo se z vsem in nobena skrivnost ni, da se naša mnenja razhajajo, vendar želim začeti s tem in se tako na nek način odzvati na glasove, ki sem jih danes tudi slišal v tem Parlamentu.

Nič ni narobe s tem, da je Parlament prostor za razpravo in da je Parlament prostor, kjer se srečujejo ljudje z različnimi pogledi na različne teme, vključno z različnimi pogledi na prihodnost Evrope. Težava je v tem, da bi si morali v dobri veri prizadevati za soočanje naših pogledov s pogledi drugih – potem bo vedno prostor za kompromis. Če predpostavimo – in jaz predpostavljam –, da imamo vsi v Parlamentu dobre namene in si želimo le najboljše za našo celino, potem bomo lahko premostili razlike in bomo vedno pripravljeni na razpravo. Potrebujemo to dobro voljo.

Gospod predsednik, seveda si bo naša skupina, skupina Evropskih konzervativcev in reformistov, skupina, ki je ponosna na to, da v Parlament vnaša določeno novo razsežnost v političnem razmišljanju o Evropi, prizadevala, da bi bila močan glas tistih državljanov, ki so nas izvolili. Čeprav ne nasprotujemo demokratičnemu mandatu nobenega poslanca, ki sedi v Parlamentu, dejansko globoko spoštujemo te mandate, so naši volivci tisti, ki jih zastopamo. Naši volivci, ki so se odločili za stranke, ki predstavljajo del skupine ECR, so vedeli, koga volijo.

Gospod predsednik, vaša izvolitev je bila zgodovinski trenutek. Dovolil si bom in opozoril naše kolege poslance ter dodal, da je danes v tem Parlamentu skupina mladih Poljakov, ki so jih povabili poslanci različnih političnih skupin. Ti Poljaki so se rodili 4. junija, na dan, ko so v naši državi potekale prve deloma svobodne volitve. Srečanje z ljudmi, ki so se rodili 4. junija, nam ne dopušča več, da bi se počutili mlade, saj vidimo, da so to sedaj že odrasli ljudje. Vendar pa želim povedati, da sem, ko sem se danes pogovarjal z njimi, spoznal, da so vstopili na avtobus v Rzeszówu, mestu na jugovzhodu Poljske, in prišli v Strasbourg, v njihov parlament, ne da bi se morali zaustaviti na kateri koli meji, pri tem pa pomislim, da si ni nihče izmed nas, ki se spominjamo 4. junija, ni predstavljal tako srečnih dogodkov – danes so v svoj Parlament prišli mladi Poljaki, mladi Čehi, Estonci in Litvanci.

Gospod predsednik, prepričan sem, da boste varovali ta Parlament kot demokratično institucijo, kot mesto pristne razprave ljudi, ki resnično želijo pomagati državljanom Evropske unije. In danes, ko se spominjamo, da tudi vi, gospod predsednik, prihajate iz moje države, države, ki je preveč trpela zaradi totalitarizma, se zavedamo predvsem enega, in to je resnično najboljša stvar glede EU – Evropska unija je narodom Evrope zagotovila obdobje 60 let brez vojne. To je velik dosežek te organizacije, organizacije, ki jo skupina ECR želi preoblikovati, kot je razvidno že iz našega imena, vendar gre kljub vsemu za organizacijo, v katero verjamemo. Verjamemo v boljšo Evropo, ki je bližje svojim državljanom, ki jim bomo služili v tem parlamentarnem obdobju.

(Aplavz)

Eva-Britt Svensson, v imenu skupine GUE/NGL. – (SV) Gospod predsednik, še enkrat vam želim čestitati za izvolitev.

Preglednost, demokracija in pluralizem so spoštovanja vredne besede za EU in za Parlament, vendar se jih ne sme nikoli spremeniti v zgolj simbolične politike. Na žalost ti pojmi včasih postanejo zgolj lepe besede. V resnici se dogovori sklepajo za zaprtimi vrati. Zaradi tega potrebujemo drugačen način dela v Parlamentu, način, s pomočjo katerega naše delo in naše odločitve pridejo v javnost v pristnem duhu prave demokracije. Potrebujemo odprt način dela, ki velja za vse politične skupine in vse poslance v Parlamentu. Če se celo nekateri poslanci EP ne čutijo vključene in se ne zavedajo dela, kako lahko potem pričakujemo, da se bodo naši državljani čutili vključene in imeli zaupanje v naše delo ter glasovali na volitvah? Uporabimo novo tehnologijo – potrebujemo jo, da zagotavljamo informacije – vendar pa ne smemo pozabiti na najpomembnejši sestavini za vključevanje. To sta demokracija in preglednost.

Soočamo se s finančno krizo ter okoljsko in podnebno krizo. Prav tako moram omeniti, da imamo trgovinske sporazume, ki včasih poglobljajo probleme v zvezi s preskrbo s hrano in revščino v svetu.

Stališče leve je, da rešitve za te krize ne bomo našli, če bomo nadaljevali z isto politiko, ki je včasih prispevala k njihovem nastanku. Ljudje v Evropi potrebujejo drugačno politiko. Zaslužijo drugačno politiko – politiko, ki na prvo mesto postavlja potrebe ljudi in ne, kot trenutno velja, potrebe trga. Eden izmed načinov za usmerjanje politike v pravo smer je zaustavitev privatizacije in deregulacija javnih služb. Trg dejansko ni bil uspešen, ko gre za zadovoljevanje potreb ljudi po delu in socialne pravice. Trpeti moramo posledice tega.

Govorimo o demokraciji. Demokracija prav tako zahteva, da se nikoli ne krši naših državljanskih pravic in svoboščin. Trenutno imamo številne predloge o dodatnem nadzoru naših državljanov. Svoboda izražanja mora veljati tudi za internet.

Zato EU in njeni državljani potrebujejo drugačno politiko za bolj pošteno družbo, kjer vlada večja solidarnost. V Konfederalni skupini Evropske združene leve/Zelene nordijske leve smo pripravljeni in z veseljem

prevzemamo svojo odgovornost pri oblikovanju bolj poštene EU, kjer vlada več solidarnosti, in bolj poštenega in boljšega sveta.

Francesco Enrico Speroni, v imenu skupine EFD. – (IT) Gospod predsednik, še enkrat vam čestitam za izvolitev. Pozdravil sem vaš govor, vaš program in vam želim čestitati za vidik, ki je po mojem mnenju najpomembnejši ali bi vsaj morali biti najpomembnejši za nas poslance v EP, namreč naše zakonodajno delo.

Pomemben je dialog z glavnimi akterji, pomembne so misije, vendar pa je glavno delo Parlamenta – vsaj po mojem mnenju –, da oblikuje zakonodajo, vzpostavlja pravila, saj smo bili izvoljeni, da opravimo to nalogo, ta mandat. Ena izmed težav je v tem, da nimamo pravice do zakonodajne pobude, saj so nam ustanovitveni očetje in njihovi nasledniki to odrekli. Še naprej glasujemo za resolucije in podpisujemo pisne izjave, ki se ne izvajajo, saj jih Komisija ne upošteva.

Gospod Barroso je dejal, da je tako pravilno, saj bi sicer, če bi Komisija sprejela zakonodajne predloge Parlamenta s pisnimi izjavami in resolucijami, to kršilo pogodbe, ki tega ne dopuščajo. Naj povem, da se mi zdi to tolmačenje dvomljivo: pogodbe tega ne določajo eksplicitno, vendar pa tega tudi ne prepovedujejo.

Izpostaviti moramo, da kadar Parlament nekaj zahteva, ko Parlament prosi za zakonodajno pobudo, to počne na zahtevo milijonov evropskih državljanov, saj je za pisne izjave in resolucije potrebna večinska podpora, da bi se jih sprejelo.

Zato sem prepričan, gospod predsednik, da si boste močno prizadevali, da bo Komisija sprejela predloge poslancev EP ter omogočila, da postanejo zakonodaja EU v skladu z voljo ljudi, naših volivcev. Gre za zahtevno nalogo, vendar sem prepričan, da boste storili vse, kar je v vaših močeh, za njeno uresničitev.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, kot samostojni poslanec seveda govorim v svojem imenu, pa tudi v imenu nekaterih kolegov, ne nizozemskih kolegov iz skupine PVV, ampak mojih kolegov iz *Front National*, iz bolgarske stranke *Ataka*, iz avstrijske stranke *FPÖ*, iz Britanske nacionalne stranke, iz madžarske stranke *Jobbik* in flamske stranke *Vlaams Belang*.

Povedati želim, gospod predsednik, da niti malo ne dvomim v iskrenost predlogov, ki ste jih podali. Vendar pa mi boste dovolili, da podvomim v njihovo izvedljivost.

Najprej ste izpostavili problem gospodarske krize. Dejstvo je, da imetje in delovna mesta več milijonov Evropejcev ogrožajo izprijeni učinki globalizacije, ki jih v korist peščice prepuščajo nepošteni konkurenci držav, v katerih delavce nesramno izkoriščajo, in pohlepu sebičnih finančnih interesov. Na žalost Unija Evropejcev ni zaščitila pred temi razmerami. Prav nasprotno, vanje jih je pahnila.

Drugič, glede na moje skromno stališče, ki pa je skladno z mnenjem političnih sil, za katere je gospod Schulz precej rad priznal, da ogrožajo tradicionalne organizacije – za to se mu zahvaljujem – želim pozvati naš Parlament in vas, gospod predsednik, da ste skromnejši in prostovoljno omejite nekatere naše pristojnosti. Popolnoma sem prepričan, kot Evropejec in kot kristjan, da so številne vrednote, ki jih posredujemo, univerzalne vrednote. Še z večjim veseljem vztrajam na tem, da ni naše delo, da svetu dajemo načela in zakonodajo, še toliko bolj, ker ravno v ta namen obstajajo organizacije, kot so Združeni narodi, pa tudi zato, ker moramo najprej še veliko postoriti v Evropi, kjer v nasprotju s pravico do življenja omogočamo odstranjevanje svojih lastnih otrok in kjer v nasprotju s svobodo izražanja vsiljujemo moralno, medijsko, politično in pravosodno diktatorstvo tistega, kar je znano pod imenom „politična korektnost“. Politične skupine kot je naša, ki izražajo trpljenje in upanje več milijonov Evropejcev, so diskriminirane, preganjane in včasih celo prepovedane, kot je bila stranka *Vlaams Blok* v Belgiji, kar je bil popoln škandal, vendar pa v Parlamentu ni bilo slišati nobenega protesta. Če bi se to zgodilo v Afriki ali Južni Ameriki, bi nedvomno slišali popolnoma drugačno različico poteka dogodkov.

Samostojni poslanci nimamo enakih pravic kot drugi – to je popolnoma jasno – in, kot smo vam povedali včeraj, še vedno nimamo nobenega predstavnika v konferenci predsednikov.

In nenazadnje je zaradi načinov glasovanja več milijonom Evropejcem onemogočena možnost, da so zastopani v zakonodajnih organih lastnih držav, ki naj bi zastopali volilno telo v vsej njegovi raznolikosti.

Na koncu želim izraziti željo, da pri svojem delu nikoli ne pozabimo, da je Evropa, v zgodovini človeštva, regija, ki je iznašla svobodo narodov, ki je ni mogoče najti nikjer drugje, enako dostojanstvo teh narodov in spoštovanje njihove sodne pristojnosti in načela nevmešavanja, kar pomeni, da vsak odloča o svojih zadevah in o svojem ozemlju. To je eden izmed največjih prispevkov evropske civilizacije k človeški zgodovini.

Cecilia Malmström, predsednica Sveta. – (SV) Gospod predsednik, to je moja prva priložnost, da kot članica predsedstva Sveta spregovorim pred tem Parlamentom ter vam v imenu švedskega predsedstva, celotnega Sveta in v svojem imenu iskreno čestitam, gospod predsednik. Čudovito vas je videti na tem položaju dvajset let po padcu berlinskega zidu. Vem, da to za vas pomeni osebno zmago. Gre za zmago Evropskega parlamenta, prav tako pa tudi za zmago vseh nas, ki smo goreče podpirali evropsko sodelovanje in vse, kar predstavlja.

Prav tako bi se vam rada zahvalila za vizionarski govor in ambiciozne načrte, ki jih imate za Parlament. Prepričana sem, da je Evropski parlament varen v vaših rokah. Upam, da boste pod vašim vodstvom sprejeli konkretne odločitve, pa tudi uresničili čudež, ki ste ga omenili. V Svetu se veselimo dela z vami in Evropskim parlamentom. Mnogi poslanci so govorili o številnih izzivih, s katerimi se soočamo: podnebno vprašanje, gospodarska kriza, delovna mesta, vloga Evrope v svetu in tako dalje.

Pri tem imamo pomembno zakonodajno vlogo, saj zastopamo državljane, pa tudi vlogo v razpravi, ki poteka tu. Za Evropski parlament je zelo pomembno, da se vedno zavzema za evropske vrednote. Če bo začela veljati Lizbonska pogodba – in to je nekaj, za kar vsekakor upam, da se bo zgodilo –, bo vloga Evropskega parlamenta obsežnejša, vi pa boste imeli večji vpliv na evropski program. Vem, da boste resno zagovarjali Evropski parlament in vlogo institucije, upam pa, da boste tudi most do drugih institucij in resen partner za dialog. Predsedstvo bo z veseljem vaš partner pri dialogu v naslednjih šestih letih in želimo vam veliko sreče pri vašem delu.

Predsednik. – Vsem novim poslanecem Evropskega parlamenta želim povedati, da je ministrica bivša poslanka tega parlamenta in je torej ena izmed nas.

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – Gospod predsednik, v imenu Komisije in v svojem imenu vam še enkrat iskreno čestitam in vam želim vse najboljše pri vašem predsedovanju. Vaša izvolitev ne simbolizira le ponovnega združenja Evrope, ampak tudi Evropo, ki je močno povezana z osrednjimi vrednotami svobode in solidarnosti.

Osebo in institucionalno se zavzemam za tesno sodelovanje z vami in Evropskim parlamentom. Parlament in Komisija sta dve izjemni instituciji Skupnosti v samem osrčju zadev Skupnosti. Naši državljani so vas in vse poslance Parlamenta neposredno izvolili, Komisija pa ima pravico in dolžnost postaviti interese Evrope nad vse posebne interese. Prepričan sem, da smo posebno odgovorni za evropski projekt ob dolžnem spoštovanju pogodb.

Zaradi tega želim ponovno izraziti svojo pripravljenost za skupno delo, da bi tako še izboljšali evropsko parlamentarno demokracijo.

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPOD PITTELLA

podpredsednik

Sergio Paolo Francesco Silvestris (PPE). – (IT) Gospod Buzek, užival sem v vašem govoru, predvsem v tistem delu, ko ste govorili o institucijah, pa tudi o socialni vlogi, ki jo ima Parlament, kar ste opisali kot temelj evropskega demokratičnega sistema.

Danes praznujemo Unijo 27 držav, ki se je ponovno združila, se srečala tu po delitvah, ki so jih povzročile ideologije nasilja, ki so na naši celini gradile zidove; zidove, ki niso dolgo stali in ki so jih podrli vetrovi demokracije in svobode.

Letos skupaj z dvajseto obletnico padca berlinskega zidu praznujemo trideseto obletnico prvih volitev v Parlament z neposrednim glasovanjem. Z veseljem se spominjam, gospod Buzek, da v vaši državi niste imeli pravice glasovati, ko so moji starši pred 30 leti prvič glasovali in izvolili prve poslance v EP iz Italije.

Leta 1979, le eno leto po tem, ko je bil Karol Wojtyła izvoljen za papeža katoliške cerkve, ko so v Italiji in drugih državah potekale prve volitve v Evropski parlament, ste delovali v takrat na pol tajnem sindikatu *Solidarność*, ki se je boril za demokracijo in svobodo v vaši državi. Da bi uveljavili iste pravice – demokracijo in svobodo –, smo odšli na volišča, medtem ko ste vi tvegali svoje življenje in zatiranje.

Predsednik Buzek, zaradi tega sem počaščen, da sem z majhnim in verjetno ne odločilnim glasom prispeval k vaši izvolitvi, in veseli me, da so se danes v Parlamentu združile različne zgodovine, ki jih plemenitijo in

navdihujejo iste vrednote in ideali: zgodovine, zaradi katerih je izjemna zgodovina te mlade Evrope tako trdna.

Marek Siwiec (S&D). – (PL) Gospod predsednik, čestitam vam za izvolitev in vaš odlični govor. Želim si, da bi v vašem govoru nekoliko več pozornosti namenili državam vzhodne Evrope. V bližnji prihodnosti bodo v Ukrajini potekale zelo težke volitve. Evropski parlament nosi posebno odgovornost, da pokaže skrb za demokratične postopke v tej državi. Ravno v Evropskem parlamentu, v vodilni instituciji Evropske unije, se je začela podpora za velike spremembe, ki so se zgodile pred petimi leti.

Pozivam vas, da to zadevo, povezano s predsedniškimi volitvami v Ukrajini, obravnavate na poseben in nekonvencionalen način, z vključenostjo teh institucij in delegacij, ki so bile v ta namen imenovane, tako da bo Evropski parlament znan kot resna institucija, ki jo zanimajo demokratični postopki v Ukrajini.

Eva Lichtenberger (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, rada bi vam čestitala in še posebej izpostavila eno stvar. Parlament se ocenjuje po načinu, na katerega uporablja in v praksi uveljavlja svoje pravice, in po dejstvu, da se ne umakne iz pomembne politične razprave.

Vsi smo odgovorni, da z vami sodelujemo in zagotovimo, da Parlament ne bo izpostavljen pritiskom zaradi predlogov Komisije, ki so na pol pripravljeni ali ki predstavljajo enostranske interese določenih lobistov. Odgovorni smo, da sedaj jasno spregovorimo, kar moramo tudi storiti. Razmisliti moramo o tem, kako bo Lizbonska pogodba spremenila naše razmere. Upam, da bomo lahko dosegli vse to.

Jasno moramo pokazati – in to po mojem mnenju zadeva tudi vprašanje izvolitve predsednika Komisije –, da izkoriščamo svoje pravice, Komisiji pa moramo poslati jasen signal. To pomeni, da zdaj ne sme priti do neposredne izvolitve gospoda Barrosa.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Predsednik Buzek, dovolite mi, da se obrnem neposredno na vas, čeprav sedite na svojem poslanskem stolu. Na vašo izvolitev v tem Parlamentu se gleda kot na znamenje, da vzhodni blok ne obstaja več, ampak le združena Evropa. To ste omenili v vašem nagovoru, ko ste govorili o tem, da stara in nova Evropa ne obstajata več, obstaja le naša Evropa.

Na žalost številni ljudje ne čutijo tako. V svojem nagovoru ste omenili tudi velik strah, ki se je širil med državami, ko so se pridružile šele leta 2004. Danes se zavedate občutka razočaranja, ki vlada v teh državah. Razlog za to je, da ne obstaja enakopravnost pravic. Ključno vprašanje so enake pravice. Gospod Lindblad, državni sekretar, je omenil, da je bila enakost pravic temeljno načelo proračuna. Če to res drži, zakaj potem ne obstajajo enake pravice v zvezi s kmetijskimi subvencijami? Madžarska je dokazala, da jih lahko prejme s svojim institucionalnim sistemom, kljub temu pa je še vedno diskriminirana.

Gospod predsednik, vse ste nas spodbudili, da uporabljamo svoj materni jezik. Veseli me, da lahko v Parlamentu kot Madžar uživam enake pravice, vendar pa bi bil na Slovaškem kaznovan, če bi uporabil materni jezik. Gospod predsednik, predlagali ste, da bi delovali kot posrednik. Iskreno se vam zahvaljujemo za to ponudbo. Vendar pa bo resničen rezultat s tem dejanjem dosežen le, če bo lahko madžarska manjšina svobodno uporabljala svoj materni jezik v rodni državi. Tudi pri tem vam želim veliko uspeha.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, zelo me veseli, da kot državljani z visokim moralnim ugledom in pravi Šlezijec prevzimate vodstvo iz rok Hans-Gerta Pötteringa in da kot on tudi vi poudarjate potencial združene Evropske unije z vidika vrednot, kot so človekove pravice in solidarnost med narodi. V tem volilnem obdobju, ki bo potekalo v senci gospodarske krize, bo solidarnost na preizkušnji. Kar se tiče glasovanja tu me ne skrbi zanjo, vendar vem, da posamezni državljani in regionalni politiki vse pogosteje ocenjujejo naše glasovanje v skladu s sloganom „dobrodelnost se začne doma“. Zato vas želim pozvati, gospod predsednik, da v nasprotju s preteklim obdobjem, ko poročate o našem delu v Evropskem parlamentu, večjo pozornost namenite izboljšavam položaja Evropejcev v globalnem smislu.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, vedno sem občudoval gospoda Barrosa kot predsednika Komisije, ki je atlantistični zagovornik prostega trga, kar moja stranka močno podpira in ceni. Prav tako sem prijatelj Portugalske, zato z velikim veseljem podpiram Josėja Manuela.

Vendar pa sem zaskrbljen zaradi tistega, kar sem včeraj prebral v *Daily Telegraph*, da se je dogovoril s skupino ALDE o imenovanju novega močnega in nadležnega komisarja za človekove pravice v svoji Komisiji, ki bo pokrival vprašanja zunanjih in notranjih človekovih pravic. Videti je, da je to uperjeno proti odločitvi desnosredinske odločitve Parlamenta, da zavrne novi združeni Odbor za človekove pravice in podvoji delo Sveta Evrope in njegovega komisarja za človekove pravice. Ali lahko predsednik Barroso pojasni svojo politiko in namere v zvezi s tem?

Predsednik. – Mislim, da bi bilo to vprašanje bolj primerno zastaviti kasneje, in sicer ko bomo obravnavali izjavo gospoda Barrosa, ne pa sedaj.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) Predsednik Buzek, govorili ste o slovaško-madžarskem sporu. Ne gre za slovaško-madžarski spor. Dejansko gre za spor med Slovaško in Evropsko unijo, saj vključuje državo, ki zaničuje temeljne evropske vrednote. Vaša naloga ni pomagati pri doseganju sporazumov med Slovaško in Madžarsko, ampak med Evropsko unijo in Slovaško, saj je ta država kršila dokumente in sporazume, ki jih je podpisala in ratificirala.

Drugič je tu tudi vprašanje Šlezije. Veseli me, da ste jo omenili. V Evropski uniji je veliko takšnih ozemelj, ki so v zadnjem stoletju pripadala različnim državam. Madžari smo bili po prvi svetovni vojni razdeljeni med 10 držav, od katerih jih je sedaj sedem držav članic EU. Zelo smo hvaležni, da lahko sedaj sobivamo, ne da bi se zatekali k orožju in spreminjali meje. V zadnjem stoletju so se ljudje v regiji spodnji Karpati učili pet uradnih jezikov. Zakaj to omenjam? Zaradi tega, ker se tudi v moji državi, v pokrajini Székely v Transilvaniji, trenutna romunska vlada še vedno sramuje našega maternega jezika in simbolov.

Vendar pa problem z evropskimi vrednotami človekovih pravic ni omejen le na vzhodni blok; zadeva tudi zahod. Prav zaradi tega Evropo pozivamo, da ne bi imela samo komisarja za manjšine, ampak tudi okvirni zakon za manjšine, ki bo zavezujoč za vse evropske države.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, hvala vam za vaš govor. Vendar pa menim, da se naše poti znatno razhajajo. Pred vami stojim kot oseba, ki verjame v Evropo, v kateri narodi sodelujejo, ne pa v Evropo, vezano na federalistični pristop Lizbonske pogodbe.

Dne 2. oktobra bodo irski volivci – že drugič – glasovali o Lizbonski pogodbi, pogodbi, ki je bila sestavljena z namenom, da bi zaobšli zavrnitev evropske ustave. Volivcem Republike Irske čestitam za uporabo dobrega razuma na prvem referendumu, razuma, za katerega menim, da ga bodo še enkrat pokazali na drugem. Pozivam jih, da ostanejo trdni v svojih prepričanjih za zavrnitev Pogodbe. Zakasnele obljube in grožnje niso v ničemer spremenile temeljev Pogodbe. To je še vedno napačna pot za Evropo in evropske narode.

Verjamem, da bi ta možnost izbire morala biti zagotovljena tudi mojim ljudem, Britancem. Laburistična vlada jim je obljubila referendum in ta laburistična vlada naj sedaj izpolni obljubo. Če je ne bo, bi morali to storiti njihovi morebitni nasledniki konzervativci.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (HU) Gospod predsednik, kot Madžara in prijatelja Poljske, pa tudi kot prebivalca vzhodne Evrope in državljana iz nove države članice, me vaše predstavljeno delo navdaja z veseljem in zadovoljstvom, saj lahko prispeva k popolni emancipaciji 12 novih držav članic. Doslej smo bili samo enaki, vendar si želimo, da bi bili še bolj izenačeni.

Podali ste zgodovinsko zaobljubo, gospod predsednik, saj ste se pripravljali spopasti s tako občutljivimi vprašanji, kot je Šlezija, ki se jih ni lotil še nihče poprej. Z drugimi besedami, prevzimate vlogo posrednika pri obravnavi zadev, ki zadevajo narodnostne manjšine. Manjšine predstavljajo 15 % evropskega prebivalstva, od tega je 6,5 % priseljencev ali priseljenjskih manjšin, predvsem v zahodni Evropi, in 8,5 % zgodovinskih manjšin.

Dejstvo, da ste pripravljani posredovati v madžarsko-slovaškem sporu ter med slovaško večino in madžarsko etnično skupnostjo na Slovaškem, je zgodovinsko dejanje. Upam, da bo tudi Komisija sledila temu zgledu. Vprašanj manjšin v Evropi ne moremo pomesti pod preprogo. Hvala za vašo pozornost in veliko uspehov vam želim.

Antonello Antinoro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, gospod Buzek, povedati želim, kako ponosen sem, da sem del tako pomembne institucije, kot je Evropski parlament, ki mu predsedujete. Zaradi žrtev v vaši državi pred 20 leti, ki danes omogočajo tem prej omenjenim 12 državam, da so zastopane v Parlamentu, je Evropa močnejša.

Vendar pa želim izraziti zaskrbljenost zaradi programa, ki ste ga predstavili med vašim nagovorom, ki naj bi okrepil Parlament, in upam, da ga bo. Upam, da bo to, kar ste najavili, obrodilo sadove.

Upam, da vam bo naslednji predsednik Evropske komisije, ki bo po mojem prepričanju gospod Barroso, prisluhnil zaradi ostrih besed, ki ste jih uporabili, ter tako zagotovil, da bo Parlament zadovoljil potrebe več kot 550 milijonov evropskih državljanov, ki so glasovali za nas, ki so nas izbrali in ki hočejo in zahtevajo, da Parlament in tudi vsak izmed nas zagotovi odgovore, ki jih je Evropa vsekakor poskušala zagotoviti, vendar pri tem nikoli ni povsem uspela.

Glede na ta vidik vašega dela upam in sem prepričan, da bomo z vami uspeli zagotoviti to gotovost, na katero ste se sklicevali.

Miloslav Ransdorf (GUE/NGL). – (CS) John Stuart Mill je dejal, da bi moral biti parlament ogledalo nacionalnega življenja. To ni lahko opravilo in je po mojem mnenju pomembno za naš naslednji mandat, predvsem zaradi tega, ker je Evropa preveč pomembna zadeva, da bi odločanje o njej prepustili izključno tako imenovanim političnim elitam.

Michael Theurer (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, rad bi vam čestital za vaš govor. Proces odpravljanja delitve Evrope je bil rezultat na eni strani želje po svobodi med državami osrednje in vzhodne Evrope ter na drugi strani privlačnosti Evrope kot gospodarskega modela.

Verjamem, da premalo zaupamo, premalo zaupamo v prihodnost. Če tega v Evropi ne moremo doseči mi, kdo potem lahko? Bolj prepričljivo moramo pojasniti, da lahko z zaupanjem rešujemo probleme. Imamo velik potencial in še vedno obstajajo priložnosti za rast po vsem svetu. Dokler bodo v svetu obstajali ljudje, ki potrebujejo blago in storitve, bodo vedno tudi priložnosti za rast. Zagotovimo lahko, da bo Evropa deležna kosa te torte in da bodo od tega imeli koristi vsi vpleteni.

Rad bi nas vse spodbudil k večjemu zaupanju v Evropo kot uspešen model, hkrati pa vas pozivam, da to sporočilo posredujete tudi v svojih govorih.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Madžarska je obeležila obletnico revolucije iz leta 1956 in boja za svobodo 23. oktobra 2006. Tistega dne je veliko število policistov pod vodstvom vlade napadlo miroljubne protestnike, pešce in celo številne skupine tujih turistov v restavracijah, medtem ko so mirno uživali v hrani.

V državi je vladalo popolno nasilje. Več sto ljudi je utrpelo resne poškodbe, vključno s 14 ljudmi, ki so bili ustreljeni v oči, zaradi česar so številni tudi izgubili vid. Več sto ljudi je bilo zaprtih, proti njim pa so bili sproženi lažni kazenski postopki. To se je končalo šele pred kratkim, ko so bili skoraj vsi brez izjem izpuščeni na prostost.

Predsednik vlade je pohvalil izjemno delo, ki ga je opravila policija. Gospod predsednik, danes v tem Evropskem parlamentu sedi Kinga Göncz, podpredsednica Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki je bila članica tiste vlade, ki je odobrila streljanje. Rada bi slišala vaše stališče glede tega, gospod predsednik. Prav tako vas želim v imenu Madžarske pozvati, da spoštujete duh solidarnosti, da se borite za človekove pravice v Evropski uniji in se borite za odpravo krize človekovih pravic, ki poteka na Madžarskem vse od jeseni 2006. Prav tako pozivam osebo v tem Parlamentu, ki spominja ljudi na te razmere in sramoti Parlament, da odstopi s svojega položaja podpredsednice Odbora LIBE.

László Tóké (PPE). – (HU) Kot Madžar, ki živi v Romuniji, želim v duhu solidarnosti čestitati predsedniku Jerzyju Buzeku, vrednemu nasledniku prejšnjega predsednika, Hans-Gerta Pötteringa. V duhu solidarnosti se spomnimo, da so bili Poljski begunci pred 70 leti toplo sprejeti na Madžarskem.

V duhu solidarnosti želim izraziti naše zadovoljstvo, da je bila za voditelja Parlamenta izbrana ena izmed ključnih oseb sindikata Solidarność. Prav tako se spomnimo na papeža Janeza Pavla II. in na vidik zaupanja oziroma vere. Solidarność in madžarska revolucija v letu 1956 sta pomenila svobodo, medtem ko so dogodki v Temišvaru skupaj z osebnostjo in duhovnostjo papeža Janeza Pavla predstavljali moč vere. Prav tako pričakujemo, da bodo s pristopom Poljaki in vzhodna Evropa enako prispevali in pripomogli k večjemu zaupanju. Zaradi tega z zaupanjem zrem v predsedovanje predsednika Buzeka.

Wojciech Michał Olejniczak (S&D). – (PL) Gospod predsednik, tudi jaz vam želim iskreno čestitati ne samo za izvolitev, ampak tudi za vaš današnji govor, saj ste pokazali, da imamo eno Evropo ter da ni starih in novih držav. Evropa prav tako ostaja raznolika, in to kar ste obljubili, da bo Evropski parlament odražal to raznolikost pri svojem delu, predstavlja izjemno vrednost.

To pa ne pomeni, da je Evropa enakopravna. Še vedno obstajajo številne razlike, s katerimi se moramo spopasti v Evropskem parlamentu. Državljeni Evropske unije zelo pogosto prejmejo popolnoma različno plačilo za opravljanje enakega dela. Danes so državljani Evropske unije prepogosto brez dela, to pa je druga zadeva, s katero se moramo spopasti. Preveč je raznolikosti in neenakopravnosti z vidika dostopa do ugodnosti, ki so povezane z izobrazbo, kulturo in zdravstvenim varstvom. To je izjemen izziv, katerega reševanje bi si moral zadati Evropski parlament pod vašim vodstvom.

Rad bi izvedel, kaj bi po vašem mnenju bilo treba narediti v kontekstu tega, kar je bilo povedano o skupni energetske politiki, početjem, ki je danes bolj nemško in rusko kot evropsko? Govorim o plinovodu, ker ste

govorili o energetski politiki. Obstaja tudi vprašanje širitve Evropske unije – kaj je z Ukrajino? Kakšen časovni okvir je predviden za pristop Ukrajine k Evropski uniji?

Jerzy Buzek, predsednik. – (PL) Najprej se želim za izjemno podporo zahvaliti vsem tistim, ki ste sodelovali v razpravi. Razumem, da imamo v nekaterih primerih različna stališča. To je zelo dobro, saj vedno pripelje do nečesa novega. Na najtežja vprašanja lahko odgovore poiščemo samo z izmenjavo stališč, samo z različnimi pogledi in razpravo. Zaradi izjemne podpore, ki ste jo v svojih govorih izrazili v Parlamentu, ste mi naložili še dodatno obveznost, saj se zavedam, da smo pred velikimi izzivi in da jih moramo vse premagati. Podelili ste mi mandat, izjemen in močan mandat, v izjemnih časih. Zelo jasno želim izpostaviti, da se zavedam in poznam svoje odgovornosti v naslednjih dveh letih in pol dela, ne samo dela Evropskega parlamenta, ampak celotne Evropske unije, pa tudi vtisov naših državljanov, ki ga imajo o našem delu, ki so zelo pomembni.

Zelo toplo bi se rad zahvalil gospodu Josephu Daulu, predsedniku skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Zelo cenim poudarek, da je to naša Evropa. Prištevam se med tiste, ki so prišli iz srednje in vzhodne Evrope, vendar pa danes naša skupna Evropa zahteva skupno ukrepanje. Ne bom pozabil, od kod prihajam, vendar pa čas tako hitro beži. Povezovanje od nas zahteva obojestransko odgovornost, ki jo morajo prevzeti tudi nove države članice – ki jih imenujemo „nove“ države, čeprav, kot sem rekel, ni „novih“ in „starih“.

Gospod Schulz je poudaril, da gre za dveinpolletni program. Morda je res tako. Pri tem sem imel v mislih, da resnično potrebujemo kontinuiteto. Dejansko sem govoril o tem, kakšna bi morala biti Evropa čez pet ali deset let in v kakšni smeri moramo razmišljati. V dveh letih in pol bo novi Parlament dodal nove prednostne naloge ali pa bo nekoliko spremenil obstoječe, vendar bodimo vedno pozorni na dolgoročno perspektivo, morda celo deset ali petnajst let, da bomo mogoče lahko predvideli dogodke, ki bi nas sicer nekoč lahko presenetili. Seveda se strinjam, da je najboljša širitev takšna, ki je posledica naše notranje povezanosti.

Gospod Verhofstadt je izpostavil pomen mnenja državljanov. Tudi jaz mislim tako. Tu ima glas državljanov izjemen pomen. Parlament zastopa državljane, zato so naša največja odgovornost. Prav tako je izpostavil, da bi se morali v odgovoru na krizo združiti, vključno na področju gospodarskih zadev, in odločitve sprejeti skupaj, kar je ravno nasprotno od protekcionizma, prav to pa sem tudi sam poudaril v svojem govoru.

Gospa Harms je govorila o odnosih z nacionalnimi parlamenti. Pripravimo več kot 50 % evropske zakonodaje, ki jo potem odobrijo nacionalni parlamenti, zato je zelo pomembno, da imamo dobre odnose s parlamenti v naših državah. Zakaj? – ker potrebujemo več stikov z državljani. Nobenega dvoma ni, da imajo ti parlamenti, naši nacionalni parlamenti, znatno boljše stike z državljani. Vsak dan se pojavljajo na televizijah, kar ne drži vedno za naš Parlament. Naj državljani izvejo o pomembnosti tega, kar ustvarjamo v Evropskem parlamentu, v Evropski komisiji in Evropskem svetu. Naj vedo, da je Parlament odgovoren za več kot polovico odločitev, ki zadevajo njihove države. Zaradi dejstva, da bomo odslej zelo blizu nacionalnim parlamentom, bo lažje za nas, če posredujemo to sporočilo.

Kriza seveda razkriva veliko pomanjkanje zaupanja. Prav to je bistvo vsega. Z gospo Harms imava enako mnenje glede vprašanja našega podnebja. Oba sva bila na Baliju, oba sva bila v Poznańu in oba bova v Københavnu. Pripravili bomo sporazum.

Gospod Kamiński je izpostavil, da imamo različne poglede na prihodnost Evrope. S tem se strinjam in res bi morali prisluhniti drug drugemu. Če danes zastopate precej velike skupine državljanov, ki imajo nekoliko drugačen pogled na prihodnost Evrope, nas to na nekaj opozarja, obvešča nas o nečem, in mi, oziroma jaz, ki verjamem v evropsko prihodnost in evropsko povezovanje, vem veliko več o Evropejcih, predvsem zaradi vaših številnih pripomb. V zvezi s tem vprašanjem ste lahko prepričani, da bo razprava temeljita.

Gospa Svensson je govorila o preglednosti Parlamenta, da moramo vedeti, kakšne odločitve sprejemamo, in da morajo to vedeti tudi naši volivci. S tem se popolnoma strinjam. Ne dvomim, da je problem socialne pravičnosti pomemben. Moji začetki segajo v sindikat, v katerem sem sodeloval veliko let, pa je šlo za navaden sindikat. Dobro se zavedamo, da potrebujemo zdravo gospodarstvo, če želimo imeti prava sredstva za pomoč najrevnejšim, in da si moramo vedno prizadevati in iskati ravnotežje med enim in drugim.

Gospod Speroni je govoril o ustreznem in vidnem sodelovanju z Evropsko komisijo in Evropskim svetom. Ne pozabite, da vloga Parlamenta postaja vse pomembnejša. Lizbonska pogodba nam zagotavlja precej več pristojnosti, kot pa jih imamo trenutno. To je dobro, saj smo dejansko predstavniki, ki so jih državljani EU izvolili neposredno.

Gospod Gollnisch ne dvomi v iskrenost mojih namenov, vendar dvomi v to, ali so realni. Pred 30 ali 40 leti je bilo popolnoma nerealistično pomisliti, da bom kdaj stal pred tako celovitim organom in odgovarjal na

vaša vprašanja. To je bilo tako daleč od realnosti, da o tem nisem upal niti sanjati. Iz tega lahko vidimo, da te nemogoče stvari postanejo mogoče, če vztrajamo na določeni smeri z neomajno vero in prepričanjem. Prizadevajte si, da bi nemogoče postalo mogoče.

(Aplavz)

Gospa Malmström – da, sodelujemo s švedskim predsedstvom. Na Švedskem sem že bil. Govorili smo o podnebnih spremembah, o podnebjju v Evropi na splošno, o krizi in o brezposelnosti. Obstaja tudi zelo pomemben program – stockholmski program. Ne pozabimo na to. Parlament lahko s stockholmskim programom veliko doseže, tudi na področju organiziranega kriminala in to ne le znotraj Evropske unije.

Nobenega dvoma ni, da bomo sodelovali z gospodom Barrosom. Njegova ponudba mi je zelo všeč. Gospod Silvestris je govoril o kratki zgodovini osvoboditve Evrope in v celoti se strinjam z njim.

Gospod Siwec je omenil Ukrajino. Kar zadeva mene, je to očitna zadeva, saj sem bil v delegaciji Evropske unije v Ukrajini. Kot veste sem šel v Ukrajino trikrat, nisem pa želel tega omenjati. Ne pozabite, da je za Evropejce pomemben vsak vidik evropskega sodelovanja: v Sredozemlju, z Latinsko Ameriko in z Združenimi državami Amerike, vendar pa so najpomembnejše naše sosednje države. Naše sosednje države ležijo ob sredozemskem morju in v vzhodni Evropi. To so glavna področja, vzhodna in južna Evropa, vendar se ne prepričajmo o tem, katero je pomembnejše. Volitve v Ukrajini so vse bližje, zato bo v naslednjih šestih mesecih Ukrajina zagotovo najpomembnejša. Ne prepričajmo se o tem. Zelo pomembno je, da ohranimo ravnotežje. V celoti podpiram vaše mnenje glede te zadeve.

Gospa Lichtenberger je govorila o vlogi Parlamenta pri sprejemanju zakonodaje. Strinjam se, strinjam se, da moramo zagotoviti pregledno zakonodajo, imeti moramo lastno mnenje, ampak to je dejansko navedeno že v Lizbonski pogodbi. Če bo Lizbonska pogodba začela veljati, se bo to zgodilo samodejno.

Gospod Balczó sprašuje, ali združena Evropa resnično obstaja v takšnem obsegu, kot sem omenil v svojem govoru. Da, obstaja in je združena, vendar je še vedno v partnerskem procesu reševanja problemov v kmetijstvu. Zatrdil sem, da ima EU sredstva, potrebna za spodbujanje kohezije. Ker smo se združili, se ne smemo raziti zaradi pomanjkanja vzajemnosti pri priložnostih za razvoj državljanov. Prizadevali si bomo, da bomo to dosegli. Nekatere države Evropske unije so članice že 20 ali 30 let in še vedno sodelujejo v teh programih, vsi pa imamo enake pravice. Gre za združeno Evropo, v kateri imamo različne življenjske standarde. Odpravili bomo te razlike, vsaj tako upamo, in to za nas predstavlja priložnost, vendar pa sedaj spregovorimo o Skupnosti in tudi o naših odgovornostih. To sem želel zelo močno poudariti.

Gospa Roithová je govorila o skupni odgovornosti za gospodarsko krizo, s čimer se popolnoma strinjam. Živimo tako tesno drug ob drugem, da pri našem medsebojnem razumevanju že skoraj ni več nobenih ovir. To je za nas zelo pomembno. Gospod Tannock je omenil komisarja za človekove pravice. To je seveda vprašanje, o katerem bosta odločila predsednik Komisije in Komisija. Prepričan pa sem, da se bomo z gospodom Tannockom čez nekaj mesecev srečali v Ukrajini, kjer bodo potekale predsedniške volitve.

Gospod Sógor je govoril o dvostranskih evropskih razpravah, zato bi rad povedal, da je probleme z manjšinami res najboljše rešiti dvostransko. Seveda pa je tudi bolje, če meje odpremo, kot da jih premaknemo. V Evropi smo se naučili, da se o mejah ne prepričamo, in v našem delu Evrope nimamo tega problema. Preprosto smo odprli meje in to je naš cilj – to je naš največji dosežek.

Gospa Dodds je dejala, da bi morala biti Evropska unija Evropa sodelujočih narodov in ne federativna unija. Govorili ste zelo modro. Dejansko govorimo o sodelovanju med narodi. Govorimo o potrebi po ohranjanju identitete, pa tudi o potrebi po medsebojni odprtosti in sodelovanju. Vaše ideje so mi zelo všeč, Evropska unija pa v trenutni obliki, kot tudi v obliki, ki jo bo dobila v skladu z Lizbonsko pogodbo, počne točno to, kar predlagate.

Gospod Tabajdi je govoril o regijah, tudi o moji regiji, Šleziji, in povedal, da je v določenem smislu neke vrste posrednica. Strinjam se. Če so čezmejne regije, dajejo priložnost za boljše medsebojno razumevanje. Gospod Antinoro je potem spregovoril o dosežkih moje države. Hvala za vaše pripombe. Ali bom okrepil Evropski parlament? Vsekakor imam za to dovolj energije, vendar pa potrebujemo energijo več kot 700 kolegov poslancev. Na to se resnično zanašam in razumem, da smo vsi „polni energije“.

Gospod Ransdorf resnično zastopa državljane in življenje naroda. Strinjam se in prav zaradi tega so odgovornosti in pristojnosti Evropskega parlamenta vse večje. Dopustimo, da tudi nacionalni parlamenti močno vplivajo na to, kar se dogaja v Evropi. Gospod Theurer je govoril o prizadevanjih za svobodo na eni strani in o privlačnosti na drugi. Da, na tej strani je bilo privlačno, vendar pa smo si na drugi strani prizadevali

za svobodo. Res je. Spomnite se, da smo umirili razmere na Balkanu in danes na Balkanu vlada mir. Hvala bogu. Vse več držav v tej regiji si prizadeva, da bi se pridružile Evropski uniji, in to je velika privlačnost EU.

Gospa Morvai je spomnila na dramatične dogodke. Če mi želite posredovati informacije o tem, prosim storite to v pisni obliki. Z vami se lahko tudi srečam in se pogovorim, da bom zadevo razumel. Gospod Tórkés je govoril o letu 1956 in Madžarski. Vsi smo zelo pozorni na te dogodke in na naše globoko zaupanje v EU. Da, globoko sem prepričan v moč Evropske unije.

Gospod Olejniczak pa je zastavil množico vprašanj o neenakosti v Evropi. Vsekakor moramo govoriti o enotnosti, vendar pa so na drugi strani vsa sredstva, o katerih sem prej govoril, še vedno na voljo, in tudi vsi ukrepi, namenjeni zagotavljanju možnosti za odpravljanje neenakosti. Še vedno veljajo; nič se ni spremenilo. Razmere ostajajo tako odprte in jasne, kot so vedno bile, in zato je zelo dobro, da imamo združeno Evropo. V zvezi z odgovorom, ki se nanaša na oskrbo z nafto, plinom in energetske viri na splošno, moramo govoriti o skupni energetske politiki. Tako ne bo prihajalo do nepotrebnih napetosti med nami. Te postavljajo nepotrebne zidove, ki smo jih več desetletij odstranjevali, in prav to prinaša prihodnost. Prav zaradi tega odločno predlagam skupno energetske politiko.

Seveda je treba za pristop k Evropski uniji izpolnjevati določena merila. Prav tako je bilo slišati, da moramo za pridružitve EU biti mi v EU dobro povezani, saj bo le tako lahko sprejemanje novih držav članic učinkovito. Za povezovanje potrebujemo čas, vendar so države, kot je Hrvaška, v veliki meri pripravljene na pridružitve. Razumem, da ima Hrvaška veliko možnosti za precej hiter pristop k EU, čeprav je naletela na nekatere probleme. Enako velja za Islandijo, vendar je zelo težko določiti časovne okvire za druge države, ki niso tako dobro pripravljene. Ne pozabite, da so se države srednje in vzhodne Evrope, ki so sedaj v EU, začele pripravljati na povezovanje leta 1991/1992, torej je trajalo 12 let. Na povezovanje smo se pripravljali 12 let in dejansko smo imeli boljše pogoje, kot jih imajo trenutno te države, saj so bile takrat v svetu ugodnejše razmere – ni bilo krize, prav tako pa so k boljšim razmeram prispevali številni drugi dejavniki. Potrebno je veliko časa in ne bi si drznili napovedati časovnih okvirov, kljub temu pa ne smemo pozabiti, da je širitev dobra politika Evropske unije, čeprav je dolgoročna.

Še enkrat bi se vsem rad zahvalil za razpravo. Vse pripombe sem skrbno zabeležil in bodo sedaj predstavljale podlago za razmišljanje o nekaterih spremembah. Poleg tega se bomo redno srečevali. Sedel bom na tem mestu, kjer sedim zdaj, saj vam želim biti čim bližje.

(Aplavz)

Predsednik. – Hvala gospod Buzek, nenazadnje tudi za dosledno natančnost, s katero ste se brez izjeme odzvali na vse govore.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg (S&D), v pisni obliki. – (PL) Čestitam vam za izvolitev na mesto predsednika Evropskega parlamenta. Skupaj z vsemi sodržavljani sem ponosna, da je prvič v zgodovini Poljak prevzel tako časten položaj. To je za nas potrditev naše vloge in položaja v Evropi.

Istočasno pa Poljska ostaja ena izmed redkih držav, ki še ni dokončala procesa ratifikacije Lizbonske pogodbe, pogodbe, s katero bi evropsko povezovanje postalo učinkovitejše. To se mi zdi protislovno. Naj vas spomnim, da je poljski parlament odobril ratifikacijo Lizbonske pogodbe aprila letos, vendar mora ratifikacijske dokumente podpisati še predsednik.

Menim, da lahko dragoceno prispevate k politični razpravi na Poljskem in pomagata povečati podporo Pogodbi s strani družbe, ki bi lahko pospešila dokončanje postopka ratifikacije. Prav tako bi se vam rada zahvalila za osebno angažiranost pri tej zadevi na Irskem. Močno upam, da bodo Irci 2. oktobra glasovali „za“ in da bosta potem potrebne formalnosti zaključili tudi Češka republika in Poljska.

Zagotavljanje pomoči pri zaključevanju „sage o Lizbonski pogodbi“ je eden izmed najpomembnejših ciljev tega Parlamenta in upam, da bo predstavljal tudi enega izmed njegovih uspehov.

Filip Kaczmarek (PPE), v pisni obliki. – (PL) To je pomemben trenutek v zgodovini evropskega povezovanja. Hvala vam za program, ki ste ga predstavili. Upam, da vam bo uspelo izvesti ta ambiciozni načrt. Želim vam veliko uspeha pri usmerjanju dela Evropskega parlamenta v skladu z vrednotami, ki so pomembne za vse Evropejce.

Prav tako kot je poljskemu gibanju Solidarnost uspelo spremeniti podobo Poljske in drugih držav v srednji Evropi, tako bo evropska solidarnost omogočila nam, da se soočimo z izzivi, pred katerimi stojimo danes. To bo mogoče pod nekaterimi pogoji, in sicer bo morala biti naša solidarnost dosledna, pristna in odločna pri uveljavljanju sprememb. Tako kot na Poljskem, kjer totalitarizem ni padel zaradi besed, ampak zaradi dejanj, bo tudi evropska solidarnost učinkovita le, če bo preoblikovana v specifično ukrepanje. Prepričan sem, da se bo to res zgodilo.

Ta vizija prihodnosti Evrope je privlačna za številne Evropejce. Računam, da bo Evropski parlament pod vašim vodstvom, gospod predsednik, odigral pozitivno in odločilno vlogo pri uresničevanju te vizije. Hvala lepa.

(Seja je bila prekinjena ob 13.25 in se je nadaljevala ob 15.00)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

9. Sprejetje zapisnika predhodne seje

(Sprejet je bil zapisnik predhodne seje)

***

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, nimam pripomb na zapisnik včerajšnjega zasedanja, vendar pa bi želel komentirati pripetljaj, ki se je zgodil na zasedanju danes zjutraj. Mojo kolegico Kingo Göncz, poslanko Parlamenta v moji skupini in nekdanjo madžarsko zunanjo ministrico, je danes zjutraj v razpravi na povsem nesprejemljiv način žalila Krisztina Morvai iz fašistične stranke Jobbik. Kot zunanja ministrica Madžarske si je gospa Göncz bolj kot kdor koli prizadevala, da bi dosegla mednarodno spravo med Madžarsko in sosednjimi državami. Odločno zavračam nezaslišano žaljenje gospe Göncz s strani gospe Morvai, članice neofašistične stranke.

(Aplavz)

Kinga Göncz (S&D). – (HU) Hvala za to priložnost, da spregovorim. Zelo mi je žal, da se tu v Evropskem parlamentu odvija ta razprava. Naj še na kratko odgovorim in povem, da je stranka, ki jo predstavlja Krisztina Morvai, leta 2006 vzpostavila paravojaško enoto, ki jo odtlej uporablja za zastraševanje miroljubne javne večine.

To se nanaša predvsem na manjšine, homoseksualce, Rome in jude. To paravojaško enoto so sodišča nedavno razpustila, vendar pa je poslanec EP iz te stranke med julijskim zasedanjem v tej dvorani nosil uniformo te organizacije. Na Madžarskem je ta stranka vodila kampanjo, polno protievropskega, rasističnega, homofobnega, protiromskega in ksenofobnega sovražstva, ter Madžarsko v svojih govorih nenehno opisovala kot kolonijo Evropske unije. Dogodek, o katerem je govorila Krisztina Morvai, se je zgodil leta 2006, ko so ti skrajni desničarski protestniki povzročili požar v osrednji stavbi madžarske radiotelevizijske družbe in divjali več dni, zaradi česar je bilo ranjenih 113 policistov.

Do izgrede je ponovno prišlo 23. oktobra. Poskušali so nasilno prekiniti nacionalno slovesnost. To je bilo prvič v zgodovini države vse od spremembe režima, da je imela policija opraviti s protesti skrajnega desnega krila. Po tem je vlada vzpostavila neodvisen odbor, katerega poročila so na voljo na mnogih spletnih straneh, tudi v angleščini. Ta odbor je podajal predloge, začeti pa so bili tudi številni sodni postopki. Organi madžarske vlade so preiskovali te zlorabe.

Dejansko so obstajali problemi. Vendar bi Krisztini Morvai rada povedala, da je problem, če institucionalni sistem v svoji državi imenuje diktatorski, v tem, da ne bi mogla prav zdaj govoriti v tej dvorani, če demokracija na Madžarskem ne bi resnično delovala. Še enkrat se opravičujem, da je bila ta tema načeta v Parlamentu, in iskreno upam, da se ta razprava tu ne bo nadaljevala.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Gospod predsednik, v skladu s Poslovníkom imam na razpolago pol minute, da zastavim vprašanje. To vprašanje je namenjeno gospodu Schulzu. Kako si drzne na podlagi žaljivih izjav svoje kolegice stranke v tej dvorani imenovati fašistična samo zato, ker se ne strinja z vsakim vidikom glavnega namena Evropske unije? Ta stranka je na Madžarskem prejela 430 000 glasov. Torej 430 000 volivcev imenujete fašisti. Odslej premislite, preden spregovorite!

10. Podpis aktov, sprejetih v postopku soodločanja: gl. zapisnik

11. Izjava kandidata za mesto predsednika Komisije (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava kandidata za mesto predsednika Komisije.

José Manuel Barroso, kandidat za mesto predsednika Komisije. – – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, živimo v brezprimernem času. Osebnost sem prepričan, da bodo zgodovinske knjige prihodnosti govorile o obdobju pred finančno krizo in obdobju po finančni krizi. Toda ta kriza ni samo finančna, gospodarska in socialna. Je tudi kriza vrednot. Zato menim, da moramo v središče našega odziva na to krizo postaviti naš evropski socialni model, naše socialno tržno gospodarstvo.

Hkrati je kriza pokazala, kako neodvisni smo postali v tem globaliziranem obdobju. Obstaja finančna kriza, toda tudi energetska kriza. Obstajajo problemi zanesljive preskrbe s hrano in podnebne spremembe, področje, na katerem je Evropa zdaj vodilna. Zato menim, da lahko rečemo, da je to trenutek resnice za Evropo. Hočemo globalizacijo oblikovati z našimi vrednotami z obrambo naših interesov, ali pa hočemo trpeti globalizacijo s tem, da sledimo drugim?

Zame je izbira jasna. S tem izzivom se moramo soočiti skupaj, saj je Evropa, če tega ne bomo storili skupaj, v nevarnosti, da se jo odrine na rob. Imamo izkušnje. Ne verjamem, da ima katera koli druga regija na svetu enake izkušnje kot mi z vzpostavitvijo notranjega trga, skupnih pravil, skupnih institucij in seveda enotne valute ter solidarnostne in kohezijske politike. Imamo to edinstveno izkušnjo. Zato menim, da lahko globalizacijo oblikujemo, namesto da jo trpimo, saj smo po naravi globalizacijska delavnica; smo prvaki svetovnega upravljanja.

Zdaj ni čas za obstoječe stanje ali rutino. Imeti moramo načrt za spremembe. Zdaj bolj kot kdaj koli prej potrebujemo močno Evropo. Z Lizbonsko pogodbo bomo v prihodnosti močnejši in sposobnejši ukrepati.

Ko rečem močna Evropa, naj pojasnim, kaj to pomeni. Ne pomeni nujno večjo centralizacijo pristojnosti. Zavezan sem demokratičnemu načelu subsidiarnosti, seveda subsidiarnosti, povezani s solidarnostjo, kjer se odloča na najustreznejši ravni.

Ko govorim o močnejši Evropi, govorim tudi o evropskem duhu, kulturi evropskega odločanja, metodi Skupnosti in volji, ukrepati združeno – ne samo sposobnosti ukrepanja, ampak tudi volji za ukrepanje, politični volji. Potrebujemo Evropo, ki je brezkompromisna, ko gre za obrambo njenih vrednot in interesov, ki zavrača kakršen koli protekcionizem, vendar brez naivnosti, in ki lahko pokaže ta proaktivni duh. Ta proaktivni duh je vodil pripravo dokumenta, ki sem vam ga vsem poslal pred to sejo.

Mandat Komisije, ki ga trenutno vodim, je bil mandat prve Komisije razširjene Evrope sedemindvajseterice. Menim, da imamo zdaj, ko smo utrdili to Evropo, na razpolago pogoje za nov cilj: novi socialni cilj, saj smo v krizi, brezposelnost pa je glavni problem, s katerim se soočajo Evropejci; novi cilj v zvezi z bojem proti podnebnim spremembam, področjem, kjer že imamo vodilno vlogo; in novi cilj v smislu načina, na katerega obvladujemo globalizacijo.

Drugo vprašanje je – govorili smo o diskriminaciji pri zagotavljanju javnih sredstev geografsko ali med narodi in državami –, kaj pa sektorji? Je pošteno, da te velike družbe dobijo javna sredstva iz denarja davkoplačevalcev, medtem ko ga mali in družinski podjetniki ne dobijo? Ali ni to temeljna kršitev načela enakih možnosti med gospodarskimi akterji v Evropski uniji?

Menim, da je zdaj za nas prišel čas, da dosežemo široko soglasje in neko stopnjo sloge na poti naprej. Pred vsemi vami danes uradno zagotavljam, da bom – če me potrdi ta Parlament – uveljavljal te politične smernice v svojem drugem mandatu in jih bom skupaj s prihodnjimi komisarji prenesel v zakonodajni in delovni program naslednjega mandata Komisije. Zdaj ne bom ponovil teh smernic, toda po razpravah z vsemi vami menim, da bo koristno, če nekatere elemente v smernicah naredimo konkretnejše in tudi upoštevamo številne izmed vaših predlogov. V interesu preglednosti bi želel zdaj z vsemi vami izpostaviti ta področja.

Prvič, najosnovnejše: ob polnem izvajanju našega načrta za oživitev gospodarstva, da bi našli izhod iz te gospodarske in finančne krize, moramo usmeriti pogled tudi v prihodnost. Ponovno moramo oživiti naše obsežno socialno tržno gospodarstvo. Vlagali bomo v nove vire trajnostne rasti, v pametno zeleno rast, v omrežja prihodnosti od digitalne infrastrukture do evropskih superomrežij za električno energijo in plin – vse to za spodbujanje visokih ravni zaposlovanja in socialnega varstva ter za okrepitev evropskega modela družbe ob sočasnem uspevanju v vse bolj konkurenčnem svetu.

Solidarnost mora ostati ključna. Zato se hočem poleg vseh že sprejetih in predlaganih odločitev v smislu strukturnih skladov in podvojitve naše plačilnobilancne podpore za nekatere države v težavah zavezati tudi uporabi vseh instrumentov, ki so mi na voljo, da se državam članicam z resnimi proračunskimi omejitvami – namreč novim državam članicam – pomaga na poti do oživitve.

Toda ne moremo se vrniti k prejšnjemu modelu rasti. Jasno se je izkazal za netrajnostnega. Ustvariti moramo pogoje, kjer je prehod k nizkoogljičnemu gospodarstvu vir konkurenčne prednosti za naša podjetja, vir delovnih mest za naše delavce in vir upanja za prihodnje generacije. Da, strinjam se s tistimi izmed vas, ki so rekli, da usklajevanje ne zadostuje. Da, začrtati moramo pravi evropski načrt. Da, potrebujemo celovito vizijo za usklajeno evropsko strategijo, strategijo Evropske unije 2020, ki gradi na odprtih trgih z združevanjem novih virov trajnostne rasti, zaposlovanja in socialne kohezije, našega podnebnega programa in programa energetske varnosti, svežega pristopa k industrijski politiki in premika k družbi znanja. Zavzemam se za poseben poudarek na inovacijah in podpornih ukrepih za MSP. Da, to pomeni prenovno lizbonske strategije po letu 2010. Da, potrebujemo precej celovitejši pristop h gospodarskim, socialnim in okoljskim sklopom različnih strategij. Kot predsednik Komisije se zavežujem, da bom storil vse, kar je v moji moči, da države članice prepričam, naj sprejmejo tudi ta pristop usklajevanja in skladnosti.

V smernicah sem dejal, da gospodarstvo potrebuje finančni sistem, ki je bolj etičen, odločnejši in odgovornejši. Ureditev in nadzor nista držala koraka z vključevanjem in novostmi na finančnih trgih – ne v Evropi, ne na svetovni ravni. Naj povem, da sem bil pretresen zaradi obsega neetičnega vedenja, ki smo mu bili priča. Ne moremo dovoliti vrnitve k „običajnemu poslovanju“. Na primer vprašanje bonusov zahteva nujno ukrepanje. Zdaj smo na vodilnem položaju v G20 – procesu, ki se je, naj mimogrede povem, začel v Evropi –, toda res je, da je treba storiti več. Naslednji teden, tik pred zasedanjem G20 v Pittsburghu, bo Komisija sprejela predloge za izgradnjo pravega sistema evropskega nadzora – sistema, ki odraža celovito naravo našega enotnega trga.

Pregled našega ukrepanja čez tri leta bo zagotovil priložnost, da ugotovimo, kakšno nadaljnje ukrepanje je potrebno. Ključnega pomena je, da dobimo ureditev, ki zagotavlja odgovornost in zakonitost finančnega sektorja, ne da bi zadušila novosti. Hočem, da Evropa obdrži vodilno svetovno vlogo pri finančnih storitvah.

V svojih smernicah sem pojasnil tudi, zakaj kriza zahteva precej močnejše osredotočanje na socialno razsežnost v Evropi na vseh ravneh odločanja – v Evropi, toda tudi na nacionalni ravni. Finančni sektor in gospodarstvo morda kažeta znake oživitve, toda – bodimo si na jasnem – krize še ni konec za tiste, ki so izgubili svoje delovno mesto, in ne moremo reči, da je krize konec, dokler se ne vrnemo k ustvarjanju zaposlovanja namesto naraščajoče brezposelnosti.

Zavezati se želim tudi visoki ravni zaposlovanja in socialne kohezije s številnimi ukrepi, o katerih sem razpravljal z nekaterimi izmed vas.

Jasno sem navedel svojo zvestobo spoštovanju temeljnih socialnih pravic in načelu pretoka delavcev. Razlaga in izvajanje direktive o napotitvi delavcev sta nepopolna glede obojega. Zato sem zavezan čim prej predlagati uredbo, ki bo rešila probleme, ki so se pojavili. O tej uredbi bosta soodločala Evropski parlament in Svet. Uredba ima to prednost, da daje precej več pravne gotovosti kot pregled same direktive, ki bi še vedno pustil preveč prostora za razhajajoče se prenose v nacionalno zakonodajo in pri katerem bi trajalo dlje, da bi dal prave učinke v praksi. Če pa pri pripravi uredbe odkrijemo, da obstajajo področja, kjer moramo pregledati direktivo samo, se ne bom obotavljal. Naj bom jasen – zavezan sem boju proti socialnemu dampingu v Evropi ne glede na to, kakšna je njegova oblika.

Načeto je bilo tudi vprašanje ocene socialnega učinka za vse prihodnje predloge in strinjam se, da je to potrebno. Prvi preizkusni primer takšne ocene socialnega učinka mora biti pregled direktive o delovnem času. Na podlagi te ocene učinka se bo naslednja Komisija posvetovala s socialnimi partnerji in predložila celovit zakonodajni predlog.

V smernicah poudarjam pomen storitev splošnega interesa za naš evropski model družbe. Lizbonska pogodba to točko zelo razjasnjuje in pripravljen sem sodelovati z vami, da razvijemo kakovosten okvir za storitve splošnega interesa.

Poudaril sem tudi enakost spolov in potrebo po odpravi različnega plačila glede na spol, zato se zdaj zavežujem sodelovanju z vami v zvezi z listino o ženskah, tudi kot način počastitve spomina na 15. obletnico pekinške konference v letu 2010.

V svojih smernicah izražam odločenost, da dosežem učinkovito delovanje novosti Lizbonske pogodbe v mednarodnih odnosih, vključno z Evropsko službo za zunanje politično delovanje in funkcijo visokega

predstavnik in podpredsednik Komisije. Menim, da je ena izmed največjih novosti naše Lizbonske pogodbe, in zavezan sem okrepitvi sodelovanja z Evropskim parlamentom na področju zunanjih zadev na splošno.

Vendar Evropa potrebuje sredstva za doseganje svojih ambicij. Kot sem dejal v smernicah, to zahteva temeljito in celovito reformo proračuna Evropske skupnosti, ki zajema prihodek in odhodek. Odmakniti se moramo od ozkega osredotočanja na čiste zaključne račune in se premakniti k pristopu, utemeljenem na solidarnosti, porazdelitvi bremena in pravičnosti. To vključuje tudi vprašanje lastnih sredstev. Evropska unija mora imeti preglednejši in učinkovitejši način financiranja svojih politik in pripravljen sem – upam, da s podporo tega Parlamenta – ta boj prenesti na države članice, ko bomo preoblikovali proračun Unije. Želim tudi tesneje sodelovati z Evropsko investicijsko banko, da bi preučili inovativne oblike financiranja.

Zavezan sem tudi pametni ureditvi in ponovil bi, da bosta poenostavitev postopkov in zmanjšanje upravnega bremena podjetij, zlasti MSP, ostala prednostna naloga naslednjega mandata Komisije. Ta naloga – tako kot Odbor za oceno učinka in naknadno vrednotenje – bo v moji neposredni pristojnosti, da bi bila povsem odražena prednost, ki ji jo dajem. Branil bom tudi – kot smo v preteklih letih in včasih v težkih okoliščinah – celovitost enotnega trga, ker brez enotnega trga in brez kohezijske politike nikoli ne bomo imeli Evropske unije.

Toda zakaj se ustaviti tukaj? Zakaj braniti samo notranji trg? Dopolniti želim manjkajoče člene za sprostitve njegovih polnih koristi za podjetja in potrošnike.

Spoštovani poslanci, zavezan sem te prednostne naloge prenesti v organizacijo naslednjega kolegija, ko me boste potrdili, vendar pa lahko že danes z vami delim nekatere organizacijske spremembe, ki jih nameravam uvesti.

Vzpostavil bom delovno mesto komisarja za pravosodje, temeljne pravice in državljanske svoboščine, vključno s pravicami državljanov in manjšin, kot odraz tega, da je Evropska unija skupnost pravic in vrednot.

Vzpostavil bom tudi delovno mesto komisarja za notranje zadeve in migracijo, vključno z varnostjo. Ena izmed ključnih nalog tega komisarja bo razvoj resnično skupnega pristopa k migraciji: spodbujanje vključevanja zakonitih migrantov, boj proti nezakoniti migraciji in povezanim kriminalnim dejavnostim ter zagotavljanje solidarnosti med državami članicami. Potrebujemo solidarnost. Potrebujemo solidarnost, ko moramo podpreti naše baltske prijatelje ali države, ki jih je prizadela plinska kriza med Rusijo in Ukrajino, toda solidarnost potrebujemo tudi, ko moramo podpreti naše sredozemske prijatelje, kadar se soočajo z izzivi, s katerimi se ne morajo spopasti sami.

Vzpostavil bom tudi delovno mesto komisarja za podnebno ukrepanje, kar bo odražalo dejstvo, da so podnebne spremembe izziv, ki ga je treba obravnavati v vseh naših politikah. Imenovanje komisarja za podnebno ukrepanje bo poslalo pomemben znak, da Evropa ne glede na stopnjo ambicij, ki izvirajo iz Københavna, resno misli glede ohranjanja zagona za ukrepanje.

Potrebujemo tudi temeljni pregled načina, na katerega evropske institucije dostopajo in uporabljajo znanstvene nasvete. V naslednji Komisiji želim vzpostaviti delovno mesto glavnega znanstvenega svetovalca s pristojnostmi za proaktivno, znanstveno svetovanje na vseh stopnjah razvoja in izvajanja politike. To bo odražalo osrednjo prednostno nalogo, ki jo imajo raziskave in razvoj. Menim, da imamo na tem področju še veliko dela. Če obstaja področje, kjer razdrobljena prizadevanja v Evropi ne dajejo rezultatov, ki jih želimo, je to vsekakor področje raziskav in inovacij. Menim, da vse od boja proti podnebnim spremembam do energetske varnosti obstaja potencial, če želimo sodelovati pri raziskavah in inovacijah v Evropi.

Kar predlagam, ni nič manj kot program preoblikovanja za Evropo. Da bi to uresničili, sem predlagal posebno partnerstvo med Parlamentom in Komisijo. Predstavljamo dve izjemni evropski instituciji in to nam daje posebno odgovornost, da vzpostavimo pravi evropski javni prostor za razpravo. Zavezan sem prispevati k evropski parlamentarni demokraciji.

O tem sem imel v zadnjih nekaj mesecih priložnost razpravljati s predsednikom Buzekom, kar je vodilo k mnogim izboljšavam, predlaganim v mojih smernicah, kot je na primer redni čas za vprašanja. Po srečanjih s skupinami sem pripravljen sprejeti predloge, ki so jih podali nekateri izmed vas, ne samo zaradi rednejšega sestajanja s konferenco predsednikov, ampak tudi za vzpostavitev ustreznega dialoga z vašo konferenco predsednikov odborov. Povedano konkretno, bom konferenco predsednikov odborov povabil, naj se vsako leto pred sprejetjem zakonodajnega in delovnega programa Komisije sestane s celotnim kolegijem komisarjev.

Resnično živimo v zelo izjemnih časih, časih negotovosti in premikov moči. Morda bo prišlo do temeljne spremembe v odnosih med najpomembnejšimi svetovnimi silami in v teh časih zaskrbljenosti vsekakor

obstaja veliko tveganje pojava nacionalne sebičnosti, čistega nacionalizma, grdega nacionalizma in nekaterih oblik ekstremizma. Obstaja resnična nevarnost, da bodo postali vprašljivi naši dosežki pri evropskem povezovanju. Zato menim, da je pomembno imeti ta poseben odnos med Komisijo in Parlamentom, da se spopademo s to nacionalno sebičnostjo.

Naj končam s prošnjo vsakemu izmed vas. Zdaj bolj kot kdaj koli potrebujemo močno Evropo in močno Evropsko komisijo – močna Komisija, bodimo odkriti, mora biti politična Komisija –, toda ni treba, da je politična Komisija strankarska Komisija. Zame kot predsednika Komisije je moja stranka Evropa. Naslednji kolegij, tako kot trenutni, bo vključeval znatno število članov iz različnih političnih družin. Zavezan sem temu, da se politična raznolikost Evrope odraža v kolegiju in najpomembnejših položajih. Samo s to podporo vseh strank lahko imamo dejansko močno Evropo in močno Komisijo.

Potrebujemo Komisijo, ki izpolnjuje svoje obljube. Potrebujemo tudi Parlament, ki je sposoben mobilizirati učinkovite večine, potrebne za Evropo ukrepanja. Če hočete močno Komisijo, ki se včasih upre državam članicam in nacionalni sebičnosti, morate Komisiji dati močno podporo, ki jo potrebuje.

Vsi imamo naša različna politična, ideološka stališča in prihajamo iz zelo različnih političnih družin, vendar menim, da v časih kot so ti, v katerih živimo, v časih krize, poleg naših prepričanj potrebujemo tudi močno etiko evropske odgovornosti. Pozivam k etiki evropske odgovornosti vsakega izmed vas – moj poziv z zanosom za Evropo. Lotimo se tega evropskega potovanja skupaj.

(Bučen aplavz)

Joseph Daul, v imenu skupine PPE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, lansko leto so ljudje Evrope potrdili svojo podporo skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in našo skupino tretjič zapovrstjo naredili za vodilno silo tega Parlamenta.

S svojim glasom so naši sodržavljanji izrazili jasne izbire: izbiro stabilne in močne Evrope v obdobju krize in dvoma, izbiro socialnega tržnega gospodarstva z etičnimi pravili in izbiro odgovorne podnebne in energetske politike. Ker je bila skupina PPE edina stranka, ki je nekaj mesecev pred izvolitvijo predlagala kandidata za mesto predsednika Komisije, je bilo razumeti, da so ljudje Evrope posredno potrdili izbiro gospoda Barrosa s tem, da so nam dali največ glasov.

Sam sem ponosen, da je skupina PPE izbrala tako, in upam si reči, da sem ponosen, da je sprejela to tveganje.

Vsak ve, katere so prednostne naloge skupine PPE: so tiste, ki so navdihnile očete Evrope in ki še naprej navdihujejo večino vlad današnje Evrope. Večji del teh ciljev je skupen in ga podpira trenutni predsednik Komisije gospod Barroso.

Gospe in gospodje, skupina PPE podpira gospoda Barrosa, ker se je izkazal. Izkazal se je pri energetskem in podnebnem svežnju in Evropi omogočil, da postane svetovna pobudnica v boju proti globalnemu segrevanju. Ta pionirska Evropa je tista, ki bo vzornica na konferenci v Københavnu. Izkazal se je pri dvigovanju moralnih standardov v finančnih sistemih in Evropi omogočil, da je prva izkusila lekcije finančne krize, ki jih nihče, in res mislim nihče, ni pričakoval. Evropa in Barrosova Komisija sta tisti, ki našim ameriškim in azijskim partnerjem kažeta smer, ki jo je treba ubrati na vrhu G20.

V preteklosti se je Evropo opisovalo kot političnega pritlikavca. Kako ne bi bili veseli, da je glede dveh vprašanj, ki sta velikega pomena za Evropejce – kriza in podnebne spremembe –, Evropa končno na samem vrhu?

Dodal bi, da je gospod Barroso prvi kandidat za mesto predsednika Komisije, ki je v svoje delo in opredelitev smernic tako tesno vključil Parlament. Je prvi, ki je predlagal pravo partnerstvo med tema dvema institucijama s celo vrsto konkretnih ukrepov.

To je po mojem mnenju pomemben razvoj za evropski parlamentarizem; je priložnost, ki jo moramo poslanci EP izkoristiti. Zato moja skupina upa, da bo predsednik Barroso oblikoval novo Komisijo in čim prej začel delati.

Predsednik Komisije seveda ne more predstavljati samo ene stranke. Vsekakor mora sklepati kompromise s kolegijem komisarjev, ki pripadajo številnim političnim družinam. To pozdravljamo, saj je Evropa mogoče zgraditi le v duhu odprtosti in doseganja soglasja.

Po povedanem, gospod predsednik, gospa predsednica Sveta, vas pozivam še k nečemu. Ko bo predsednik Komisije izvoljen, morate nemudoma začeti oblikovati preostanek kolegija ne glede na veljavno Pogodbo.

Glede vas, gospod Barroso, če vam bo, kot upam, jutri večina poslancev EP dala svojo podporo, to ne bo brez obveznosti. To veste, vednar je moja dolžnost, da vam še enkrat povem tu. Ker se skupina PPE strinja z večino vaših prepričanj, imate tudi odgovornost: zagotoviti, da bo v naslednjih petih letih delo vaše Komisije izpolnjevalo naša pričakovanja in pričakovanja Evropejcev.

Zaupamo v vas, toda ne dvomite, da bomo tudi mi izpolnili svojo dolžnost kot zakonodajalci v partnerstvu, ki ga predlagate.

Gospo in gospodje, hvala za vašo pozornost.

(Aplavz)

Martin Schulz, v imenu skupine S&D. – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zadnjih nekaj dni sem se spraševal, zakaj kandidat, ki je tako sporen v vseh skupinah v tem Parlamentu, povzroča tako malo oporekanja v Svetu. Menim, da je odgovor očiten. Če bi bil voditelj vlade, bi se tudi sam odločil za Josėja Manuela Durãa Barrosa. V zadnjih petih letih ne bi mogel obstajati boljši zagovornik interesov Evropskega sveta. Zato je vaš poziv, gospod Barroso, k sodelovanju s Parlamentom pravilen, toda prepozen.

(Aplavz)

Eden izmed vidikov zadnjih petih let je bilo dejstvo, da ste bili nenehno na razpolago vladam v Evropski uniji, in prav zato glede vas vlada toliko dvomov. Mnogi prijatelji so nevarnejši od sovražnikov. Komajda ste končali svoj govor s trditvijo: „Sem kandidat vsakogar!“, preden je gospod Daul dejal: „To je kandidat skupine Evropske ljudske stranke“. Kakšno tveganje za vas, gospod Barroso! Kakšen razlog bi imela druga morebitna večina v tem Parlamentu, da vas izvoli, če je vaš program program skupine Evropske ljudske stranke?

Lahko bi začeli z drugo večino. Julija smo videli, kako se je v tem Parlamentu oblikovala morebitna večina na podlagi različnih teženj med skupinami, ki jih je Guy Verhofstadt združil v proevropsko večino, temelječo na reformi. Posledica tega je bil odlog glasovanja do septembra, morda pa bi bile mogoče tudi druge stvari. Žal Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo ni še naprej podpirala svojega voditelja, drugače bi bilo to mogoče. Zato danes glasujemo in tehtamo, ali je to, kar govorite, prepričljivo.

Toda komajda ste se začeli osredotočati na en program, preden ste začeli delati nekaj drugega. V zadnjih nekaj dneh ste odpošiljali svoje sle na konjskih hrbtih z naslednjim sporočilom: „*Moi, j'ai la majorité*, imam večino“. Morda boste jutri imeli večino. Lahko se zgodi. Morda boste jutri imeli večino, ki jo bodo sestavljale skupina PPE in skupina ALDE, večina katerih bo glasovala za vas, in seveda edina skupina, ki bo za vas glasovala enotno, takoj in brez oklevanja: Evropski konzervativci in reformisti, stranka gospoda Kaczyńskiego in njegovega brata, stranka gospoda Klause, torijska stranka. Pravite, da želite doseči večino v korist Lizbonski pogodbi, toda to je stranka, katere člani nasprotujejo pogodbi. Kako lahko vodite Evropo na proevropski način, če sklepate tovrstna zavezništva?

(Aplavz)

Poleg tega ne gre samo za vas. Res je, da gre za vas, vendar gre tudi za vprašanje: Barroso – da ali ne? Gre za vprašanje, ali boste dobili večino – da ali ne? Vendar pa gre tudi za drugo vprašanje. Gre za usmeritev Evrope kot celote, to pa ni samo vaša odločitev. V tem primeru sta v odločanje o sestavi kolegija in o portfeljih, ki jih boste dali na razpolago, ter o programu za naslednjih pet let, ki ga boste predstavili, vključena Svet in predvsem Parlament.

Gre za vas, vendar pa gre tudi za vprašanje, ali nam bo končno uspelo urediti notranji trg in finančne trge in ali nam bo končno uspelo ustaviti poceni delovno silo v Evropi, ki uničuje socialno kohezijo naše družbe. Gre tudi za to, ali nam bo uspelo uvesti spremembo usmeritve v Evropski uniji, ki jo mora podpreti Komisija kot celota.

Zato gre po našem mnenju tudi za vprašanje s programom povezanih zadev. Ni dovolj Evropo zmanjšati na vprašanje posameznika in vprašanje, ali ima ta posameznik večino ali ne. Potrebujemo več! Potrebujemo ocene socialnega učinka. Rekli ste, da jih boste vzpostavili. Sodili vas bomo po tem, ali boste to res storili, ali ste pripravljeni sestavljati predpise skupaj s Parlamentom v medinstitucionalnem sporazumu.

V prihodnje mora Komisija vnaprej preučiti, kakšni bodo učinki njenih ukrepov na sisteme socialne varnosti v državah članicah. Hočemo in potrebujemo direktivo za javne storitve, za storitve splošnega interesa. Ni treba, da gre za to, da Komisija ne bo mirovala, dokler ne bo zadnje javno pokopališče v Evropi prešlo v

zasebno last. To strategijo je treba končno ustaviti. Potrebujemo tudi spremembo smeri glede plačne politike v Evropi.

Katero koli orodje izberemo, gospod Barroso, pričakujem, da bom od vas slišal en stavek. Danes ga niste ponovili. Vendar pričakujem, da ga izgovorite. Cilj Komisije, še zlasti po sodbi Sodišča Evropskih skupnosti v zadevah Viking, Laval in Rüffert, mora biti enako plačilo za enako delo na enakem delovnem mestu za moške in ženske.

Na programe in vsebino se nanašajo vprašanja, ki jih hočemo pretresti z vami, toda ne samo z vami. Gre tudi za vprašanje, kdo bodo komisarji in katere portfelje bodo imeli. Ne vem, kaj je povzročilo večjo škodo Evropi, vi sami ali dejstvo, da gospodu McCreevyju niste preprečili tistega, kar je lahko storil. Znotraj EU potrebujemo spremembo usmeritve. Po tem vas bomo sodili.

(Aplavz)

Zato lahko razberemo povezavo med jutrišnjim glasovanjem in končnim glasovanjem o Komisiji. Obstaja način, da pridemo do tam. Obstaja možnost dosege večjega soglasja in zaupanja, kot je trenutno. Vendar pa vam glede na vašo bilanco za zadnjih pet let in na to, kaj ste nam doslej predstavili – ne govorim o tem, kaj se lahko zgodi v prihodnosti, temveč o tem, kar je trenutno pred nami –, lahko nekaj povem z gotovostjo: nimate podpore moje skupine.

(Aplavz)

Predsednik. – Obvestiti vas želim, da imamo novo postopkovno pravilo. Morda tega še niste opazili vsi. Pravilo pravi, da lahko poslanci, če med govorom dvignejo modri kartonček, zastavijo vprašanje osebi, ki govori. Vprašanje ne sme trajati več kot pol minute in se ga sme zastaviti samo s strinjanjem govornika. To je novo pravilo, ki ga prej nismo imeli. Poživilo naj bi naše razprave.

Miguel Portas (GUE/NGL). – (PT) Gospod predsednik, zelo kratek bom: gospod Schulz, zelo pozorno sem vam prislulnil in strinjam se z mnogimi stvarmi, ki ste jih povedali glede predsednika Komisije, ki ponovno kandidira. Slišal sem vas reči celo, da socialisti ne podpirajo samo desnice in Evrope ne sestavlja samo desnica. Sprašujem vas, koliko članov vaše parlamentarne skupine – socialisti, Portugalci, Španci ali Angleži – je že podprlo novega kandidata ne glede na vaše mnenje, gospod Schulz?

Martin Schulz (S&D). – (DE) Gospod predsednik, priznati moram, da ne poznam kolega poslanca. Vendar pa sem zadovoljen, da novi kolegi poslanci...

(Medkllici)

Že nekaj časa je tu? Doslej ga pravzaprav nisem opazil. Po tem, kar sem slišal, tudi razumem, zakaj.

Danes zvečer bomo odločili o končnem glasovanju naše skupine. Ne vem, kako zelo demokratične so stvari v vaši stranki, toda mi smo demokratična stranka in tako bomo danes zvečer odločili z demokratičnim glasovanjem.

Predsednik. – Povedati želim, da je predvideno samo eno vprašanje na govor, saj drugače morda ne bomo končali razprave.

Guy Verhofstadt, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, od začetka tega postopka imenovanja, kot veste, Skupina zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo govori, da gre tu za program za naslednjih pet let, da tu ne gre za vprašanje ljudi ali osebnosti. Šteje to: program, ki ga predstavi kandidat, tisti, ki ga predstavi zdaj v okvirnem obrisu, nato podrobni program, ki bo, upam, predstavljen proti koncu leta, ko bo dokončana Komisija.

Drugič, na zahtevo mojih kolegov je naša skupina tudi dolgo razpravljala, ali naj počakamo, preden sprejmemo končno odločitev. To smo podprli julija, saj se nam je zdelo potrebno, da ima kandidat program, kar ni bilo pravilo v preteklosti. Menim, da je bila pravilna odločitev, da smo storili tako, počakali julija, da nismo imenovali in smo počakali na predloge, o katerih bomo zdaj razpravljali. Vendar pa se nam zdi, da ko kandidat enkrat predstavi svoje smernice, nima smisla ponovno reči, da bomo počakali nekaj tednov ali mesecev.

Preživljamo gospodarsko in finančno krizo, zato potrebujemo evropske institucije in potrebujemo Komisijo. Ni zelo odgovorno ...

(Aplavz)

... Ni zelo odgovorno danes reči: „Počakajmo“. Počakajmo na kaj? Počakajmo dva tedna, tri tedne, dva meseca, dokler ne podajo predlogov? So tu. Prevzemimo naše odgovornosti, ne glede na to, ali glasujemo za ali proti, toda prevzemimo naše odgovornosti.

Tretjič, niso nas preveč prepričale smernice, ki jih je predstavil kandidat. Menim, da so ti predlogi, podrobni, kakor so včasih, utemeljeni na napačni filozofiji, to je na domnevi, da je recesije konec, da se odvija oživitve gospodarstva in da ne potrebujemo dodatnih politik Skupnosti, da bi se izkopal iz krize. To je slabo izhodišče, saj konec recesije ne pomeni, da je to začetek oživitve gospodarstva. Ujamemo se lahko v gospodarsko stagnacijo, kot se je zgodilo na Japonskem, kjer so na rast čakali 10 do 15 let. Zato potreba po dodatni novi celoviti strategiji Skupnosti presega 27 nacionalnih načrtov. To je zahteva, ki jo postavljamo kot liberalci in demokrati, in za Komisijo je prav toliko pomembno, da čim prej predstavi načrt za ureditev bank. Ne 27 različnih načrtov, kot jih imamo danes, ampak dosleden pristop, ki ga določi Komisija.

Slišal sem, gospod Barroso, da ste v naši skupini rekli, da ste pripravljeni podati predloge v zvezi s to novo celovito strategijo Skupnosti, ki presega 27 nacionalnih načrtov, in s to novo evropsko stabilizacijo bančnega sektorja. To je pozitivno, prosimo pa, da ta dva elementa podrobno opredelite in razvijete v programu, ki ga boste zdaj pripravili in predstavili s Komisijo.

Naša podpora je zelo jasna. Je pogojna. Pomeni, da se bo naša podpora nadaljevala do takrat, ko bomo videli, da se ti elementi, to je nova celovita strategija Skupnosti, načrt za stabilizacijo bančnega sektorja, ki presega stvari, ki ste jih ponovili danes, proračun, utemeljen na lastnih sredstvih, in srednjeročni pregled finančnega nadzora, uresničujejo v vsakem delu programa Komisije. Glede tega vam moram povedati, da sem še naprej mnenja, da bi morali uporabiti strukturo Evropske centralne banke, ne predlogov Larosičra, ki so trenutno izhodišče Komisije in Sveta.

Nazadnje, naša podpora bo odvisna tudi, kot veste, od nove strukture Komisije. Hočemo učinkovito Komisijo z bolj enakomerno porazdelitvijo pristojnosti kot v preteklosti in v tem okviru računamo tudi na obljubo, ki ste jo dali naši skupini, da bo v vaši ekipi dobil mesto tudi določen komisar iz Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve, ki bo odgovoren za temeljne pravice in državljanske svoboščine. Pomembno je, da je ta komisar odgovoren skupaj z drugimi komisarji in ni le nekdo, ki jim podaja mnenja.

Zato za skupno dobro Evrope potrebujemo večjo drznost in bolj ambiciozno Komisijo in upamo, da boste to zagotovili, prav tako pa upamo, da boste s svojim končnim programom izpolnili naša pričakovanja.

Daniel Cohn-Bendit, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, kandidat za mesto predsednika, gospe in gospodje, priznam, da mislim, da imam privide.

Najprej nam je rečeno: „Vse se je spremenilo, zato ostajam!“ Razlog, zakaj mora gospod Barroso ostati, je zaradi tega, ker se vse spreminja, on pa je stabilnost v spreminjajočem se svetu. Naj torej bo tako.

Nato slišim, kaj ima povedati gospod Daul. Bil sem udeležen v volilni kampanji v Franciji. V Franciji so nam med volilno kampanjo rekli, naj se glede bank zgledujemo po gospodu Sarkozyju, glede podnebnih sprememb po gospodu Sarkozyju, glede sprememb v Evropi po gospodu Sarkozyju. Zdaj slišim gospoda Daula reči, naj se glede podnebnih sprememb zgledujemo po gospodu Barrosu, glede vprašanj X, Y ali Z po gospodu Barrosu. Prijatelj, Elizejska palača vas bo oštela! Oštela vas bo! Kakorkoli, neverjeten je za celotni posel! Da, da, vem, maj 1968, moti vas, vedno potegneta na plan isto staro stvar. Nekoč vam bom razložil, če boste hoteli slišati o tem.

Vse, kar pravim, je, da je ta prostor tu prostor, kjer imamo pravico reči karkoli. José Manuel Obama: Da, zmore! Zdaj lahko stori, kar hoče, stori lahko vse, česar ni mogel storiti pet let. Videli boste, kaj se bo zgodilo, in v zvezi s tem, voditelji držav ali vlad, gospe Malmström, bodite previdni, ker so dnevi malega gospoda Barrosa, ki vas posluša, končani. Zdaj boste morali poslušati njega, uvedel bo novo celovito politiko, ne politiko usklajevanja, slediti boste morali njegovemu vodstvu ... Ne, ustavite se vendar, ustavite se, gospod Barroso! Vemo, kakšni ste! V petih letih v tem Parlamentu niti enkrat niste rekli, „motil sem se“, kot smo storili jaz, Daniel Cohn-Bendit in drugi ...

Govorite o evropskih vrednotah, govorite o evropski etiki, toda problem je naslednji, gospod Barroso. Če hočete resnično spremeniti stvari, morate poslanca EP in državljanom nekaj razložiti: odziv na finančno in gospodarsko krizo mora sočasno biti odziv na okoljsko krizo. Poleg tega morate, če se hočete odzvati na te krize, preoblikovati Evropo – njena reforma ne zadostuje –, in s tem mislim spremeniti jo okoljsko in socialno. Vprašljiv mora postati naš proizvodni sistem. Banke: zakaj so ponorele? Ker imamo sistem, ki jih dela popolnoma nore. Zakaj? Iz preprostega razloga, da gre za imeti več in več in še več hitreje.

Ali je res, gospod Barroso, ali je res, voditelji držav ali vlad, da je večina tega Parlamenta danes pripravljena oporekati pristopu „vse več čim hitreje“? To je bistvo krize, in ko ljudje govorijo o trajnostnem razvoju, ne gre samo za nekaj posameznih ukrepov, gre za to, da se poskuša razložiti in razumeti, da medtem ko obstajajo področja, ki potrebujejo rast, to je selektivno rast – obnovljive vire energije in tako dalje –, obstaja cela vrsta področij, ki jih je treba brzdati. Obstajati mora ukrep in tu imam še več prividov.

Govorili ste o lizbonskem procesu. Govorili ste o raziskavah. Gospod Barroso, razložite mi nekaj. Pet let – pravzaprav štiri leta: lansko leto ste bili po krizi previdnejši – ste nam razlagali, da je osnova za gospodarsko in okoljsko učinkovitost deregulacija. Deregulacija. Resnično, spominjam se vaših govorov, spomnim se, kaj ste rekli. Nato ste se s krizo nenadoma zavedli, da to ne deluje tako. S krizo, in to je vaša zasluga, nikoli nismo rekli, da ste brez časti, rekli smo samo, da vam glede na to, da smo videli, na kakšen način ste, gospod Barroso, vodili Komisijo, ne zaupamo. Ste Evropejec, toda sočasno ste ujeti v ideologijo, ki je točno tista ideologija, ki je povzročila krizo, in ne tista, ki jo rešuje.

In, gospod Verhofstadt, to je zdaj renično še slabše. Med kampanjo smo rekli – tu bom končal, poleg tega se nam bo gospod Barroso zahvalil za to –, da nočemo glasovati julija. Zdaj so nam vsi hvaležni, da glasovanja ni bilo julija, ker je gospod Barroso lahko vsaj predstavil svoj program. Če bi bilo odvisno od gospoda Daula, če bi bilo odvisno od gospoda Barrosa, bi julija glasovali brez programa in vse bi bilo v najlepšem redu! Zahvalite se nam vsaj, da smo vam dali priložnost, da predstavite svoj program.

Ni za kaj, ni za kaj, gospod Barroso.

Drugič – toda ta je dobra – pravite: „zakaj še naprej odlašati?“ Iz preprostega razloga, in ta nikoli prej ni obstajal, da bodo prebivalci Irske glasovali čez tri tedne, in če bodo, kot menim, da se bo zgodilo, kot se misli, da se bo zgodilo, glasovali za Lizbonsko pogodbo, potem obstaja še en pogoj za to Komisijo. Pravite nam: „je absolutno potrebno, ker smo v gospodarski krizi, videli boste, kaj se bo zgodilo“.

V naslednjih dveh mesecih bo moral gospod Barroso sestaviti svojo Komisijo. Ne bo imel časa ukvarjati se z Lizbonsko pogodbo ali s Københavnom, ker se bo moral pogajati z gospodom Sarkozyjem. Ali bo gospod Barnier dobil notranji trg? Če gospod Barnier dobi notranji trg, kaj bo dal Poljakom, ki jim je obljubil izvrstno Komisijo? Kaj bo dal Nemcem? Kaj bo dal Britancem? Pri Komisiji gre samo za barantanje In barantanje ga bo zaposlilo, toda medtem ko bo zaposlen z barantanjem, bodo drugi barantali v Københavnu.

To je problem, to je stvarnost. Zato bom zaključil s tem, da vam povem, gospod Barroso, da ste človek časti, to je res, toda vedeti morate nekaj: skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze vam ne zaupa in bo glasovala proti vašemu imenovanju, ker menimo, da Evropa potrebuje nekoga boljšega, nekoga, ki je boljši od vas, gospod Barroso!

(Aplavz)

Michał Tomasz Kamiński, v imenu skupine ECR. – (PL) Morda je gospod Cohn-Bendit res govoril predolgo in morda je res, da se težko strinjam z njim, toda vedno ima povedati zanimive zadeve in to je konec koncev pomembno v Parlamentu. To daje Parlamentu živahnost, o kateri ste govorili, gospod predsednik, v svojem govoru na začetku današnjega zasedanja.

Evropski konzervativci in reformisti bomo glasovali za kandidata za mesto predsednika Komisije Barrosa. Tega ne bomo storili, ker se z vami strinjamo o vsem, gospod predsednik. Žal je veliko vprašanj, glede katerih se ne strinjamo. Na začetku bom omenil vašo navdušeno podporo Lizbonski pogodbi. Ne strinjamo se s to navdušeno podporo, delimo pa vaše mnenje glede nenaklonjenosti in obsojanja vseh oblik nacionalne sebičnosti in nacionalizma, kar ste izrazili v svojem govoru.

Evropi, naši celini, za katero želimo, da zdaj in še naprej živi v miru, sta nacionalna sebičnost in šovinizem prinesla morje bede. Hvala bogu, da danes v Evropi živimo v miru.

Ne strinjamo se z nekaterimi izmed zadev, o katerih je govoril gospod Barroso. Pravico imamo, da se ne strinjamo, in to pravico bomo branili, čeprav nekateri nenehno dvomijo v enostavno dejstvo, da so volivci v Evropi izvolili Evropske konzervativce in reformiste, in obljubljam, da jih bodo izvolili še več. Tu bomo in naš glas se bo slišalo.

Zato smo upravičeni v imenu naših volivcev povedati, da podpiramo gospoda Barrosa pri njegovi težki nalogi. Veseli me, da je bila danes omenjena evropska solidarnost. Veseli me, da je bilo rečeno, da bo Komisija – nova Komisija pod vodstvom gospoda Barrosa – svoja prizadevanja usmerila v našo sposobnost, da premagamo gospodarsko krizo. To je izredno pomembno in veseli nas, da se zdi, da je ambiciozni program,

ki ga je predstavil gospod Barroso, resnično usmerjen k najpomembnejšim področjem, kjer je potrebno naše ukrepanje. To kaže, kako velika je potreba po sodelovanju med narodi v današnji Evropi. Kriza je prizadela vse izmed nas ne glede na to, del katere politične strukture in gospodarstva smo, ne glede na regijo Evrope, kjer se nahajajo naše države. Kriza vpliva na vse izmed nas in vsi se moramo boriti proti njej.

Gospod predsednik, s podporo v imenu naše skupine bi vas rad pozval, da zagotovite, da Evropa v prihodnjih mesecih ne bo ostala brezbrizna to tistega, kar se dogaja v svetovni politiki. Ne skrivam dejstva, da je po mojem mnenju eden izmed najpomembnejših preizkusov, ki čakajo zahodni svet, to, kar se danes dogaja v Iranu.

Iran je država, ki ne skriva svojih jedrskih ambicij. Predsednik te države ne zanika samo grozljivega zločina holokavsta, ampak danes tudi grozi Izraelu z uničenjem. Zdi se mi, da ne bi smelo biti prostora za tovrstno vedenje in se ga ne bi smelo sprejemati v modernem, demokratičnem svetu. Naša skupina pričakuje, da bo Evropska komisija pod vašim vodstvom odločno nasprotovala nedemokratičnim postopkom in nedemokratičnim politikam trenutnih oblasti v Iranu, ki so usmerjeni proti našemu največjemu zavezniku na Bližnjem vzhodu – proti državi Izrael.

Pričakujemo tudi – in veseli me, da je to vedno razločno zaznati v tem, kar govorite, gospod predsednik –, da bo zunanja politika Evropske unije vedno razglasila svoboščine državljanov in da bo širila tudi naše skupne evropske vrednote prek naših meja.

Prepričan sem, da se vam ni uspelo izogniti napakam v prejšnjem parlamentarnem obdobju, toda saj se nihče, ki je vključen v politiko, ne more izogniti napakam – tako je žal na tem svetu. Vendar pa se zanašamo na vas, da boste s trdim delom, ki ga opravljate, visoko dvignili prapor evropskih vrednot in delali za dobro – in to želim poudariti – skupne in združene Evrope.

Lothar Bisky, v imenu skupine GUE/NGL. – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospe in gospodje, predstavljate nepretrgano politiko, gospod Barroso, ki je prispevala k največji gospodarski krizi v povojni zgodovini. Medtem ko se igralnice v glavnih finančnih središčih ponovno odpirajo, morajo državljani sveta poravnati račun. Posledice krize so brezposelnost, revščina, nižji dohodki in manj izobraževanja. Trdite, da je finančna kriza prvotno prišla iz ZDA in da so samo bančniki povzročili zlom. Trdimo, da je bil za spodbujanje igralniškega kapitalizma odgovoren politični sistem, vključno s politikami Komisije EU. Ideologija liberalizacije, deregulacije in privatizacije je vodila v krizo. Če nadaljujemo, kot smo v preteklosti, bo posledica še resnejša kriza.

Politični sistem mora prevzeti odgovornost, se učiti iz svojih napak in se odreči svojim neoliberalnim idealom. Evropska politika se mora dosledno osredotočati na interese ljudi Evrope. V vaših smernicah ne morem odkriti takšnega osredotočanja. Vendar pa sem vesel, da je bil v vaših današnjih pripombah dan večji pomen socialnim vprašanjem kot pred enim letom.

Naše politično nestrinjanje želim ponazoriti z nekaj primeri. Držati se hočete lizbonske strategije. Toda ljudje v Evropi potrebujejo dobra delovna mesta s plačami, ki jim bodo omogočile dostojno življenje. V načrt moramo vključiti skrajšanje in ne podaljšanja delovnega časa.

Pričakujemo, da bo nova Komisija preoblikovala direktivo o napotitvi delavcev. Evropa mora končno zagotoviti, da se socialnih pravic ne bo žrtvovalo za konkurenčni pristop. Iz tega razloga smo skupaj z nekaterimi drugimi predlagali pravno zavezujočo določbo o socialnem napredku in listino o javnih storitvah, ki bosta dali prednost socialni varnosti in storitvam splošnega interesa pred predpisi o notranjem trgu. Iz tega, kar ste povedali, lahko povzamem, da o tem nimate dobrega mnenja.

V Zimmermannovem poročilu Evropski parlament poziva k minimalni plači v višini najmanj 60 % povprečnega dohodka v vseh državah članicah. Trdite, da glede tega ne morete storiti nič. Mislim, da bi lahko na primer s smernicami politike zaposlovanja.

Osredotočate se izključno na Pakt za stabilnost in rast, ki se je izkazal za neučinkovito orodje, zlasti med krizo. Hočemo, da socialni pakt nadomesti lizbonsko strategijo in Pakt za stabilnost.

Menite, da bo nekaj novih predpisov o finančnem nadzoru brzdalo pohlep finančnega sveta. Pozivamo k prepovedi posebno tveganih oblik naložb in k davku na kapitalske transakcije.

Pravite, citiram, „podpiram vsak odstavek Lizbonske pogodbe“. Hočemo socialno Evropo namesto nadaljevanja radikalnega osredotočanja na notranji trg. Hočemo zavezanost razoroževanju in civilno reševanje sporov namesto nenehne rasti vojaške zmogljivosti.

Evropo vidimo kot vodilno silo in po vsem svetu hočemo razširiti ideologijo proste trgovine in potrženja vseh področij življenja. Zavzemamo se za medkulturni, večstranski dialog in največjo možno podporo državam v razvoju pri premagovanju gospodarske, prehranske, finančne in podnebne krize.

Gospe in gospodje, skupaj izvolimo Komisijo, ki si za cilj zastavlja socialno, miroljubno, gospodarsko trajnostno in demokratično Evropsko unijo. Če hočemo, da ljudje Evrope sprejmejo projekt EU, moramo prenehati z radikalnimi koncepti prostega trga in začeti z neposrednejšo demokracijo. V tem primeru je gospod Barroso napačen človek za mesto predsednika.

Nigel Farage, v imenu skupine EFD. – Gospod predsednik, gospodu Barrosu želim zastaviti vprašanje: zakaj neprimerna naglica? Zakaj spremeniti pravila igre? Zakaj mora vaša ponovna izvolitev za predsednika Komisije za naslednjih pet let potekati zdaj? Seveda je odgovor Irska in Lizbonska pogodba. Načrt je vsem pokazati, da je ladja stabilna, da vse dobro napreduje, da je vse, kar morajo storiti Irci, samo popraviti svojo nespametno napakico – in vaš delovni dokument je vsekakor napisan tako, kot da bi bila Pogodba že ratificirana.

Vendar pa se tu pozablja na nekaj pomembnega: zadnjih pet let ste bili šef, bili ste voditelj. Bili ste odgovorni za nadzor uveljavitve Ustavne pogodbe. Toda stvari so se izjalovile, kajne? Francozi so rekli „ne“ in Nizozemci so rekli „ne“, toda niste hoteli sprejeti teh demokratičnih izidov in ste skupaj z mnogimi poslanci tega Parlamenta sodelovali v popolni prevari, Lizbonski pogodbi.

Rekli ste nam, da se bo zastavo in himno opustilo, vendar nisem videl dokazov za to. Ne, posodobili ste jo v Lizbonsko pogodbo, vendar Ircem niste mogli preprečiti glasovanja, in Irci so rekli „ne“. Vendar ponovno niste mogli sprejeti demokratičnega izida, o ne – Irci morajo ponovno glasovati!

Kje v vsem tem se, glede na to, da ste odgovorni vi, skriva načelo demokratične odgovornosti? Lahko bi trdili, da v Evropski uniji zdaj ni ostalo veliko demokracije, toda morala bi obstajati vsaj neka stopnja odgovornosti, in trdil bi, da vas tik pred tem, kar bi lahko bila četrta zavrnitev te Pogodbe, ki jo bo dokončno pokopala, ta Parlament ne bi smel postaviti za predsednika Komisije za naslednjih pet let, dokler ne dobimo tega izida.

Če bodo Irci drugič rekli „ne“, potem moramo enostavno spoštovati, kar pravijo, in posloviti se boste morali od mesta predsednika Komisije. Zgodilo bi se na katerem koli drugem področju življenja, zgodilo bi se v kakršnem koli poslu, in trdim, da bi se resnično moralo zgoditi v evropski politiki.

Kaj pa vaše dosedanje početje? Spregledali ste lizbonsko strategijo: potonila je brez sledu dolgo preden nas je prizadel kreditni krč. Zdaj nam pravite, da moramo imeti komisarja za priseljevanje, s čimer nacionalnim državam jemljete njihovo najosnovnejšo pravico do odločanja, kdo živi, dela in se naseli v njihovih državah. Vztrajali ste s svojo obsedenostjo s podnebnimi spremembami, kar je vodilo k ogromnim stroškom in ni imelo nobenih materialnih koristi. Predvsem pa je dejstvo, da ste ignorirali ta irski referendum, da ste rekli, da Irska ne more ustaviti te Pogodbe: samo iz tega razloga vas ne morem podpreti.

Vendar pa je mogoče, da vse to razumem zelo napačno. Mogoče je, da ste navsezadnje pravi človek, saj je včeraj v časopisu *Daily Telegraph* anketa spraševala: Ali bi želeli, če se Lizbonska pogodba uveljavi brez referenduma, da Britanija ostane del Evropske unije? In s 43 % proti 26 % – prvič v več kot 30 letih – je velika večina Britancev povedala, da želi, da zapustimo Evropsko unijo, če bo gospodu Barrosu uspelo uveljaviti svojo voljo. Zato sem morda napačno razumel: morda ste pravi človek. Videli bomo.

(Aplavz in smeh iz nekaterih delov dvorane)

Da, zelo vesel je, da gre!

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Gospod predsednik, Evropa je dosegla zgodovinsko prelomnico. Milijoni ljudi, ki živijo od poštenega dela, hočejo temeljito spremembo. Boriti se hočejo proti velikim nepravilnostim neoliberalizma in velikega svetovnega kapitala. To vključuje družinske kmetovalce, male kmete, lastnike malih podjetij in vladne uslužbenke. Da bi lahko to storili, resnično potrebujejo človekove pravice. Žal mi je, da komisarja zdaj ni tu, da bi me slišal govoriti v obrambo človekovih pravic in državljanskih svoboščin. Te pravice so potrebne, da lahko ljudje izrazijo svoja stališča, z drugimi besedami, da lahko uživajo svobodo mnenja, pravico do svobodnega zbiranja in svobodo govora, ne da bi jih označili za fašiste, kot se je dejansko danes zgodilo v tej dvorani, ustrelili v oko, zastraševali s policijsko brutalnostjo, trpinčili ali izpostavili lažnim kazenskim postopkom.

Ko se je vse to jeseni 2006 zgodilo na Madžarskem, smo se obrnili na vas, da nekaj storite. Storili niste ničesar. Zakaj ne? Podpredsednika Parlamenta gospoda Schmitta bi prosil, da potrdi, kaj se je zgodilo, zakaj smo se obrnili na vas. Zaradi tega, kar se je zgodilo na srečanju, ki ga je organizirala stranka Fidesz, civilna stranka...

(Predsednik je prekinil govornico)

Cecilia Malmström, *predsednica Sveta*. – (SV) Hvala, gospod predsednik, spoštovani poslanci, hvala za priložnost, da v tej razpravi povem nekaj besed. Povedati moram, da je čudovito vrniti se v Evropski parlament. Razprave in govori so tu nedvomno bolj dinamični in zabavni kot doma na Švedskem.

Čestitati želim gospodu Barrosu, da nam je podal tako jasen opis vloge, za katero si želi, da bi jo imela Komisija, in za njegov program reform za naslednjih pet let. Zelo natančno sem prisluhnila tudi poročevalcem skupin. Tu je seveda precej, kar bi lahko komentirala, toda danes tega ne bom storila, ker to ni razprava Sveta. Je razprava Parlamenta s kandidatom za mesto predsednika Komisije.

Kot sem omenila, ni moja naloga komentirati povedanega, vendar sem razpravi pozorno prisluhnila. Povedati želim samo dve stvari. Prva stvar je samoumevna: Joséja Manuela Barrosa je soglasno predlagalo 27 voditeljev držav ali vlad z različnimi političnimi usmeritvami. Ima našo jasno podporo, da še en mandat vodi Komisijo. To seveda ne zmanjšuje dolžnosti Parlamenta, da ga vzame pod drobnogled in sprejme odločitev o tem, ali ga bo potrdil ali ne.

Tudi moja druga pripomba je samoumevna, vendar jo je pomembno ponoviti. Živimo v zelo negotovih časih s precejšnjimi in težkimi izzivi. Potrebujemo močno Evropo, ki je sposobna ukrepati, in Evropo, v kateri evropske institucije pravilno delujejo in so zmožne sodelovati. Potrebujemo gotovost, jasnost in stabilnost, da se lahko skupaj spopademo z vprašanji, v zvezi s katerimi naši državljani pričakujejo rezultate in v zvezi s katerimi pričakujejo, da bo Evropa izpolnila obveznosti.

José Manuel Barroso, *kandidat za mesto predsednika Komisije*. – Gospod predsednik, naj se najprej lotim nekaterih vprašanj s politično vsebino.

Komisija se ne zavzema in se nikoli ni zavzemala za privatizacijo javnih storitev. Menimo, da so javne storitve pomemben del našega evropskega modela družbe.

Kar menimo, da je pomembno, je to, da te javne storitve delujejo v okviru močnega enotnega trga ob upoštevanju pravil Skupnosti. To je zelo pomembno. Če hočemo imeti pravo Evropsko unijo, je treba spoštovati ta notranji trg.

Bodimo odkriti glede tega: včasih nekateri nacionalni politiki, ko pride do problema, rečejo, da je kriv Bruselj, ko so uspešni, pa pravijo, da je njihova zasluga. Zato ne začnimo z obtožbami, da zaradi Bruslja prihaja do privatizacije. To so nacionalne odločitve. Med našimi državami članicami imamo nekaj držav z nekaterimi javnimi storitvami, ki so se jih odločile privatizirati, vendar tega ni odredil Bruselj.

Menim, da gre običajna praksa udrihanja po Bruslju včasih predaleč. Vsi bi morali prevzeti svoje odgovornosti.

Druga točka je v zvezi z napotitvijo delavcev. Načela direktive so vsekakor takšna, kot jih je omenila Skupina socialdemokratov: spoštovanje temeljnih pravic delavcev; to sem povedal zelo pogosto. Za nas sta sveti pravici: pravica do stavke, pravica združevanja.

Temeljne pravice so nekaj zelo pomembnega. Prihajam iz države, kjer včasih ni bilo državljanskih pravic ali socialnih pravic, zato vem, kaj pomeni imeti dostop do teh socialnih pravic.

Sočasno smo zavezani prostemu pretoku v Evropi. Brez tega prostega pretoka ne bomo imeli Evrope. Zato poskusimo na nek način uskladiti obe načeli. Ne ukvarjajmo se z razlagami Sodišča Evropskih skupnosti. Zato sem tu predlagal pot naprej, ki so jo navdihnili mnogi izmed vaših predlogov, in pripravljen sem lojalno delati z vsemi poslanci tega Parlamenta, da jo dosežemo, tako da bomo imeli močnejšo Evropo, obdržali notranji trg, vendar docela spoštovali socialne pravice naših delavcev.

Naj bom zelo jasen glede ureditve in deregulacije ter vas rečem, gospod Cohn-Bendit, da najdete izjavo, kjer zagovarjam deregulacijo. Vedno sem rekel „boljša ureditev“ ali „pametna ureditev“. Ni moja krivda, če je v francoščino prevedeno kot deregulacija. Boljša zakonodaja: *mieux légiférer*, ne *moins légiférer*.

(FR) In, gospod Cohn-Bendit, nekaj vam želim povedati. Obsedeni ste z mano. Jaz nisem obseden z vami. Nasprotno, do vas skorajda čutim sočutje, ker me spominjate na mojo mladost ...

(Aplavz)

Obstaja politično vprašanje, ki je zelo pomembno. Kritizira se me lahko zaradi mnogih stvari in sem prvi, ki bo priznal, da obstajajo teme, glede katerih se lahko kritizira mene in Komisijo. Toda izpolniti moramo našo zavezo podnebnim spremembam: vsakdo priznava, da smo v zvezi s tem vprašanjem svetovni voditelji. Za Komisijo sem prejel pohvale predsednika Obame, generalnega sekretarja Združenih narodov in dobitnika Nobelove nagrade gospoda Pachaurija, ki mi je napisal ganljivo pismo. Prvi bom, ki bo z vami delil ta uspeh Evrope, saj je skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze prispevala k programu za zeleno rast.

Ne naredite napake: sem za zeleno rast, nisem za zaton Evrope. To je pomembno. Sem za zeleno rast, izvedljivo rast, toda nisem za deindustrializacijo Evrope. Nisem za zmanjšanje števila delovnih mest v Evropi. Dejstvo je, da je Komisija tista, ki je največ storila za podnebne spremembe, in sicer točno tista Komisija, iz katere gospod Cohn-Bendit že od samega začetka dela grešnega kozla. Še preden sem predstavil smernice in celo preden sem se predstavil vaši skupini ste rekli „ne“. Naredili ste celo majice. Niso se dobro prodajale, te majice „Ustavimo Barrosa“.

Govorite o prividih, gospod Cohn-Bendit. Poslušajte! Stranka je pred izvolitvijo predlagala kandidata. Sam sem slišal vaš predlog. Predlagali ste konzervativca Združenega kraljestva, gospoda Pattena. Če se ne motim, ste kot kandidata predlagali celo francoskega predsednika vlade, kar kaže ... toda ne, niste, ker mislim, da je to še ena usluga kot je bila tista, ki ste jo naredili gospodu Sarkozyju z razcepitvijo leve v Franciji.

Gospod Cohn-Bendit, resnica je naslednja: če hočemo Evropo, ki je bližje državljanom, moramo svoje izbire utemeljiti na politikah. Zelo si želim, da bi proevropske sile podprle proevropski program. Predstavil sem vam zelo proevropski program. Na vas je, da glasujete zame. Nisem jaz tisti, ki odloča, kdo me bo podprl. Vi ste tisti, ki morate glasovati. Imam proevropski program, povezan z Lizbonsko pogodbo. To morda niso najboljše novice za vse, vendar verjamem vanj. Zdaj vam predlagam novo ambicijo za Evropo. Zadnjih pet let so bila leta utrjevanja razširjene Evrope. Ne opravičujem se za to, da sem imel podporo 27 voditeljev držav ali vlad, ki so bili demokratično izvoljeni in ki so na vseh političnih straneh, ker menim, da je bila moja vloga predvsem združevanje ljudi. To je prvič, da smo imeli to razširjeno Evropo. Ne opravičujem se, da sem lojalno delal skupaj s temi voditelji držav ali vlad. Ni treba posebej poudarjati, da bo imel ponovno izvoljeni predsednik Komisije večji vpliv. Pozivam vas, da močno podprete Komisijo, ki je za večjo ambicioznost, odločnejši napredek in evropski projekt solidarnosti in svobode. Ponujam vam lojalno sodelovanje. Nekateri ljudje so se odvrnili od tega. To je sramota! Sam bom ostal zavezan svojim vrednotam in celo vrednotam, ki jih občasno branite.

(Aplavz)

(Gospod Cohn-Bendit je dvignil modri kartonček)

Predsednik. – Razložiti moram. Gospod Cohn-Bendit je dvignil modri kartonček, toda pred pol ure smo ugotovili, da zadevno pravilo velja samo za govornike, ki so poslanci Evropskega parlamenta, in ne za govornike, ki niso poslanci Parlamenta, kot so govorniki iz Komisije.

Morda bi morali to v prihodnosti spremeniti, toda za sedaj moramo spoštovati pravila.

Othmar Karas (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, gospe in gospodje, spremeniti želim ton te razprave in predlagati, da se vsi vprašamo: kdo izmed nas ne potrebuje rasti in razvoja? Kdo izmed nas nima prostora za izboljšave? Kdo izmed nas nikoli ne naredi napake? Na mnogih področjih je treba ubrati novo smer, ne samo predsednik Komisije, temveč tudi mi. Utrreti je treba mnogo novih poti.

Občutek imam, da ljudje tu iščejo osebo, ki bi jo okrivili za probleme, s katerimi se soočamo, namesto da bi si z novimi močmi, novimi zamislimi, zanosom in vizijo prizadevali za rešitev naših skupnih problemov. Mnogi namigujejo in ustvarjajo nezaupanje, da bi pozornost odvrnili od svojih lastnih slabosti. Mnogi tudi ignorirajo izide volitev z dne 7. junija 2009, ki tvorijo demokratično osnovo za današnjo razpravo.

Predsednika Komisije obtožujemo stvari, ki jih je dolžan storiti, z drugimi besedami, vztrajati pri pogodbah in izvajati resolucije. Nekdo je danes navedel zanimivo trditev: „Brez svobode ni solidarnosti in brez solidarnosti ni močne, učinkovite Evropske unije.“ Dodal bi: ni močne Evropske komisije. Vsi smo v istem čolnu. Vsi smo soodgovorni. Vsak izmed nas ima svoj delež odgovornosti. Predsednik Komisije ima veliko primarnih odgovornosti. Vendar pa, kot je dejal Martin Schulz, ne gre samo zanj. Njegova moč je odvisna od nas, od držav članic, od zmožnosti in kakovosti komisarjev.

To je naslednje poglavje v naši knjigi. Kako bomo izvajali ekološko-socialno tržno gospodarstvo? Kako bomo prestrukturirali Komisijo? Kako bomo imenovali komisarja za finančne trge? Kaj pa diplomatska služba? Kaj pa zaščita podnebja? Ob koncu svojega govora je naš predsednik parafraziral citat Bronisława Geremeka: „Delajmo trdo na svoj način in kar najboljše izkoristimo priložnost za spremembe, namesto da omalovažujemo drug drugega!“

Stephen Hughes (S&D). – Gospod predsednik, gospod Barroso se bo morda spomnil mojega posredovanja, ko je prejšnji teden govoril pred našo skupino. Kot sem dejal takrat, gospod Barroso, s precejšnjim zanimanjem berem vaše politične smernice za novo Komisijo, in ugotovil sem celo, da mnogo zapisanega v vaših smernicah odraža moja prepričanja in politične prednostne naloge. Prepričan sem, da še mnogih v levici.

Problem je, ker ste skoraj isti govor uporabili tu pred petimi leti, ko ste upali na predsedovanje Komisiji. Takrat ste dali številne obljube v zvezi s socialno Evropo o petletni prenovi socialne agende, ki jih niste izpolnili. Morda se boste spomnili, da ste na primer pred petimi leti v zvezi s storitvami splošnega interesa dejali: „Ne izključujem možnosti okvirne direktive“.

Pet let kasneje bo morda EU, kot ste ponovno rekli danes, vzpostavila „kakovosten okvir za javne in socialne storitve“. Nismo povsem prepričani, kaj to pomeni. Vemo, kaj pomeni okvirna direktiva, in za nas je to zelo pomembna zaveza, za katero želimo, da jo izpolnite. Govoriti nam, da ne izključujete te možnosti, tokrat enostavno ni dovolj.

Ko smo prejšnji teden preučevali vaš dokument, smo iskali konkretne zaveze, vendar jih skorajda nismo našli. Ugotovili pa smo – hvala Googlu –, da smernice same, predstavljene kot program preoblikovanja, večinoma niso nič več kot predelava obstoječih besedil Komisije in obstoječega političnega programa.

Tri širša stališča glede vaših smernic:

prvič, preprosto ne obravnavajo resnosti hude brezposelnosti in socialne krize, s katerima se soočamo in ki se bosta poslabšali v naslednjih mesecih ali celo letih.

Drugič, menimo, da so vaše besede o strategiji izhoda iz krize preuranjene. To ste spremenili v to, kar ste nam povedali danes. Tisto, o čemer bi se morali pogovarjati, je vstopna strategija, strategija za pozitivno posredovanje na trgu dela ne samo na ravni držav članic, ampak na evropski ravni.

Tretjič, vaš program preoblikovanja je program preteklosti. Kriza kliče po smelejših in daljnovidnejših politikah kot so tiste, ki jih imate v mislih. Kar mora biti glavna prednostna naloga nove Komisije, je začetek posodobljene in ambiciozne nove evropske socialne agende.

Pozorno sem poslušal, kar ste danes ponovno povedali o odzivu na sodbo Laval v zvezi z direktivo o napotitvi delavcev. Danes ste ponovno rekli, da je način za nadaljevanje izvedbena uredba, ne da se dotaknemo direktive. To preprosto ne bo delovalo. Problem je v direktivi sami, ki nenehno ponavlja, da „države članice ‚lahko‘...“. Problem Laval bo ostal, če izvedbena uredba ne bo nadomestila ali presegla direktive.

Oprostite nam tudi, če vas sodimo po vaših rezultatih. Laval se ni zgodil včeraj. Kaj ste storili v skoraj dveh letih, odkar je sodba Laval pretresla sindikalno gibanje?

Še zadnje vprašanje: se boste danes zavezali, da boste storili vse, kar je mogoče, da v naslednji kolegij Komisije vnesete pravo uravnoteženost spolov?

Alexander Graf Lambsdorff (ALDE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, zakaj zdaj? Zakaj gospod Barroso? To sta dve vprašanji, na kateri moramo odgovoriti.

Vprašanje „Zakaj zdaj?“ je bilo tu že rešeno. Smo sredi finančne in gospodarske krize in predpogojev za močno gospodarsko rast in ustvarjanje več delovnih mest ne bo mogoče vzpostaviti čez noč. Potrebujemo učinkovito Komisijo in potrebujemo skupno, dolgoročno evropsko strategijo. Na tem ne moremo začeti delati naslednje leto; začeti moramo nemudoma. Zato moramo tudi glasovati zdaj.

Zakaj gospod Barroso? Zadovoljen sem z jasno izjavo predsednika Komisije, kandidata, o socialnem tržnem gospodarstvu, o konkurenci in o notranjem trgu. Kot liberalci imamo velika pričakovanja in zahteve. Pričakujemo, da se bo skupno strategijo razvilo skupaj z državami članicami.

Srednjeročno ne bo dovolj imeti mreže regulatorjev, ki bodo nadzorovali finančne trge. Potrebujemo enotni evropski finančni nadzorni organ. Kot je pravkar dejal Guy Verhofstadt, bo za nas odločilen srednjeročni pregled.

Kot liberalci smo prepričani, da je vzpostavitev mesta komisarja za temeljne pravice pozitiven premik. Hočemo, da ima resnično pristojnost. Za vse, ki ne vedo, kaj to pomeni: varstvo podatkov in ravnanje s prosilci za azil na zunanjih mejah Evrope sta temi, ki zahtevata več pozornosti.

Povedati želim nekaj besed glede pripomb, ki so bile tu podane v zvezi s politično situacijo. Zelo obžalujem, da večina socialnih demokratov jutri ne bo glasovala za vas. Socialni demokrati se tako umikajo iz proevropskega zavezništva, ki smo ga hoteli vzpostaviti, zlasti v primeru vprašanj evropske politike. Gospod Schulz, gospod Bisky in gospod Cohn-Bendit pripravljajo rdečo/rdečo/zeleno blokado Evrope oziroma to vsaj poskušajo. Odločilni dejavnik je naslednji: ne moremo se ubraniti sporazuma med evropskimi konzervativci, vendar pa je ključnega pomena, da liberalci in krščanski demokrati ohranijo zmožnost Evrope za ukrepanje.

Jill Evans (Verts/ALE). – Gospod predsednik, govorim v imenu članov Evropske svobodne zveze v skupini Zelenih/EFA. Verjamemo v enakost vseh ljudi v Evropi. Podpiramo neodvisnost držav in regij Evrope, ki po svoji volji niso trenutne države članice, vendar to želijo postati, in zavzemamo se za enake pravice za govorce vseh jezikov ne glede na to, ali so uradni jeziki EU ali souradni jeziki in ali jih govori večina ali manjšina v državah članicah.

Gospod Barroso, v svojih smernicah govorite in danes ste ponovno govorili o potrebi, da se ustvari občutek povezanosti med EU in njenimi državljani, vendar tega ni mogoče doseči, dokler EU ne prizna pravih držav in narodov, in da subsidiarnost deluje na vseh ravneh in ne samo med EU in vlado države članice.

Če naj nas Evropska unija učinkovito podpira med gospodarsko krizo, vodi v boju proti podnebnim spremembam, ščiti javne storitve, brani človekove pravice in prispeva k mednarodnemu miru in razoroževanju, potem potrebuje prispevek vseh nas, in to vključuje Wales, Škotsko, Katalonijo, Korziko, Flandrijo in mnoge druge.

Po Evropi trenutno potekajo razprave, posvetovanja in referendum, vendar ne govorim o Lizbonski pogodbi, govorim o predlogih za ustavne spremembe in večjo avtonomijo v teh državah. Obžalujem, da v svojih smernicah niste priznali, prepoznali ali obravnavali teh trenutnih dogajanj in niste podali predlogov za večje vključevanje držav in regij, ki imajo zakonodajne pristojnosti pri sprejemanju odločitev EU, nekaj, kar se nam v EFA zdi ključnega pomena. Ponovno vas prosim, da pritrdite, da boste to storili.

Timothy Kirkhope (ECR). – Gospod predsednik, ena izmed najhujših kritik EU je, da jo bolj zanimajo njeni lastni notranji sistemi kot pa, da pokaže vodstvo glede svetovnih vprašanj ali ukrepa na način, ki pomeni dodano vrednost za življenje državljanov. Ta težnja ni bila nikjer bolj očitna kot v nesmiselnih razpravah, ki smo jih bili prisiljeni prenašati glede tega, ali in kdaj imenovati predsednika Komisije.

Današnja obletnica zloma Lehman Brothers je pravočasno opozorilo glede strašnega stanja evropskega gospodarstva in predvsem gospodarstva Združenega kraljestva. Brezposelnost narašča, kamorkoli pogledamo, in samo tedne smo oddaljeni od ključnega svetovnega vrha o podnebnih spremembah. V teh okoliščinah je bilo nesmiselno odlašati z imenovanjem predsednika Komisije dlje kot do septembra.

Z zanimanjem prebiram politične smernice predsednika Barrosa. Pozdravljam priložnost, ki jo je imela skupina ECR za živahno razpravo z njim. Prvič, naša osrednja prednostna naloga mora biti ponovni zagon gospodarske rasti in vzpostavitev dolgoročne konkurenčnosti. Kratkoročno to pomeni manj gospodarskega posredovanja in upiranje protekcionizmu. Nato moramo zagotoviti povratek k zdravim javnim financam in delati za zagotavljanje nadaljnje liberalizacije trga, da bi ponovno vzpostavili trgovino in poslovno zaupanje ter zagotovili ustrezne naložbe v znanja in človeški kapital ter v inovacije in raziskave.

Komisija mora igrati ključno vlogo pri zagotavljanju, da institucije EU ne spodkopavajo gospodarske oživitve z nalaganjem nepotrebnih in pretiranih bremen podjetjem. Delo, ki sta ga na tem področju opravila predsednik Barroso in komisar Verheugen, je bilo pomembno. Spopad s prekomernim urejanjem in spodbujanje načrta za boljšo ureditev – čeprav bi mi bilo ljubše, gospod Barroso, če bi se imenovala „deregulacija“ – je bilo področje, na katerem je bila prejšnja Komisija zelo uspešna. Kljub temu je vredno obžalovanja, da ta uspeh ni bil bolj izrazit, potrebno pa je vsekakor več dela. Potrebujemo izkušenega podpredsednika Komisije, pristojnega za to področje dela. Pozivam vas, predsednik Barroso, da imenujete takšnega človeka, če boste jutri izvoljeni.

Glede podnebnih sprememb gre za to, da je EU pokazala vodilno vlogo v mednarodnih pogajanjih na tem področju in mora še naprej delati tako. Pozdravljam poudarek, ki ga je predsednik Barroso namenil potrebi, da pokažemo, kako lahko boj proti podnebnim spremembam pomaga pri modernizaciji naših gospodarstev.

Drugo področje, ki ga želim izpostaviti, je zavezanost preoblikovanju proračuna EU s temeljito in celovito reformo. Takšna reforma je že dolgo potrebna in bi morala biti zavezujoča obveza.

Čeprav moja skupina in jaz osebno močno podpiramo ponovno imenovanje predsednika in pozdravljamo nekatere izmed glavnih elementov, se ne strinjamo glede vsega, kot je dejal moj prijatelj Michał Kamiński. Zelo sem zaskrbljen zaradi predstavljenih načrtov Komisije na področju priseljevanja in azila, kar zadeva Združeno kraljestvo pa ostaja bistvenega pomena ohranitev nacionalnega nadzora nad našimi mejami.

Kot predsednik Barroso ve iz naših razprav, so problemi s predlogi Komisije na področju finančnega nadzora. Obstaja resnično tveganje, da se bodo finančni posli preselili izven EU v korist nikogar drugega kot samo naših konkurentov.

Nazadnje, skozi celotno razpravo se je omenjalo Lizbonsko pogodbo. Ne skrivam dejstva in se omejujem na to, da še enkrat izpostavim, da je EU še naprej povsem dobro delovala brez Lizbonske pogodbe v zadnjih treh ali štirih letih. Ni razloga, da ne bi bilo tako še naprej.

Nazadnje, citiram odstavek proti koncu izjave predsednika Barrosa. Rekel je: „EU najbolje deluje, če se osredotoča na svoje osrednje zadeve. Naše omejene vire želim osredotočiti na področja, kjer lahko imamo največji učinek in kjer lahko prinesemo največ dodane vrednosti.“ Z drugimi besedami, mislim, da to pomeni, da bo EU morda storila manj, toda to mora storiti bolje.

Predsednik Barroso, če bodo to vaše ključne besede v naslednjih petih letih, bo to odlična podlaga za napredek, toda na vsak način si jutri zaslužite naš odmevni glas podpore.

Jean-Luc Mélenchon (GUE/NGL). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, institucije ne dovoljujejo, da levica predlaga kandidata.

Obsojamo dejstvo, da imamo samo enega kandidata, in politične sporazume med desničarskimi in socialnodemokratskimi vladami, ki ga omogočajo.

To dejstvo zanika obstoj širšega mnenja v Evropi, ki povsem nasprotuje liberalnemu modelu evropskega povezovanja, ki ga predstavljate. To je model, ki pahne, ne da bi vi povedali eno samo besedo o tem, evropski ideal v globine neudeležbe na evropskih volitev predvsem, kar je nenavadno, v novih državah članicah.

To je model, ki je sanje o zaščitniški Evropi spremenil v stroj za uničevanje naših socialnih pravic in naših nacionalnih industrij in ki ljudi sili k medsebojnemu tekmovanju, da bi zaslužili za življenje. Vse več ljudi govori: „Od Evrope ne prihaja nič dobrega“.

Kljub vsem opozorilom, saj opozorila so bila, niste videli, da se napovedujeta finančni polom in okoljska katastrofa. Pripomogli ste, da je prišlo do njiju – vi in drugi –, s tem diktatorstvom svobodne in poštene konkurence, ki hromi naše družbe in uničuje njihov javni duh in naše javne storitve.

Zdaj spreminjate besede, vendar ne dejanj. Vaš program je mogoče povzeti v enem stavku – ne vem, ali je mogoče prevesti francosko besedno igro –, ki se glasi: „Odslej bo enako kot je bilo prej“. Vendar pa Evropa potrebuje veliko spremembo, da bi obrnila list obdobja, arhaične in pretekle dobe, dobe finančnega kapitalizma in največje produktivnosti.

Sprememba bi se tako lahko začela z zavrnitvijo vašega predsedovanja. Zato vam bo naša delegacija odrekla svoj glas.

Timo Soini (EFD). – (FI) Gospod predsednik, predsednik Barroso, obiskali ste našo evroskeptično skupino in to cenimo. Čas je bil, da razpravljamo o vprašanjih, in deležni ste bili nekaterih težkih vprašanj, med drugim z moje strani. Vendar pa mi ni všeč dejstvo, da je samo en kandidat. Ali se bo, če vas ne potrdimo zdaj, zgodilo kot se je na Irskem, bo gospod Barroso čez nekaj mesecev prišel z drugo kravato in bomo vsi ponovno glasovali o isti stvari? Radi imate Komisijo. Ta dokument sem zelo pozorno prebral. V njem pravite, da je Komisija nenadomestljiva in da je samo Komisija tista, ki ima pristojnosti podati predloge, ki upoštevajo interese vseh naših državljanov, in da je sposobna in neodvisna samo Komisija.

Gospe in gospodje, kje so narodi Evrope? Kje so parlamenti Evrope in kje so evropski volivci? Ali ne pravijo, da je ta Unija še na nogah samo zaradi njih? Dejansko temu ne verjamem preveč. Gospod Barroso, zavzemite se za delovnega človeka, zavzemite se za delavce, ker utrujena levica ne zmore več. Zavzemite se za male podjetnike: ne primanjkuje nam delovne sile, primanjkuje nam delodajalcev. Opravite dobro delo od spodaj navzgor, da bodo ljudje lahko zaposlovali druge, in na ta način se lahko Evropa premakne naprej. Nazadnje, predsednik Barroso, nobenih davkov EU, hvala; imamo jih že dovolj.

(Aplavz)

Francisco Sosa Wagner (NI). – (ES) Gospod predsednik, gospodu Barroso želim podati pripombe.

Gospod Barroso, dolgo časa sem vas poslušal z velikim zanimanjem in tudi velikim spoštovanjem, v bistvu odkar ste bili politik v državi, ki je zelo blizu nam in našim srcem, namreč na Portugalskem.

Vendar pa ste me pravkar povsem presenetili. Za to sta dva razloga: prvič, pokazali ste prezir do skupine, ki ji pripadam – skupine samostojnih poslancev –, saj nam niste namenili niti minute vašega časa, da bi razložili vaše politične predloge. Predstavljamo številne evropske državljane in pokazali ste prezir do vseh naših volivcev.

Drugič, vaš politični načrt je šibek in vaši politični predlogi v dokumentu „Politične smernice za naslednji mandat Komisije“ so slabi. Ti predlogi ne vključujejo niti tega, kar ste zagovarjali med svojim mandatom kot predsednik Komisije. Presenečen sem, da so vprašanja, kot so energija, ki ste ga med vašim celotnim mandatom dobro vodili, zdaj, ko podajate svoje predloge za naslednji ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Carlos Coelho (PPE). – (PT) Gospod predsednik, gospa Malmström, predsednik Barroso, začel bom s čestitkami. Najprej vam čestitam za vaših pet let dela na čelu Komisije, v katerih ste pokazali odločnost pri delu z državami članicami, kot na primer pri podnebnih in energetskih vprašanjih, ter sposobnost kompromisa in soglasnosti, kot na primer pri finančni perspektivi, kljub dodatnim težavam, ki so jih povzročile širitev, institucionalna kriza in mednarodna finančna kriza.

Drugič, čestitam vam za politične smernice za naslednji mandat Komisije, ki ste jih predstavili temu Parlamentu. Žal v demokraciji, predsednik Barroso, ne morete ustreči vsem. Nekateri vas ne marajo, ker ste preveč evropski, drugi zaradi ideoloških predsodkov. Spet drugi vas primerjajo s preteklostjo in pri tem pozabljajo, da je danes 27 in ne več 12 držav članic, katerih interese je treba uskladiti, in da ima na srečo ta Parlament večje pristojnosti ter je medinstitucionalno sodelovanje zahtevnejše.

In drugi bi radi odložili odločitve. Njen odlog bi ustvaril vrzel in oslabil Komisijo in Evropo. Svet nas ne čaka. Ravno včeraj je brazilski predsednik podal izjavo, ki je G8 vrgla v koš zgodovine in podprla G20. Svet ne stoji, medtem ko Evropa ureja svoje zadeve in izbira svoje voditelje. Odlog odločitve bi pomenil sprejeti, da je Evropa nepomembna v bolj globalnem svetu.

Seveda sem ponosen, da Evropski komisiji predseduje Portugalec, vendar moja podpora ni samo izražanje nacionalne solidarnosti. Predstavlja moje priznanje delu, ki ste ga opravili, in moje strinjanje s prednostnimi nalogami, ki so enake mojim: gospodarska rast, naložbe v inovacije, usposabljanje in boj proti brezposelnosti, poudarjanje pomena gospodarske in socialne kohezije, naložbe v okolje in boj proti podnebnim spremembam, večja varnost brez omejevanja svobode in krepitev državljanstva in civilna udeležba.

Pozdravljam, kar ste nam pravkar predlagali glede sodelovanja, ki bo zbližalo ta Parlament in vašo Komisijo zavoljo Evrope. Čas je, da ta Parlament voditeljem držav iz različnih političnih družin da razlog, da vas soglasno ponovno imenujejo za vodjo Komisije. Veliko sreče, predsednik Barroso, in uspeha pri vašem delu.

Hannes Swoboda (S&D). – (DE) Gospod predsednik, gospod Barroso, svojo volilno kampanjo kot vodilni socialdemokratski kandidat v Avstriji sem utemeljil na močni evropski ureditvi finančnih trgov, spremembi direktive o napotitvi delavcev, zaščiti javnih storitev in oceni socialnega učinka zakonodaje. Ker ničesar od naštetega ni uspelo doseči prejšnji Komisiji, ki ste jo vodili, sem domneval, da potrebujemo novo Komisijo in novega predsednika Komisije. Zdaj pravite, da boste naredili vse, kar sem zahteval. Kako naj naenkrat verjamemo temu, kar pravite?

Moj kolega Stephen Hughes je že omenil dejstvo, da prvi Barrosovi Komisiji ni uspelo doseči veliko od tistega, kar ste že obljubili. V naslednjih nekaj tednih boste imeli čas dokazati, da to res jemljete resno. V tem primeru jemati resno pomeni imeti podporo ljudi, ki hočejo izvajati te ukrepe.

Pojasnjeno je bilo že, da boste jutri prejeli podporo mnogih ljudi, ki nimajo nič opraviti s temi pomembnimi cilji. Prejeli boste veliko podpore tistih poslancev Parlamenta, ki so preprečili dosego teh ciljev ali so zavrnil te cilje, kot v primeru direktive o napotitvi delavcev in ukrepov o javnih storitvah, in ki so se zelo zavzemali za privatizacijo. Ti poslanci vas bodo jutri podprli. Dokazati morate, da lahko oblikujete novo večino v Komisiji, ki si resnično želi doseči te cilje.

V odgovor gospodu Lambsdorffu, ki pravi, da je to lahko samo nemška volilna kampanja in da socialni demokrati zapuščajo evropsko pot, bi rad povedal, da to niso socialni demokrati, ampak vi, ki vstopate v zaveznitva s pravimi protievropejci, in to je problem. Mnogi izmed nas bi vas bili pripravljeni podpreti, če bi imela Komisija jasno stališče o socialni razsežnosti. Upoštevamo obljube, ki ste jih dali danes, vendar pa pričakujemo tudi odločitev, ki bo kazala, da se bo zadeve, ki sem jih danes omenil, resno jemalo v politiki prihodnje Komisije.

PRESEDSTVO: GOSPOD LAMBRINIDIS

podpredsednik

Marielle De Sarnez (ALDE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, v tem Parlamentu so poslanci, vključno z mano, ki vam v jutrišnjem glasovanju ne bodo naklonili zaupanja. Tu bi rada navedla razloge za takšno odločitev in tudi izrazila naše pomisleke, saj menim, da jih je treba slišati.

Menimo, da je Komisija danes šibkejša kot je bila pred petimi leti. Menimo, da je prepogosto namerno dala prostor Svetu, da ne bi nikogar vznemirjala. Menimo tudi, da je bila nesposobna izkoristiti priložnosti, ki ji jih dajejo pogodbe, to pravico do pobude, ki bi morala v času krize biti resnična dolžnost pobude. Nazadnje menimo, da Komisija ni več prostor, kjer se oblikujejo splošni evropski interesi, da bi jih slišali vsi, in da nič od tega ni dobro za Evropo.

Ta Evropa potrebuje vizijo, potrebuje pooblastila, da si zamisli in izdela nov razvojni model, in potrebuje nove rešitve za gospodarska vprašanja: kako lahko dosežemo večje industrijsko in proračunsko povezovanje, kako lahko damo prednost dolgoročnemu pred kratkoročnim, kako lahko na primer zagotovimo, da so banke tu predvsem za to, da podprejo podjetja, gospodinjstva in evropske vlagatelje na področju urejanja, kako lahko uvedemo evropskega regulatorja, ki lahko o socialnih vprašanjih enakopravno razpravlja s svojim ameriškim sogovornikom, kako lahko izvajamo pakt o zaposlovanju, kako lahko dosežemo večje usklajevanje na monetarnem področju, kako lahko uporabljamo in kažemo solidarnost, kako lahko morda v prihodnosti dosežemo nadaljnjo širitev evrskega območja, vključno na področju trajnostnega razvoja, in kako lahko dosežemo delovanje tega preoblikovanja ne samo v Evropi, ampak tudi v državah v razvoju?

To so, gospod Barroso, nekatera izmed vprašanj, s katerimi se boste soočili. Zato menim, da potrebujemo Komisijo, ki lahko ponovno oživi evropski splošni interes in njegovo vizijo, preprosto zato, da bi obnovila pomen ideje o Evropi. Na podlagi tega bomo sodili vaše prihodnje ukrepanje. Hvala, da ste mi prisluhnili.

Sven Giegold (Verts/ALE). – (DE) Gospod predsednik, globine krize v Evropi ni povzročilo samo neetično vedenje na finančnih trgih, gospod Barroso. Drugi vzroki vključujejo naraščajočo socialno neenakost, nevarna makroekonomska neravnovesja med državami članicami, ki so vodila k pomanjkanju solidarnosti, in odvisnost Evrope od naraščajočih cen virov.

Državljeni Evrope si zaslužijo Komisijo, ki te globlje vzroke vedno znova vključuje v program, namesto da jih spremeni v prepovedane teme, namesto da stori nasprotno in namesto da odgovornost preloži na države članice. Potrebujemo pravilno usklajene gospodarske in davčne politike v Evropi. Potrebujemo sodelovanje glede davkov v Evropi, ki bo končalo davčni damping. Šele takrat bo mogoče ustaviti širitev socialnega ločevanja in financirati okolju prijazne naložbe, ki so potrebne. Potrebujemo politiko, ki dosledno spodbuja zelene tehnologije in način življenja, da bi dosegli hitro zmanjšanje odvisnosti EU od omejenih virov. To bo predstavljalo zeleno okoljsko revolucijo.

Nobene izmed teh stvari ne morem najti v vašem programu, gospod Barroso, zato ne morem glasovati za vas.

Roberts Zīle (ECR). – (LV) Hvala, gospod predsednik, gospod Barroso, za leta, v katerih so nekatere izmed manjših novih držav članic ohranile fiksni menjalni tečaj za svojo nacionalno valuto v primerjavi z evrom, preden so se pridružile Evropski uniji. To je finančnemu sektorju Evropske unije omogočilo, da s kar največ dobička vlaga v te države. Vendar pa so v tem času krize posledica tega, da te države ohranijo ta strogi menjalni tečaj, socialno dramatično znižanje dohodkov ljudi in špekulativni napadi na devizne rezerve centralnih bank teh držav. To drago stane njihove državljane in Evropsko komisijo kot posojilodajalko. Hitrejša uvedba evra v teh državah bi zmanjšala te stroške in vzpostavila stabilnost. Zato bi rad videl, gospod Barroso, da bi spodbujali uporabo maastrichtskih meril, ki so primerna v teh kriznih časih, s takšno gorečnostjo, kot zagovarjate Lizbonsko pogodbo. Hvala lepa.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, nasprotoval sem imenovanju gospoda Barrosa za predsednika Komisije. Gospod Barroso Komisijo EU uporablja za poseganje v demokratično pravico Ircev, da na referendumu 2. oktobra svobodno odločijo o sprejetju ali zavrnitvi Lizbonske pogodbe.

Zelo cinično je, da je Komisija v zadnjih dneh poslala svoje uslužbence v šole po vsej Irski, da bi domnevno govorili o tem, kako dobra je Komisija Evropske unije – v resnici je bil to znak za njihove starše, da morajo glede Lizbonske pogodbe glasovati z „da“. Višji uradnik Komisije se je odkrito udeležil javnih zborovanj organizacij, ki so vodile kampanjo za Lizbonsko pogodbo.

Kot Cezar Avgust tudi gospod Barroso pošilja svoje poslance, ki Ircem govorijo, kaj morajo storiti. Začeli bomo demokratično razpravo z vsemi, vendar pa je groba zloraba davkoplačevalskega denarja, da se uradniki vmešavajo na eni strani te razprave.

(GA) Politika gospoda Barrosa sploh ni v korist evropske delovne sile in Lizbonska pogodba ni v korist evropske delovne sile, ampak spodbuja militarizacijo in privatizacijo, in posledično odslej ne sprejemamo gospoda Barrosa kot predsednika.

Nicole Sinclaire (EFD). – Gospod predsednik, predsednik Barroso zagovarja Evropo ambicij. EU je to zagotovo dosegla: 27 držav v 50 letih, Lizbonska pogodba – če jo bo Irska ratificirala – pa bo zaznamovala smrt njihove nacionalne suverenosti in izhodišče za prevzem s strani Evropske unije.

Toda v UKIP zavračamo načrt gospoda Barrosa za evropsko povezovanje, saj vemo, da posamezne države članice niso nepomembne. Nacionalna suverenost je temelj naših vrednot in temeljni kamen demokracije Združenega kraljestva. V EU so človekove pravice – bodisi individualne ali kolektivne – na drugem mestu za solidarnostjo za Evropejce. So povsem nezdružljive, vendar jih predsednik Barroso postavlja v središče svoje vizije EU za naslednjih pet let, s solidarnostjo kot temeljnim kamnom evropske družbe.

V UKIP dajemo prednost suverenosti pred solidarnostjo. Ko državljani držav članic izražajo svoja stališča na nacionalnih referendumih, bi morali biti izidi dokončni, spoštovati bi bilo treba njihovo pravico do svojega mnenja, vendar pa je različica pravic državljanov EU, da se jih znova in znova sili glasovati na nacionalnih referendumih, dokler se ne vdajo pod pritiskom in glasujejo „za“.

Tako sta bili doseženi Maastrichtska pogodba in Pogodba iz Nice, zdaj pa EU uporablja enako taktiko in sili Irsko, naj ponovno glasuje o Lizbonski pogodbi, ki jo je že zavrnila, tako kot Francija in Nizozemska. Kakšne pravice so to, če se jih nepremišljeno zavrže v imenu solidarnosti? UKIP uvršča suverenost in pravice državljanov pred solidarnost. Zavračamo Lizbonsko pogodbo in vizijo o njej predsednika Barrosa.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, potrebujemo revolucijo v demokraciji. Gospod Barroso, predstavljajte si, da bi kandidirali na volitvah v Evropi, samo vi, noben drug kandidat. Kolikšen odstotek glasov bi prejeli? Kaj bi storili državljani?

Verjetno bi vam danes prislunili in ugotovili, da ste vsem obljubili vse. Upam, da bi tudi ugotovili, kaj ste storili pred petimi leti. Takrat, ko ste večini ljudi obljubili zelo veliko. Gre za primerjavo tistega, kar ste obljubili takrat, s tem, kar obljublja zdaj, in s tem, kaj se lahko pričakuje. Menim, da je to zelo, zelo malo.

Predstavljate staro Evropo, zavoženo Evropo, prispevek k finančni krizi kot posledica neuspeha na strani Komisije, pomanjkanja zavezanosti podnebnim spremembam in tako dalje. Bil bi na strani večine evropskih državljanov, saj menim, da ne bi dobili več kot 10 ali 12 ali 15 % glasov.

Werner Langen (PPE). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, vnaprej bi povedal, da vas bodo nemški konzervativni (CDU/CSU) poslanci Parlamenta podprli, gospod Barroso, pri vašem potegovanju za drugi mandat. Vendar od vas in seveda od prihodnje Komisije veliko pričakujemo med tem drugim mandatom. To želim povsem razjasniti.

Naše zahteve so osredotočene na prihodnost, toda seveda imamo za seboj pet let izkušenj, zato bi na kratko izpostavil spremembe, ki jih pričakujemo. Po našem mnenju je zadnjih pet let prineslo vzpone in padce. Padci so vključevali pomanjkanje ureditve finančnih trgov, ker Komisija ni bila dovolj pogumna, da bi ustrezno ukrepala proti posameznim državam članicam, ki so ovirale napredek, opazno povečanje moči Sveta in samovoljnost posameznih komisarjev, ki so omalovaževali koncept subsidiarnosti.

Podprli bomo vaš program in vaše smernice, ker menimo, da predstavljajo pravi pristop. Zagotoviti hočemo, da se doseže nekatere izmed stvari, ki so pomembne za nas, in prepričan sem, da boste to upoštevali. Prvič,

model socialnega tržnega gospodarstva mora biti osnova naše skupne politike v Evropi, z drugimi besedami, svoboda in odgovornost in ne samo svoboda, ki jo je bilo najti na finančnih trgih.

Konkurenčnost Evrope in varnost zaposlitve v Evropi je treba uravnovežiti z varstvom okolja in podnebja. Bil sem nekoliko presenečen, da ta celoviti pristop morda ogrožate s tem, da boste imenovali ločenega komisarja za podnebje. V Evropi potrebujemo industrijsko strukturo, probleme sveta, kot so lakota, revščina in bolezni, pa je mogoče rešiti samo, če je Evropa močna gospodarska sila s tovrstnim temeljem.

Državljeni morajo podpreti Evropo. Prekomerna ureditev občutno zmanjšuje motivacijo ljudi in jih odtuja od koncepta Evrope, zato hočemo neodvisno oceno učinka zakonodaje.

Četrtri in zadnjič, hočemo povsem novo različico medinstitucionalnih sporazumov. Pod temi pogoji bo petletni mandat pozitiven.

Adrian Severin (S&D). – Gospod predsednik, politika ljudske stranke ne bi bilo mogoče prositi, naj bo socialist, prav tako pa ne socialista, naj glasuje za politika ljudske stranke. Bilo bi tako enostavno, če ne bi bilo veliko bolj zapleteno.

Toda zakaj se počutimo nekako v zadregi in razdeljene, ko se nas prosi, naj podpremo vašo kandidaturo? Bodimo odkriti. Seznam razočaranj in neuspehov med mandatom te Komisije je predolg, prav tako pa seznam neizpolnjenih obljub in pobud. Posledično evropski državljani niso izgubili samo zaupanja v evropske institucije, ampak tudi svoja upanja in hrepenenja.

Če smo povsem odkriti, moramo priznati tudi, da vas ni mogoče imeti za izključno odgovornega za to. Glavno odgovornost bi morali imeti nacionalni politični voditelji, ki so vedno nacionalizirali dosežke in evropeizirali neuspehe ter ki so v glavnem dali prednost nacionalni sebičnosti pred evropsko solidarnostjo.

Mnogi izmed vaših komisarjev, vključno s socialisti, ki so jih nastavili isti nacionalni voditelji, so odgovorni tudi za pomanjkanje zadostne vizije, poguma, sposobnosti in volje. Zato se danes ne soočamo samo z vami, ampak tudi s tistimi, ki so vas predlagali kot edinega kandidata za enega najpomembnejših evropskih položajev. Očitno tega niso storili iz spoštovanja vaših kakovosti in prednosti, ampak zaradi tega, kar menijo, da je vaša slabost. Ne zato, ker so prepričani, da boste delali na dosegi še tesnejše zveze z močno socialno vsečnostjo, ampak zato, ker menijo, da boste vsakega izmed njih poklicali in prosili za njihov nacionalni blagoslov pred vsako pobudo Evropske komisije.

Paradokсно je, da bi moral danes Evropski parlament kot institucija Skupnosti, namesto da krepi demokratično legitimnost prihodnjega predsednika institucije Skupnosti, se pravi Komisije, z glasnim „da“, s tem kandidatom izzvati medinstitucionalno institucijo, se pravi Svet.

Zato bo na koncu postopka našega glasovanja za kolegij pomembno, če boste lahko dokazali, da ste eden izmed nas in ne eden izmed njih.

Andrew Duff (ALDE). – Gospod predsednik, predsedniku Barrosu bi bilo treba čestitati za njegovo neomajno podporo programu spremembe pogodbe skozi njegov celotni prejšnji mandat. Menim, da bi se mu bilo treba zahvaliti tudi za objavo dobrega programa stabilnosti in potrebne predloge za izboljšanje v političnih sektorjih, polnih izzivov, glede katerih se vsi strinjamo.

Toda reči moram, da se, ko se BDP zmanjšuje in naša poraba narašča, v obdobju do leta 2014 soočamo z možnostjo nove proračunske krize, in mislim, da bo predsednik Barroso takrat trdno na strani Parlamenta in bo nasprotoval stališču, za katerega lahko predvidimo, da bo stališče nacionalnih zakladnic.

Dejstvo je, da Unija potrebuje večji proračun in proračunsko politiko, vzpostavljeno za spodbujanje oživitve gospodarstva. Nacionalno porabo bi bilo treba prenesti v evropski proračun na mestih, kjer je jasna stroškovna učinkovitost, ekonomija obsega in dodana vrednost in kjer neuspeh trga za popravo zahteva močnejše evropske politike.

Proračun moramo oskrbovati z neodvisnim in naprednejšim ter preglednim sistemom.

Hans-Peter Martin (NI). – (DE) Gospod predsednik, ne mislim na predhodnega govornika, vendar pa bi vas prosil, da ste pošteni pri prekinjanju govornikov, ki so presegli svoj čas za govor. Nekateri ste odločno prekinili, drugim pa pustili zelo dolgo govoriti. To ni sprejemljivo.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, pojasniti želim samo, da Irski ni treba ponovno glasovati samo zato, ker je nekdo tako rekel: Irci ponovno glasujejo, ker so se sami odločili za to, in sprejeli bodo svojo

odločitev. Drugič, zdajšnje glasovanje je drugačno kot prejšnjokrat. Imamo jamstva, ki Ircem pojasnjujejo zadeve, imamo pa tudi jamstvo, da lahko obdržimo svojega komisarja.

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Gospod Kelly, žal mi je, to je nov postopek, vendar ga moramo pravilno uporabljati. Velja samo za vprašanja predhodnemu govorniku, ne za izjave. Opravičujem se, da sem vas prekinil.

José Manuel Barroso, kandidat za mesto predsednika Komisije. – Gospod predsednik, začel bom z vprašanji o politiki in nato nadaljeval s politiko, če bom imel čas.

Menim, da je glede vprašanj gospoda Hughesa pomembno pojasniti tista vprašanja, ki so zelo pomembna za vašo skupino in zame ter za našo zavezanost socialnemu tržnemu gospodarstvu. Glede napotitve delavcev je namen moje zaveze uredbi obravnavati prav ta problem, ki ste ga izpostavili, gospod Hughes. Problem so vprašanja izvajanja in razlage, ki so ustvarile negotovost. Naj vas spomnim, da se uredbo neposredno uporablja in bo vzela manj časa kot celotni pregled direktive. Rekel sem, da lahko v vsakem primeru preučimo pregled direktive.

Glede sodbe Laval, komisar Špidla, je član vaše socialdemokratske družine v dogovoru z mano izvedel podrobno iskanje praktičnih rešitev. Zavedati se morate, da se problemi, ki ste jih omenili, ne pojavljajo v vseh državah članicah. Raznolikost delovnega prava v državah članicah pomeni, da lahko do situacije Laval pride v nekaterih državah članicah in ne v drugih. Izmed vseh prav vi veste, da se države članice, socialni partnerji in sindikati držijo svojega pravnega reda delovnega prava. Morali smo v celoti oceniti razmere, da bi se prepričali, da pravno sredstvo ne bo ustvarilo večjega problema kot je tisti, ki naj bi ga rešilo. Gospod Špidla je izvedel to analizo, zato lahko zdaj predlagam rešitev in si prizadevam za široko soglasje v tem Parlamentu.

Glede javnih storitev je gospod Hughes vprašal, zakaj Komisija še ni predložila okvirne direktive. Poudarjam, da je moja Komisija opravila zelo pomembno pravno delo glede pojasnitve uporabe pravil o državni pomoči za javne storitve. To je bilo pred petimi leti najpomembnejše vprašanje in resnica je, da so ta pojasnila umirila starodavno razpravo o javnih storitvah na notranjem trgu. Nisem rekel, da ni več problemov. Nasprotno, priznavam jih. Zavezan sem popolnoma oceniti situacijo in ne bom okleval, če bo potrebno, iti še dlje. Dal sem odkrito in pošteno ponudbo v razpravah z vašo skupino ter se veselim, da bom z vami delal na njej, vključno na ustreznih pravnih instrumentih.

Glede uravnoteženosti spolov naj povem, da sem ji zavezan in da ima moja Komisija rekordno število žensk. Povem vam lahko, da je bilo nekatere države članice težko pripraviti do tega, da v Komisijo pošljejo sposobne ženske, ker niso hotele poslati žensk. Kot veste, je ta pobuda v rokah držav članic. Še enkrat se zavežujem narediti vse, kar je v moji moči. Spominjam se, da v prvi Delorsovi Komisiji ni bilo žensk, v drugi pa je bila samo ena. Nekoč je bilo v moji Komisiji devet ženskih članic Komisije, kar menim, da je zelo pomembno. Imenoval sem prvo žensko generalno sekretarko – najpomembnejšo javno uslužbenko v Komisiji –, zato sem zelo zavezan temu vprašanju in tu potrebujem vašo podporo. Še enkrat ponavljam, da sodelujte z vašimi državami članicami, da se ne bodo zatekale k tej rutini, saj nekatere države članice 50 let niso bile zmožne podati enega samega predloga za žensko v Komisiji.

Glede vprašanja socialnih zadev bodimo odkriti. Če hočete napadati karikaturu gospoda Barrosa, potem to naredite, toda zelo dobro veste, da sem pogosto podal predloge, ki jih je Svet zavrnil – vključno z nekaterimi vladami iz vaše družine. Bodimo poštene glede tega. Na zadnjem Evropskem svetu sem predlagal, da tiste države, ki nimajo te možnosti, namreč nove države članice, ki imajo težave, ne bi več sofinancirale Socialnega sklada. Podal sem ta predlog. Zavrnilo so ga številne vlade, vključno s tistimi, katerih vodstvo ali minister za finance je iz vaše stranke. Zato se resnično ne strinjam. Ni intelektualno pošteno nenehno napadati Komisijo. Zgrešili ste tarčo. Je lažje za vas, toda resničnost je, da močno pritiskamo. Po tem Svetu sem podal predlog – ki ga zdaj preučuje Svet –, da se ukine pravila sofinanciranja za Socialni sklad za države, ki so v težavah. Zavezan sem socialni koheziji. Kako ne bi bil, če prihajam iz države kot je Portugalska, ki ima toliko koristi od Evropske unije? Zavezan sem socialni in gospodarski koheziji, zato menim, da ta karikatura, ki jo poskušajo predstaviti nekateri, škoduje Evropi. Strinjam se s tem, kar je prej povedal gospod Lambsdorff. Ljubše bi mi bilo, če bi imel podporo glavnih proevropskih političnih družin, vendar se nekatere iz tega izključujejo. To je vaša izbira, ne moja.

Doseči hočem najširše možno soglasje in ne izključiti nikogar. Bodimo iskreni: v zgodovini evropskega povezovanja ni samo EPP, niso samo socialdemokrati, niti samo liberalci veliko prispevali. Od lorda Cockfielda, konzervativca, prek komunista kot je Altiero Spinelli, do gibanja Zelenih je bilo mnogo prispevkov k našemu

evropskemu povezovanju. Po izvolitvi je pomembno, da s to raznolikostjo stališč skupaj delamo za Evropo. Potrebujemo močno Evropo, vendar je tu protislovje. Po eni strani pravite, da hočete močno Evropo, da hočete močno Komisijo, hočete, da se uprem nekaterim državam članicam, ki igrajo na nacionalno karto, toda sočasno pravite: „Ne bomo glasovali za vas. Zmanjšali bomo vaš vpliv. Oslabili vas bomo v primerjavi z vplivom držav članic“. Tu je protislovje, zato bodimo iskreni. Če hočete močno Komisijo, ki ima vse pravice in pobude, da brani evropske interese, mi dajte vsaj priložnost. Živimo v težkih časih in dal sem vam pristno ponudbo, pošteno ponudbo vsem poslancem Parlamenta, ki je povsem pregledna. Ne morete reči, da različnim skupinam govorim različne stvari, saj je to isti program, ki ga predstavljam vsem vam. Danes sem dodal nekaj dopolnil in pojasnil, vendar je isti program. Seveda je kompromis, toda Evropa deluje samo kot kompromis. Evropa ne more delovati s fanatizmom ali dogmatizmom.

Skupini EPP se zahvaljujem za njeno podporo. Resnično sem hvaležen zanj, toda skupina EPP je bila prva, ki je rekla, da noče tega, ker je sama. Nobena stranka nima sama večine, zato moramo v Evropi vzpostaviti soglasje. Vzpostavitev tega soglasja v Evropi je odločilnega pomena. Seveda bomo ohranili naše ideološke razlike in nadaljevali z našimi političnimi razpravami, vendar si bomo prizadevali za močnejšo Evropo. Temu sem zavezan. Ste vi? To je moje vprašanje.

Joe Higgins (GUE/NGL). – Gospod predsednik, gospod Barroso ni odgovoril na moje obtožbe o vmešavanju Komisije v demokratični proces na Irskem v zvezi z Lizbonsko pogodbo ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Hélène Flautre (Verts/ALE). – (FR) Gospod predsednik, gospod Barroso, imam problem, kar pomeni, da jutri ne bom glasovala za vas, toda veste, kaj je, saj ga je moja skupina dobro razložila. Je politično vprašanje. Nimate načrta za okoljsko in socialno preoblikovanje Evrope. Pa vendar je to nekaj, kar bi bilo po mojem mnenju treba storiti danes.

Vendar pa je bila, kot je elegantno povedal gospod Daul, desnica tista, ki je zmagala na volitvah, zato torej pripadate desnici. Položaj je jasen.

Želela bi si, da lahko spoštujem predsednika Komisije, vendar je tu problem: ko vas vidim, neizogibno pomislim – in zagotavljam vam, da je to res – na vašo odgovornost pri tajnih poletih CIA.

Med leti 2002 in 2006 je bilo 728 ljudi prek portugalskega zračnega prostora premeščenih v Guantánamo. Od leta 2002 do leta 2004 ste bili minister. Zato vam ne morem verjeti, gospod Barroso, ko imate slavnostne govore o tem, kako je Evropa zagovornica človekovih pravic. Kar pričakujem od vas – kar si obetam od vas, saj bi vas v prihodnosti rada spoštovala kot predsednika Komisije –, ni vaša avtobiografija čez ne vem koliko let, ampak da priznate svojo odgovornost v tem resnem dejanju, ki meče senco na evropske vrednote.

Derk Jan Eppink (ECR). – Gospod predsednik, obstaja pregovor, da če nisi pri mizi, si na jedilniku. Naslednje desetletje bo odločilo, kje bo Evropa. Trenutna vodilna generacija v zahodni Evropi si je oddahnila od zgodovine. Odraščali smo v miru. Odraščali smo v državi blaginje. Zadolžili smo se in dolgove pustili našim otrokom. Toda zgodovina trka na naša vrata. V prihodnjih letih bomo imeli medlo gospodarstvo; soočamo se z naraščajočim priseljevanjem in vzdržujemo starajoče se prebivalstvo.

Evropa žal nima kulture uspeha. Evropske sanje so čim prejšnja upokojitev na francoski rivieri. Če ne bomo uvajali novosti in razvili podjetniške kulture kot ste načrtovali, bo na jedilniku Evropa.

Zanašam se na vaše vodstvo. Naj vam dam nasvet: ohranajte Evropo osredotočeno na njeno osrednjo nalogo. Če vam spodleti tu, vam bo spodletelo povsod. Ostanite nepristranski in ne predlagajte evropskih davkov, ker bo to sprožilo revolucijo z vilami proti Evropi. Nikoli nisem videl demonstracije, ki bi zagovarjala evropske davke. To enostavno ni sprejemljivo in bo samo spodbujalo jezo javnosti.

Zanašam se na vaš občutek za realnost, da boste Evropo spravili k mizi in ne nanjo, in vam želim veliko sreče pri vašem drugem mandatu.

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Gospod predsednik, vemo, da gospod Barroso predstavlja spreminjajoči se kompromis med tistimi, ki imajo moč v Evropi. Vemo tudi, da je najmanjši skupni imenovalec med vladami držav članic. Vemo tudi, da ima gospod Barroso nekaj ponuditi vsem: ščepec maoizma za tiste na levi, nadih konzervativizma za člane stranke krščanskih socialistov, nekoliko neoliberalizma ter zeleni in socialistični pristop.

Gospod Barroso seveda kandidira brez nasprotnika, brez druge možnosti. Zato zdaj preživlja nekaj težkih dni in mora poslušati neprijetne pripombe združene levice in drugih kritikov.

Vendar se bo to izplačalo, saj vemo, da bo po teh težkih dneh gospod Barroso ponovno predsednik Komisije in da bo ponovno prihajalo do neprijetnih kompromisov med velikimi in močnimi skupinami v tem Parlamentu, vendar tudi med vladami v Svetu, in da bo gospod Barroso, ki je v zadnjih petih letih poosebljal neuspeh evropskega povezovanja, verjetno tako delal še naprej. Ko gre zares, imamo vsi zelo malo vpliva.

Jacek Saryusz-Wolski (PPE). – Gospod predsednik, naj začnem s tem, da povem, da podpiramo evropsko ambicijo predsednika Barrosa in njegov program, in to pravim v imenu 28 ali več poljskih poslancev EP.

V tem programu je tema, ki nam je še posebno pri srcu, in to je energetska varnost. Veste, gospod Barroso, da je ta Parlament zelo navezan na to zadevo. Ponovno moramo preučiti in oceniti napredek in pomanjkljivosti v tem procesu ter določiti prednostne naloge za naslednje mesece in leta.

Trenutna situacija ni zadovoljiva, temveč bolj siva, saj je kljub vsem izjavam in očitnemu dobremu namenu doseženi napredek v smislu energetske infrastrukture in kriznih mehanizmov daleč od zadostnega. Sprejeti ukrepi ne izpolnjujejo vseh pričakovanj in še vedno niso zadovoljivi.

Seveda pozdravljamo kratkoročne ukrepe, ki sta jih opredelila Komisija in predsedstvo, vendar pričakujemo dolgoročno vizijo in odločnost predsednika Komisije in po potrebi tudi, da se predsednik Komisije sooči z nedejavnostjo in sebičnostjo držav članic ali jim kljubuje. Od vas potrebujemo močno Komisijo in močno vodstvo, saj mora Komisija ukrepati v imenu celotne Unije in v interesu njenih državljanov.

Naj poudarim, da mora takšno vodstvo temeljiti na soglasju, ki ga morate vzpostaviti in doseči v Parlamentu in Komisiji ter v državah članicah. Kot veste, se je ta zamisel začela pred tremi leti v Parlamentu, vendar imamo pred seboj še dolgo pot in moramo počakati, da se te sanje uresničijo.

Upam, da vam bo do konca tega zakonodajnega obdobja, predsednik Barroso, uspelo uresničiti čudež in da boste dobili priložnost za to.

V pričakovanju tega podpiramo vašo kandidaturo in stiskamo pesti za vaše predsedovanje.

Marita Ulvskog (S&D). – (SV) Gospod predsednik, gospod Barroso, v vašem uvodu ste povedali, da sta Evropa in svet utrpela krizo vrednot. Zakaj ne uporabite preprostega jezika? Kar smo utrpeli, je seveda kriza mišljenja radikalnega trga, katerega najglasnejši zagovorniki ste vi in vaša skupina. Svojim volivcem sem obljubila, da ne bom glasovala za vas – kot so storili mnogi socialni demokrati –, če ne zagotovite, da bo direktiva o napotitvi delavcev spremenjena tako, da bo krepila pravice delavcev.

Zdaj slišim, da poskušate zveneti tako, kot da ste izpolnili to zahtevo. Vendar pa pravite, da se te zahteve ne bo izpolnilo s spremembo direktive, ampak z novo uredbo, za katero vemo, da je povsem neprimerna. Hkrati slišim, kako rišete napačno sliko posledic teh sprememb direktive o napotitvi delavcev. Že prej so vas vprašali o tem in vsakič se ste izmikali. Še enkrat vas vprašam: boste ukrepali glede spremembe direktive o napotitvi delavcev, tako da bodo evropski delavci prejeli enako plačilo za enako delo po vsej EU, namesto da doživljamo plačni damping, zaradi katerega trenutno trpimo po vsej Evropi?

Olle Schmidt (ALDE). – (SV) Gospod predsednik, danes je Evropa celina, ki jo opredelujeta mir in demokracija. Pred sedemdesetimi leti, ko je bila Evropa v vojni, ni bilo tako. Tudi ni bilo tako pred dvajsetimi leti, ko je bila Evropa razdeljena na vzhod in zahod.

Naša generacija je odgovorna za upravljanje naše celine ter ohranitev in krepitev odprte in demokratične Evrope. Gospod Barroso, vi imate posebno odgovornost.

Evropa potrebuje jasno vodstvo in EU, ki je vidna in podpira ljudi Evrope v težkih in dobrih časih. Potrebujemo vodstvo, ki posluša. Glede tega si morate bolj prizadevati. Želel bi videti več zavezanosti, ki smo ji bili priča danes, več Joséja Manuela Barrosa, ki smo ga videli danes.

Jutri boste prejeli podporo Švedske liberalne stranke – stranke Cecilie Malmström, ne zato, ker se z vami strinjamo glede vsega, temveč zato, ker smo prepričani, da lahko storite več kot ste nam pokazali doslej.

Tu je nekaj vodilnih načel za nadaljevanje vašega dela.

Protekcionizem je odvrten – celo za nekdanjega maoista. Moč EU je v njenih odprtih mejah in prosti trgovini.

Človekove pravice veljajo za vsakogar, kjer koli je. Glede tega si morate bolj prizadevati.

Gospodarska kriza zahteva nov svetovni red z uravnoteženimi predpisi, ki nam bodo omogočili reševanje podnebne krize. Osvobodite evropske kmete in dajte priložnost potrošnikom in trgu.

EU ne potrebuje še več bojev za oblast v institucijah. Prihranite nam takšno usodo! Evropa je imela dovolj tistih, ki so odšli. Gospod Barroso, upam, da boste jutri imeli priložnost vzpostaviti novo Komisijo. Upam, da boste potem zagotovili, da bo v novi Komisiji toliko žensk kot moških.

Michail Tremopoulos (Verts/ALE). – (EL) Gospod Barroso, kot veste, niste omenili svojega stališča o vprašanjih, kot je varstvo biotske raznovrstnosti ali vaša zaveza v zvezi s cilji tisočletja in strategijo Evropske unije za trajnostni razvoj.

Osredotočil se bom na pomen prožne varnosti, ki jo pogosto uporabite, da združite prožnost in varnost. Zdi se, da ta koncept skriva resno nevarnost v smislu zaščite delavcev. Zaposlitev s krajšim delovnim časom na primer je v redu, kadar tako izbere delavec. Vendar pa se prisilno zaposlovanje, kjer delavec nima izbire, toda morda ne more najti dela, zdi kot brezposelnost za krajši delovni čas.

Podoben problem obstaja s prisilnim zaposlovanjem na delovnih mestih in z delovnim časom, ki imajo negativen vpliv na zasebno življenje državljanov in njihovo kakovost življenja. Če boste izvoljeni, katere politične smernice nameravate uporabiti za te zadeve v primerih, ki vas zadevajo? In zakaj ne navedete posebnih ciljev za zelene poklice in druge pobude, ne tako, da postanete „zeleni“, ampak tako, da vsaj navedete, katera pot vodi iz krize?

George Becali (NI). – (RO) Gospod Barroso, berem vaš dokument, toda če sem povsem odkrit, bom jutri glasoval za vas, ker menim, da Evropa potrebuje vernega kristjana kot ste vi, s tovrstno vzgojo. Menim, da boste jutri predsednik Komisije, in pozivam vas, gospod Barroso, da prosite boga za tisto, kar je dal Salomonu: modrost za vodenje Evropske komisije. Prosim, bog.

Mario Mauro (PPE). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, italijanska delegacija Evropske ljudske stranke vas bo podprla, gospod Barroso, z našim običajnim spoštovanjem, našim običajnim prijateljstvom in našo običajno zvestobo.

Kljub temu vas pozivamo, da pokažete več hrabrosti, da bi našim institucijam omogočili, da se soočijo s pomembnimi časi, ki jih preživljamo, in da se osredotočite ne samo na upravičeno zaskrbljenost vlad, temveč predvsem na potrebe mladih generacij, njihovo željo po domu, družini in otrocih: predvsem pogum za boj za pravo Evropo, ki temelji na našem občutku odgovornosti in ne na naših političnih mešanicah. Zato svoje kolege socialdemokratske poslance pozivam, naj pokažejo enak pogum.

Seveda je lahko ponovna izvolitev gospoda Barrosa začasni ukrep za krizo soglasja, ki jo jasno kažejo izidi volitev, toda glas za, četudi glas za z dodanimi pogoji za kandidata za mesto predsednika Komisije, bi vam vsem dal priložnost, da v teh težkih časih odigrate svojo vlogo in evropski javnosti poslal jasen signal, da je tisto, kar nas združuje, močnejše od tistega, kar nas ločuje, in da lahko samo na ta način, skupaj, pomagamo drug drugemu najti pot iz brezna.

Na kratko, ni samo „da“ gospodu Barrosu, ampak tudi „da“ jasnemu in enostavnemu receptu: Komisija, vzpostavljena s prispevkom vseh izmed vas, pomeni, da bo Komisija bolj neodvisna, učinkovitejša, močnejša in, z drugimi besedami, bolj evropska.

Monika Flašíková Beňová (S&D). – (SK) Razpravljati želim o temi, zaradi katere so zaskrbljeni mnogi ljudje v Evropski uniji, tudi jaz. Naša gospodarstva preživljajo zelo težko obdobje, obdobje krize, katere vpliv čutijo predvsem tako imenovani navadni ljudje. Ti ljudje se borijo za svoje delo, za svoj obstoj in za svoje otroke, in prav ta strah in zaskrbljenost ustvarjata tako plodna tla za naraščanje skrajno desničarskega ekstremizma v EU in v državah članicah.

V preteklosti so skrajno desničarski ekstremisti svoje obraze skrivali pod različnimi krinkami in pretvezami. Danes korakajo po javnih trgih in odkrito govorijo z mediji. Poleg tega ti ljudje, ki širijo sovraštvo do Romov, judov, priseljencev in homoseksualcev, ustanavljajo politične stranke in v tem težkem obdobju žal uspešno pošiljajo v boj kandidate za nacionalne parlamente in za Evropski parlament.

Nenazadnje niti ni tako dolgo, ko smo bili celo tu, na tleh te demokratične institucije, priča prihodu ali bolje rečeno vkorakanju določenih poslancev EP v uniformah, ki so spominjale na fašistično obdobje druge svetovne vojne.

Zato bi vas vprašal, gospod predsednik, ukrepe kakšne vrste je treba sprejeti v prihodnosti, ob spoštovanju vaše vloge in Komisije kot organa, proti takšni zlorabi Evropskega parlamenta in predvsem v dejanskem boju proti ekstremizmu.

Sophia in 't Veld (ALDE). – Gospod predsednik, gospod Barroso je pripomnil, da živimo v izrednih časih – kar je res –, toda izredni časi zahtevajo izredno vodstvo. Ste ta voditelj, gospod Barroso? Nisem vas podprla leta 2004 in žal v petih letih niste storili dovolj, da bi me prepričali.

Vendar vam je večina moje skupine pripravljena dati priložnost, toda končno sodbo si bomo pridržali, dokler ne vidimo celotnega svežnja portfeljev komisarjev in podrobnosti vašega političnega programa, kajti ne pozabite, in upam, da slišite ironijo tega, da je predsednik Evropske komisije politik in ne javni uradnik z varno zaposlitvijo.

Ne glede na izid glasovanja je ta proces okrepil evropsko parlamentarno demokracijo, saj v nasprotju s tistim, česar se bojijo nekateri v tem Parlamentu, to, da se je kandidata zavezalo h kampanji, ni oslabilo, ampak okrepilo položaj predsednika Komisije. Kajti kakor to vidim jaz, je mandat s strani Evropskega parlamenta za politični program precej trdnejša osnova kot imenovanje na podlagi tajnega dogovora med nacionalnimi vladami.

Prav tako v nasprotju z vami, če sem pozorno prisluhnila, verjamem, da je pojav prave opozicije v tem Parlamentu zelo dobrodošel in dober znak, da je evropska parlamentarna demokracija živa in zrela.

Torej, gospod Barroso, sedaj ste na vrsti vi. Se boste soočili z izzivom? Kajti niste me še prepričali. Toda to še zdaleč ni tako pomembno, gospod Barroso, kot to, da v naslednjih petih letih prepričate evropske državljane.

(Aplavz)

PREDSEDSTVO: GOSPA KRATSA-ÔSÁGÁRDPŰLŰ

podpredsednica

Judith Sargentini (Verts/ALE). – (NL) Gospa predsednica. Gospod Barroso, ko je izbruhnil kreditni krč, niste storili ničesar. Francosko predsedstvo je bilo tisto, ki je našlo pot do izhoda v sili. Vi niste prevzeli vodstva: niti z vašim Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva – državna pomoč avtomobilski industriji ni bila podvržena strogim okoljskim pogojem – niti s predlogom za boljši finančni nadzor: kapitulirali ste na začetku spričo nasprotovanja iz londonskega Cityja. EU je držala vajeti v rokah pri globalnem pristopu k podnebni krizi, vi pa jih hitro spuščate iz rok.

Grozite, da boste kupili večino naših zmanjšanj CO₂ od držav v razvoju, namesto da bi zagotovili, da imamo sami manj emisij. Za to bi lahko krivili nacionalne vlade, toda ne za strašno pomanjkljiv predlog o podnebni pomoči državam v razvoju, ki je bil podan prejšnji teden: 2 milijard EUR. To ni nič v primerjavi s 30 do 35 milijard EUR, ki bi jih morala zagotoviti Evropa. S takšnim ravnanjem resno ovirate možnosti za uspeh Københavna. Obstajajo kreditni krč, gospodarska kriza, podnebna kriza – trije preizkusi pravega vodstva. Gospod Barroso, trikrat vam je spodletelo.

Diane Dodds (NI). – Gospa predsednica, kot nova poslanka tega Parlamenta sem prisluhnila številnim govornikom, ki so se osredotočili na rezultate gospoda Barrosa na tem položaju in so izrazili mnogo pomislekov. Z mnogimi se strinjam.

Naše poti se povsem razhajajo glede Lizbonske pogodbe, gospod Barroso. Vendar ste pokazali velik interes za moje volilno okrožje Severne Irske. Za to zavezanost se vam zahvaljujem. Cenimo podporo in tesne delovne odnose uradnikov Komisije s Severno Irsko na vseh ravneh. Veselim se nadaljevanja teh odnosov in koristi, ki jih bo od tega imelo moje volilno okrožje.

Gotovo poznate našo preteklost: vpliv nasilja na naložbe in potrebo po novih cestah in železniških povezavah. Gotovo poznate velik potencial, ki ga ima razvoj turizma na gospodarstvo. Za pomoč našemu gospodarskemu razvoju bi Komisijo pozvala, naj preuči, katera sredstva bodo na voljo za odpravo dolgih let pomanjkanja naložb.

Kot so vam danes v tem Parlamentu povedali že mnogi, štejeta ukrepanje in izvajanje.

Jaime Mayor Oreja (PPE). – (ES) Gospa predsednica, predsednik Komisije, podal bi uvodno pripombo.

Iz spoštovanja do izvolitve in Evropejcev ne moremo imeti iste razprave po izvolitvi kot pred njo. Stvari ne bi smeli delati drugače, kot se tozadevno dogaja v nacionalnih parlamentih.

Če so evropski komisarji rezultat večine v vsaki državi, bi morala biti naša glavna skrb, da je predsednik Komisije zvest tistemu, za kar so na evropskih volitvah glasovali Evropejci, torej pomen in pravilnost tega, da gospod Barroso postane predsednik Komisije. To je strogo demokratično načelo.

Gospod Barroso je navedel dve točki, ki ju nedvomno jasno in odločno podpiram. Prva je obseg napovedi trenutne situacije, ki jo je navedel v svojem govoru in pripombah. Ne doživljamo samo gospodarske in finančne krize, ampak tudi krizo vrednot. To je prvič, da sem v tem Parlamentu slišal potrditev teh značilnosti. Ne doživljamo samo krize, ampak tudi spremembe sveta. Zato je treba bolj kot kdaj koli prej poudariti pozitivno ukrepanje posameznikov in spremembo odnosov do države in trgov, saj smo verjetno v mnogih državah EU živeli prek svojih zmožnosti.

Druga točka, ki jo prav tako podpiram, je evropska ambicija gospoda Barrosa. Evropa mora izbrati, opredeliti prednostne naloge in se organizirati, kriza in Lizbonska pogodba pa sta glavni vprašanji, na kateri se mora predsednik Komisije še posebno osredotočiti. Premagovanje krize zahteva odločno Komisijo in tudi Parlament, ki se je zmožen spopasti z resnimi okoliščinami, ki jih doživljamo.

Kriza še ni zaključena in njenih značilnosti še vedno ni mogoče docela prepoznati. Sili nas tudi k obravnavanju socialnih neenakosti v Evropski uniji. Zato potrebujemo politično ambicijo, ki ste jo pokazali to popoldne, gospod Barroso.

Juan Fernando López Aguilar (S&D). – (ES) Gospa predsednica, gospod kandidat za mesto predsednika, potem ko sem vam pozorno prisluhnil, bi želel poudariti nekaj točk, glede katerih bi se mnogi izmed nas strinjali z vami.

Prvič, jasno je, da se soočamo s krizo, toda mnogi menimo, da Evropa v zadnjih letih ni bila sposobna razviti pričakovanj in upanj, ki lahko premagajo pesimizem.

Drugič, jasno je, da potrebujemo Evropsko unijo, močne institucije in Komisijo, ki ve, kam gre. Vendar pa mnogi menimo, da ne morete biti kandidat za ponovno izvolitev v isto Komisijo, ampak v novo Komisijo, da bi začeli novo obdobje, v katerem smo soočeni s številnejšimi in težjimi izzivi.

Potrebujemo Evropo, ki je sposobna urejati trge in zagotavljati pravice, zlasti socialne pravice. Vendar pa resnično potrebujemo Evropo, ki je sposobna dodati vrednost, da bi pri viru popravila svetovne zlorabe in nepravilnosti.

Poslušal sem predlog, da se v vašo Komisijo vključi komisarja za varnost, povezano s priseljevanjem. Poudaril bi, da priseljevanje ne vpliva samo ali predvsem na našo varnost, ampak tudi na naše vrednote in našo sposobnost poprave neenakosti pri viru.

Posledično jutrišnje glasovanje ne bo zaznamovalo konca procesa, temveč prvi korak ali izhodišče velike naloge, ki jo mora opraviti Komisija, da bi lahko kljub tistim, ki hočejo ohromelost ali umik Evropske unije, dala nov zagon precej boljši Evropi, kot smo jo poznali v zadnjih letih. Ta nova Komisija se mora biti sposobna uveljaviti pred evrofobi in evroskeptiki, biti mora sposobna braniti svojo neodvisnost kot motor Evrope pred Svetom in biti mora sposobna ne samo sodelovanja, ampak tudi nenehnega odgovarjanja temu Parlamentu.

Michel Barnier (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod Barroso, obstajajo številni elementi in razlogi za naše izkazovanje zaupanja in naše zelo jasno jutrišnje glasovanje.

Prvi element je element demokratične doslednosti: glede izbire 27 voditeljev držav ali vlad, ki so vas soglasno izbrali, glede na to, kaj smo povedali med volilno kampanjo – ni bilo dolgo nazaj –, in glede glasovanja državljanov. Ne bomo se opravičevali, da smo zmagali na volitvah, čeprav se zavedamo – vsi se zavedamo, bi rekel našim kolegom poslancem –, da vas bomo morali obkrožiti z več zamislimi kot samo zamislimi Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Potem obstaja demokratična doslednost glede naloge, ki ste jo izvajali nekaj tednov v zahtevnem, odkritem in skromnem dialogu s Parlamentom, in tu smo, da to potrdimo.

Obstaja še drugi razlog, ki je prepričanje: zelo močno prepričanje, da v Evropi ne bo močnih politik, če bodo institucije šibke. Potrebujemo močne institucije. Zato upamo, da bo Lizbonska pogodba ratificirana. Je

orodje, ki bo omogočilo delovanje institucij. Potrebujemo močno Komisijo, ki se lahko čim prej sooči s krizo.

Tretji razlog je pogodba o zaupanju, ki smo jo podpisali z vami. Spričo tega, spričo najresnejše in najgloblje gospodarske, finančne, prehranske – ne pozabimo na milijardo stradalajočih ljudi po svetu – in okoljske krize, mora Komisija pokazati svoj borbeni duh. Morate se, prav tako pa tudi mi, naučiti vseh lekcij iz te krize v smislu upravljanja, urejanja, inovacij in novih politik – mislim na zamisel, da bi evropska hranilnica podprla mala in srednje velika podjetja v strateških sektorjih –, in v zvezi z najglobljo krizo, okoljsko krizo, uvesti nov model gospodarske in socialne rasti, zelene rasti, kot ste dejali.

Zato bomo jutri, gospod Barroso, z vami pripravljeni podpisati pogodbo o zaupanju.

David-Maria Sassoli (S&D). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, vaš današnji govor, gospod Barroso, ni spremenil našega mnenja. Naše stališče ostaja močno negativno. V vseh letih vašega predsedovanja se je Komisija kazala kot nesposobna in brez avtonomije. Tako je bilo v primeru finančne krize, enako pa velja tudi za politiko priseljevanja: varstvo temeljnih pravic in skladnost s pravom Skupnosti morata predstavljati dve plati iste politike.

V tej dvorani ste povedali, da nameravate imenovati komisarja za pravosodje in pravice in komisarja za notranje zadeve in priseljevanje. Ne storite tega, gospod Barroso: priseljevanje in pravice morajo ostati skupaj, da ne bi podpirali ksenofobnih politik. Tu v Parlamentu imate večino, desno večino, mi pa se vsekakor ne moremo poistovetiti z njo. Razumem težave Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo, toda, gospod Verhofstadt, ne govorite nam, da usklajen pristop, h kateremu ste pozvali, da bi se rešili iz krize, vključuje hitrost, s katero bo oblikovana Barrosova Komisija.

Jasno je, da se ne moremo poistovetiti s to večino. Naših stališč ni mogoče uskladiti s tistimi, ki se ne borijo odločno za polno in neomajno pravico do obveščanja, s tistimi, ki se ne borijo za varstvo pravic, in tistimi, ki Parlament vidijo zgolj kot forum za zastopanje nacionalnih vlad.

Marian-Jean Marinescu (PPE). – (RO) Gospa predsednica, predsednik Komisije, povečanje energetske varnosti je pomembna tema v vašem programu. Uspeh pogajanj s Turčijo, ki je vodil k podpisu sporazuma o Nabuccu, poudarja, da je Evropska unija zmožna zastopati države članice na mednarodnem prizorišču, in za ta uspeh bi vam rad čestital. Upam, da bo z uporabo podobnih metod dosežen podoben uspeh pri zagotavljanju potrebne količine plina v času, ko so v regiji države, ki hočejo svoje vire dati na razpolago za ta projekt. Prihodnja Komisija mora ustvariti notranji energetski trg, učinkovito konkurenco in visoko stopnjo varnosti oskrbe.

V tem oziru bo pomembno vlogo igrala Agencija za sodelovanje energetskih regulatorjev. Romunija je zaprosila, da bi gostila sedež te agencije, in upam, da bo deležna potrebne podpore. Energetska varnost je odvisna tudi od sosed EU. Podpirati moramo sosednje države, ki se strinjajo z evropskimi vrednotami in si prizadevajo postati del evropske družine.

Vašo pozornost želim usmeriti tudi k še vedno krhki politični situaciji in težki gospodarski situaciji v Republiki Moldaviji. Nujno je treba podpreti nove politične oblasti v Chişinău, da bi jim pomagali prebiti se skozi to težko situacijo.

Nazadnje, trdno verjamem, da bo jutrišnje glasovanje pokazalo stabilnost evropskih institucij in bo pozitivno prispevalo k izidu referendumu na Irskem.

Catherine Trautmann (S&D). – (FR) Gospa predsednica, gospod Barroso, povedala bom kar na začetku: pet let vam ni uspelo prepričati francoskih socialdemokratov in tudi zdaj vam ne uspeva prepričati nas s projektom, pri katerem ste tako darežljivi z besedami kot ste splošni glede namena.

Kako nam lahko rečete „glasujte zame, če hočete Evropo, ki je združena v raznolikosti“, ko pa ravno zato, ker hočemo to Evropo, priporočamo, da pred glasovanjem o vaši kandidaturi počakamo na to, kako se bodo izrekli Irci?

Oboroženi s podporo držav članic ste svoje imenovanje zagotovili predčasno in z malo tveganji, kar zadeva število potrebnih glasov. Mislili ste, da bo predstavitev pred Parlamentom zgolj formalnost: ni tako in to je šele začetek, saj vaš odziv ne izpolnjuje pričakovanj državljanov, ki trpijo v krizi in ki so pokazali svojo nejevoljo glede naše institucije z nizko udeležbo.

Pravite, da vas je kriza spremenila, in nastopate kot veliki navigator združene Evrope, vendar pa držav članic niste bili sposobni voditi k resnično evropskemu načrtu za oživitev gospodarstva in še vedno čakamo na konkretne in zavezujoče ukrepe, ki so potrebni za finančno ureditev.

Trdite, da ste nam dali jamstva glede socialne agende, vendar je vse, kar zagovarjate, nova uredba, ne pregled direktive o napotitvi delavcev. Poleg tega niste izrazili odločne in predvsem jasne zavezanosti direktivi o zaščiti javnih storitev.

Kazete prezir do spomina poslancev EP na dogodke. Nismo pozabili, da v zadnjih petih letih socialna vprašanja nikoli niso bila središče predlaganih rešitev, in šele zdaj se strinjate s študijo socialnega učinka za vsak del evropske zakonodaje.

V obdobju brezprimerne krize, ki uničuje na sto tisoče delovnih mest, je treba storiti vse, da se zagotovi, da število evropskih brezposelnih delavcev ali revnih zaposlenih do leta 2010 ne doseže 25 milijonov. Za to potrebujemo sprejetje industrijske politike.

Državljanom je treba dati zgled solidarnosti za boj proti krizi. Te spodbude danes ne bodo našli niti v vaših besedah niti v vaši napovedani ambiciji za Evropo.

Nadaljevati kot prej je pogubno, je dejal filozof Walter Benjamin. Pred seboj imate še dolgo pot, preden boste na svojo stran pridobili socialiste in socialdemokrate. Zaradi politične doslednosti in spoštovanja naših volivcev ne bomo glasovali za vas.

Wim van de Camp (PPE). – (NL) Gospa predsednica. Gospod Barroso, člani nizozemske delegacije v skupini Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) bodo jutri prepričano glasovali za vas. To pa ne samo zato, ker smo prepričani o vaših vrlinah, ampak tudi zato, ker se nam mudi. Po našem mnenju sta bila zadnja dva meseca zamujena priložnost za spopad z gospodarsko krizo – in nam, Nizozemcem, se mudi. Vsekakor si v vašem programu želimo več socialnega tržnega gospodarstva – po našem mnenju je bila prejšnja Komisija tozadevno preveč liberalna. Upamo, da boste nadaljevali z bojem proti prekomernemu urejanju in bili uspešni v Københavnu, vendar zmanjšali število vzpostavljenih evropskih agencij.

Druga stvar zadeva državljane Evrope. Danes popoldne se je morda dvakrat ali trikrat govorilo o njih. To ni dovolj. Evropske volitve so nam pokazale, da je resnično težko pridobiti naklonjenost navadnih ljudi v Evropi. Oplovi presežni delavci morajo takoj pomisliti na Evropo kot vir upanja, vir dela.

Nazadnje, v zadnjih šestih tednih sem vas dojemal kot človeka strasti in navdušenja. Uspevate, ko ste izzvani. Pozivam vas, da to ohranite za naslednjih pet let: to bi rad videl vsak teden.

Glenis Willmott (S&D). – Gospa predsednica, resnično živimo v izjemnih časih, toda odzivu gospoda Barrosa na gospodarsko krizo manjkata moč in vpliv, seveda pa tudi ni izpolnil svojih obljub o socialni Evropi. Gospod Barroso, vaše politične smernice ponujajo malo pojasnil glede vaših načrtov in uporabljajo isto retoriko, uporabljeno pred petimi leti. Seveda potrebujemo močen in uspešen notranji trg, ki prinaša delovna mesta in blaginjo, vendar pa mora to potekati vzporedno z izboljšanimi socialnimi pravicami v Evropi za delavce in državljane, ne na njihov račun.

Kljub močnemu pritisku tega Parlamenta, da se popravi to neravnovesje, in pozivom k pregledu direktive o napotitvi delavcev, k oceni socialnega učinka in k ambicioznejšemu svežnju za oživitev gospodarstva, še vedno čakamo. Prej ste omenili članstvo v sindikatu in pravico do stavke kot sveto. Po vsej EU sindikati razpravljajo o stavkah kot odzivu na probleme, povezane z direktivo o namestitvi delavcev, strahom zaradi slabšanja plač in spodkopavanja kolektivnih pogodb.

Vaš odgovor na vprašanje o tej temi je prejšnji teden zvenelo toplo, vendar ste priznali, da direktiva ne izpolnjuje svojih ciljev. Problemi so v izvajanju in razlagi s strani Sodišča Evropskih skupnosti (SES). Obljubili ste, da boste uvedli izboljšave z novim pravnim instrumentom, vendar pa so sodbe SES pokazale, da moramo krepiti direktivo, da bi ustavili slabšanje plač.

V tem času finančne krize potrebujemo jasne pravne smernice in, gospod Barroso, potrebujemo enako plačo za enako delo na enakem delovnem mestu ne glede na spol. Kakšna jamstva nam lahko daste, da bo tako?

Marianne Thyssen (PPE). – (NL) Gospa predsednica, predsednik Komisije, predsednik Sveta, gospe in gospodje, to so težki časi, časi prehoda, časi sprememb – vendar tudi zanimivi časi. Če povem institucionalno, smo na poti od Nice do Lizbone. Upam, da bomo prispeli nepoškodovani: finančno, gospodarsko, ekološko, tudi v smislu energije, migracije in varnosti, in ne pozabimo globalizacije, težav s hrano, boja za ohranitev

našega socialnega modela – na vseh teh področjih smo v mukah preoblikovanja. Ali so te nevarnost ali priložnost, je v veliki meri odvisno od nas.

Nekaj je s tem v zvezi gotovo: samo če se odločimo za evropski pristop k izzivom, samo če se spopademo z njimi s trdnim, dobro usmerjenim evropskim programom – in tega imate, kandidat za mesto predsednika Komisije – in če imamo močne institucije, s katerimi sodelujemo, lahko pomagamo sami oblikovati prihodnost in naprej razvijamo naše socialno in ekološko prilagojeno tržno gospodarstvo. Ne smemo izgubljati časa – „mudi se nam“, kot je pravkar dejal moj kolega – in tudi zato moramo pohiteti z novo Komisijo. Gospe in gospodje, trenutno imamo enega kandidata za mesto predsednika, samo enega.

Joséju Manuelu Barroso moramo izkazati naše zaupanje. Vsakogar, ki se ne strinja s tem, bi pozvala, naj se prepriča, da razlikuje med prijatelji in sovražniki – kaj konec koncev dosegate z odlašanjem in nasprotnimi glasovi? Če nočete gospoda Barrosa, koga hočete? Kdo je bil vaš kandidat, kdo je vaš kandidat, sprašujem skupino Zelenih/Evropske svobodne zveze in Skupino naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu. Če bodo vaši načrti uspešni, ste prepričani, da boste dobili nekoga, ki ga smatrate za boljšega kandidata, boljšega predsednika Komisije?

Gospod kandidat za mesto predsednika Komisije, imate moje zaupanje in imeli boste moj glas in glas mojih kolegov v skupini. Želim vam veliko uspeha, tudi z oblikovanjem nove Komisije: treba vam je dati dovolj prostora, da pobistite s tem.

Edite Estrela (S&D). – (PT) Predsednik Barroso, Lizbonska pogodba bo ratificirana in bo v nekaj mesecih začela veljati. Tako upam. Iz vašega programa in današnjega govora je mogoče jasno razbrati, da hočete takoj okrepiti pristojnosti Evropskega parlamenta. Strinjam se, saj se ne moremo več vrniti v čas, ko sta prihodnost Evrope ustvarjala Svet in Komisija, Evropski parlament pa je imel zgolj vlogo opazovalca.

Menim, gospod Barroso, da bo vaš naslednji mandat odločilen za utrditev tega novega institucionalnega ravnotežja med Komisijo, Svetom in Parlamentom. Naša podpora potemtakem ni blanko ček, ampak naložba.

Naša demokratična tradicija, varstvo človekovih pravic in inovacije v proizvodnji čistejših oblik energije ter boljše okoljske politike so posebne evropske značilnosti, po ničemer pa bolj ne izstopamo od ostalega sveta kot po socialnih politikah. Zato moram izraziti naše upanje, da bo Komisija, ki ji boste predsedovali, v kar ne dvomim, prevzela odgovornost za zaščito, utrjevanje in izboljšanje evropskega socialnega modela in spodbujanje enakosti spolov.

Preden končam, bi želela poudariti, da sem si zabeležila, kar ste povedali danes, vaše zaveze za prihodnost. Računate lahko na glas portugalskih socialdemokratov. Vendar pa lahko računate tudi na odnos med vašim drugim mandatom, ki bo zagotovo pošten, vendar tudi zahteven.

Želim vam veliko sreče in uspeha pri vašem delu.

Markus Ferber (PPE). – (DE) Gospa predsednica, predsednik Komisije, predsednik Sveta, gospe in gospodje, za kaj gre pri jutrišnjem glasovanju? Gre za to, da storimo, kar mnogi v tem Parlamentu ne morejo storiti in drugi nočejo storiti. Dejansko gre za prevzem odgovornosti za Evropo. Izpostavil bi eno točko. Gospod Barroso, zelo sem vam hvaležen, da ste to še enkrat omenili v prekinitvi. Gre za prevzemanje odgovornosti za zmožnost Evrope za ukrepanje v težkih časih, da bi premagala vse probleme, ki so bili predmet upravičene kritike državljanov in tudi tega Parlamenta. Menim, da je današnja razprava pomagala pojasniti vprašanje, na koga se lahko oziroma se ne more zanesti Evropa v prihodnosti, ko bo šlo za prevzemanje politične odgovornosti v prihodnjih letih.

Vendar pa bi rad poudaril, gospod Barroso, da je seveda na dnevnem redu cela vrsta tem, ki jih je treba obravnavati, vi pa imate tu precejšnjo odgovornost, ker imate monopol nad pobudami na evropski ravni.

Posvetiti se želim še eni temi, za katero se mi zdi, da doslej ni bila dovolj podrobno obravnavana v razpravi, in sicer kmetijski politiki. Na tem področju se soočamo s številnimi novimi izzivi. Ne zadostuje samo omeniti dejstva, da so ministri za kmetijstvo lani jeseni sprejeli odločitev. Ne zadostuje, da smo začeli program celovite kmetijske reforme, kajti ko se spremenijo osnovni pogoji, je treba seveda sprejeti ustrezno pobudo za pomoč kmetom v Evropski uniji. Moja prošnja je, da komisarka za kmetijstvo potegneta na stran in ji razložite, da njen model ne bo uspešen pri vodenju tega pomembnega sektorja iz krize.

Pripravljeni smo, govorim v imenu svojih kolegov, prevzeti odgovornost za Evropo v interesu Evropske unije in ljudi v Evropi.

Csaba Sándor Tabajdi (S&D). – (FR) Gospa predsednica, gospod Barroso, februarja 2008, šest mesecev pred svetovno finančno krizo, je madžarski predsednik vlade predlagal ustanovitev evropske institucije za nadzor in spremljanje svetovnih finančnih teženj. Žal sta se Svet in vaša Komisija to institucijo odločila vzpostaviti šele po izbruhu svetovne krize.

Gospod Barroso, kako daleč so priprave za to institucijo? Kdaj bo institucija začela s svojim delom?

Moje drugo vprašanje se glasi: v zadnjih nekaj letih Komisija ni bila uspešna v boju proti prevladi velikih trgovskih verig in ni ščitila niti kmetov niti potrošnikov. Lahko od Komisije pričakujemo konkretne in učinkovite ukrepe?

Moje tretje vprašanje se glasi: v sektorju mleka po vsej Evropi je globoka kriza z zelo resnimi socialnimi in političnimi posledicami. Ali nameravate spremeniti, pregledati dosedanje neoliberalno politiko Komisije, ki je povsem odpovedala?

Moje četrto vprašanje se glasi: ali nameravate kot kandidat za mesto predsednika vzpostaviti mehanizme posredovanja? Ali želite ponovno potrditi svojo namero, da novemu komisarju, pristojnemu za temeljne pravice, zaupate odgovornost za zgodovinske nacionalne manjšine, priseljske manjšine in Rome?

Simon Busuttil (PPE). – (MT) Gospa predsednica, gospod Barroso, obsežno smo razpravljali o finančnih in gospodarskih izzivih. Danes pa bi se rad osredotočil na pravice državljanov in državljanke Evrope. Govorimo o evropskem državljanstvu, o pravicah državljanov, prostem pretoku, boju proti kriminalu, krepitvi varnosti, boju proti terorizmu in skupni politiki priseljevanja. Vse naštetu vpliva na evropskega državljan, prav tako pa gospodarska in finančna vprašanja. Na naše državljanke v njihovem vsakodnevnem življenju vplivajo tudi drugi izzivi, ki jih je zato treba obravnavati.

Imamo načrt, načrt o vzpostavitvi evropskega prostora, utemeljenega na pravici, svobodi in varnosti. Imeli smo tamperejski program, haaški program in zdaj stockholmski program. Menim, da moramo v to področje vložiti novo energijo. Stockholmski program bo odprl nove priložnosti. Poleg tega bo Lizbonska pogodba podelila nove in pomembne pristojnosti ter zagotovila veliko večjo vlogo Parlamenta na tem področju. Danes zvečer ste nam povedali, predsednik Barroso, da odslej za to področje ne bo pristojen samo en komisar, ampak dva. Rečeno nam je bilo, da bo komisar, pristojen za notranje zadeve in priseljevanje, ter drug komisar, ki bo pristojen za področje pravosodja, človekovih pravic in državljanskih svoboščin. Oblikujmo partnerstvo; tesno partnerstvo med Komisijo in Parlamentom za Evropo, ki bo resnično Evropa za naše državljanke, Evropo, ki brani pravice naših državljanov, ki varuje svoboščine naših državljanov, ki ščiti varnost naših državljanov.

Da, menim, da lahko skupaj delamo za izgradnjo Evrope za naše državljanke, na jutrišnjem izboru pa vam želim veliko sreče.

Zoran Thaler (S&D). – (SL) Ob tem ko se strinjam z mnogimi kolegicami in kolegi, ki so govorili pred mano, mi dovolite naslednje vprašanje. Ste sami pri sebi obračunali s svojim dosedanjim mandatom? Ali ste zadovoljni z bilanco svojega delovanja zadnjih pet let? Sklepam, da ste in da zato ponovno kandidirate. Pa vendar, ste zadovoljni s svojo učinkovitostjo pri dosedanjem preprečevanju finančne, gospodarske in socialne krize? Ali imate mirno vest ob hudem naraščanju milijonske brezposelnosti v Evropski uniji, ob vnovičnem nesramnem izplačevanju nagrad v finančnem sektorju tistim, ki so nas pahnili v najhujšo krizo, na eni strani in preteči revščini na drugi strani?

Ali nam lahko danes poveste, kaj bo v vašem drugem mandatu drugače? Ali bomo videli še več istega ali bo kaj novega? Česa se lahko veselimo? Kaj vi menite, da morate spremeniti v svojem delovanju?

Pa še vprašanje, ki se ga v svojih političnih smernicah izogibate na daleč? Voditi želite namreč komisijo petsto milijonske skupnosti Evropske unije. Kje je ambicioznost in zagnanost naše velike skupnosti, da vanjo odpremo vrata tudi našim Soevropejkam in Soevropejcem, ki si tega želijo? Kaj bo vaša Komisija dodatnega storila, da pospeši ta proces? Ali boste konkretno pomagali - z eksperti, materialno - centralni vladi Bosne in Hercegovine, da čim prej izpolni »roadmap« in kriterije za prosto potovanje njenih državljanov v Evropsko unijo?

Gunnar Hökmark (PPE). – Gospa predsednica, gospod Barroso bo jutri deležen naše podpore, ne samo zato, ker vas je predlagalo vseh 27 držav članic, gospod Barroso, in ne samo zato, ker moramo začeti delati, ampak tudi zato, ker ste predstavili obsežen politični načrt, ki obravnava glavne izzive našega časa. Seveda imamo glede tega vsi različna stališča.

Pozivali bomo k pobudam s strani vas in vaše Komisije na podlagi večine v tem Parlamentu in ne s poskušanjem, da uveljavimo manjšinska stališča, in razpravljali bomo o vaših predlogih in jih preučevali ter sprejemali odločitve o njih na podlagi večine v tem Parlamentu. Tako deluje demokracija in tako delujemo mi. Ne zaupamo samo vam, temveč tudi temu Parlamentu. Naj samo povem, da jutrišnje glasovanje z „ne“ brez druge izbire pomeni, da nimate druge možnosti. Sočasno ko pozivamo k ukrepanju, obstajajo tudi tisti, ki hočejo ustaviti ukrepanje. In reči moram, da glede na to, da je do srečanja v Københavnu samo še nekaj tednov, ni odgovorno ukrepati na tak način, da ne bomo imeli pripravljenega vodstva za Komisijo. V času, ko se moramo ukvarjati z vsemi ureditvami in zakonodajo o finančnih trgih, je možnost reči „ne“ novi Komisiji neodgovorna. Neodgovorno je tudi ukrepanje na način, da ne bomo mogli začeti političnega postopka za oživitev gospodarstva, ko so po vsej Evropi ogrožena delovna mesta.

Gospa predsednica, to jutrišnje glasovanje je predvsem glasovanje o stanju Evropskega parlamenta. Kot parlamentarci pravimo, da hočemo, da je Evropa vodilna v svetu, vendar nikoli ne bomo mogli prevzeti svetovnega vodstva, če ne moremo zagotoviti vodstva Evropske unije. Podprli vas bomo in preučili predloge in razpravljali z vami, ker zaupamo v demokracijo in večino, ki jo imamo v tem Parlamentu. Veliko sreče jutri.

(Aplavz)

Erminia Mazzoni (PPE). – (IT) Gospa predsednica, gospe in gospodje, gospod Barroso, po tej razpravi sem še bolj prepričana, da je prav, da podprem predlog skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) o podpori vaše kandidature, in kot predsednica Odbora za peticije bi vam rada ponudila svoj skromni prispevek: gospod Barroso, strinjam se z vašimi cilji in opredeljenimi prednostnimi nalogami, vendar mi dovolite, da predlagam dve področji, na kateri bi se morali bolj osredotočiti, predvsem v zvezi s tistim, kar navajate kot izhod iz te gospodarske in finančne krize.

Tako kot vi tudi jaz menim, da je kriza tudi in predvsem kriza vrednot, temeljnih vrednot naše družbe. V naslednjih petih letih bo morala Komisija obravnavati velike izzive. Geopolitični okvir je bil predmet radikalnih sprememb. Države v vzponu, gospodarstva v vzponu, kot so Indija, Brazilija in Afrika, zdaj igrajo pomembno vlogo v realnem gospodarstvu. Po eni strani nam to nudi nove priložnosti za rast, medtem ko nas po drugi izpostavlja tveganju nadvlad na trgu, ki bi lahko dolgoročno povzročile višje stopnje revščine.

V zvezi s tem je vloga Evrope, njene civilizacije in njene modrosti ključnega pomena za doseganje široke, uravnotežene rasti in spodbujanje uresničevanja človekovih pravic. Predstavlja resnično povezovanje različnih virov in kultur. S tem mislim na naše korenine, naše krščanske korenine, ki bi lahko bile orodje, s katerim se lahko spopademo z vidikom vrednot te zelo resne krize, vendar samo, če jih uporabimo kot vodilo pri spodbujanju razvoja in vključevanju pravic in dolžnosti vsakogar.

Na finančni ravni, gospod Barroso, moramo presoditi o potrebi po reformi monetarne in davčne politike, da bi odpravili boj med našo valuto, evrom, in staro prevlado dolarja ter tudi boj z valutami v vzponu Kitajske in Indije; da bi vzpostavili strožjo ureditev finančnega trga skupaj s prepovedjo špekulacij z energetskim blagom in predvsem prehranskim blagom, katerega cene lahko izstradajo mnoga gospodarstva; da bi finance vrnili v njihovo glavno vlogo služenja proizvodnji; in da bi nadomestili ali podprli običajne gospodarske prispevke v oslabljenih evropskih regijah z davčnimi spodbudami.

Glede Evrope državljanov, ki jo predlagate doseči z okrepitvijo dialoga in širjenjem informacij, se kot predsednica Odbora za peticije čutim osebno vpletena. Zato je treba pozvati ta odbor, če se bo Parlament odzval na resolucijo, sprejeto med prejšnjim parlamentarnim obdobjem.

Odbor za peticije je prva stična točka med evropskimi institucijami in državljani. Išče rešitve, zagotavlja obrazložitve in spodbuja ukrepanje kot odgovor na številne in raznolike pritožbe evropskih državljanov. V tej zvezi vas, gospod Barroso, pozivam, da okrepite odnose med Komisijo, ki jo imate čast voditi, in odborom, ki mu predsedujem, Odborom za peticije, ter imenujete posebnega komisarja zanj. Napovedali ste že vzpostavitev dveh novih delovnih mest za komisarje.

Evropa, ki svoj delovni program osredotoča na svoje državljane, kot ste dejali, je Evropa, ki mora temu odboru – ki je forum, mesto, kjer imajo pravice državljanov svoj glas – zagotoviti večje pravice in večje dostojanstvo.

Sophie Briard Auconie (PPE). – (FR) Gospa predsednica, predsednik Komisije, gospe in gospodje, preučil sem smernice vašega programa in pozdravljam vaše ambicije na vsakem izmed glavnih političnih področij, vključno z gospodarsko politiko, nadaljevanjem in vzpostavljanjem dejavnosti, načrt za oživitev gospodarstva,

socialno kohezijo, okoljsko politiko in zlasti trajnostni razvoj, projekte, namenjene našim mladim, krepitev evropske obrambe in nadaljevanje močne in trajne kmetijske politike.

Pozdravljam vaše ambicije, da imamo zmagovalno, združeno in zaščitniško Evropo, ki jo hočemo imeti. Vendar pa dvomim v finančni položaj Evropske unije v zvezi z vsemi vašimi projekti. Unija mora imeti finančna sredstva za svoje ambicije. Nekateri izmed mojih kolegov poslancev so to točko že izpostavili. Po mojem mnenju je ključnega pomena, gospod Barroso, da si prizadevate spodbuditi države članice, naj znatno povečajo svoje prispevke k proračunu Skupnosti od leta 2014 dalje. Res je, da kriza trenutno ustvarja pritisk na proračune držav članic. Ne glede na to se moramo ozreti naprej v obdobje po krizi in zdaj začeti z delom na proračunu Skupnosti, ki bo izpolnil potrebe evropskega ukrepanja. Vem, da se zavedate te potrebe, saj ste jo obravnavali v svojem programu. Vse, kar je še treba storiti danes, je, da se zavezete zagotavljanju, da bomo, to je Parlament in Svet, v prihodnosti imeli sredstva, potrebna za izvajanje naše politike.

Sandra Kalniete (PPE). – (LV) Potrditi želim, da bodo poslanci skupine Evropske ljudske stranke iz Latvije podprli kandidaturo predsednika J. M. Barrosa. Podprli vas bomo, ker upamo, da boste, gospod Barroso, kot predsednik Evropske komisije nadaljevali z delom za bolj pošteno Evropo. Menimo, da je treba doseči poštenost med vsemi državami članicami glede podpore za kmete, ne glede na to, kako dolgo so članice Evropske unije. Pričakujemo tudi, da boste prevzeli vodilno vlogo pri reformi skupne kmetijske politike in zagotavljanju možnosti poštene konkurence za vse države članice. Pozivamo vas, da prevzamete vodstvo pri nadaljnji liberalizaciji evropskega trga storitev.

Evropa bo iz krize uspešno izšla samo, če svojo strategijo utemelji na močnem enotnem trgu in enakih pogojih. Evropske institucije dejansko imajo stabilizacijsko vlogo pri premagovanju krize v tistih državah članicah, ki so najbolj prizadete, in Latvija to ve. Evropski komisiji bi se rada zahvalila za sodelovanje z nami. Evropska enotna valuta je dokazala svojo stabilizacijsko vlogo v teh kriznih razmerah. Baltske države so si zastavile cilj pristopa k evrskemu območju, vendar je to med svetovno recesijo zelo težavna naloga. Zato Komisijo pozivamo, naj spodbuja razumen, prožen pristop k uveljavljanju pogojev Pakta za stabilnost in rast in maastrichtskih meril, ki ustreza tej krizi. Prepričana sem, da je hitrejša vključitev baltskih držav in vseh evropskih držav v evrsko območje v interesu Evrope kot celote.

Gospod predsednik, pozivamo vas, da hitreje razvijate skupno energetske politiko, da bi zmanjšali odvisnost Evrope od monopolov. Želim vam veliko uspeha pri jutrišnjem glasovanju.

Damien Abad (PPE). – (FR) Gospa predsednica, gospod Barroso, kot član francoske delegacije Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in kot predstavnik *Nouveau Centre*, francoske politične stranke, ki je izšla iz UDF, sem vas želel danes neposredno nagovoriti. Predvsem bi vas spomnil na podporo predsednika republike in francoske vlade in pozdravil način, na katerega ste lahko prispevali k uspehu francoskega predsedstva.

Gospod Barnier in vsi moji parlamentarni kolegi iz francoske predsedniške večine zdaj pričakujejo, da bo našo nalogo izgradnje politične Evrope, ki lahko vpliva na glavna svetovna vprašanja prihodnosti, prevzela in v njej sodelovala vaša Komisija.

Da bi zgradili to politično Evropo, gospod Barroso, se je treba po našem mnenju izogniti dvema pastema. Prvič, pasti, da se konkurenco predstavlja kot absolutno in nepremagljivo dogmo. Da, Evropa prav toliko potrebuje industrijsko politiko, kmetijsko politiko, energetske politiko ali energetske politiko, ki spodbuja nove tehnologije, kot potrebuje politiko konkurence.

Druga past, ki se ji je treba izogniti, je, da bi to Komisijo spremenili v zgolj generalni sekretariat Sveta. Potrebujemo Komisijo, ki je močna, ki podaja predloge, ki uvaja novosti in ki žene to evropsko povezovanje. Zato sem kljub zadržkom, ki jih je morda izrazila moja politična stranka v Franciji, pripravljen danes podpreti vaše ukrepanje in vas pospremiti na tej odločni poti, ki jo želite ubrati, nenazadnje v smislu trajnostnega razvoja in boja proti podnebnim spremembam.

Ker pa želim zagotoviti, da bi bil moj glas in glas številnih parlamentarnih kolegov, ki imajo danes še nekaj vprašanj, oddan čim bolj ozaveščeno, želim, da v tem Parlamentu sprejmete dve močni zavezi. Prvič, izvajanje resnično odločne politike v korist naših industrij, naših ozemelj in vsega, kar pripomore k evropski identiteti.

Drugič, da boste storili vse, kar lahko, da zagotovite, da je evropski model tisti, ki najbolj usklajuje tržno gospodarstvo z zahtevo po solidarnosti med državami članicami, regijami in prebivalstvom.

Gospod Barroso, današnji mladi ljudje potrebujejo Evropo, ki jih podpira pri globalizaciji in ki pooseblja novo upanje, kot najmlajši izmed francoskih poslancev EP pa sem povsem prepričan, da ti mladi hočejo

Evropo, ki jih ščiti in jim ponuja nove visokoteče cilje. V prihodnosti je naša naloga, da Evropo gradimo skupaj. Zanašam se na vas tako kot se vi zanašate name.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospa predsednica, Evropa je združena. Je Evropa miru, svobode in demokracije. Spoštujemo človekove pravice in hočemo uresničiti program socialnega tržnega gospodarstva – program, ki ljudi postavlja v središče naše pozornosti. Vendar pa je Evropa tudi raznolika. Imamo mnogo zelo revnih regij, zato obstaja potreba po pravi kohezijski politiki. Skupna kmetijska politika v bistvu priznava dve Evropi – staro in novo. To zahteva spremembe in vzpostavitev prave, enotne, združene in povezane Evrope. Vi, gospod predsednik, to najbolj veste. Kakšne ukrepe nameravate sprejeti na tem področju, da bi spremenili to situacijo?

Hannu Takkula (ALDE). – (FI) Gospa predsednica, predsednik Barroso, po mojem mnenju ste bili v vlogi predsednika Komisije zelo uspešni. Lahko je kritizirati, vendar moramo pripisati zasluge tistim, ki si to zaslužijo. Vodenje 27 različnih držav v pluralistični Evropi je zahtevna naloga in vi ste jo dobro opravili. Bili ste dejavnik uravnoteženja med velikimi in majhnimi državami, zato bi si v zvezi s tem izposodil besede predsednika moje stranke, finskega predsednika vlade Mattija Vanhanena, ki je dejal, da si zaslužite nadaljnji mandat. Sem za vaš nadaljnji mandat in bom glasoval zanj. Kar ste dosegli v petih letih, govori samo zase. Po mojem mnenju ni več potrebe po predlogih za nove programe, saj ukrepi govorijo sami zase, in upam, da bo finski komisar Olli Rehn prav tako deležen dobrega in močnega položaja v naslednji Komisiji. Najpomembnejše od vsega pa je, da bomo jutri glasovali za to, da boste lahko vzpostavili novo Komisijo. Želim vam veliko uspeha.

Ulrike Lunacek (Verts/ALE). – Gospa predsednica, gospod Barroso je precej pogosto govoril o izrednih časih, v katerih živimo, pomembnih vprašanjih, s katerimi se soočamo, in vodstvu, ki ga mora EU pokazati na področju finančnega trga.

Vendar pa bi vas, gospod Barroso, rada vprašala o nečem – to omenjate tudi v dokumentu, ki ste nam ga predstavili –, in sicer o lastnih finančnih sredstvih Evropske unije. Ne poveste, od kod naj bi prišla.

V zvezi s tem je tudi vprašanje, ki sem vam ga zastavila na predstavitvi, ki smo jo prejšnji teden imeli s skupino Zelenih/EFA. Žal od vas nisem dobila odgovora; upam, da ga bom zdaj. Moje vprašanje se glasi: kaj pa davek na finančne transakcije?

To je zdaj predlagal celo gospod Sarkozy, gospod Steinmeier in drugi pa zdaj govorijo o tem. Belgija in Francija že imata pravne instrumente za njegovo izvajanje, zakaj torej ne bi razpravljali in izvajali pritiska z namenom predloga Komisije o davku na finančne transakcije?

Nikolaos Chountis (GUE/NGL). – (EL) Gospa predsednica, dvakrat sem poslušal gospoda Barrosa, enkrat na plenarnem zasedanju in enkrat na konferenci z Evropsko združeno levico, prebral pa sem tudi njegovo načrtovalsko stališče.

Imam specifično pripombo: poznamo stališče gospoda Barrosa glede spremenjenih politik. Nismo videli njegovega stališča o spremenjenih proizvodih. Ali to pomeni, da se bo v Evropi dopuščalo uvoz in trženje onesnaženih proizvodov?

Na splošno medtem, ko zatrjuje, da spodbuja nove zamisli, ki jih Evropa potrebuje, gospod Barroso v bistvu spodbuja in predlaga enake neuspešne, neoliberalne recepte, ki so vodili v gospodarski upad v Evropi, brezposelnost v Evropi in resne socialne neenakosti v Evropi.

Ta pristop, s katerim mislim vaš pristop, gospod Barroso, in pristop vaše Komisije, je ustvaril vrzel v zaupanju med vodstvom Evropske unije in evropskimi državljani, kar se je jasno odražalo v zadnjih volitvah, na katerih so se vzdržali številni evropski državljani.

Nazadnje, ker vsakogar, ki se ne strinja z vašim programom, imenujete protievropejec, ne boste imeli pozornosti vseh Evropejcev, zlasti tistih, ki hočejo drugačno Evropo, zato po mojem mnenju, gospod Barroso, niste primerni za ta položaj.

Barry Madlener (NI). – (NL) Gospod Barroso, ni vam uspelo pridobiti podpore Skupine naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu ali skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze – kar dejansko govori vam v prid. To bo razburljiva izvolitev: če imam popoln pregled, lahko računate na približno polovico glasov, torej šteje vsak glas. Seveda bi želeli tudi naš glas, glas druge največje nizozemske stranke v Parlamentu, Stranke za svobodo. Pripravljeni smo vam ga dati, vendar morate obljubiti, da boste ustavili pogajanja s Turčijo, zagotovili, da Nizozemska ne bo več največja neto plačnica v tej birokratični

EU, in si prizadevali za Evropo suverenih držav članic namesto zvezno naddržavo, h kateri težite. Vabim vas, da nas obiščete danes ob 22.00, da bi razpravljali o tem. Kdo ve, morda boste dali te obljube, dobili našo podporo in lahko nadaljevali s svojim delom – samo na popolnoma drugačen način kot v zadnjih petih letih.

Brian Crowley (ALDE). – Gospa predsednica, najprej bi rad gospodu Barroso zaželel srečo pri jutrišnjem glasovanju. Žal sem bil mnenja, da bi bilo treba glasovati julija, da ne bi omogočili nastanka precejšnje negotovosti. Po povedanem menim, da politične smernice, ki ste jih predstavili, gospod Barroso, jasno opisujejo vrsto vizije in zamisli, ki jih imate, da stvari spet spravite v tek.

Morda bi bil moj najpomembnejši poziv vam – ne samo glede vrnitve v Parlament – tudi, da bodite malo kritičnejši glede vlad, ko ne izpolnijo svojih zavez, kajti tudi če pogledamo lizbonsko strategijo, se 90 % lizbonske strategije ni izvajalo, ker države članice niso ukrepale, da bi iz nas naredile najbolj konkurenčno in najbolj dinamično gospodarstvo prihodnosti.

Vem, da je težko poskusiti in določiti katero koli posamezno državo. Tega si ne bi drznil storiti, toda če naj dajemo zgled in če naj med Parlamentom in Komisijo izmenjujemo zamisli o tem, kako lahko izboljšamo novo rast in kako biti inovativni znotraj novega gospodarstva, potem morajo tudi države članice opraviti svoj del naloge in ukrepati.

Nazadnje, žalosti me, da smo v času, ko po vsem sveti prihaja do brezprimernih gospodarskih težav, ko v Evropi prevzemamo vodstvo v zvezi z ureditvijo bančništva in podobnimi področji, zamudili priložnost zaradi nezrelih političnih iger med določenimi skupinami.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospod Barroso, smatra se vas za zagovornika varstva okolja in za to vam čestitam.

Dejansko smo prejšnji teden prejeli dobre novice, saj je bilo odločeno, da se bo modroplavutega tuna, ki izginja, zaščitilo z vključitvijo na seznam živalskih vrst, ki jih ščiti CITES. V zvezi s tem pozivam, naj ta začasna podpora postane stalna podpora.

Težava in globalni nesmisel vsega tega pa je, da so nas neoliberalne politike, ki ste jih doslej zagovarjali, privedle v to situacijo, saj so politike, ki enostavno privatizirajo dobiček in socializirajo stroške.

V zvezi s tem se soočamo z resnim okoljskim problemom. Leta dolgo smo subvencionirali flote, ki so izpraznile naša morja in ki so točno v tem okviru v mnogih primerih skupno odgovorne za katastrofo. Zdaj prosijo za denar, da prebrodijo situacijo, ki smo jo povzročili mi.

To je absurdno in resnično težko demokratično upravičiti. Takšnih napak ne smemo delati z denarjem ljudi.

Zato pozivamo k pregledu skupne ribiške politike, posebno na podlagi teh novih načel.

Pat the Cope Gallagher (ALDE). – Gospa predsednica, trdno sem prepričan, da si bo gospod Barroso jutri zagotovil še en petletni mandat kot naslednji predsednik Komisije. Menim, da je prava oseba za ta položaj, njegovi rezultati pa so prepričljivi.

Menim tudi, da bo EU delovala učinkoviteje, če bo Lizbonska pogodba v moji državi sprejeta. Tisti, ki na Irskem nasprotujejo pogodbi, širijo čenče o minimalni plači, ki naj bi bila 1,84 EUR.

Ljudje govorijo o prvih znakih okrevanja po recesiji kot delu oživitve gospodarstva v Evropi. Ratifikacija Lizbonske pogodbe je sama po sebi prvi znak okrevanja po recesiji. Naložbena skupnost in ljudje, ki ustvarjajo delovna mesta, hočejo uveljavitev Lizbonske pogodbe.

Dejstvo, da smo na Irskem od zadnjega referenduma v prihodnje zagotovili pravico do imenovanja enega člana Evropske komisije, je velika sprememba. Poleg tega so pomembna pravna jamstva v zvezi z nevtralnostjo, davki, pravico do življenja, izobraževanjem in družino.

Ta jamstva so pomembna za nas. Protokoli so enaki kot Pogodba, Irska pa seveda potrebuje Evropo; Evropa potrebuje Irsko.

(GA) Želim vam veliko sreče jutri.

Martin Ehrenhauser (NI). – (DE) Gospa predsednica, Evropska unija trpi zaradi velikega demokratičnega primanjkljaja. Žal se glede tega v zadnjih petih letih pod vodstvom gospoda Barrosa ni nič spremenilo. Med njegovim mandatom smo zašli v zelo hudo gospodarsko krizo in postalo je jasno, da se je enostavno prezrlo vsa opozorila v zvezi s stabilnostjo finančnega sistema. Ta opozorila so zagotovo obstajala. Gospod Barroso

v svojem govoru omenja potrebo po spremembi arhitekture finančnega sistema in reformi sistema bonusov za vodilne uslužbence. Rad bi jasno povedal: gospod Barroso, to je bila vaša prva naloga v zadnjih petih letih in niste je opravili. Zaradi tega bom glasoval proti.

Osebnostno si želim mladega predsednika Komisije, ki bo vlogo prevzel z veliko ustvarjalnosti, s hrabrostjo za velike spremembe in predvsem neodvisno: nekoga, ki bo Evropo spremenil v pravo demokracijo. Prepričan sem, da Evropa potrebuje novo optimistično razpoloženje, to pa se zagotovo ne bo zgodilo z gospodom Barrosom, ampak samo brez njega.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Hvala za to priložnost, da spregovorim. Predsedniku Barrosu bi rad postavil dve vprašanji. Prvo se glasi: v svojem govoru ste svojo politično prihodnost jasno povezali z začetkom veljavnosti Lizbonske pogodbe. Ali to pomeni tudi, da boste odstopili, če boste jutri izvoljeni in Lizbonska pogodba na irskem referendumu ne bo sprejeta?

Moje drugo vprašanje je naslednje. Nacionalni sebičnosti, ki po vašem mnenju izhajajo iz zaskrbljenosti in se spremenijo v ekstremizem, ste napovedali vojno. Moje vprašanje se glasi: kdo bo odločil, ali so ljudje, organizacije ali stranke še vedno vpleteni v to škodljivo dejavnost? Ali pa gre za to, kot v našem primeru, da je njihov cilj spodbujanje nacionalne ozaveščenosti, potrebne ohranitve nacionalne samoopredelitve? Z drugimi besedami, nam to daje podlago za to, da tu v Evropi govorimo o nacionalnih kulturah, jeziki in raznolikosti?

José Manuel Barroso, predsednik Komisije. – (FR) Gospa predsednica, začeti želim s postopkovnim vprašanjem. Povedati želim, zlasti samostojnim poslanca, da se nisem sestal z njihovo skupino, ker me niso povabili. Tako preprosto je. Seveda se moje mnenje zelo razlikuje od mnenja teh poslancev in tudi drugih, toda obiskal sem vse skupine, ki so me povabile, vse zakonito oblikovane skupine. Tja sem šel na demokratično razpravo. Rad imam demokratično razpravo. Bodimo si na jasnem glede tega.

Poskusil bom hitro odgovoriti na veliko število vprašanj. Poleg tega vidim, da nekaterih poslancev ni več tu, da bi mi prisluhnili, vendar si bom kljub temu prizadeval odgovoriti.

Začel bom z vprašanjem bonusov, kar je bilo zadnje vprašanje. Vašo pozornost bi pritegnil k dejstvu, da je konec leta 2004 Komisija – moja Komisija – dala priporočilo o pretiranem nagrajevanju ne samo v bankah, ampak v gospodarskem sistemu na splošno. Žal takrat našemu priporočilu nihče ni posvečal pozornosti.

Veseli me, da to vprašanje bonusov in pretiranega nagrajevanja zdaj vse bolj postaja prednostna naloga, in upam, da bomo lahko našli rešitev na podlagi, naj dodam, predlogov, ki smo jih predložili Svetu. Sta pripravljena: priporočilo, vendar tudi zavezujoči del direktive o kapitalskih zahtevah za banke.

Številna vprašanja so se osredotočala na energetska varnost: vprašanja gospoda Saryusz-Wolskega, gospoda Marinescuja in drugih. Energetska varnost je bila pravzaprav ena izmed glavnih prednostnih nalog tega kolegija, vključiti pa jo nameravam tudi v prednostne naloge naslednje Komisije, če se strinjate s tem, saj se Evropejci zgledujejo po Komisiji, in ne samo Evropejci Unije. Ko je prišlo do težav med Rusijo in Ukrajino, se je predsednik Putin odločil poklicati me, da me obvesti o tem problemu, in veste, koliko časa in energije smo v Komisiji skupaj z drugimi partnerji porabili za to, da poskušamo najti rešitev težav, ki so zadevale Rusijo in Ukrajino, vendar imele posledice za evropske potrošnike.

Osebnostno sem zelo zavezan temu vprašanju. Zato smo, naj dodam, začeli s programom medsebojnih povezav v baltskih državah in zato je bila Komisija tista, ki je posredovala pri zastoju vprašanja Nabucco – in bodimo si na jasnem, šlo je za popoln zastoj. Ta vprašanja bom zato vključil med glavne prednostne naloge Komisije, vendar pa obstaja odpor do vzpostavitve pravega notranjega energetskega trga. Upam, da bomo med naslednjim mandatom z vašo pomočjo premagali ta odpor, ki – bodimo odkriti in iskreni – še vedno obstaja, da bi vzpostavili pravi celoviti energetski trg v Evropi.

Lahko se zanesete name v Komisiji, da bom brezkompromisen v obrambi evropskih interesov. Poleg tega menim, da je ta problem energetske varnosti ključnega pomena tudi za vprašanje boja proti podnebnim spremembam.

Še enkrat bom povedal, zlasti v korist poslancev skupine Zelenih/Evropske svobodne zveze: vedno smo lahko še bolj ambiciozni, toda čisto odkrito menim, da moramo pozdraviti dejstvo, da Evropska unija, ki ukrepa na podlagi predloga Komisije, vodi boj proti podnebnim spremembam. Jasno je, da posledično ne bi bili imeli soglasja vseh držav članic, če ne bi bilo prizadevanj – in to želim poudariti – predsedstva gospe Merkel in nato predsedstva gospoda Sarkozyja, saj sta si obe prizadevali za doseg tega in prav je, da to priznamo. Prizadevale so si vse države članice, vendar pa je bilo na podlagi ambicioznega predloga Komisije

mogoče voditi ta boj proti globalnemu segrevanju, in zelo se zanašam na vaša prizadevanja, da Evropo obdržimo na čelu tega boja.

Glede socialnih vprašanj sem že povedal, kar mi leži na duši: zelo konkretno sem se obvezal glede vprašanj, ki se nanašajo na direktivo o napotitvi delavcev, in glede problemov v zvezi z javnimi storitvami. Pripravljen bom sodelovati z vami glede teh načel, ki sem jih omenil in ki sem jih danes zelo jasno opredelil: proti socialnemu dampingu, za socialno tržno gospodarstvo.

Dobro se zavedam, da je to zanimiva ideološka razprava, vendar menim, da imamo odgovor v Evropi. Potrebujemo notranji trg – je naša prednost – in sočasno tudi visoko stopnjo socialne kohezije. To je evropska stvaritev; je prispevek. V citatu, ki sem ga vključil na začetku svojega dokumenta, sem citiral velikega evropskega sodobnega zgodovinarja Tonyja Judta, ki predava na Univerzi New York. Rekel je: „Združene države imajo morda najmočnejšo vojsko na svetu, Kitajska morda prodaja cenejše blago, toda samo Evropa ima model, ki lahko služi kot navdih ostalemu svetu“.

21. stoletje bi lahko bilo stoletje Evrope. Prepričan sem v to. Prepričan sem, da lahko obvladamo to globalizacijo ne s silo, ampak z navdihom. Imamo socialno tržno gospodarstvo, ki ni last krščanskih demokratov, socialnih demokratov ali liberalcev. Ustvarila ga je Evropa, predvsem po drugi svetovni vojni: ne samo proces evropskega povezovanja, ampak tudi to socialno tržno gospodarstvo, katerega namen je združevanje prostih trgov, odprtih trgov.

Evropa je največja svetovna izvozna sila. Evropejci moramo zato zavrniti protekcionizem in hkrati spodbujati evropski model socialnega dialoga, evropski model socialne varnosti. Ko slišim določene „dekliniste“ – „ljubitelje krize“ – praviti, da zdaj Američani in Kitajci nadzorujejo vse, jim rečem: naj bo kakor koli že, kaj pa dela predsednik Obama? Predsednik Obama si trenutno prizadeva – želim mu vse dobro – uvesti nacionalni sistem zdravstvenega varstva, ki ga imamo z nekaterimi razlikami domala povsod v Evropi. Zdaj so Američani tisti, ki jih je navdihnil evropski model. Kaj delajo Kitajci? Zdaj preučujejo – z dodatnim ciljem povečanja povpraševanja – uvedbo sistema socialne varnosti in menim, da bodo imeli ta sistem, ker bo prišlo do povečanja blaginje v tej državi, to povečevanje blaginje na Kitajskem pa je dobro za ves svet.

Kaj danes delajo Američani in druge velike sile? Začenjajo se pogovarjati z nami o boju proti podnebnim spremembam. Jasno se spominjam, da so Američani, ko smo se predhodno pogovarjali z njimi, odločno zavrnili kakršno koli ciljno zavezo v boju proti podnebnim spremembam.

Kot lahko vidite, ne morem biti tako pesimističen kot nekateri izmed tistih, ki so danes govorili tu. Seveda imamo probleme v Evropi, probleme z usklajenostjo. V smislu politične volje si moramo močnejše prizadevati za doseg večje usklajenosti. Imamo tudi zelo jasen problem, socialni problem, ki je najresnejši izmed vseh: naraščajoča brezposelnost. Vendar pa moramo jasno povedati: ni Evropa, ni Evropska komisija tista, ki je ustvarila to finančno krizo. Vsi veste, od kod je izšla ta kriza. Takoj zatem smo se odzvali. Odzvali smo se s konkretnimi predlogi. Bil sem v Združenih državah s francoskim predsednikom, ko je predsedovala Francija, da bi amerškemu predsedniku predlagal zagon tega procesa G20. Evropa je bila tista, ki je spodbudila ta odziv.

V Camp Davisu sem dejal, da prav tako, kot odprte družbe potrebujejo pravno državo, pravna pravila, tudi trgi potrebujejo pravila, da bi bili zakoniti, verodostojni in etični. To je evropsko stališče.

Pravzaprav menim, da bi morali biti ponosni na predloge, ki smo jih podali. So predloženi. Upam, da bodo sprejeti, in sproti bomo videli, ali so potrebna dodatna prizadevanja.

Glede okolja menim, da so uspehi te Komisije dobro znani. Nekdo je dejal, da biotske raznovrstnosti ni v mojem dokumentu. Ponovno ga preberite in videli boste, da je. Poleg tega je poslanec tega Parlamenta pozdravil naše ukrepe za zaščito modroplavutega tuna, za kar se mu zahvaljujem. Menim, da imamo tu dobra priporočila.

Glede vprašanja gospe Beňove o temeljnih pravicah je prav dati ta novi znak zavezanosti, ki sem se ga odločil oblikovati – in dodal bi, da je predlog podal Evropski parlament, čeprav sem bil že prepričan o tem –, mesto komisarja, pristojnega za temeljne pravice in individualne svoboščine. Komisar bo seveda obravnaval tudi vprašanja manjšin in bo lahko poročal Odboru za peticije, ki je bil omenjen tu.

Menim tudi, da moramo tako kot v nacionalnih sistemih, kjer je običajno minister za pravosodje in minister za notranje zadeve, imeti komisarja, pristojnega za pravosodje, temeljne pravice in svoboščine. Imeli bomo še enega komisarja – ker moramo biti resni tudi glede tega, zavedati se moramo, da so problemi tudi z varnostjo v Evropi in da obstajajo stvari, ki jih lahko storimo skupaj z dodano vrednostjo za Evropo –, ki bo

pristojen še za druge zadeve, toda vedno v enakem duhu: v duhu varnosti, s polnim spoštovanjem individualnih svoboščin in polnim spoštovanjem temeljnih pravic. To je, če ponovim, tisto, iz česar je Evropa.

Nekdo je govoril o Guantánamu. Bil sem eden izmed prvih politikov v službi vlade, ki je pozval ameriškega predsednika – to je bilo med avstrijskim predsedovanjem –, naj zapre Guantánamo. To sem javno povedal, ker menim, da smo Evropejci proti protiteroristični kampanji, ki ne spoštuje temeljnih pravic, saj se tako izgubi moralno avtoriteto. Glede temeljnih pravic menim, da morda obstajajo določena nestrinjanja, da pa ni temeljnih nesoglasij z nekaterimi poslanci, ki so načeli to vprašanje. Sam ne potrebujem nasveta kogar koli o tem vprašanju. Pri šestnajstih letih sem se na ulicah svoje države že boril proti diktaturi, proti kolonialnemu sistemu. Zato ne potrebujem nasveta kogar koli o tem, kako pokazati zavezanost temeljnim pravicam. Kljub temu hvala.

Glede vprašanja o Severni Irski – hvala gospa Dodds: res je, da smo se zelo – previdno – potrudili za Severno Irsko. Vzpostavili smo posebno delovno skupino, ko dialog med obema stranema še ni potekal, pomagali smo zgladiti ta spor.

Glede vprašanja, ki ga je postavil gospod López Aguilar, da, menim, da je zdaj čas za nove socialne ambicije. To je očitno. Imamo problem z brezposelnostjo, ki je večji kot prej. Če pogledate statistiko, je res, da je do finančne krize brezposelnost povsod naraščala. Lizbonska strategija, ki jo nekateri kritizirajo, je nenazadnje dejansko šla v pravo smer. V Evropi so se ustvarjala delovna mesta in bila je rast. Šele s finančno krizo smo doživeli preobrat te težnje v večini držav, vključno z vašo državo, Španijo. Svetovna finančna kriza nas je postavila v drugačen položaj. Tako je zdaj v tem stanju socialne zaskrbljenosti – ne samo, da so ljudje brezposelni, so tudi drugi, ki jim grozi brezposelnost – jasno, da moramo izvesti socialno naložbo. Zato sem pozval k novi socialni ambiciji. Menil sem, da bo mogoče združiti veliko večino Parlamenta okoli te prednostne naloge, in še vedno menim tako.

Gospa in 't Veld mi je povedala, da je nisem prepričal. Zelo težko vas je prepričati, gospa in 't Veld. Prizadeval si bom po svojih najboljših močeh, toda naj vam povem eno stvar: vedno si bom prizadeval po svojih najboljših močeh ne samo, da vas prepričam, ampak zato, ker resnično verjamem v temeljne pravice, svoboščine in jamstva. Menim, da ima Komisija v tej zadevi svojo vlogo ne samo v smislu zakonodaje, ampak tudi v zvezi z znaki, ki jih dajemo. Povem vam lahko, da kadar koli obstaja problem, pa naj bo to Guantánamo ali kadar se sestanem z gospodom Putinom, vsakič ga vprašam: „Kaj se dogaja z morilci gospe Politkovske? Kako je mogoče, da sistem kot je ruski sistem, ki ima najboljši varnostni sistem na svetu, nikoli ne najde morilcev novinarjev?“ Vprašanje sem predsedniku Putinu zastavil tako, kot trenutno postavljam vprašanja predsednikom vlad, celo vključno s kitajskim predsednikom vlade, ko se pogovarjam z njim, tako, kot vedno postavljam vprašanja o človekovih pravicah. Celo japonskega predsednika vlade sprašujem, zakaj Japonska zdaj spet izvaja smrtno kazen, če je vladal moratorij.

Zato je Komisija pomembna ne samo zaradi zakonodaje, ampak tudi zaradi znakov, ki jih pošiljata Komisija in predsednik Komisije, tako kot je bilo v času krize zaradi karikatur na Danskem, kjer sem jasno branil in obranil pravico do svobode izražanja. Dejansko menim, da lahko glede tega najdemo temeljno točko soglasja o tem.

Gospod Abad je postavil nekaj zelo praktičnih vprašanj in rekel bi mu, da podpiram njegove predloge in menim, da so pomembni. Menim, da v Evropi potrebujemo industrijsko strukturo. Nočemo selitve, vendar pa je za to industrijsko strukturo pomembno, da se prilagodi novim omejitvam svetovne konkurence in predvsem velikim izzivom podnebnih sprememb in trajnejše rasti. Menim, da imamo sredstva za doseg tega. Zato predlagam, da bi se v prihodnje več sredstev namenilo tej evropski ravni.

Glede vprašanj, povezanih s proračunom, ki jih je nekdo zastavil, poskusimo predvsem doseči soglasje o glavnih načelih. Menim, da bi bila napaka, če bi začeli govoriti o zneskih za naslednji proračun. To bi povzročilo razhajanja. Najprej moramo ugotoviti, kje je evropska dodana vrednost, ter nato odločiti, kakšne bodo prednostne naloge. Vendar menim, da morajo biti raziskave, inovacije in kohezijska politika vsekakor pomembne prednostne naloge, predvsem če pomislimo na nove generacije. Zaradi najmlajšega člana francoske delegacije upam, da bodo mladi ljudje v tem Parlamentu podprli to gibanje.

Nekdo mi je postavil vprašanje o svetovnem finančnem davku, o davku na finančne tokove. Če je svetoven, ga seveda podpiram. Menim, da bi bilo izvrstna zamisel, toda v vsakem primeru si moramo biti na jasnem: ne vidim smisla v izgonu finančnih storitev, ki jih imamo sedaj v Evropi, pa naj bodo v Londonu, Frankfurtu ali Parizu. Ko gre za finančne storitve, smo svetovni voditelji. Kakšen je smisel predaje vodstva Dubaju? Ni mi jasno, v čem naj bi bil smisel. Bodimo si na jasnem glede tega. Mislim pa, da bi bila odlična zamisel, če bi obstajal svetovni davek na finančne transakcije. Menim, da je že zdaj precejšnje število razlogov v korist tega:

da bi preprečili stradanje v svetu, saj je sramotno, kaj se dogaja v 21. stoletju, da bi Evropi pomagali doseči cilje tisočletja in da bi se borili za več solidarnosti v Evropi. Morda tega ne veste, vendar sem Svetu predlagal, da povečamo instrument, ki ga imamo v Evropi, za zagotavljanje pomoči v hrani, saj so v Evropi revni in nanovo revni, vendar je bil predlog zavržen. To so številni razlogi za davek, če je resnično svetoven in ne spodbija konkurenčnosti Evrope.

Za konec bi vam želel povedati nekaj zelo pomembnega. Nekateri so rekli: „Zakaj bi vas morali izvoliti? Ste edini kandidat. Je to demokratično?“ Sam sem se pogosto spraševal, zakaj sem edini kandidat. Če sem odkrit, se mi zdi narobe, da sem bil edini kandidat, saj se je, ker sem edini kandidat, ves ta čas napadalo samo mene, bil sem edini kritiziran. Vsakič, ko me primerjate s svojim idealnim kandidatom, očitno izgubim. Izgubim proti idealnemu kandidatu. Izgubim proti idealnemu kandidatu iz vsake skupine. Vendar Evropa ni zgrajena z idealnimi kandidati. Evropa je vaja iz odgovornosti. Menim, da nobenega drugega kandidata ni bilo iz preprostega razloga, da je bila podpora, potrebna za kandidata, pomanjkljiva. To je razlog. Omenjenih je bilo zelo malo imen, vendar mi je uspelo doseči soglasje in na to sem ponosen, saj je gradnja Evrope danes – kot boste priznali vsi –, kot smo videli v razpravi, zelo težka in zelo zahtevna naloga. Evropa je zelo raznolika. Obstaja veliko omejitev in prednostnih nalog, zato sem ponosen, da sem kandidat stranke, ki je zmigala na volitvah, da sem kandidat, ki je prejel podporo demokratično izvoljenih voditeljev držav ali vlad iz celotnega političnega spektra, in tega ne vidim negativno. Po povedanem naj dodam, da nisem nikogaršnji generalni sekretar in da je Komisija neodvisna institucija. To vam lahko zagotovim. Komisija, ki ji predsedujem in ki ji bom predsedoval, če bom imel vašo podporo, bo neodvisna v svoji brezkompromisni obrambi splošnega evropskega interesa.

Docela razumem, kot so dejali gospa Estrela in drugi, da podpora tistih, ki so me pripravljeni podpreti, ni brez obveznosti. Hvaležen sem vsem tistim, ki so me podprli; ne morem navesti vseh. Nekateri izmed njih so še vedno tu. Hvaležen sem vam. Vaša podpora ni brez obveznosti. Zelo cenim Parlament.

Nekateri pravijo: „Preblizu ste vladam“. Pozabljate nekaj: preden sem postal predsednik vlade, sem bil vodja opozicije, in preden sem postal vodja opozicije, sem sedel v poslanskih klopih. V portugalski parlament sem bil prvič izvoljen, ko sem bil star 29 let. Sem politik; nisem tehokrat ali birokrat. Zagovarjam parlamente in z vami bi rad razpravljao o tem.

Zato lahko vaše zahteve pomagajo meni in Komisiji, da se boljše odreževa. Za to si bom prizadeval, če imam vašo podporo

(Aplavz)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

Predsednik. – Zahvaliti se želim kandidatu za mesto predsednika Evropske komisije. Zahvalil bi se tudi vsem prisotnim in tudi tistim, ki so govorili prej, za izredno živahno razpravo. Zahvalil bi se tudi gospe Malmström, da je bila z nami na tem zasedanju.

Gospe in gospodje, uvajamo nova načela ukrepanja, nove institucionalne rešitve za Evropsko unijo. Zapomnite si prosim, da nam je kandidat za mesto predsednika Komisije povedal o smereh političnega ukrepanja za naslednjih pet let. To je storil tu, v Parlamentu, kjer se je sestal z vsemi političnimi skupinami. Dal nam je informacije, ki so zelo pomembne za nas in naše državljane. Jutri bomo glasovali po današnji dolgi, naporni in poučni razpravi.

(Predsednik je nadaljeval v angleščini)

Še enkrat najlepša hvala, gospod kandidat za mesto predsednika Komisije. To je bila odlična priložnost, da smo o vaših političnih smernicah slišali in o njih razpravljali v političnih skupinah in tudi na plenarnem zasedanju.

Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Georges Bach (PPE), v pisni obliki. – (FR) Program gospoda Barrosa je ambiciozen in kaže silno željo po tem, da naši Evropi, ki jo je prizadela kriza, da zagon, ki ga nujno potrebuje. Po mojem mnenju bi bilo narobe, če bi gospoda Barrosa krivili za vse težave, ki so zaznamovale predhodno obdobje. Zaradi iskanja kompromisov z razširjeno Komisijo, v kateri zdaj odločitve sprejema sedemindvajseterica, in boja proti finančni in

gospodarski krizi ob hkratni težavni institucionalni reformi, delo predsednika Barrosa vsekakor ni bilo lahko. Priznam, da bi marsikdo upal, da bo v teh težkih časih govoril z jasnejšim evropskim glasom. Vendar pa menim, da se je naučil iz svojih napak in da si bo v prihodnosti zelo prizadeval za Evropo kot celoto in za majhne države. S tem, da so socialna vprašanja postala pomembnejši del njegovega programa, se zdi, da se želi odzvati ljudem Evrope, ki hrepenijo po bolj socialni Evropi. Zamisel o pravem partnerstvu med Parlamentom in Komisijo je hvalevredna in priložnost, ki jo moramo izkoristiti. Zato podpiram kandidaturo gospoda Barrosa, vendar tja podpora ni brez obveznosti.

Diogo Feio (PPE), *v pisni obliki*. – (PT) Vesel sem, da lahko rečem, da bom kot Portugalec in poslanec Evropskega parlamenta glasoval za ponovno izvolitev Joséja Manuela Durãa Barrosa za predsednika Evropske komisije. Mislim, da njegov uspeh v času tega mandata, ki ga je zaznamovalo toliko političnih, finančnih in socialnih težav, ter izkušnje, ki jih je pridobil na tem položaju, upravičujejo podporo vlad in ponovno zaupanje tega Parlamenta.

Obžalujem številne poskuse – vsi izmed njih niso bili odkriti ali resni –, da se prepreči uspeh njegove kandidature, in opažam, da so bili ti poskusi obupani, ne samo zaradi pomanjkanja kakršne koli verodostojne alternative, temveč tudi zaradi nesmiselnosti njihovih trditev. Žal mi je tudi, da se tej poti, ki je tako lahka kot tudi nepomembna, ne morejo upreti niti poslanci iz moje države.

Upam, da bo druga Barrosova Komisija lahko združila tehnično pristojnost s tistim „nekaj več“. Upam tudi, da bo dejansko spoštovala in izvajala načelo solidarnosti in da bo izbrala varnost in zanesljivost majhnih korakov, kot je predlagal že Jean Monnet, namesto da bi sprejela hiter pristop, ki obljublja veliko, vendar k pravemu napredku evropskega projekta in sna prispeva bolj malo. Ne glede na to, kako močno želimo seči do roba obzorja, bomo tja prišli samo korak za korakom. Stopimo po pravi poti.

João Ferreira (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Pri tej izvolitvi gre tudi za smer, ki jo bo EU ubrala v naslednjih nekaj letih. Trenutni predsednik Komisije, ki kandidira za ponovni mandat, simbolizira eno možno smer: EU, ki jo predstavlja, je EU interesov velikih gospodarskih skupin.

To je EU nedemokratske birokracije, političnega in ideološkega konzervatizma, poudarjanja in institucionalizacije globokih neenakosti in odnosov socialne, regionalne in nacionalne prevlade, militarizma in zunanjega intervencionizma ter institucionalizacije neoliberalizma kot edinega sprejemljivega gospodarskega sistema. Vendar pa to ni in nikoli ni bila edina možna smer. Druga možnost je socialna Evropa, Evropa delavcev in narodov. To je EU, ki ceni demokracijo z njenimi participativnimi vidiki in je ne omejuje na formalno predstavitevno sfero. To je EU, ki spoštuje voljo svojih narodov in odločitve, ki jih demokratično izražajo, in ki ščiti javne storitve in pravice delavcev kot bistvena orodja za socialni razvoj in kohezijo. To je EU svobodnih, suverenih držav z enakimi pravicami, ki podpira in spodbuja varstvo narave, zaščito miru in sodelovanje med narodi.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL), *v pisni obliki*. – (PT) Izjava, ki jo je pravkar podal gospod Barroso kot kandidat za mesto predsednika Komisije, je ponovna potrditev temeljnih stebrov Evropske unije, ki jo poznamo. Potrjuje tudi kapitalistično, federalistično in vojaško povezovanje Evrope, zajeto v Maastrichtski pogodbi in Pogodbi iz Nice, ki ga želi osnutek Lizbonske pogodbe popeljati še dlje.

Če bi obstajali dvomi, imamo njegove izjave o pomenu osnutka Lizbonske pogodbe. Sledijo protidemokratskemu pritisku, ki ga izvajajo evropski voditelji – kar je opazil – na Irce, ki se jih sili imeti nov referendum, ki bo potekal 2. oktobra.

Tudi če bi si zdaj prizadeval obljubiti, da bo popravil resne napade na socialne pravice in pravice delavcev, ki jih je v prejšnjem mandatu izvajala Evropska komisija, katere predsednik je še vedno, nikoli ni prišel do dna tem vprašanjem ali vzrokom za trenutno krizo kapitalizma, ki jo doživljamo. V praksi je to, kar predlaga, da nadaljujemo z isto politiko, ki daje prednost svobodni konkurenci, militarizmu in interesom gospodarskih in finančnih skupin, zlasti tistim iz najmočnejših držav, kot je bilo jasno, ko je dejal, da smo prvaki globalizacije.

Livia Járóka (PPE), *v pisni obliki*. – (HU) Gospod predsednik, predsedniku Barrosu bi rada kot delegatka Evropske ljudske stranke zagotovila svojo podporo in izrazila upanje, da bo lahko trenutna Evropska komisija nadaljevala delo, ki je bilo začeto, v zvezi s socialnim vključevanjem Romov. V tem obdobju so bili doseženi pomembni rezultati, predvsem v zadnjih dveh letih, vendar pa v prihodnosti pričakujemo precej globljo zavezanost in večji občutek za pobude od tega telesa, ki je lahko kot izključni pobudnik za zakonodajo Skupnosti gonilna sila v boju proti revščini in izključenosti, zaradi katere trpi največja manjšina Evrope, Romi.

Upam, da bo vzpostavitev novega portfelja za komisarja za pravosodje, temeljne pravice in državljske svoboščine spodbudila organizacijo Komisije, da stori več in na bolj usklajen način. Upam tudi, da bo predsednik Barroso še naprej aktivno krepil svojo osebno zavezanost romskim zadevam, kar je izrazil tudi ob številnih priložnostih, in da bo storil vse, kar lahko, da zagotovi, da bodo voditelji držav ali vlad prevzeli dejavnejšo vlogo pri oblikovanju obsežnega, celovitega programa, ki povezuje stranke in obdobja.

Socialni izzivi, ki enako vplivajo na Rome in Nerome, so tako resni in posledice neukrepanja tako nevarne, da si ne moremo privoščiti brezbržnosti in spodrsrlajev predhodnega obdobja. Pričakujemo takojšnja, hrabra dejanja in korenito spremembo dosedanjega vedenja s strani nekdanjega oziroma zdajšnjega predsednika, ter da bo vedenje Komisije paradni projekt vseevropske strategije o Romih, ki jo je treba na podlagi regulativnih standardov, stabilnega proračuna in jasne politične zaveze razviti čim prej.

Nuno Melo (PPE), v pisni obliki. – (PT) Če obstaja stvar, v katero ne dvomi nobena izmed strank, je to, da gremo skozi obdobje gospodarske krize, ki je prizadela vse države in otežuje vladno odločanje.

Ker je tako, bi potrjena Komisija, katere predsednik je bil izvoljen, ali začasna Komisija, v kateri se to pomembno odločitev vedno odlaga, pomenila razliko glede tega, kako učinkovito se lahko Evropska unija spopade s krizo.

Glede na to, čeprav ne zanikajo dokazov krize in se celo nenehno sklicujejo nanjo, argumenti, ki so jih podali vsi tisti, ki zavračajo in si prizadevajo za preprečitev, da se Joséja Manuela Durãa Barrosa izbere za predsednika Evropske komisije, postanejo zgolj retorični.

Z drugimi besedami, tiste, ki razmišljajo in ukrepajo na ta način, prav malo ali sploh ne skrbijo učinki krize, ampak mislijo samo ali skoraj samo na to, kako pridobiti prednost z nekakšnim strankarskim političnim manevriranjem, ki bi se mu bilo vsaj v teh okoliščinah upravičeno izogniti.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Podpora gospodu Barrosu s strani konzervativnih, liberalnih in socialdemokratskih poslancev EP je posledica njegovega soglasnega imenovanja kot edinega skupnega kandidata vseh vlad EU, neokonzervativnih in socialno demokratskih. Protidelavska razredna politika EU ni odvisna od oseb ali predsednika Komisije; določa jo predvsem njen značaj imperialističnega združenja kapitala.

Politične smernice, ki jih je predstavil gospod Barroso, povzemajo strateške ambicije evropskega monopolnega kapitala in oblikujejo politični program, ki ga uporabljajo politične sile evropske enosmerne ceste po vsej EU, vključno Nova demokracija in PASOK v Grčiji, ne glede na to, ali so v vladi ali opoziciji.

Glavni cilj tega političnega programa je prenos bremena krize na delavski razred, s čimer se zagotovi, da lahko evropske monopolne skupine zaščitijo in povečajo svoje dobičke, tako da bodo lahko okrepile svoj položaj kot svetovni imperialistični tekmeci, ko bo kapitalistično gospodarstvo po recesiji ponovno oživel. Ta cilj bo dosežen s prilagoditvijo novim pogojem protidelavske lizbonske strategije do leta 2020 in s še bolj izprijenim napadom na pravice delavcev, njihove plače ter socialne in zavarovalne pravice.

PRESEDSTVO: GOSPOD McMILLAN-SCOTT

podpredsednik

12. Čas za vprašanja (vprašanja Komisiji)

Predsednik. – Naslednja točka je čas za vprašanja (B7-0203/2009).

Na Komisijo so bila naslovljena naslednja vprašanja.

Prvi del

Vprašanje št. 20 predložila **Ilda Figueiredo** (H-0277/09)

Zadeva: Zaščita sektorja tekstila in oblačil v mednarodni trgovini

Slabe razmere, v katerih se je znašel sektor tekstila in oblačil v nekaterih državah članicah Evropske unije, kot je Portugalska, zahtevajo skupno in dosledno strategijo javnih politik, ki bodo podprle naložbe v inovacije, diferenciacijo, strokovno usposabljanje in preobrazbo.

Ti ukrepi pa zahtevajo, da se tudi na področju mednarodne trgovine sprejmejo potrebni ukrepi za zaščito industrij držav Evropske unije, predvsem najboljčutlivejših panog, kot sta tekstil in oblačila.

Katere ukrepe je Komisija sprejela za zaščito sektorja tekstila in oblačil v državah Evropske unije po sklenitvi novih sporazumov o prosti trgovini s tretjimi, predvsem azijskimi državami, kot je Južna Koreja?

Katere ukrepe je Komisija sprejela glede na to, da je nujno potrebna regulacija trga na ravni svetovne trgovine in ne zgolj regulacija finančnega trga?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Zelo skrbno spremljamo učinke finančne krize na naše industrijske sektorje, vključno seveda s sektorjem tekstila in oblačil, ki je pomembna in močna industrijska panoga v Evropski uniji.

Na krizo smo se odzvali z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva, ki sta ga dopolnila še Evropski sklad za prilagoditev globalizaciji in Začasni okvir Skupnosti za ukrepe državne pomoči. Ti ukrepi so bili pomembni tudi za sektor tekstila in oblačil: podpora Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji je na primer namenjena ponovnemu vključevanju odpuščenih delavcev iz večinoma malih in srednje velikih podjetij tega sektorja v Italiji, na Malti, v Španiji, na Portugalskem, v Litvi in Belgiji.

Sektor tekstila in oblačil so zaznamovala desetletja organiziranega trgovanja. Že v začetku leta 2009 pa se je trgovina v tem sektorju popolnoma liberalizirala. Sektor se je spopadel z izzivom liberalizacije in se je pričel prestrukturirati in modernizirati, kar ni bilo lahko.

Sektor je zmanjšal obseg množične proizvodnje in se osredotočil na izdelke z večjo dodano vrednostjo in tehnološko vsebino. Danes je evropski tekstil po svetu prepoznaven po svoji inovativnosti in tehnični dovršenosti. Sektor se uspešno razvija in je med najboljšimi izvozniki na svetu. Zato so zanj vprašanja dostopa do trga prednostnega pomena in veseli me, da je ta industrijska panoga sprejela našo prenovljeno strategijo o dostopu do trga s pozitivnimi rezultati.

Seveda pa v naših trgovinskih pogajanjih, na primer v sporazumu o prosti trgovini s Korejo ali v večstranskih trgovinskih pogajanjih, upoštevamo občutljivost različnih industrijskih panog, vključno s sektorjem tekstila, in težimo k uravnoteženim dogovorom.

Ilda Figueiredo (GUE/NGL). – (PT) Ravno včeraj smo tukaj razpravljali o problematičnem sporazumu o prosti trgovini z Južno Korejo in komisarka dobro ve, da potrebuje poslovne organizacije. Povedati ji želim, da sem se tudi sama srečala z različnimi poslovnimi organizacijami na Portugalskem, ki so izrazile veliko zaskrbljenost zaradi določb sporazuma o prosti trgovini z Južno Korejo. Veliko zaskrbljenost je čutiti tudi drugod po Evropi.

Sindikati prav tako izražajo svojo zaskrbljenost, poleg tega pa se vsi, ki poznajo južnoevropske države, kot sta Portugalska in Španija, ter območja, kjer te industrijske panoge prevladujejo, dobro zavedajo, kako hud problem je postala brezposelnost. V nekaterih občinah, komisarka, je brezposelnost sedaj že višja od 20 %, zlasti na severu Portugalske. Imamo občine s tekstilnimi obrati, kjer je brezposelnost že preseгла 20 %! Bojimo se, da se bodo razmere še poslabšale, in to v državi, kjer je revščina že tako velika. Zato vas sprašujem, kaj konkretno bo storjeno ...

(Predsednik je prekinil govornico)

David Martin (S&D). – Vsa čast gospe Figueiredo, da je tako zaskrbljena zaradi socialnega učinka zaprtja tekstilnih obratov in škode, ki jo je utrpela ta industrija. Toda ali se komisarka strinja z mano, da sporazum o prosti trgovini z Južno Korejo evropskim proizvajalcem tekstila ponuja dejansko enako priložnosti kot nevarnosti ter pravzaprav našemu kakovostnemu tekstilu utira pot do korejskega trga?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Prav dobro razumem čustveni naboj. Gre za zelo pomembno industrijo in popolnoma se strinjam z Davidom Martinom, ki je zelo podrobno preučil sporazum z Južno Korejo.

Nobenega dvoma ni, da izvažamo veliko več oblačil v Korejo, kot jih Koreja izvažava v EU, zato se nam na tem trgu resnično odpirajo dobre priložnosti. Povsem pravilno je, da moramo pri vsem, česar se lotujemo na področju trgovine, upoštevati tudi vpliv na industrijske panoge, kar tudi počnemo.

Zelo bi me veselilo, če bi lahko nadaljevali s tem pogovorom in bi vam predstavila več informacij o našem pristopu k tej zadevi, saj se popolnoma strinjam s stališčem, da moramo našim industrijskim panogam pomagati preživeti gospodarsko recesijo, pri tem pa ne spregledati morebitne revščine in pomanjkanja ter

ponuditi nove trgovinske priložnosti, ki bodo dejansko pripomogle k vzponu teh gospodarstev in teh sektorjev. Natanko to smo si tudi zadali za cilj.

Vprašanje št. 21 predložil **Brian Crowley** (H-0281/09)

Zadeva: Prednostne naloge EU v zvezi z medvladno konferenco o podnebnih spremembah

Katere so prednostne naloge Evropske unije v zvezi z medvladno konferenco Združenih narodov o podnebnih spremembah, ki bo decembra potekala v Københavnu?

Stavros Dimas, član Komisije. – Vprašanje je postavljeno ob pravem času in zelo na kratko bi lahko odgovoril, da prednostne naloge v Københavnu vključujejo dogovor o obveznostih za zmanjšanje emisij razvitih držav, o nacionalno ustreznih blažilnih ukrepih držav v razvoju ter o financah.

Vseeno pa bi želel dodati še nekaj besed. Od Københavna nas ločijo manj kot trije meseci, podnebna pogajanja pa so že vstopila v ključno fazo.

Na pogajalski mizi je 250 strani besedila, pogajanja pa še niso v polnem zagonu, da bi lahko dosegli dovolj ambiciozen in podroben sporazum. Vseeno pa je pri večini pogajalcev čutiti, da zadevo jemljejo resno in so se pripravljene posvetiti področju konvergence. Končni cilj podnebnega sporazuma je ohraniti globalno segrevanje pod 2 stopinjama Celzija, kar je bil tudi cilj, sprejet na zadnjem vrhu G8 in na forumu gospodarskih velesil.

Potrebujemo primerljive in bolj ambiciozne cilje zmanjšanja emisij za skupino razvitih držav, ki danes skupaj ponujajo manj kot 15-odstotno zmanjšanje v primerjavi z letom 1900. To pa je daleč od zmanjšanja za 25–40 %, kot zahteva znanost. Pozdravljamo odločitev Japonske, da okrepi svoj cilj. EU se je ponudila, da sprejme cilj 30-odstotnega zmanjšanja, če tudi drugi prevzamejo primerljive obveznosti.

Države v razvoju bi morale sprejeti ustrezne blažilne ukrepe za zmanjšanje rasti emisij na 15–30 % pod običajno ravnijsko do leta 2020. EU predlaga, da države v razvoju (razen najmanj razvitih držav) pripravijo in izvajajo načrte za razvoj z nižjimi emisijami ogljika, ki vsebujejo ključne blažilne ukrepe. Ti načrti bi služili kot osnova za ciljno finančno in drugo podporo.

Ustrezno mednarodno financiranje bo bistvenega pomena, če želimo v Københavnu doseči veljaven sporazum. Denar bo bodisi sklenil posel bodisi ga onemogočil. Angažirati moramo zasebne naložbe in spodbuditi vzpostavitev zanesljivega mednarodnega trga ogljika, vendar pa bo potrebno tudi precejšnje javno financiranje. V zvezi s tem velja omeniti globalno partnerstvo na področju tehnologije, katerega cilj je podvojitev naložb v nizkoogljikne tehnologije. Poleg tega moramo okrepiti podporo najrevnejšim in najbolj ranljivim državam, da se lahko prilagodijo vedno večjim negativnim učinkom podnebnih sprememb.

Prejšnji teden, 10. septembra 2009, je Komisija sprejela sporočilo o okrepitvi mednarodnega podnebnega financiranja za pospešitev mednarodnih pogajanj. Pred nami je izjemno zahtevna naloga in v naslednjih mesecih nas čakajo intenzivna pogajanja – poraz pa tu ne pride v poštev.

Brian Crowley (ALDE). – Gospod predsednik, rad bi se zahvalil komisarju Dimasu za odgovor.

Zelo na kratko – ali vemo, kakšno je dejansko stališče nove administracije Združenih držav Amerike sedaj in ali govori o enakih številkah za zmanjševanje, kot jih predlaga EU? Drugič, kar zadeva Brazilijo, Rusijo, Indijo in Kitajsko, ki so velike proizvajalke emisij CO₂ in drugih emisij – kakšna bo njihova vloga in kako lahko Evropska unija pritisne nanje, da izpolnijo enaka merila, kot smo jih postavili sami sebi?

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Gospod predsednik, komisar, kadar koli govorimo o podnebnih spremembah, govorimo o ukrepih za prilagajanje podnebnim spremembam in zmanjšanje vzrokov podnebnih sprememb. Z mislijo na konferenco v Københavnu pa želim postaviti naslednje vprašanje: v kolikšni meri je razvoj energetske učinkovitosti obravnavan prednostno, tudi za države v razvoju, in kakšne razprave potekajo pri vas na temo krize s pitno vodo in očitno tudi s hrano?

Paul Rübzig (PPE). – (DE) Ali je na voljo ocena vplivov, ki jih prinašajo spremembe v evropski konkurenčnosti zaradi zmanjšanja za 20–30 %, ter vplivov na mala in srednje velika podjetja in zlasti na delovna mesta?

Stavros Dimas, član Komisije. – Za Združene države lahko povem, da se je nova administracija zavezala k zmanjšanju emisij in številke so precej bolj ambiciozne kot so bile pri prejšnji administraciji. Vseeno pa niso toliko ambiciozne kot številke, h katerim se je zavezala Evropska unija, ter ostajajo pod ravnijsko, ki jo priporoča znanost, če želimo ohraniti globalno segrevanje pod 2 °C, ter tiste, o katerih so se dogovorili vsi voditelji

gospodarskih velesil julija 2009 v Aquili, vključno z Američani, Kitajci in voditelji drugih držav, ki ste jih omenili.

Vendar pa razprave v Združenih državah še niso zaključene. O predlogu zakona Markey-Waxman je predstavniški dom že glasoval, zdaj bo o njem glasoval še senat. Veliko je določb, ki jih je treba še razjasniti, in videli bomo, kakšen bo končni izid, saj je predlog zakona lahko bolj ambiciozen, kot se nam morda zdi v tem trenutku.

Če na primer izračun zmanjšanja emisij vključuje tudi tiste postavke, ki so posledica vlaganj v „preprečevanje krčenja gozdov“ – odvisno od tega, ali se to vračuna v ciljno vrednost zmanjšanja emisij Združenih držav ali v financiranje ali v kar koli že – je to potrebno še razjasniti, če želimo določiti primerljivost ciljev Združenih držav in Evropske unije ter drugih razvitih držav.

Dejstvo je, da je odnos nove administracije zelo pozitiven, z njo tesno sodelujemo in upamo, da bomo skupaj dosegli dober izid v Københavnu, namreč sporazum, ki bo vključeval vse prej opisane elemente.

Kar zadeva Brazilijo, Kitajsko, Indijo, Mehiko in druge države v razvoju, pa seveda od njih pričakujemo, da bodo omejile rast emisij na raven, ki je 15 % do 30 % pod običajno ravnijo. Še enkrat poudarjam, da je to raven, ki jo znanost priporoča, če želimo globalno segrevanje ohraniti pod 2 °C. Samo zmanjšanje emisij razvitih držav ne bo zadostovalo.

Nekatere od teh držav so že izvedle nacionalne ukrepe za zmanjšanje emisij bodisi prek ukrepov za energetske učinkovitost ali naložb v obnovljive vire energije, vendar pa moramo, če želimo doseči potrebna zmanjšanja, svoje sodelovanje z njimi še okrepiti – z izmenjavo informacij ter sodelovanjem na področju tehnologij in njihovega prenosa.

Glede zniževanja stroškov in, kot ste omenili, energetske učinkovitosti pa menim, da so vsa vlaganja v energetske učinkovitost brez dvoma pridobitev za vse. Z manjšo porabo uvožene nafte na primer ne prihranimo zgolj denarja, ki ga ne plačamo državam proizvajalkam nafte, ampak zmanjšamo tudi emisije CO₂.

V mnogih državah, zlasti v državah v razvoju, kjer se soočajo s problemi onesnaženja zraka – zelo znan je na primer problem onesnaževanja zraka na Kitajskem –, bodo imeli tudi dodatno korist, ki se bo kazala v boljši kakovosti zraka.

S tem povezana sta tudi problema z vodo in hrano, a sta oba že vključena med cilje politik Evropske unije. Podpiramo politike, ki bodo izboljšale kakovost in dobavo vode, zlasti v zelo revnih državah. Kar zadeva hrano, pa smo bili pri preučevanju direktive o biogorivih zelo pozorni, da si surovine za prehrabene proizvode in biogorivo ne bi konkurirali. Ta pomembna vprašanja vedno upoštevamo.

V zvezi z oceno učinkov in vprašanjih konkurence pa naj povem, da smo o tem na dolgo razpravljali pri sprejetju energetskega in podnebne sveznja. Ne samo Komisija, ampak tudi industrije in različni sektorji so opravili veliko raziskav. Določbe naše zakonodaje bodo zagotavljale ohranjanje konkurenčnosti drugih evropskih industrijskih panog, zlasti pa malih in srednje velikih podjetij, tudi na primer z brezplačnimi oprostitvami, ki bodo v nekaterih primerih veljale za 100 % njihovih emisij.

Torej to upoštevamo in seveda velja enako tudi za 30 %. Poleg tega, če dosežemo 30 %, pomeni, da bomo v Københavnu sklenili ambiciozen sporazum, kjer bodo vse razvite države sprejele podobne cilje zmanjšanja, primerljive s cilji Evropske unije, države v razvoju pa bodo sprejele blažilne ukrepe, ki bodo pripomogli k vzpostavitvi enakih pogojev za ves svet. Nato bomo imeli primerljive obveznosti zmanjšanja in torej ne bo težav s konkurenčnostjo.

Vprašanje št. 22 predložila **Silvia-Adriana Țicău** (H-0301/09)

Zadeva: Podporni ukrepi za naložbe za izboljšanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije

Evropska agencija za okolje je pred kratkim predstavila začasne podatke o zmanjšanju emisij toplogrednih plinov za leto 2008. Statistika kaže, da so se v primerjavi z letom 2007 emisije v EU-15 znižale za 1,3 %, v EU-27 pa za 1,5 %, kar je pomemben korak k uresničitvi ciljev Kjotskega protokola, v skladu s katerimi naj bi se do leta 2012 emisije toplogrednih plinov zmanjšale za 8 % v primerjavi z referenčnim letom 1990.

Ker se emisije CO₂ lahko zmanjšajo zlasti z izboljšanjem energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije v transportnem in stanovanjskem sektorju in v industrijskih sektorjih, ki so veliki porabniki

energije, ali bi Komisija lahko navedla, s katerimi konkretnimi ukrepi namerava spodbuditi države članice k naložbam v izboljšanje energetske učinkovitosti in uporabo obnovljivih virov energije?

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, spoštovana poslanka Parlamenta je upravičeno izpostavila izboljšanje pri zmanjšanju emisij toplogrednih plinov, ki smo mu priča in je deloma posledica ukrepov za energetske učinkovitost in povečani uporabi obnovljivih virov energije v transportnem in stanovanjskem sektorju.

Komisija želi poudariti, da energetska učinkovitost in obnovljivi viri energije služijo tudi drugim političnim ciljem, kot je na primer večja zanesljivost oskrbe z energijo v Evropski uniji, krepitev njene konkurenčnosti, ustvarjanje novih delovnih mest in izboljšanje življenjskega standarda njenih državljanov.

Zaradi vseh teh prednosti Komisija vztrajno izboljšuje zakonodajo in programe Evropske unije v tem specifičnem sektorju ter zagotavlja finančno podporo.

Silvia-Adriana Țicău (S&D). – (RO) Glede na to, da imamo na voljo 10 let do leta 2020 in da lahko dosežemo opazne rezultate pri zmanjšanju emisij toplogrednih plinov na področju energetske učinkovitosti stavb in transportnega sektorja ter da smo sredi gospodarske krize in ljudje izgubljajo službe, moramo poudariti, da lahko zelena tehnologija ustvari na milijone novih delovnih mest. Pripraviti moramo konkretne rešitve za konkretne situacije. Zato upam, da bo rešitev taka, da bo Komisija združila moči s Parlamentom in da bomo skupaj poiskali inovativne rešitve za povečanje naložb v energetske učinkovitost. Parlament je predlagal zanimive rešitve: povišanje stopnje Evropskega sklada za regionalni razvoj od leta 2014 naprej, vzpostavitev novega posebnega sklada, ki bi začel delovati leta 2014, in možnost uporabe znižane stopnje DDV, pri čemer moramo imeti v mislih energetske učinkovitost in uporabo obnovljivih virov energije. Morda bi nam lahko več povedali o tem.

Seán Kelly (PPE). – Preprosto vprašanje: kakšen je predlog Komisije glede tega, kako način naj države članice uravnotežijo povečano uporabo obnovljivih virov energije s potrebo po nizkih cenah električne energije zaradi konkurenčnosti?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Katere investicijske spodbude je treba pripraviti, da pospešimo premik k obnovljivim virom energije v zasebnih gospodinjstvih, ne samo v industrijskih in trgovskih podjetjih?

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, v odgovor na vprašanje gospoda Kellyja naj povem, da bo trgovanje s toplogrednimi plini po pričakovanjih prispevalo veliko denarja v zakladnice držav članic, ukrepi, ki jih vlade lahko sprejmejo, pa predvidevajo, da se del tega denarja uporabi kot podpora ljudem z nizkimi dohodki ali tistim, ki si goriva ne morejo privoščiti. Način torej obstaja in denar je na voljo, če nič drugega – to je tudi moj odgovor na vprašanje gospoda Kellyja.

Nova direktiva o obnovljivih virih energije od držav članic zahteva, naj zagotovijo podporo in uvedejo upravne in infrastrukturne reforme za pospešitev razvoja obnovljivih virov energije. Vsaka država članica se je zavezala, da bo do leta 2020 dosegla določene cilje, in mora do prihodnjega junija predložiti nacionalni akcijski načrt za obnovljive vire energije, ki vsebuje tudi analizo doseganja ciljev.

V zvezi s pregledom direktive o energetske učinkovitosti stavb pa se je Komisija zavezala tudi k temu, da bo prispevala več finančnih sredstev Skupnosti in predlagala nov način financiranja za podporo izvajanju te direktive. Komisija že zagotavlja neposredna finančna sredstva za različne projekte, povezane z energetske učinkovitostjo in obnovljivimi viri energije, kot so:

- vrsta raziskovalnih in razvojnih prizadevanj, ki temeljijo na okvirnem programu za raziskave in tehnološki razvoj;

- 727 milijonov EUR za obdobje 2007–2013 v okviru programa „Inteligentna energija – Evropa“, in sicer za pomoč pri odstranjevanju ovir pri razvoju obnovljivih virov energije, izboljšanju poslovnega okolja in ozaveščanju javnosti;

- več kot 500 milijonov EUR za projekte v zvezi z vetrnimi elektrarnami na morju v okviru Evropskega načrta za oživitve gospodarstva, za večji zagon zasebnih naložb v tem sektorju; in

- pobuda za financiranje trajnostne energije, ki jo skupaj upravljata Komisija in Evropska investicijska banka, ima v proračunu za leto 2009 15 milijonov EUR in njen namen je uporaba finančnih sredstev s kapitalskih trgov ter iz sklada Marguerite – Evropski sklad za energetiko, podnebne spremembe in infrastrukturo, ki ga upravlja Evropska investicijska banka.

Komisija spodbuja tudi države članice, da velik del denarja, ki je na voljo iz kohezijskih politik EU, namenijo podpori projektom na področju energetske učinkovitosti in obnovljivih virov energije.

Vprašanje št. 23 predložil **Czesław Adam Siekierski** (H-0299/09)

Zadeva: Razvojna pomoč v času krize

Ali v sedanji gospodarski krizi dejansko obstaja možnost, da se ustvarijo posebni pogoji za države, ki so jih te težave najbolj prizadele? Mišljene so predvsem zelo revne države tako imenovanega tretjega sveta. Ali je torej mogoče povečati pomoč za države v razvoju? Kaj je bilo storjenega, da bi se sredstva, ki so namenjena državam v razvoju, hitreje uporabila, tudi če nam lastne težave, kot je pomanjkanje proračunskih sredstev ali časa, tega ne dovoljujejo? Kako je mogoče poenostaviti postopke za povečanje teh sredstev?

Karel De Gucht, član Komisije. – V okviru svojih pristojnosti se je Komisija doslej hitro odzvala in pripomogla k preprečitvi katastrofalnih socialnih posledic v državah v razvoju, zlasti v najmanj razvitih, med katerimi je večina držav AKP.

Ti ukrepi vključujejo izpolnjevanje obveznosti glede pomoči in omogočanje novih virov, proticiklično ukrepanje, izboljšanje učinkovitosti pomoči, ohranjanje gospodarske aktivnosti in zaposlovanja, oživljanje kmetijstva, vlaganje v zeleno rast, spodbujanje trgovine in zasebnih vlaganj, sodelovanje na področju gospodarskega vodenja in stabilnosti ter zaščita najbolj ranljivih v državah v razvoju.

Konkretni ukrepi in postopki za pospešitev dobave pomoči so bili že izvedeni. Začasni instrument za področje ranljivosti „Vulnerability FLEX“ bo uporabil 500 milijonov EUR iz Evropskega razvojnega sklada. Tako imenovani V-FLEX dopolnjuje ukrepe Svetovne banke in MDS in bo namenjen najranljivejšim državam, ki niso dovolj prožne, ter jim ponudil hitro pomoč za zagotavljanje prednostne porabe, zlasti v socialnih sektorjih.

Ker V-FLEX uporablja predhodno nerazporejena rezervna sredstva, gre torej za dodatno financiranje teh zelo ranljivih držav. Za financiranje v okviru obstoječega mehanizma ERS FLEX za države, ki so v letu 2008 utrpeli velike izvozne izgube, je bilo uporabljenih 80 milijonov EUR. Poleg tega prav sedaj poteka srednjeročni pregled strategij sodelovanja za države, ki se financirajo iz proračuna ES; srednjeročni pregled za države AKP, ki se financirajo iz Evropskega razvojnega sklada (ERS), pa se pospešeno odvija, da bi ponovno opredelili in prilagodili nacionalne strategije in dodeljena sredstva v začetku leta 2010.

Ne glede na to pa se moramo spomniti, da je razvojna politika skupna odgovornost v EU. Glavno odgovornost za izpolnjevanje obveznosti uradne razvojne pomoči (URP) nosijo prav države članice. Prepričan sem, da kriza državam članicam ne bi smela služiti kot izgovor za zmanjšanje donatorske pomoči in neizpolnitev obljub, in vztrajal bom pri tem, da obveznosti razdelitve obljubljenih zneskov pomoči izpolnijo države članice in drugi donatorji. V zvezi s tem zelo javno spremljamo URP držav članic prek naše letne monterreyske raziskave.

Na podlagi podatkov držav članic predvidevamo, da se bo skupna URP Evropske unije povečala z 49 milijard EUR v letu 2008 na 53,4 milijarde EUR v letu 2009 in 58,7 milijarde EUR v letu 2010. To tudi pomeni, da brez dodatnih ukrepov držav članic za izpolnitev njihovih individualnih ciljev skupni cilji za 2010 ne bodo doseženi. Ta kriza pa nam je obenem tudi pokazala, da moramo okrepiti mehanizme za dodeljevanje URP, kot je upravičeno poudaril tudi spoštovani poslanec.

Mednarodna agenda za učinkovitost pomoči, zajeta v Pariški deklaraciji, in Agenda za ukrepanje iz Akre sta sedaj pomembnejši kot kdaj koli prej. V teh težkih gospodarskih časih prevzemamo posebno odgovornost do najrevnejših na svetu in moramo poskrbeti, da se naša razvojna pomoč učinkovito usmerja. Ta pristop bom osebno zagovarjal na novembrskem Svetu za razvoj, globalna finančna kriza pa bo v središču mojih političnih prizadevanj v prihodnjih tednih.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Hvala za razlago. Ali ne bi morala biti EU dejavnejša na mednarodni ravni? V mislih imam finančne institucije, kot sta Mednarodni denarni sklad in Svetovna banka, ki bi morale biti prožnejše pri določanju ravni pomoči in dodeljevanju pomoči v času krize. Kako lahko preprečimo davčne nepravilnosti različnih podjetij in nezakoniti prenos njihovih dobičkov iz revnih držav? Nazadnje pa, kako lahko pravično liberaliziramo trgovinsko menjavo, da bi prinašala koristi vsem pomoči potrebnim?

Franz Obermayr (NI). – (DE) Zlasti v časih, ko virov primanjkuje, je pomembno izvajati ciljno naravnane ukrepe, da se ustrezni zneski pomoči dodelijo praviim ljudem ob pravem času. Zato sprašujem: kateri nadaljnji ukrepi se načrtujejo za oceno učinkovitosti gospodarske pomoči in merjenje njenega učinka?

Karel De Gucht, član Komisije. – Na prvo vprašanje glede sodelovanja z mednarodnimi institucijami – MDS in Svetovno banko – naj odgovorim, da z njimi zelo tesno sodelujemo, na primer za V-FLEX. Dejansko smo s skupnimi močmi določili države, ki naj bi imele največ koristi od tega novega instrumenta.

Prav tako smo od institucij večkrat zapored zahtevali, naj odobrijo več kreditov državam v razvoju, in tako bo od 280 milijard USD pravic črpanja 8 milijard USD namenjenih državam v razvoju. Zato menim, da igramo najpomembnejšo vlogo pri usmerjanju mednarodnih institucij na to pot, to pa bo tudi stališče Komisije, gospoda Almunie in mene osebno na sestankih s Svetovno banko in MDS v začetku oktobra v Carigradu.

Glede drugega vprašanja, pa resnično verjamem, da sem nanj odgovoril že s svojim prvim odgovorom. Podrobno sem pojasnil, kako bi to moralo potekati. Seveda sem pripravljen ponovno pojasniti, vendar pa se vse vrti okrog dejstva, da moramo posebno pozornost posvetiti pravilni uporabi pomoči.

Vprašanje št. 24 predložil **Fiorello Provera** (H-0289/09)

Zadeva: Demografija in razvojna politika v Afriki

Študija Združenih narodov kaže, da bi se do leta 2050 afriško prebivalstvo lahko podvojilo in doseglo dve milijardi. Tako bi bilo leta 2050 v Afriki dvakrat več prebivalcev kot na evropski celin. Povprečna stopnja rodnosti afriške ženske je pet otrok, na Daljnem vzhodu je 1,7 otroka ter v Evropski uniji 1,47.

Katere ukrepe namerava predlagati Komisija, da bi prilagodila politiko zunanjih odnosov in razvojnega sodelovanja tem podatkom, tudi glede na dolgoročno politiko o priseljevanju in okolju?

Karel De Gucht, član Komisije. – Komisija je prav tako kot spoštovani poslanec zaskrbljena, da bosta rast prebivalstva v Afriki in dolgoročni učinek visoke rodnosti znatno okrepila pritisk na naravne vire Afrike ter začrtala razvojno krivuljo afriške celine.

Stopnje rodnosti nam povedo veliko; po podatkih Oddelka Združenih Narodov za prebivalstvo je današnje število prebivalcev Afrike 8 % nižje kot bi bilo, če bi njena stopnja rodnosti ostala na ravni iz leta 1970. Dejansko se do leta 2050 pričakuje upad stopnje rodnosti celo pod 2,5 %. V urbanih predelih celine ima novonastali srednji razred manj otrok in je tako stopnja primerljiva z evropsko. To je zgodba obojetov, zgodba držav, ki so dosegle politično stabilnost in impresivno gospodarsko rast.

Zavedajoč se teh izzivov je Evropska komisija usmerila svojo razvojno politiko k odpravljanju revščine, spodbujanju trajnostnega razvoja in reševanju političnih izzivov, da bi pripomogla k večji stabilnosti. Na tem področju Komisijo zavezuje tudi strategija, ki je bila sprejeta na mednarodni konferenci o prebivalstvu in razvoju leta 1994 in pregledana leta 1999.

Strategija je v koncept družinskega načrtovanja vključila še zdravje in pravice, povezane s spolnostjo in rojevanjem otrok. Poudarja človekove pravice, povečanje vpliva in moči žensk, pomen vlaganj v zdravstvo in izobraževanje ter zagotovitev celovitih storitev na področju reproduktivnega zdravja vsem tistim, ki jih potrebujejo. Zlasti velja, da izobraževanje žensk vpliva na njihovo odločitev o rojevanju otrok.

Veliko raziskav je odkrilo tesno povezavo med izobrazbo in rodnostjo; višja ko je pismenost, nižja je stopnja rodnosti. V okviru vseh svojih programov namerava Komisija vložiti okrog 1,7 milijarde EUR za izobraževanje v obdobju 2007–2013; na splošno pa si močno prizadeva za zvišanje ravni in učinkovitosti skupne pomoči EU za zdravstvene sisteme, ki izvajajo celoten nabor osnovnih storitev, vključno s področjem reproduktivnega zdravja. V zvezi s tem se je EU v okviru svoje agende za ukrepanje glede razvojnih ciljev tisočletja zavezala, da bo prispevala dodatnih 8 milijard EU, od tega 6 milijard EUR Afriki za zdravstvo, pod pogojem, da so vse obveznosti pomoči v celoti izpolnjene.

Da bi se lahko ukvarjali z okoljskim pritiskom, je pomembno zagotoviti trajnost lokalnih načinov preživljanja. To vključuje preprečevanje širjenja puščav in propadanja zemlje ter izboljšanje kmetijske produktivnosti, zaježitev čezmernega izkoriščanja biotske raznovrstnosti, gozdov in drugih naravnih virov, vključno z oceani in celinskimi vodami, ter nenazadnje tudi zagotovitev, da podnebne spremembe ne presežejo določenih omejitev, ter pomoč afriškim državam pri prilagajanju na podnebne spremembe.

Komisija sodeluje z državami članicami EU pri pripravi okoljske integracijske strategije, da bi zagotovila, da prizadevanja na področju razvojnega sodelovanja pripomorejo k doseganju teh ciljev. Naše priprave na vrh v Københavnu o podnebnih spremembah je treba gledati v tej luči.

Trenutno EU sodeluje z Afriško unijo in drugimi regionalnimi organizacijami, da bi povečala njihovo sposobnost reševanja okoljskih vprašanj in vprašanj podnebnih sprememb. Spodbuja pomembne pobude za izboljšanje upravljanja gozdov, zlasti prek uveljavljanja zakonov, upravljanja in trgovanja v zvezi z gozdovi.

Fiorello Provera (EFD). – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, moje vprašanje naj bi osvetlilo pomemben vidik: rast svetovnega prebivalstva vpliva na rabo surovin in na onesnaževanje. Ne glede na to pa je v državah v razvoju demografska rast posebno visoka in ima tudi družbene in gospodarske posledice. Moje vprašanje se glasi: ali ne bi bilo mogoče izvajati politike pomoči za države v razvoju v povezavi s politikami za načrtovanje družine, zlasti prek sistema nevladnih organizacij?

Andreas Mölzer (NI). – (DE) Zanimivo dejstvo je, da dve tretjini prebivalstva Afrike živita v samo 8 državah od 53. Problem prenaseljenosti v Afriki je očitno omejen samo na nekatere države. V kolikšni meri ta dejstva vplivajo na razvojno politiko Evropske unije?

Karel De Gucht, član Komisije. – Nimamo posebne politike za načrtovanje družine, vendar se ta lahko pripravi in se tudi pripravlja na zahtevo vlad zadevnih držav. Velik del perinatalne umrljivosti je posledica splavov, opravljenih v nesprejemljivih pogojih. V državah, kjer zakonodaja splav dovoljuje, bo Komisija podprla tudi te programe. Zato je to, ali te ukrepe izvajamo ali ne, dejansko odvisno od posamezne države.

Kar zadeva drugo vprašanje, pa moram povedati, da pogled na afriško celino in nataliteto, kot sem pojasnil že v uvodu, kaže na očiten odnos med gospodarskim razvojem, stopnjo urbanizacije in rodnostjo. To ni nov pojav. Priča smo mu bili v vseh državah po vsem svetu. Lahko le pričakujemo, da bo z globalno urbanizacijo in, upajmo, pospešeno rastjo rodnost upadala. To pa ne velja le za nekatere države, kot je povedal spoštovani poslanec. Gre namreč za pojav, ki je povezan z razvojem vsake posamezne države.

Vprašanje št. 25 predložil **Jim Higgins (H-0274/09)**

Zadeva: Začasna prekinitev pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med EU in Kolumbijo

Zaradi očitnih dokazov, da se v Kolumbiji nadaljuje ubijanje sindikalnih aktivistov, ter zlasti zaradi dejstva, da se je v letu 2008 število teh umorov povečalo za 25 %, ali je Komisija pripravljena priporočiti začasno prekinitev pogajanj o sporazumu o prosti trgovini med EU in Kolumbijo?

Catherine Ashton, članica Komisije. – V odnosih Evropske unije s Kolumbijo je zaščita človekovih pravic glavna prednostna naloga. Zato razmere v Kolumbiji zelo pozorno spremljamo.

Dobro se zavedamo težav, s katerimi se sooča sindikalizem v Kolumbiji, ter nenehnih umorov sindikalnih voditeljev in članov oziroma groženj, ki jih ti dobivajo.

S tem se seznanjamo prek lastnih obveščevalnih virov, iz poročil in izjav mednarodnih organov za spremljanje izvajanja pogodb ter tudi iz svojih lastnih razprav z organi, kot je Evropska konfederacija sindikatov.

Še vedno smo precej zaskrbljeni nad učinkovitostjo izvajanja ključnih konvencij Mednarodne organizacije dela v tej državi. Vlado vztrajno pozivamo, naj okrepi svoja prizadevanja za zaščito najbolj ranljivih skupin prebivalstva ter preiskuje in kaznuje vse kršitve človekovih pravic.

Nedavni napadi na zagovornike človekovih pravic in sindikaliste so bili predmet demarš veleposlanikov trojke EU v Bogoti in tudi tema zadnjih srečanj na visoki ravni med Evropsko unijo in kolumbijskimi uradniki.

Poleg tega smo pred kratkim s kolumbijsko vlado pričeli dvostranski dialog o človekovih pravicah, ki dopušča rednejšo in bolj sistematično izmenjavo informacij in izkušenj na področju človekovih pravic ter bo izboljšal informiranje na področju tehničnega sodelovanja.

Poleg tega si prizadevamo v načrtovani večstranski trgovinski sporazum vključiti še dodatna jamstva, da bi tako izboljšali izvajanje ključnih delovnih in okoljskih konvencij v Kolumbiji kot del poglavja o trajnostnem razvoju. Obenem predlagamo tudi, naj institucije civilne družbe spremljajo izvajanje delovnega prava. Upamo, da bo na ta način sporazum pripomogel k izboljšanju razmer za aktiviste na področju delovnopравnih pravic v Kolumbiji.

Jim Higgins (PPE). – Vem, da človekovim pravicam pripisujemo zelo velik pomen, in ne morem razumeti, zakaj Evropska unija, ki se ponaša s svojo vlogo glavne zagovornice človekovih pravic v svetu, sploh razmišlja o trgovinskem sporazumu z režimom, kot je kolumbijski.

Od začetka letošnjega januarja je bilo umorjenih sedemindvajset sindikalistov. Številka je dovolj zgovorna in v preteklosti se je že izkazalo, da te države razumejo naše sporočilo samo, če so prizadete na gospodarski ravni, kot smo lahko videli na primeru sankcij proti Južnoafriški republiki.

Resnično verjamem, da bi morali v Kolumbijo poslati delegacijo, da se na lastne oči prepriča, kakšne razmere vladajo v tej državi, ne pa da z njo vodimo dialog. Naši ljudje bi morali biti na licu mesta, vsa trgovinska pogajanja s Kolumbijo pa bi morali zamrzniti, dokler nismo popolnoma prepričani, da je varstvo človekovih pravic v tej državi enako kot drugod po svetu.

David Martin (S&D). – Zelo me veseli, da je gospod Higgins postavil to vprašanje. Popolnoma pravilno je opisal razmere in tudi vi, komisarka, ste se sedaj lahko seznanili z dejstvi.

Ali bo Komisija glede na pravkar povedano najprej zamrznila sporazum GSP+ s Kolumbijo in, drugič, ali bo začasno prekinila pogajanja o sporazumu o prosti trgovini, dokler nam kolumbijska vlada ne zagotovi, da lahko sindikalisti, zagovorniki človekovih pravic in drugi v tej državi varno opravljajo svoje delo?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Obema se zahvaljujem in razumem vajino o vnemo in čustveni naboj. Nisem prepričana, da bomo z začasno prekinitvijo pogajanj dosegli, kar bi oba spoštovana poslanca želela doseči. Menim, da bi morali nadaljevati z dialogom in si še naprej prizadevati, da v naše razprave in, kar je še pomembneje, v naše sporazume vključimo absolutno jamstvo, ki odraža točno to, o čemer sta govorila oba poslanca.

Odločila sem se za takšen pristop. Brž pa dodajam, da to ne pomeni, da ne pozivam tistih, ki so že razpravljali z mano, da še naprej pripomorejo k naši pravilni usmeritvi, in seveda bom to upoštevala, vendar pa sem se trenutno odločila za takšno ukrepanje.

Vprašanje št. 26 predložil **Georgios Papastamkos (H-0261/09)**

Zadeva: Oživitev mednarodne trgovine

Rast mednarodne trgovine je leta 2008 vidno upadla, čemur je sledilo še nadaljnje znižanje leta 2009, in je močno preseglo dejanski obseg gospodarske recesije. Evropski svet je v Bruslju 19. in 20. marca 2009 „priznal, da je prosta in pravična trgovina bistvena za oživitev svetovnega gospodarstva“, in pozval k „hitri sklenitvi dvostranskih trgovinskih pogajanj in razvojne agende iz Dohe Svetovne trgovinske organizacije“.

Ali lahko Komisija posreduje naslednje informacije:

Katere pobude za financiranje trgovine je sprejela? Kako napredujejo sedanja trgovinska pogajanja in kateri ukrepi so predvideni za utrditev zunanjih trgovinskih tokov EU?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Nedvomno drži, da je kriza še posebno močno prizadela mednarodno trgovino. Sekretariat Svetovne trgovinske organizacije ocenjuje, da bo svetovna trgovina upadla za 10 % v letu 2009, pri čemer bodo razvite države beležile približno 14-odstotno, države v gospodarskem vzponu pa 7-odstotno znižanje. To terja ambiciozne odzive, kar dejansko tudi počnemo v financiranju trgovine in tudi v večstranskih in dvostranskih pogajanjih.

Skupaj z državami članicami smo opravili celo vrsto pomembnih korakov, da bi povečali razpoložljivost trgovinskih financ. Kadar trgovinski partnerji niso bili več pripravljeni ali sposobni zagotoviti zavarovanja izvoznih poslov, so priskočile na pomoč države članice s svojimi izvoznimi kreditnimi agencijami.

Pri kratkoročnih zavarovanjih pa je zadeve poenostavila odločitev Komisije, da začasno sprostijo pogoje za nudenje takšne podpore. Poleg tega se strinjamo z začasno sprostitvijo pravil Organizacije za ekonomsko sodelovanje in razvoj za srednjeročna in dolgoročna kreditna zavarovanja.

Na večstranski ravni močno podpiramo zaveze, sprejete v okviru G20 za nacionalne izvozne kreditne agencije, da bi sprostili dovolj izvoznih kreditnih zavarovanj držav, kjer je to potrebno, prav tako pa podpiramo tudi prizadevanja večstranskih finančnih organizacij, da ponudijo nove instrumente financiranja trgovine ali povečajo portfelje že obstoječih.

Da bi resnično okrepili in povečali izvoz, nadaljujemo z različnimi trgovinskimi pogajanjmi, ki že potekajo. Spoštovani poslanci veste, da je na večstranski ravni prednostna naloga bila in še naprej ostaja ambiciozen, uravnotežen in celovit zaključek kroga pogajanj v Dohi, ki bo prinesel pomembne koristi svetu in tudi evropskemu gospodarstvu.

Nedavno srečanje v New Delhiju, ki sem se ga tudi sama udeležila, nam je dalo svež politični zagon in skupaj z bližnjim vrhom G20 v Pittsburgu bo, upajmo, pripeljalo do dogovora v letu 2010.

Pozivamo k intenzivnemu sodelovanju s ključnimi partnerji Svetovne trgovinske organizacije v naslednjih mesecih, da bi pogajanja premaknili naprej na podlagi svežnja, o katerem smo se do sedaj uspeli okvirno pogoditi. Kot poslanci veste, se v zvezi s tem posvečamo še celi vrsti dvostranskih sporazumov.

Georgios Papastamkos (PPE). – (EL) Gospod predsednik, pod pritiskom gospodarske krize veliko držav uvaja ukrepe za krepitev svojih domačih industrij. Najnovejši primer je odločitev ameriškega predsednika Baracka Obame, da uvede carinske dajatve na uvoz avtomobilskih pnevmatik iz Kitajske.

Ali je Komisija ocenila vpliv politik naših trgovinskih partneric iz tretjih držav, kot sta na primer kampanji „Kupujte ameriško“ in „Kupujte kitajsko“, na evropski izvoz?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Z Združenimi državami in s Kitajsko – od koder sem se vrnila prejšnji teden – sem razpravljala prav o programih „Kupujte ameriško“ in „Kupujte kitajsko“, ki pa sta popolnoma različna, vsaj tako so mi pojasnili zanesljivi viri. Prebrala sem zakonodajo za program „Kupujte ameriško“. Veliko bolj kot vsebina zakonodaje me skrbi, kako jo bodo izvajale različne države v ZDA.

„Kupujte kitajsko“ je drugačna ponudba. Do neke mere sem pomirjena zaradi tega, kar sta mi tako minister za trgovino Chen Deming kot tudi podpredsednik vlade Tang Jiaxuan povedala prejšnji teden glede namena in tudi načina obravnave evropskih podjetij, vendar pa ostajam previdna in želim zagotoviti, da evropska podjetja ne bodo prizadeta niti posredno niti neposredno.

V zvezi s trenutno situacijo s pnevmatikami, na kar je po mojem mnenju spoštovani poslanec želel opozoriti, pa zaenkrat opazujemo, kaj natanko se bo zgodilo. Popolnoma prav je, da poslanec opozori, da je to področje pomembno in da ga moramo pozorno spremljati, da bomo videli izid, in resnično bom vesela, če bomo zadevo spremljali skupaj.

Predsednik. – Zaradi odsotnosti gospoda Moraesa se vprašanje št. 27 žal šteje za brezpredmetno.

Vprašanje št. 28 predložil **Liam Aylward** (H-0279/09)

Zadeva: Trženje evropskih proizvodov iz govedine in ovčetine

Kakšne ukrepe je Evropska unija sprejela za podporo trženju evropskih proizvodov iz govedine in ovčetine v tretjih državah ter ali namerava Evropska komisija sprejeti še kakšne nove pobude?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Dejavno se ukvarjamo z odpravo zelo kompleksnih glavnih sanitarnih ovir, da bi pripomogli k trženju in prodaji evropskih proizvodov, kot sta irska govedina in ovčatina. Strategija dostopa do trga in zlasti partnerstvo za dostop do trga, ki je bilo uvedeno leta 2007, sta v tem pogledu najpomembnejši točki prizadevanj Komisije. Strategija dostopa do trga krepí partnerstvo med Komisijo, državami članicami in podjetji, da izboljša delo na področju odkrivanja, analiziranja, prednostne obravnave in odstranjevanja ovir.

Strategija je posebna zaradi tega, ker se v njej ustrezno prepletajo različni instrumenti trgovinske politike. To pomeni uporabo večstranskih in dvostranskih kanalov in dopolnitev bolj formalnih srednjeročnih in dolgoročnih instrumentov politike s političnimi stiki in skupno trgovinsko politiko.

Naša prizadevanja v zvezi z dostopom do trga so se v zadnjih letih precej okrepila in veliko število zabeleženih uspehov nam kaže, da smo na pravi poti. Uspeli smo na primer izločiti nekatere države in odpraviti prepoved za izvoz mesa iz EU, ki je bila uvedena zaradi incidenta decembra 2008 na Irskem, ko so bile v mesu ugotovljene povišane vrednosti dioksinov in polikloriranih bifenilov, pred kratkim pa smo uspeli pri odprtju Saudovo Arabijo, Jordanijo in Filipine za uvoz govedine iz EU ter dosegli, da se nekatere sanitarna in fitosanitarna (SPS) vprašanja v Egiptu in Izraelu obravnavajo na način, ki je naklonjen trgovini.

Vztrajamo pri ohranjanju različnih ravni za države, kot so Indonezija, Malezija in Koreja, da bi del svoje zakonodaje popolnoma uskladili z zahtevami sporazuma SPS ter mednarodnimi standardi Svetovne organizacije za zdravje živali. Prosili smo podjetja iz EU, ki se ukvarjajo s pridelavo govedine, da nam predstavijo svoje težave in predlagajo, kako bi lahko odpravili ovire na ključnih trgih. Pred kratkim smo dobili zelo pozitivne povratne informacije, predstavitev irskega poslovnega združenja pa nam bo pomagala opredeliti prednostne naloge in nadaljevati z delom.

Liam Aylward (ALDE). – Komisarko bi prosil, ali bi lahko podrobno in poglobljeno preučila proračun za oglaševanje hrane. V veljavi je že od leta 1970, je zelo omejujoč in bi ga bilo potrebno prenoviti. Poleg tega me zanima, ali se komisarka strinja, da bo izboljšanje konkurenčnosti prehranbenega sektorja Evropske unije pomagalo Uniji izplavati iz gospodarske recesije.

Seán Kelly (PPE). – Splošno znano je, da evropski proizvodi iz govedine in ovčetine izpolnjujejo najvišje standarde. Kakšne ukrepe je Komisija sprejela, če jih je, da bi spodbudila ali zahtevala, da podobni standardi veljajo tudi za trgovinske partnerje, zlasti v Braziliji?

Catherine Ashton, članica Komisije. – Naj najprej povem, da nisem seznanjena s področjem, ki ga je spoštovani poslanec omenil, zato bi, če mi dovolite, na njegovo vprašanje odgovorila pisno.

Ne glede na vse pa se popolnoma strinjam z vprašanjem o vrednosti in pomembnosti te industrije za Evropsko unijo in za trgovino. Dejansko gre za področje, ki ga moramo intenzivno spremljati in se mu posvečati. Pri preučevanju trgovinskih sporazumov zelo tesno sodelujem s komisarko Fischer Boelovo, da zagotovim, da kmetijski del naših sporazumov predstavlja resnično prednost in ponuja pravo priložnost. Upam, da bo ob nadaljevanju pogajanj spoštovani poslanec uvidel, da temu področju posvečamo veliko skrb.

V zvezi z načelom vzajemnosti naj povem, da se pogajamo z uradniki iz tretjih držav in jih izobražujemo o sistemu v EU, da dobijo zaupanje v raven zaščite, ki jo ta sistem zagotavlja evropskim in tudi njihovim potrošnikom.

Vztrajamo, da tretje države izpolnjujejo svoje mednarodne obveznosti, še zlasti sporazum SPS s Svetovno trgovinsko organizacijo, pri tem pa poskrbimo, da pri določanju zahtev bodisi spoštujejo mednarodne standarde ali pa utemeljijo svoje zahteve z znanstvenimi dognanji.

Vprašanje št. 29 predložil **Bernd Posselt (H-0272/09)**

Zadeva: Okoljska škoda, nastala zaradi izkopavanja lignita v Češki republiki in osrednji Nemčiji

Kaj meni Komisija glede okoljske škode, nastale zaradi dnevnega kopa lignita oz. termoelektrarn na lignit v Češki republiki in osrednji Nemčiji, ter glede napredka pri izvajanju načrtov za zapiranje teh elektrarn oz. za renaturacijo, tudi z vidika varnosti?

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, okoljska škoda, ki jo lahko povzročita izkopavanje lignita in njegova uporaba v termoelektrarnah, je vprašanje, ki je ustrezno urejeno z zakonodajo Skupnosti.

V skladu z direktivo o rudarskih odpadkih morajo imeti obrati, ki predelujejo rudarske odpadke, dovoljenje, ki vsebuje tudi načrt za ravnanje z odpadki in načrt za zaprtje in sanacijo območja. Ti obrati morajo predložiti tudi finančno garancijo, da bodo poravnali stroške sanacije tal.

Direktiva ureja tudi inšpekcijske preglede, ki jih opravijo pristojni organi, in ureja tudi obveznosti v zvezi s preprečevanjem onesnaževanja zraka, vode in tal. Direktiva velja za nove obrate, ustanovljene od maja 2008. Že obstoječi obrati pa morajo v skladu z direktivo pridobiti dovoljenje do maja 2012.

Države članice morajo do sredine leta 2012 pripraviti tudi seznam opuščenih in razgrajenih obratov, ki povzročajo okoljsko škodo ali bi jo lahko povzročili.

Normativna ureditev Evropske unije vključuje tudi druge direktive, kot sta direktiva za celoviti nadzor in preprečevanje onesnaževanja (direktiva IPPC) in direktiva o velikih kurilnih napravah. Kar zadeva okoljsko odgovornost, pa naj povem, da je direktiva o okoljski odgovornosti že v Svetu, vendar še ni napredka. Od vseh direktiv je seveda najpomembnejša direktiva IPPC, ki zahteva, da velike kurilne naprave pridobijo dovoljenje na podlagi uporabe najboljših praks.

Obenem pa direktiva o velikih kurilnih napravah postavlja najnižje mejne vrednosti za emisije najpomembnejših atmosferskih onesnaževal. Če naprava preneha obratovati, IPPC zahteva, da njen upravljavec izvede ukrepe za preprečitev tveganja onesnaženja ter za sanacijo območja.

Ta pravni okvir ohranja visoko raven varstva okolja v primeru morebitne škode, ki bi jo povzročile termoelektrarne na lignit.

Glede zaprtja obratov pa naj povem, da se bo o tem presojalo na podlagi ugotovitve, ali obrati izpolnjujejo zakonske zahteve.

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Hvala za tako natančen in izčrpen odgovor. Vendar pa sem specifično spraševal tudi glede mejnih območij oziroma območij na meji med Nemčijo in Češko republiko, Nemčijo in Poljsko ter Poljsko in Češko republiko. Na teh območjih je veliko takšnih primerov. Sprašujem, ali ste mnenja, da je med navedenimi državami dovolj čezmejnega sodelovanja, in ali Komisija podpira čezmejne ukrepe na teh območjih, zlasti prek regionalnih programov.

Stavros Dimas, član Komisije. – (EL) Gospod predsednik, na voljo je več virov financiranja za Češko republiko po letu 2007 in tudi za Nemčijo. Seveda vas moram tudi spomniti, da bo – glede na to, da je bil prejšnji december sprejet energetske in podnebni sveženj – dovolj denarja iz sheme za trgovanje z emisijami toplogrednih plinov, ki se morajo v skladu z doseženim dogovorom zmanjšati za 50 %, da lahko ukrepamo proti podnebnim spremembam, in za druge s tem povezane zadeve.

To pomeni, da obrati, zlasti dnevni izkop lignita, že po definiciji uničujejo okolje in naravo zaradi razne škode, ki jo povzročajo na zemeljski površini in z onesnaževanjem voda, obenem pa ustvarjajo velike količine ogljikovega dioksida, saj je lignit s tega vidika najslabše gorivo. Na lestvici od ena do deset je po emisijah ogljikovega dioksida morda že na dnu lestvice. Omeniti velja, da je denar mogoče pridobiti tudi iz trgovanja z emisijami, glede Nemčije pa moram povedati, da z emisijami trguje že v tem trenutku. Zato je denar na voljo tudi iz tega vira. Poleg tega pa bi želel povedati, da lahko tudi obstoječe financiranje Skupnosti pripomore k odpravi okoljske škode zaradi rudarjenja.

Iz regionalnih operativnih programov za obdobje 2000–2006 so se financirali projekti za sanacijo območij, ki so bila močno prizadeta zaradi izkopavanja rjavega premoga v nekaterih zveznih državah v nekdanji Vzhodni Nemčiji, kot so Saška, Saška-Anhalt in Turingija. Posebna določba pa predvideva nadaljevanje tovrstne pomoči v ustreznih programskih dokumentih za obdobje 2007–2013.

Glede Češke republike naj povem, da regionalni operativni program severna in zahodna Evropa za obdobje 2007–2013 financira ukrepe za obnovo in sanacijo opuščenih rudarskih območij. Okoljski operativni program tudi vsebuje določbo, ki spada med prednostne, za regeneracijo opuščenih rudarskih območij, vsakršno sodelovanje ne samo med državami, ampak tudi med regionalnimi organizacijami, pa je seveda v obojestransko korist.

Predsednik. – Na vprašanja, ki zaradi pomanjkanja časa niso bila obravnavana, bo odgovorjeno pisno (glej Prilogo).

Čas za vprašanja se je zaključil.

13. Dnevni red naslednje seje: glej zapisnik

14. Zaključek seje

(Seja se je zaključila ob 20.00)